

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่าน
ภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

บุษย์ชานันท์ มณฑิธร

การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กรกฎาคม 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระเรื่อง “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจาร์ณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี)
อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี)
หัวหน้าภาควิชาการศึกษา
กรกฎาคม 2563

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อังคณา อ่อนธานี อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้อุทิศสละเวลาอันมีค่ามาเป็นทีปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง ตลอดระยะเวลาในการทำ การวิจัยฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการวิจัยที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไข ข้อบกพร่องของการวิจัย จนทำให้การวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อัมรังโสตติสกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ องอาจวานิชย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เครือวัลย์ จตุพรพูนทรัพย์ ดร.ทัศนีย์ จันตียะ ดร.จิราภรณ์ กาแก้ว และนางสาววัลลิกา อ่วมทิพย์ ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ ตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยอย่าง ละเอียด จนทำให้การวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ได้อย่างแท้จริง

กราบขอบพระคุณ นายเทพเทวัญ ดวงดี ที่คอยให้คำปรึกษา แนะนำ และให้กำลังใจใน การทำการวิจัย ขอขอบพระคุณนายอนุพงศ์ ไพรศรี ครูโรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่เป็นอย่างสูง ที่ ได้กรุณาติดต่อให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบพระคุณนางสาวทิพนาถ เพลิดเพลิน ที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีในการเข้าไปทำวิจัยและ เก็บข้อมูลในโรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่ และขอบคุณนักเรียนทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้ ความร่วมมือ ในการเก็บข้อมูลวิจัยในครั้งนี้

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้วิจัยที่ให้กำลังใจและให้ การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแต่ผู้มี พระคุณทุก ๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและผู้สนใจ

บุษย์ชานันท์ มณฑะเชียร

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ผู้วิจัย	นางสาวบุษย์ชานันท์ มณเฑียร
สถานที่ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อังคณา อ่อนธานี
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2563
คำสำคัญ	กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 2) ใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดย 2.1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังเรียน 2.2) เปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาก่อนและหลังเรียน 2.3) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and development) มี 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน แล้วทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของภาษา เวลา และสื่อ แล้วปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 9 คน เพื่อประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75 ขั้นตอนที่ 2 ทดลองใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 19 คน โดยใช้แบบแผนการทดลอง One Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ 2) แบบบันทึกภาคสนาม 3) แบบวัดความสามารถในการอ่าน

ภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และ 4) แบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ t-test แบบ dependent sample ชั้นตอนที่ 3 การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยมีเครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามความคิดเห็นแบบปลายเปิด และ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเข้าใจ ในตัวอักษร 2) ขั้นเข้าใจในเรื่องราว 3) ขั้นอุปมา 4) ขั้นสะท้อนผล 5) ขั้นประเมินค่า และ 6) ขั้นตระหนักรู้ โดยมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.58) และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.05/75.93

2. ผลการใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

2.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 นักเรียนเกิดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนสามารถให้เหตุผลในการอนุมานและสรุปความได้ พร้อมกับสามารถนำความรู้ที่ได้จากการสะท้อนคิดมาประเมินค่าเรื่องราวได้

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดี และความคิดเห็นเชิงบวกต่อกิจกรรมและการใช้วรรณกรรมภาษาอังกฤษในชั้นเรียน

Title	A DEVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITY THROUGH ENGLISH LITERATURE TO ENHANCE CRITICAL READING ABILITY AND CULTURAL LITERACY IN LANGUAGE FOR MATTHAYOMSUKSA 5 STUDENTS
Author	Butchanan Monthian
Advisor	Asst. Prof. Angkana Onthanee, Ph.D
Academic Paper	Independent Study M.Ed. in Curriculum and Instruction, Naresuan University, 2020
Keywords	Learning activity through English literature, Critical reading, Cultural literacy

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to construct and assess the efficiency of the learning activity through English literature as the criteria of 75/75. 2) to implement and study the result of learning activity through English literature by 2.1) to compare the critical reading ability before and after using learning activity through English literature. 2.2) to compare the cultural literacy before and after using learning activity through English literature. 2.3) to study learning activity through English literature. 3) to study students' opinion toward learning activity through English literature. The study by research and development of 3 steps as follows.

Step 1: Constructing and assessing the effectiveness of the learning activity through English literature. That certified the learning activity by five experts then try out with 3 students of Matthayomsuksa 5 at Muangleeprachasamakkee School under the office of the Secondary Educational Service Area 37 in the second semester of academic year 2019 the appropriateness of language, time and educational materials. After revised the learning activity, it was tried out with 9 students of Matthayomsuksa 5 at Muangleeprachasamakkee School, to assess the effectiveness with standard criteria of 75/75.

Step 2: Implementing and studying learning activity through English literature. The sample group was 19 students of of Matthayomsuksa 5 at Muangleeprachasamakkee School under the office of the Secondary Educational Service Area 37 in the first semester of academic year 2020 to simple random sampling. The research design was One Group Pretest – Posttest Design. The tool applied in the research include 1) The learning activity through

English literature 2) The field note 3) Critical reading ability test 4) Cultural literacy test. Mean scores, standard deviation and T-test dependent sample were used to analyze the data.

Step 3: Studying students' opinion toward learning activity through English literature with the sample group by using questionnaire asking students' opinion about learning activity through English literature and using Content analysis to analyze the data.

The result of the study revealed that:

1. Six steps of learning activity through English literature were 1) Literal understanding 2) Empathy 3) Analogy 4) Reflection 5) Evaluation 6) Recognition. The result indicates learning activity had appropriated quality with high level ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.58) and effectiveness at 76.05/75.93

2. The implement and study the result of learning activity through English literature were

2.1 Critical reading ability in the posttest were higher than of the pretest with statistical level of .05

2.2 Cultural literacy in the posttest were higher than of the pretest with statistical level of .05

2.3 The result during the study according to learning activity through English literature, the students have critical reading ability and cultural literacy by giving the reasons in drawing inferences and applying the knowledge from reflection to evaluate the story.

3. Students had positive attitude and opinion with learning activity and using English literature in class.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
สมมติฐานของการวิจัย.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการนำไปใช้.....	13
กิจกรรมการเรียนรู้.....	18
การเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม.....	30
การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ.....	44
ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา.....	54
ความคิดเห็น.....	66
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	71
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	74
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	75
ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่าน วรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75.....	75
ขั้นตอนที่ 2 การใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5.....	87
ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อ การเรียนรู้โดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ	95

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	96
ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่าน วรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75.....	96
ขั้นตอนที่ 2 ผลการใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5.....	105
ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มี ต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ.....	119
5 บทสรุป.....	124
สรุปผลการวิจัย.....	125
อภิปรายผลการวิจัย.....	127
ข้อเสนอแนะ.....	134
บรรณานุกรม.....	135
ภาคผนวก.....	147
ประวัติผู้วิจัย.....	247

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงประเภทของวรรณกรรม.....	31
2 แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้ได้ องค์ประกอบที่สำคัญ.....	48
3 แสดงการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Literature and story ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	77
4 แสดงการจัดอันดับเนื้อหาและประเภทเนื้อหาที่นักเรียนชื่นชอบมากที่สุด 5 ประเภท จากผลการสำรวจความสนใจของผู้เรียน.....	80
5 แสดงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ	81
6 แสดงรายละเอียดจำนวนข้อคำถามตามองค์ประกอบในการวัดการอ่าน ภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ.....	89
7 แสดงรายละเอียดจำนวนข้อคำถามตามองค์ประกอบของความเข้าใจในวัฒนธรรม ทางภาษา	91
8 แสดงแบบแผนการวิจัย.....	93
9 แสดงวันและเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจใน วัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	94
10 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและ ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน.....	99
11 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและ ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน.....	101
12 แสดงผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและ ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับ นักเรียนจำนวน 3 คน.....	104

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า	
13	แสดงผลการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและ ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 9 คน.....	106
14	แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณญาณระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่าน วรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5.....	107
15	แสดงผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ระหว่างก่อนและหลัง เรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการ อ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทาง ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.....	107
16	แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและ ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.....	153
17	แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและ ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.....	173
18	แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการ ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่าง มีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (พิจารณาคัดเลือกค่า $IOC \geq 0.50$).....	211
19	แสดงผลการวิเคราะห์แบบวัดรายชื่อของแบบวัดความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (จำนวน 80 ข้อ).....	215
20	แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการ ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (พิจารณาคัดเลือกค่า $IOC \geq 0.50$).....	235

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า	
21	แสดงผลผลการวิเคราะห์แบบวัดรายข้อของแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (จำนวน 40 ข้อ).....	237
22	แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของประเด็นข้อคำถามจากผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ (พิจารณาคัดเลือกค่า $IOC \geq 0.50$).....	239
23	แสดงผลการหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 นักเรียนจำนวน 9 คน.....	240
24	แสดงผลคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 19 คน.....	242
25	แสดงผลคะแนนความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 19 คน.....	243
26	แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ (พิจารณาคัดเลือกค่า $IOC \geq 0.50$).....	245

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 แสดงองค์ประกอบของวัฒนธรรม.....	57
2 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	74
3 แสดงตัวอย่างใบกิจกรรม.....	108
4 แสดงนักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มเรียงลำดับภาพเหตุการณ์.....	109
5 แสดงนักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองที่เกี่ยวข้องกับข้อความ เหตุการณ์ หรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง The Born Loser.....	111
6 แสดงนักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายข้อความ เหตุการณ์ และประเด็นต่าง ๆ ใน วรรณกรรม.....	112
7 แสดงนักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันระดมสมองวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการใช้ Simile กับ Metaphor.....	113
8 แสดงนักเรียนทำกิจกรรมวิพากษ์ตัวละคร.....	115
9 แสดงนักเรียนแต่ละคนร่วมกันวิเคราะห์ เพื่อประเมินค่าวรรณกรรม.....	117
10 แสดงตัวอย่างแบบบันทึกการเรียนรู้ ตอนที่ 1.....	117
11 แสดงนักเรียนแต่ละคนทำกิจกรรมตีความเป็นข้อคิดที่ได้จากวรรณกรรม และ สะท้อนคิดข้อคิดเห็นของเพื่อน.....	118
12 แสดงแบบบันทึกการเรียนรู้ ตอนที่ 2 บันทึกความเข้าใจ ความรู้สึก และความ คิดเห็นต่อวรรณกรรม.....	119
13 แสดงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่าน ภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.....	244

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กรมวิชาการ, 2551)

นอกจากนี้การใช้ภาษาอังกฤษจะช่วยให้คนไทยได้รับข้อมูลข่าวสารจากทั่วทุกมุมโลก เนื่องจากเราอาศัยอยู่ในศตวรรษที่ 21 ยุคที่เทคโนโลยีและการสื่อสารเป็นที่แพร่หลาย ในแต่ละวันคนไทยอ่านข้อความประเภทต่าง ๆ จากหลากหลายแหล่งที่มา การเติบโตอย่างรวดเร็วของการเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตและบทความที่แข่งขันกันเหล่านี้ เราจึงจำเป็นต้องตรวจสอบแนวคิดตีความ ประเมินข้อความ และประยุกต์ใช้ในสิ่งที่จำเป็น เพื่อให้การรับข้อมูลที่หลากหลายเหล่านั้นได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด (Pacific Policy Research Center, 2010) ดังนั้นผู้รับสารในยุคนี้จึงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่รู้จักคิด แยะแยะ พิจารณา ประเมินข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นได้ว่ามีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ผู้ที่จะมีความสามารถในการประเมินคุณค่าของข้อมูลเหล่านั้นได้ จำเป็นต้องมีทักษะในการรับสารโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ทักษะด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะนี้จะทำให้ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์และประเมินหลักฐานข้อโต้แย้ง การอ้างอิง ความเชื่อ และมุมมองต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้ผู้อ่านสามารถสังเคราะห์และเชื่อมโยงข้อมูล และข้อโต้แย้งพร้อมเหตุผล การตีความ และการสรุปผลจากการวิเคราะห์ที่ดีที่สุด (Partnership for 21st Century Skills, 2009) นอกจากนี้ทักษะนี้ยังช่วยให้ผู้อ่านสามารถแยกแยะความจริง ความถูกต้อง และความน่าเชื่อถือของบทความที่อ่าน เมื่อต้องเผชิญกับการเลือกข้อมูลที่หลากหลายและมีมากมาย จะช่วยให้ผู้อ่านตัดสินใจได้ว่าข้อมูลที่ได้รับนั้นน่าเชื่อถือหรือไม่ รวมถึงการเตรียมความพร้อมให้กับชีวิต และสภาพแวดล้อมการทำงานที่ซับซ้อนมากขึ้นในศตวรรษที่ 21 (Pacific Policy Research Center, 2010) ดังที่ วินทร์ เลียววาริณ (2556) ได้กล่าวไว้ว่า การที่คนทั้งประเทศอ่านหนังสือออกยังไม่ สำคัญเท่าความสามารถในการเลือกอ่านและความสามารถในการเลือกอ่านยังไม่สำคัญเท่า การวิเคราะห์ ในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันที่ผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่มากกว่าการเข้าใจ ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาทักษะคิดขั้นสูงอย่างต่อเนื่องในการพัฒนาทักษะทางสติปัญญา

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เปรียบในการบริโภคข้อมูลข่าวสารได้อย่างกว้างขวาง การอ่านภาษาอังกฤษ อย่างมีวิจารณญาณ จึงเปรียบเสมือนประตูสู่โลกกว้างของผู้เรียน เนื่องจากเป็นทักษะที่ผู้เรียน สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างกว้างขวาง จากสื่อ ต่าง ๆ ได้ทั่วทุกมุมโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ เลือกรับข้อมูลข่าวสารได้หลากหลายและมีคุณภาพ น่าเชื่อถือ ประกอบการตัดสินใจได้อย่างสมเหตุสมผล ส่งผลให้ผู้เรียนมีความฉลาด รอบรู้ในการ เลือกรับสื่ออย่างรอบคอบ ทันเหตุการณ์ และสามารถติดตามความก้าวหน้าของโลกได้ โดยใช้ ภาษาอังกฤษเป็นทั้งสื่อและเครื่องมือในการอ้างอิง โต้แย้ง และประเมินข้อมูลหลักฐานต่าง ๆ หาก ผู้เรียนขาดการฝึกฝนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณแล้ว จะส่งผลให้ผู้เรียนขาด ทักษะในการดำรงชีวิต เพราะเนื่องจากการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักทำความเข้าใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า ตัดสินใจได้อย่างสมเหตุสมผลก่อนนำไปใช้ ดังนั้นในการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านจึงถือเป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้ เพราะในปัจจุบันจะมีสื่อหลากหลายให้เลือก การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เล็กจนโต ทั้งมีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพและการศึกษา การอ่านจึงเป็นหัวใจสำคัญในการเรียนการ สอน (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2547, อ้างอิงใน ภิญญาภรณ์ สุขประเสริฐ, 2551) แต่ในปัจจุบันการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ ยังพบปัญหาที่เกี่ยวกับการอ่านของผู้เรียน โดยผู้เรียนที่ยังไม่สามารถ ตีความ วิเคราะห์ หรือประเมินคุณค่าจากเรื่องที่อ่านได้ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ในปัจจุบัน ยังมุ่งเน้นถึงการศึกษาโครงสร้างประโยค และคำศัพท์ ดังที่ ธนา นิวัฒน์ จอมมณี (2535) ได้กล่าวถึงปัญหาของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนว่า มี สาเหตุเกิดจากที่ครูผู้สอนขาดกลยุทธ์ เทคนิค วิธีการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสม ไม่ได้ใช้ จิตวิทยาในการสอนทำให้ผู้เรียนไปไม่ถึงขั้นการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จึงทำให้ผู้เรียนไม่ประสบ ผลสำเร็จในการเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2535, หน้า 58) ได้ระบุว่า นักเรียนมักอ่านเพื่อความเข้าใจเรื่องราวมากกว่าที่จะอ่านเพื่อคิดวิจารณญาณ การพัฒนาผู้เรียน ให้สามารถอย่างมีวิจารณญาณจึงถือเป็นปัญหาที่ครูผู้สอนควรหาวิธีการที่จะช่วยพัฒนาทักษะการ อ่านอย่างมีวิจารณญาณให้กับผู้เรียน เห็นได้จากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในรายวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า มีผลคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศในปี การศึกษา 2560-2562 เท่ากับ 28.31 31.41 และ 29.20 ตามลำดับ โดยในปีการศึกษา 2562 สาระ ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น คะแนน เฉลี่ยเท่ากับ 29.62 รองลงมาคือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.40 และ สาระที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 28.55 จาก ผลสรุปคะแนนเฉลี่ยดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษของ ทั้งประเทศอยู่ในเกณฑ์ต่ำ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2562) สอดคล้องกับผลการ สัมภาษณ์ของ อีเอฟ เอ็ดดูเคชันเฟิร์ส (EF Education First, 2018) เกี่ยวกับผลการจัดอันดับ ความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรในแต่ละประเทศจำนวน 1.3 ล้านคน จาก 88 ประเทศทั่วโลกที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก โดยได้แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก ผลปรากฏว่าประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 64 โดยได้ลดลงมา 11 อันดับ

จากปี 2017 ที่อยู่ในอันดับที่ 53 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับในระดับเอเชีย ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 16 จากทั้งหมด 21 ประเทศ ซึ่งถือได้ว่า ความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยยังคงอยู่ในระดับต่ำ (Low) ซึ่งจากผลการทดสอบและการสำรวจดังกล่าวล้วนประกอบด้วยทักษะการอ่าน (Reading) ที่ใช้วัดทักษะการคิดขั้นสูงทั้งสิ้น แสดงให้เห็นถึงกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ยังไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน

ตลอดจนความแตกต่างระหว่างภูมิภาคทางด้านวัฒนธรรมของผู้เรียน และผู้เรียนภาษาที่สองด้านการอ่านเนื่องจากเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อผู้เรียนต้องใช้ ระยะเวลาในการทำความเข้าใจความหมายที่แท้จริง (Williams, 1984) นอกจากนี้ผู้เรียนแห่งศตวรรษที่ 21 อาจมีความเสี่ยงต่อความล้มเหลวด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ เพราะสื่อออนไลน์เข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันในทุกเพศ ทุกวัย ซึ่งข้อมูลในอินเทอร์เน็ต มีทั้งข้อมูลที่มีและไม่มีคุณภาพ และง่ายต่อการคัดลอก โดยเฉพาะโฆษณาชวนเชื่อรวมถึงประเด็นสำคัญที่คนในสังคมเข้าไปแสดงความคิดเห็น ด้วยเหตุนี้ผู้เรียนที่ขาดประสบการณ์และการฝึกฝนการใช้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีเหตุผล อาจเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ผู้อ่านตีความหมายของผู้เขียนผิดและ ถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ (Bellanca & Brandt, 2011; Cottrell, 2008; Gunning, 1992; Kern, 2015; ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2558; บรรจง อมรชีวิน, 2556; เปลื้อง ณ นคร, 2538) ดังเห็นได้จาก งานวิจัยที่ต้องการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนที่อยู่ ในเกณฑ์ต่ำกว่าระดับมาตรฐาน เพราะผู้เรียนขาดความรู้พื้นฐาน ทักษะการคิด การฝึกฝนกลยุทธ์ของความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงหลักการประเมินเพื่อตัดสินใจเชื่อหรือไม่เชื่อสิ่งที่ อ่าน (Duesbery & Justice, 2015; Karadag, 2014; Nasrollahi, Krishnasamy, & Noor, 2014; เกศริน ทองงาม, 2555; นฤมล ดันติชาติ, 2555; สิรินาถ ธารา, 2557) ในทำนองเดียวกันนักการศึกษาในต่างประเทศก็มีความกังวลเกี่ยวกับ ทักษะการอ่านที่อยู่ในระดับต่ำและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน (Gray, 2005) นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหลายคนดูเหมือนจะไม่สามารถอ่านหนังสือได้อย่างมีวิจารณญาณหรืออ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ (ACT, 2006) Bosley (2008) ระบุว่าโดยปกติระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จะสอนให้นักเรียนอ่านเพื่อรับเฉพาะข้อมูล นักเรียนจำนวนมากไม่ได้รับการสอนให้อ่านอย่างแข็งขันหรืออย่างมีวิจารณญาณ เพื่อสร้างความรู้ขณะที่อ่าน และไม่ได้เรียนรู้ที่จะเจอกับข้อความที่สนใจตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้พวกเขาสร้างสมมติฐาน นักเรียนมักอ่านแบบพื้นผิวหรือระดับตัวอักษร และมีแนวโน้มที่จะยอมรับความคิดหรือข้อมูลจากตำราอ่านโดยไม่ได้ไตร่ตรองหรือคิดอย่างจริงจัง

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่าในการอ่านภาษาอังกฤษ จำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณควบคู่กับความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนไปด้วย เพื่อประเมินและวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ทำความเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน และพิจารณาข้อมูลที่ได้รับนั้นว่าเชื่อถือได้หรือไม่ หากไม่มีทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณแล้ว ผู้เรียนจะไม่สามารถเข้าใจข้อความได้อย่างเต็มที่ และไม่สามารถตัดสินใจได้ว่ามุมมองใดน่าเชื่อถือ (Kurland, 2010) และความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับนักเรียนไทยตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) เป็นหนึ่งในความสามารถที่

สำคัญของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จะต้องสังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้และความคิดจากการอ่านพัฒนาตนเอง และพัฒนาทางการศึกษาและอาชีพ และใช้ความรู้และความคิดในการแก้ปัญหาในชีวิต นักเรียนต้องได้รับการประเมินและต้องผ่านเกณฑ์ทั้งหมดที่สถาบันการศึกษากำหนดไว้สำหรับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

จากความสำเร็จในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าที่ระบุไว้ในตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระต่างประเทศตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปี 2551 ฉะนั้นจึงต้องตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน หมั่นฝึกฝนและพัฒนาทักษะดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง และจากปัญหาดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เหมาะสมที่จะได้รับการพัฒนาทักษะในการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่สามารถเป็นตัวช่วยให้นักเรียนใช้ในการสอบศึกษาต่อต่อไป ทั้งในการสอบ O-NET (Ordinary National Educational Test) 9 วิชาสามัญ หรือ GAT (Thai national general aptitude test) และการสอบเข้าเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัย ล้วนมีการสอบการอ่านภาษาอังกฤษและต้องอาศัยทักษะดังกล่าวทั้งสิ้น และผู้วิจัยมีความเห็นว่า วรรณกรรมเป็นบทอ่านที่มีแนวเรื่องหลากหลายน่าจะสามารถึงจุดความสนใจของนักเรียนในการอ่านได้ เพราะนอกจากจะมีเนื้อหาที่หลากหลายแล้ว วรรณกรรมยังมีองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ประกอบด้วย โครงเรื่อง ตัวละคร แก่นเรื่อง ฉาก และมุมมอง ที่สามารถนำมาใช้ฝึกฝนการตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิพากษ์ และประเมินค่าจากเรื่องราวที่แฝงอยู่ในเรื่องราวของวรรณกรรมได้ ซึ่งทักษะดังกล่าว ล้วนเป็นทักษะการอ่านขั้นสูงที่ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 พึงมี ดังที่ Shukri และ Mukundan (2015) ได้ระบุถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการคิดผ่านการอ่านงานวรรณกรรมว่า การอ่านงานวรรณกรรมสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางภาษาผ่านเรื่องราวที่ศึกษาและสามารถเพิ่มพูนทักษะการคิดวิเคราะห์ เมื่อผู้เรียนได้ร่วมแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อเรื่องที่อ่านทั้งในการวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่อง วัฒนธรรม ประเพณีและการดำเนินชีวิต ที่เหมือนหรือแตกต่างจากประสบการณ์ของผู้เรียน และ Khatib, Rezaei และ Derakhshan (2011) ยังได้อธิบายถึงการใช้วรรณกรรมในชั้นเรียนสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองไว้เช่นกันว่า วรรณกรรมเป็นตัวบ่อนที่จับต้องได้จริง (Authentic Input) ในการเรียนภาษา วรรณกรรมสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนได้เพราะงานวรรณกรรมสะท้อนความเป็นจริงที่สอดคล้องกับธรรมชาติและสภาพแวดล้อมรอบตัวเรา วรรณกรรมสามารถกระตุ้นความตระหนักรู้ในเรื่องวัฒนธรรมที่หลากหลาย รวมถึงการเรียนรู้ เกี่ยวกับโครงสร้างของภาษาที่ปรากฏในงานวรรณกรรม ที่สำคัญวรรณกรรมสามารถส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูงของผู้เรียน นอกจากนี้ Norton (1994) และ Wiseman (1992) ก็ได้กล่าวไว้ว่า วรรณกรรมมีแนวโน้มที่จะนำมาใช้สอนในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากหนังสือประเภทวรรณกรรมสามารถสร้างความสนใจของนักเรียนได้ดี ช่วยกระตุ้นให้เกิดความคิดและความเพลิดเพลินในการอ่าน และนักเรียนสามารถใช้ประสบการณ์เดิมของตนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งคุณสมบัติในการเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับสิ่งที่เรียนนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศจะต้องฝึกฝน

ดังนั้นจากข้อมูลและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญและความต้องการในการใช้วรรณกรรมเป็นตำราอ่านเพื่อสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ เนื่องจาก

ผู้เรียนจำเป็นต้องได้พัฒนาทักษะทางภาษา ความรู้ทางวัฒนธรรม ทักษะการคิด และทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืนไปอย่างควบคู่กัน ผู้วิจัยจึงได้นำวิธีการสอนวรรณกรรมตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน (Reader-Response Approach) ที่พัฒนาโดย Thomson ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นเข้าใจในตัวอักษร ขั้นที่ 2 ขั้นเข้าใจในเรื่องราว ขั้นที่ 3 ขั้นอุปมา ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผล ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินค่า และขั้นที่ 6 ขั้นตระหนักรู้ ซึ่งเป็นแนวคิดในการจัดการสอนวรรณกรรมที่เน้นปฏิกริยา ตอบสนองของผู้อ่านที่มีต่อเนื้อเรื่อง ให้อิสระแก่ผู้อ่านในการพิจารณาว่าวรรณคดีหรือวรรณกรรมเรื่องนั้นมีอิทธิพลอย่างไรต่ออารมณ์ ความรู้สึกของผู้อ่านและให้ผู้อ่านรู้สึกซาบซึ้ง ใจจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมด้วยประสบการณ์ของตนเอง (พรทิพย์ ศิริสมบุรณ์ เวช, 2547) จะช่วยให้ผู้เรียนเห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างงานวรรณกรรมและตัวผู้เรียนได้ การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านนั้นเป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติจริง และสร้างกระบวนการคิดเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นระบบซึ่งถือว่าเป็นแนวการสอนที่สอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนจะมีความสำคัญในฐานะผู้ตีความหมายของสิ่งที่อ่าน โดยใช้ความเข้าใจและประสบการณ์ของตนเองในการสนับสนุนความคิดของตน ผู้เรียนจะแสวงหาความรู้ในเรื่องที่อ่านด้วยตนเองจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ รอบตัว ดังนั้นการตีความและการแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่อ่านจะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะและหลากหลาย ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนอาจมีการตีความต่อเรื่องที่อ่านแตกต่างกัน จากหลักการของทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน ผู้เรียนจะรู้สึกว่าการตอบสนองของตนเองและความคิดเห็นของตนมีส่วนสำคัญในการเข้าใจเรื่องที่อ่าน การเรียนวรรณกรรมตามแนวคิดการตอบสนองของผู้อ่านจึงเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนวรรณกรรมเป็นเรื่องใกล้ตัวและสามารถนำข้อคิดที่ได้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง และครอบคลุมกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทั้งยังสามารถส่งเสริมผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาได้ ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะต้องพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วรรณกรรมมาช่วยในการปรับปรุง และพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน เนื่องจากเป็นสื่อที่มีวิธีการนำเสนอข้อมูลที่หลากหลาย มีประเด็นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดในการวิเคราะห์ ไตร่ตรอง เพื่อแยกแยะข้อเท็จจริง และช่วยจูงให้ผู้เรียนอยากอ่าน โดยการศึกษามุ่งเน้นไปที่ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 เนื่องจากผู้เรียนในระดับนี้จำเป็นต้องมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานปี 2551 ในมาตรฐาน ต 1.1 ม.4-6/4 จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดีพร้อมทั้งให้เหตุผล (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างมากในศตวรรษที่ 21 ที่สามารถนำกระบวนการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ในการเรียนรู้และการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมการสื่อสารที่ไร้พรมแดน โดยการวิจัยนี้มุ่งพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ และยังได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษอีกด้วย

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดย

2.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

2.2 เปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

2.3 เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ

2. เป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3. เป็นแนวทางให้กับครูผู้สอนสามารถนำหลักการ แนวคิด และกระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผลของกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อเป็นการส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตของแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับ ภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่าน วรรณกรรมภาษาอังกฤษ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรม สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดไว้ดังนี้

1.1 อาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา ในสาขาหลักสูตรและการสอน และมี ประสบการณ์ด้านการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

1.2 อาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา ในสาขาการสอนภาษาอังกฤษ และมี ประสบการณ์ด้านการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

1.3 ครูวิทยฐานะเชี่ยวชาญ หรือชำนาญการพิเศษ ด้านการสอนภาษาอังกฤษ และมี ประสบการณ์ด้านการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37 เพื่อประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ที่พัฒนาขึ้น ดำเนินการ 2 ขั้นตอน คือ

2.1 ขั้นตอนประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) นำกิจกรรมการเรียนรู้ผ่าน วรรณกรรมภาษาอังกฤษ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อ ส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรม ที่ผ่านการ ตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37 จำนวน 3 คน ได้แก่ นักเรียนที่มีคุณลักษณะทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง เพื่อพิจารณาความ เหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 ขั้นตอนประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (1:3) ทดลองใช้กับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37 จำนวน 9 คน ได้แก่ นักเรียนที่มีคุณลักษณะทางการเรียนสูง จำนวน 3 คน ปานกลาง จำนวน 3 คน และต่ำกว่าปานกลาง จำนวน 3 คน เพื่อประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 ใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ
2. ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นคำถามจำนวน 4 ด้าน คือ ด้านความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านความรู้สึกที่มีระหว่างการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ ด้านประโยชน์ที่ได้จากการเรียน และด้านการนำความรู้ไปใช้

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ จำนวน 19 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ความคิดเห็นต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ** หมายถึง ขั้นตอนจัดการเรียนการสอนการอ่านโดยใช้วรรณกรรมภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดการตอบสนองของผู้อ่านของ Thomson เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นเข้าใจในตัวอักษร คือ เป็นขั้นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนคาดเดาเนื้อเรื่อง จากการดูรูปภาพประกอบเนื้อหา หรือชื่อเรื่อง เพื่อกระตุ้นการคิด และให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากอ่าน อยากทราบเนื้อเรื่อง แล้วอ่านทำความเข้าใจ และสรุปความเข้าใจโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่อง เพื่อสรุปเหตุการณ์ต่าง ๆ และระบุข้อมูลของเรื่อง

ขั้นที่ 2 ขั้นเข้าใจในเรื่องราว ผู้เรียนอ่านเรื่องราวต่าง ๆ แล้ว ผู้เรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองที่เกี่ยวข้องกับข้อความ เหตุการณ์ หรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม เพื่อทำความเข้าใจตัวละครโดยการวิเคราะห์ตัวละคร แรงจูงใจ และวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่อาจตามมาจากการกระทำของตัวละคร

ขั้นที่ 3 ขั้นอุปมา ผู้เรียนการเชื่อมโยงเรื่องราวระหว่างตัวละครและประสบการณ์จริงของผู้เรียนจากเรื่องราวในวรรณกรรม โดยผู้เรียนจินตนาการตนเองเป็นตัวละคร จากสถานการณ์ที่ครูกำหนด เชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวรรณกรรม ว่าหากเป็นผู้เรียนจะทำเช่นไร

ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผล ผู้เรียนนำข้อค้นพบจากการอ่าน มาสะท้อนความคิด แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน วิพากษ์ความคิดเห็นในการประเมินค่าตัวละคร แก่นสารของตัวละคร และแก่นเรื่อง (theme) ของเรื่องราวจากวรรณกรรมเกี่ยวกับเหตุการณ์และพฤติกรรมของตัวละคร เพื่อทำความเข้าใจเหตุผลของการกระทำของตัวละคร จากการแยกแยะความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริง (fact) และความคิดเห็น (opinion) ในเนื้อหาของวรรณกรรม

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินค่า ผู้เรียนประเมินเนื้อเรื่อง โดยการแสดงทัศนคติของตนที่มีต่อวรรณกรรม ดีความและทักษะการประเมินโดย ผู้เรียนอภิปรายและประเมินจุดประสงค์ (purpose)

อารมณ์ (mood and tone) และวิเคราะห์คุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เขียน เปรียบเทียบกับค่านิยม คุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียน

ขั้นที่ 6 ขั้นตระหนักรู้ ผู้เรียนแสดงความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่อง และตัดสินคุณค่าของวรรณกรรม โดยการเขียนอธิบายความเข้าใจ ความรู้สึก และความคิดเห็น ลงในบันทึกการเรียนรู้ เพื่อแสดงการตอบสนองอย่างอิสระต่อวรรณกรรม

2. การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง ความสามารถในการพิจารณาไตร่ตรองเรื่องที่อ่านเพื่อตีความและประเมินผล ประกอบด้วย ความสามารถในการแยกแยะความแตกต่างของข้อเท็จจริงและความคิดเห็น ระบุจุดมุ่งหมาย การอูมานหรือสรุปความ อารมณ์ และลีลาการเขียนของผู้เขียนได้ ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะนำไปสู่ความสามารถในการประยุกต์ใช้ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ในเรื่องกับประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เรียน ซึ่งความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะแสดงผลตามคะแนนของนักเรียนที่ได้รับก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ โดยแบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3. ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อความหมายได้ถูกต้อง หรือเหมาะสมตามสถานการณ์ เข้าใจในมารยาท ขนบธรรมเนียมและสังคมของชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ที่สามารถพบได้ในการอ่านวรรณกรรม ประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้ 1) การใช้สำนวน (Idiom) 2) การใช้ภาษิต (Proverb) 3) การใช้คำเปรียบเทียบ (Simile) 4) การใช้การเปรียบเทียบ (Metaphor) ในการสื่อความหมาย และ 5) มารยาทการใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ (Situation dialog) ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยวัดจากแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

4. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75/75 หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา โดย

75 ตัวแรก คือ ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนน ที่นักเรียนได้จากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ใบบัณฑิต และการทดสอบหลังการเรียนรู้ คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

75 ตัวหลัง คือ ร้อยละของค่าเฉลี่ยของคะแนน การวัดและประเมินการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา หลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

5. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ หมายถึง ระดับคุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้จากการให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน โดยให้แบบประเมินความเหมาะสมของ

กิจกรรมการเรียนรู้ กำหนดออกเป็น 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00

6. **ความคิดเห็นต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ** หมายถึง ความคิด ความรู้สึก ที่มีจากการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้วรรณกรรม และ ความรู้ความเข้าใจ การนำไปใช้ ด้วยการเขียนตอบแบบสอบถามปลายเปิดอย่างอิสระซึ่งอาจจะมีลักษณะในทางบวก เช่น ชอบ สนใจ หรืออาจมีลักษณะไปในทางลบ เช่น ไม่ชอบ ไม่น่าสนใจ ยาก วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่าน ภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบดังนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการนำไปใช้
 - 1.1 วิสัยทัศน์
 - 1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.3 คุณภาพผู้เรียนผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
 - 1.4 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม
 - 1.5 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม
2. กิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.2 ลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี
 - 2.3 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.4 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้
 - 2.5 การกำหนดเกณฑ์และประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้
3. การเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม
 - 3.1 ความหมายของวรรณกรรม
 - 3.2 ประเภทของวรรณกรรม
 - 3.3 องค์ประกอบทางวรรณกรรม
 - 3.4 เกณฑ์การเลือกวรรณกรรมให้เหมาะสมสำหรับนักเรียน
 - 3.5 การใช้วรรณกรรมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 3.6 การสอนภาษาอังกฤษผ่านวรรณกรรมโดยทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน
4. การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ
 - 4.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 4.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 4.3 องค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 4.4 หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 4.5 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 4.6 ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

- 4.7 การวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- 5. ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา
 - 5.1 ความหมายของวัฒนธรรม
 - 5.2 ลักษณะและองค์ประกอบทั่วไปทางวัฒนธรรม
 - 5.3 ความสำคัญของวัฒนธรรมต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 5.4 บทบาทของวัฒนธรรมที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ
 - 5.5 บทบาทของครูในการสอนวัฒนธรรมภาษาต่างประเทศ
- 6. ความคิดเห็น
 - 6.1 ความหมายของความคิดเห็น
 - 6.2 องค์ประกอบของความคิดเห็น
 - 6.3 คุณสมบัติของความคิดเห็น
 - 6.4 การวัดความคิดเห็น
- 7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ
- 8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการนำไปใช้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1.1 วิสัยทัศน์

มุ่งมั่นให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ในการแสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นแหล่งการเรียนรู้ มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต.2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต.2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต.3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต.4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต.4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.3 คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

เมื่อจบช่วงชั้นผู้เรียนต้องมีคุณภาพดังนี้

1.3.1 ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่อง ที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

1.3.2 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้เคียงตัวประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกลงและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

1.3.3 พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

1.3.4 เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาสและสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

1.3.5 อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ ลำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปราย ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

1.3.6 ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

1.3.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

1.3.8 ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุป ความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็น ภาษาต่างประเทศ

1.3.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ ประมาณ 3,600 - 3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

1.3.10 ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

1.4 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม รหัสวิชา อ32201 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เวลาเรียน 40 ชั่วโมง จำนวน 1 หน่วยกิต

อ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง และเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน ตีความ วิเคราะห์ ข้อความ ข้อมูล ข่าวสาร บทความ วรรณกรรม สารคดี บันทึกคดี สื่อที่เป็น ความเรียงและไม่ใช่ความเรียงใน รูปแบบต่าง ๆ จากสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หัวข้อต่าง ๆ เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม สังคม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและสวัสดิการ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สามารถนำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็น นำความรู้ด้านภาษาไปใช้อย่างมีวิจารณญาณ เข้าร่วมกิจกรรมนำความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมไปใช้ ทั้งเห็นประโยชน์จากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในการแสวงหาความรู้ เพื่อขยายโลกทัศน์เป็นแนวทางในการศึกษาต่อและ ประกอบอาชีพ

ใช้กระบวนการทางภาษา ในด้านการอ่านและการเขียน กระบวนการคิด กระบวนการกลุ่ม มีความสามารถในการสื่อสาร การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี ผักผ่อน

ทักษะและกลวิธีของการอ่านและการเขียนที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจของคำศัพท์ ระบุรายละเอียดและลำดับเหตุการณ์ จับใจความสำคัญของเรื่อง สรุปความ ระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียน นำเสนอการเขียนในรูปแบบประโยค หรือข้อความต่าง ๆ สามารถแลกเปลี่ยนความรู้ และการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้

เห็นคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษา นำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน และใช้ในการพัฒนาชุมชน สังคมและประเทศชาติ ตระหนักถึงคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้าน มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และมีจิตสาธารณะ

ผลการเรียนรู้

1. เขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความ สนใจของสังคม
2. อ่านข้อมูลข่าวสาร บทอ่าน ข้อความ บทความ ประกาศ โฆษณา เรื่องสั้น สารคดี วรรณกรรม หรือเหตุการณ์ ทั้งที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียง จับใจความสำคัญ สรุปความ ระบุวัตถุประสงค์ของผู้เขียน บอกรายละเอียด และแสดงความคิดเห็น ประกอบได้อย่างเหมาะสมและมีเหตุผล
3. พุดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ศึกษา ตอบคำถาม เดาความหมายของคำศัพท์ ลำดับเหตุการณ์ของเนื้อเรื่อง จุดบันทึกและสรุปเนื้อหาของสิ่งที่ศึกษาอย่างมีเหตุผล
4. อธิบาย อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อและที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา
5. วิเคราะห์ อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

รวมทั้งหมด 5 ผลการเรียนรู้

1.5 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม รหัสวิชา อ32201 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เวลาเรียน 40 ชั่วโมง จำนวน 1 หน่วย

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1.	Literature and story	การบอกรายละเอียด จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ ตีความ ระบุวัตถุประสงค์และลีลาการเขียนของผู้เขียน จากการอ่าน วรรณกรรม พุดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตัวละครในวรรณกรรม และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล	12	15

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
2.	News and advertisement	การเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาของข่าว และโฆษณาเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องปลูกฝังให้ ผู้เรียนรู้จักสรุปความ ดีความ บอกตำแหน่ง ความสำคัญ และ ความหมายด้วยย่อ และ ความหมายของ headline เกี่ยวกับโฆษณา และเลือกในสิ่งที่เหมาะสมกับตนเอง การฝึกใช้ คำศัพท์ ได้ ถูก ต้อง เหมาะ สม กับ สถานการณ์ และการสนทนาสื่อสารและเขียน นำเสนอข้อมูลโดยใช้โครงสร้างทาง ภาษา คำศัพท์ และสำนวนได้เหมาะสมตาม วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำ ประสบการณ์ฝึกภาษาจากบทเรียนไปปรับใช้ ในชีวิตประจำวันได้	9	15
3.	Poem for you	ศึกษาประเภท องค์ประกอบและรูปแบบการ เขียนกลอนแบบต่าง ๆ เรียนรู้สำนวน และการ ตีความจากการอ่านบทกลอนประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งฝึกแต่งกลอน	8	10
4	My travelling trips	บอกรายละเอียดของ กราฟ ชาร์ต ตาราง แผนภูมิต่างที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน สามารถอ่านตารางเวลา กำหนดการเดินทาง ได้ สนทนาเกี่ยวกับเวลา การเดินทาง และ บอกกำหนดการเดินทางของตนเอง อ่านบันทึก ข้อความสั้น ๆ เกี่ยวกับการนัดหมาย การ วางแผนการเดินทาง และเขียนไปสการ์ดถึง บุคคลสนิทได้	9	10
รวมระหว่างภาค			38	50
รวมกลางภาค			1	20
รวมปลายภาค			1	30
รวม			40	100

จากตารางแสดงหน่วยการเรียนรู้ สาระสำคัญ เวลา และน้ำหนักคะแนน ผู้วิจัยได้คัดเลือก
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Literature and story ในการทำการวิจัยในครั้งนี้ จำนวน 12 ชั่วโมง เพื่อ
พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
วิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. กิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นคำที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญของการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติ เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มุ่งหวังที่จะให้ผู้เรียนได้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือผลการเรียนรู้ ในการสอนแต่ละครั้งที่ครูผู้สอนได้กำหนดไว้ หากผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจ และได้ยึดหลักการสอน หรือจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีการกำหนดกิจกรรมเป็นลำดับขั้นตอน ครูผู้สอนก็จะสามารถออกแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้หรือผลการเรียนรู้ไว้ได้ นักการศึกษาหลายท่านจึงได้ให้นิยามความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

ทิศนา แคมมณี (2545, หน้า 14) ได้ให้ความหมายของคำว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการนำหลักสูตรไปปรับใช้ในระดับชั้นเรียน และเป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้สอนได้วางแผนการสอน เตรียมการสอนได้ล่วงหน้า อันจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชนาธิป พรกุล (2552, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของคำว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ งานที่ผู้เรียนทำแล้วเกิดการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยแสดงเป็นพฤติกรรมที่ผู้สอนกำหนดไว้ ในจุดประสงค์การเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 72) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ปฏิบัติการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้

จากความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ขั้นตอนในการปฏิบัติงานในการเรียนการสอนหรือการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการนำหลักสูตรไปปรับใช้ใน ระดับชั้นเรียน อีกทั้งเป็นสิ่งที่ช่วยให้ครูผู้สอนได้มีการวางแผนการสอนไว้ล่วงหน้า ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาที่กำหนดไว้ ซึ่งส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและบรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

2.2 ลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553, หน้า 7) ได้กล่าวถึงลักษณะการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ว่า ผู้สอนที่ดีย่อมมีความรับผิดชอบในหน้าที่ทั้งในด้านการจัดการเรียนรู้และการอบรมผู้เรียนให้เป็นสมาชิกที่ดีของชุมชนและประเทศชาติ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องมีหลักในการยึด ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดอยู่เสมอ โดยการซักถามหรือให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ กับผู้เรียนในระดับต่าง ๆ เพื่อจะได้เป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนคิดหาเหตุผล คิดเปรียบเทียบ และคิดพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ

2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงในการเรียนให้มากที่สุด ด้วยการเรียนรู้โดยการลงมือทำด้วยตนเอง (Learning by doing)

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม (Group working) โดยให้มีการปรึกษาหารือกันในกลุ่ม มีการแบ่งงานกันทำด้วยความร่วมมือกัน และร่วมกันประเมินผล
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเองตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์
5. มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดการเรียนรู้ให้หลากหลายอยู่เสมอ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ นั้น เกิดความยืดหยุ่น น่าสนใจ และไม่น่าเบื่อโดยการนำเอาเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบต่าง ๆ มาดัดแปลง ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้
6. มีการจัดเตรียมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้า เพื่อที่ผู้สอนจะได้ทราบว่าจะสอนอย่างไรบ้างตามลำดับขั้นตอน และยังช่วยให้ผู้สอนพร้อมที่จะสอนด้วยความมั่นใจ
7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม มีการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และคิดหาเหตุผลความเป็นมาของสิ่งที่เรียน
8. เน้นการประเมินตามสภาพจริง มีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลา ประเมินตามความรู้ความสามารถของผู้เรียนอย่างแท้จริง เพื่อให้แน่ใจว่าการจัดการเรียนรู้ได้ผลตรงตามจุดประสงค์ การเรียนรู้ที่วางไว้หรือไม่เพียงใด
9. มีการใช้สื่อในการจัดการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสนใจและเข้าใจบทเรียน เช่น รูปภาพ วิดีทัศน์ ของจริง แผนภูมิ หุ่นจำลอง คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เว็บไซต์ ฐานข้อมูลการเรียนรู้ และ สื่อทัศนูปกรณ์อื่น ๆ
10. มีการจูงใจผู้เรียนในระหว่างการจัดการเรียนรู้ เช่น การให้รางวัล การชมเชย การลงโทษ การติเตียน การให้คะแนนการสอบ การแข่งขัน การปรบมือให้เกียรติ ฯลฯ มาใช้เป็นสิ่ง กระตุ้นและ ชี้แนวทางเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ตั้งใจ ขยันหมั่นเพียรในการเรียนการทำกิจกรรม มากขึ้น
11. มีกิจกรรมให้ผู้เรียนทำอย่างหลากหลาย เพื่อเร้าความสนใจของผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนสนุกสนานในการเรียนรู้
12. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามในทุกด้านทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา
13. ส่งเสริมความสัมพันธ์หรือการบูรณาการระหว่างวิชาที่เรียนกับวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตร เช่น สอนภาษาไทยก็สอนให้สัมพันธ์กับสังคมศึกษา ศิลปะศึกษา ดนตรี และนาฏศิลป์ เป็นต้น
14. มีการสร้างบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะแก่การเรียนรู้ตามบทเรียนที่สอน ทั้งในแง่ของสิ่งแวดล้อมและอารมณ์ของผู้เรียน
15. จัดการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child Center) โดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง และผู้สอนเป็นเพียงผู้คอยดูแลให้ความช่วยเหลือ แนะนำในการทำกิจกรรมต่าง ๆ
16. จัดการเรียนรู้โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ให้มากที่สุด
17. จัดการเรียนรู้ตามกฎแห่งการเรียนรู้โดยจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

18. จัดการเรียนรู้โดยส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแบบประชาธิปไตย โดยให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ และฝึกให้ผู้เรียนรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการวางแผนงานร่วมกับผู้สอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 216) ได้สรุปถึงลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. มีความสอดคล้องกับหลักสูตร และแนวการสอน
2. สามารถนำไปใช้ได้จริง และมีประสิทธิภาพ
3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เหมาะกับผู้เรียน และเวลาที่กำหนด
4. มีความกระชับชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย และเข้าใจตรงกัน
5. มีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้สอนได้
6. ทุกหัวข้อในกิจกรรมการเรียนรู้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน

ชนาธิป พรกุล (2555, หน้า 7) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีไว้ว่า ควรมีความหลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านร่างกาย คือ ผู้เรียนได้ใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทำกิจกรรม เพราะหากผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย ประสาทการรับรู้ตื่นตัว จะทำให้รับข้อมูลได้ดี

2. ด้านสติปัญญา คือ ผู้เรียนต้องได้ใช้สมองคิดทำความเข้าใจกับสิ่งต่าง ๆ ร่วมกับการลงมือปฏิบัติ ค้นคว้า ทดลอง จนกระทั่งสามารถสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

3. ด้านสังคม คือ การที่ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นขณะทำกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะทางสังคม

4. ด้านอารมณ์ คือ การที่ผู้เรียนรู้สึกต้องการและยินดีที่จะทำกิจกรรมเพื่อแสวงหาความรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง การมีส่วนร่วมด้านอารมณ์ควรควบคู่ไปกับกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา และสังคม

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า ลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีนั้นจะต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกิจกรรมต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ทางด้านร่างกาย โดยผู้เรียนจะต้องมีการเคลื่อนไหวร่างกายในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ในการเรียนรู้ให้มากที่สุด 2) ทางด้านสติปัญญา ผู้เรียนจะต้องได้ฝึกคิดและใช้ปัญญาในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในการทำกิจกรรม 3) ทางด้านสังคม ผู้เรียนจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในการทำกิจกรรม มีการทำงานเป็นกลุ่ม ได้ฝึกการทำงานร่วมกัน และ 4) ทางด้านอารมณ์ ผู้เรียนจะรู้สึกต้องการและยินดีในการทำกิจกรรม ควบคู่ไปกับด้านร่างกาย สติปัญญา และสังคม

2.3 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนครั้งนั้น ๆ ผู้สอนจำเป็นจะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ ให้มีความสอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอนที่มีลำดับขั้นต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ดังนั้นจึงมีนักวิชาการการศึกษาหลายท่านได้แบ่งองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ดังต่อไปนี้

สิริวรรณ สุวรรณอาภา (2544, หน้า 166-170) ได้แบ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการกำหนดกิจกรรมที่มีเป้าหมายสำคัญเพื่อช่วยเราหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และทราบจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ในบทเรียนนั้น ๆ อย่างแท้จริง หากกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนไม่ได้ช่วยกระตุ้นหรือเราให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ก็จะขาดการรับรู้ที่ดี ไม่มีการจำและคิดเพื่อตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง ผลสุดท้ายก็จะไม่เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการ การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนจำเป็นต้องช่วยกระตุ้นหรือเราให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียน และต้องให้สัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมในชั้นสอนด้วย ดังนี้

1.1 เพื่อทบทวนพื้นฐานความรู้เพิ่มเติมให้สัมพันธ์กับการสอนเนื้อหาใหม่หรือแนวความคิดใหม่หรือหลักการใหม่ ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการระลึกได้ และเกิดความต่อเนื่องในการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนต่อไป

1.2 เพื่อวางแผนการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดงานที่จะปฏิบัติว่าจะต้องทำอะไร อย่างไร เมื่อไร

1.3 เพื่อแจ้งจุดประสงค์ของบทเรียนให้ผู้เรียนทราบโดยตรงหรือโดยทางอ้อมก็ได้ ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบว่าเมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วเกิดการเรียนรู้อะไรต่อตนเองบ้าง

ข้อควรคำนึงในการกำหนดกิจกรรม ในการกำหนดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน ควรคำนึงถึง 4 สิ่งต่อไปนี้

1. ต้องเป็นกิจกรรมที่นำไปสู่การกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความต่อเนื่องและสัมพันธ์กับชั้นสอน

2. ต้องกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับลำดับขั้นตอนการสอน ซึ่งโดยปกติจะใช้เวลาไม่เกินร้อยละ 20 ของเวลาเรียนทั้งหมด และสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม

3. ต้องกำหนดสิ่งที่จะช่วยกระตุ้นหรือเราให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ นำที่เด่น มี ความสนุกสนานและเพลิดเพลิน หรือมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

4. ต้องกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของผู้สอนเอง ก็จะช่วยให้การสอนประสบผลสำเร็จได้มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 ชั้นสอน เป็นการกำหนดกิจกรรมที่มีลักษณะสำคัญ 2 ขั้นตอน คือ

2.1 กิจกรรมแกนหลักเป็นการกำหนดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของการสอนในครั้งนั้น ๆ ซึ่งถือเป็นการกำหนดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริงจึงมีความสำคัญมากที่สุดต่อการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ของบทเรียนเรื่องนั้น ๆ ในการกำหนดกิจกรรมแกนหลักให้เกิดการเรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของการสอนแต่ครั้งมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้

2.1.1 ต้องพิจารณาจุดประสงค์การเรียนรู้ของการสอนในครั้งนั้นว่ามีพฤติกรรมตรงกับ การเรียนรู้ชนิดใดนั้น จะพิจารณาเฉพาะคำกริยาของจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างเดียวไม่ได้ จำเป็นต้องพิจารณาข้อความที่เป็นพฤติกรรมของจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นสำคัญจึงจะตัดสินใจว่าจุดประสงค์การเรียนรู้ของการสอนครั้งนั้น ๆ ตรงกับการเรียนรู้ชนิดใด

2.1.2 ต้องเลือกหรือกำหนดกิจกรรมแกนหลักตามชนิดการเรียนรู้นั้นให้บรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2.3 กิจกรรมทดสอบ เป็นการกำหนดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ ความคิด การแก้ปัญหา ทักษะทางกาย และเจตคติ ในการตอบปัญหาหรือแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับกิจกรรมแกนหลักหรือไม่หากผู้เรียนยังไม่เกิดการเรียนรู้ก็ควรจะให้คำแนะนำเพิ่มเติมหรือสอนใหม่โดยไม่ให้ผู้เรียนเสียกำลังใจจนสามารถเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสรุป เป็นการกำหนดกิจกรรมที่มีลักษณะสำคัญ 2 ขั้นตอน คือ

3.1 กิจกรรมสรุปบทเรียนเป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียบเรียง ความรู้ ความคิด และทักษะทางกาย แล้วสรุปเป็นแนวความคิด มโนภาพ หลักการ ข้อสรุป หรือลำดับ ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ผู้สอนควรจะตระหนักถึงการกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แสดงออก ร่วมกันโดยการอภิปรายหรือเขียนตอบ ก็ได้ตามความเหมาะสมแต่ผู้สอนไม่ใช่เป็นผู้สรุปเสียเอง ผู้สอนควรเป็นเพียงผู้ช่วยแนะนำแนวทางบางประการเท่านั้น หรืออาจช่วยรวบรวมข้อสรุปเขียนไว้ บนกระดานบ้างก็ได้ เพื่อเป็นการเน้นให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง หลังจากผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียนแล้ว ก็ต้องจดจำข้อสรุปนั้น ๆ ต่อไป มิฉะนั้นผู้เรียนอาจจำได้ไม่นานหรือลืมได้ง่าย ดังนั้นผู้สอนควรวาง วิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนจดจำได้นาน

3.2 กิจกรรมฝึกทักษะ เป็นการกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เพิ่มเติมทักษะทางสมองและ หรือทางกายให้มีความชำนาญเพิ่มสูงขึ้น เช่น ทำแบบฝึกหัด ศึกษาค้นคว้า ทำรายงาน ทำกิจกรรม เสริมหลักสูตร ทำกิจกรรมจากใบงาน ปฏิบัติตามโรงงาน เพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ เป็นต้น

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 78) ได้แบ่งการจัดองค์ประกอบของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นเตรียมความพร้อม และสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากคิด และอยากทำ เพื่อเป็นการเชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่ โดยมีหลักการนำเข้าสู่บทเรียน ดังนี้

1. นำให้น่าสนใจ โดยใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ เช่น ใช้เพลง เกมส์ หรือคำทาย
2. นำให้ตรงหรือสอดคล้องกับเรื่องที่จะใช้ในการสอน
3. ไม่ควรใช้เวลามากเกิน 10 นาที

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมหรือขั้นสอน เป็นขั้นตอนที่ต่อจากขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ถือเป็นขั้นสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ กิจกรรมที่ปฏิบัติในขั้นนี้มีหลากหลายวิธี ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมนั้นออกมา เช่น การค้นคว้า การอภิปรายกลุ่ม การรายงาน การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงความคิดเห็น การสาธิต ฯลฯ โดยผู้สอนจะต้องคำนึงถึงหลักการ ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้
2. กิจกรรมต้องส่งเสริมความคิดแก้ปัญหา และความคิดสร้างสรรค์
3. กิจกรรมต้องสอดคล้องกับวัยวุฒิ วุฒิภาวะ และความพร้อมของผู้เรียน
4. กิจกรรมต้องตอบสนองความต้องการ ความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน
5. กิจกรรมต้องส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของผู้เรียน
6. กิจกรรมต้องเหมาะสมกับเวลาและสภาพแวดล้อม

7. กิจกรรมต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือทำ หรือฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง
8. กิจกรรมต้องมีลำดับขั้นตอนลำดับความง่ายไปยาก รูปธรรมไปนามธรรม และความเรียบง่ายไปสู่ความซับซ้อน

9. กิจกรรมต้องใช้สื่อในการสอนได้สอดคล้องและเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสรุปและวัดผล เป็นการสรุปเนื้อหาที่เรียนมาแล้วทั้งหมด สรุปทั้งด้านความรู้ ความคิด เจตคติ และทักษะที่ผู้เรียนได้รับ ตลอดจนการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ในการสรุปนี้ ผู้สอนควรให้ผู้เรียนเป็นผู้สรุป หรือผู้สอนร่วมสรุปกับผู้เรียน หลังจากนั้นผู้สอนควรวัดผลการเรียนรู้ว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ โดยอาจจะใช้วิธีการตอบคำถาม ทำแบบทดสอบ แบบฝึกหัด หรือรายงาน ตามที่ผู้สอนได้วางแผนไว้

จากข้อมูลองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน คือ การสร้างความสนใจ ชี้แจงจุดประสงค์ และทบทวนพื้นฐานความรู้เดิมให้สัมพันธ์และสอดคล้องกับการสอนเนื้อหาใหม่ โดยมี การวางแผนการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน 2) ขั้นสอน คือ การกำหนดกิจกรรมหลักที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดกิจกรรมเพื่อทดสอบว่าสามารถผู้เรียนนำความรู้ ความคิด การแก้ปัญหา ทักษะทางกายและเจตคติไปใช้ในการแก้ไขปัญหาหรือแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเกิด และ 3) ขั้นสรุป คือ การกำหนดกิจกรรมสรุปความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนมา โดยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียบเรียง ความรู้ ความคิด และทักษะทางกาย โดยสรุปเป็นแนวความคิด หรือมโนภาพ จากการกำหนดกิจกรรมฝึกทักษะ เพื่อให้ผู้เรียนมีความชำนาญเพิ่มขึ้น

2.4 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอหลักการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2545, หน้า 20-23) กล่าวว่า ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพจะต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดทุกข้อ โดยกิจกรรมนอกจากจะต้องสร้างเสริมพฤติกรรมและทักษะทุกด้าน ตามผลการเรียนรู้หรือจุดประสงค์การเรียนรู้แล้ว จะต้องสร้างมโนทัศน์ในสาระการเรียนรู้หรือเนื้อหาที่กำหนดอย่างชัดเจน ครบถ้วนและทันสมัย

2. กิจกรรมการเรียนรู้ ควรเป็นกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะกระบวนการที่สำคัญ ซึ่งกระบวนการในที่นี่ หมายถึง

- 2.1 การมีขั้นตอนต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้แสดงออกหรือปฏิบัติโดยใช้ร่างกาย ความคิด การพูดในการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ คือ ได้ความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติหลังจากทำกิจกรรมแล้ว

- 2.2 การปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิบัติเป็นขั้นตอนติดตัวไปใช้ ในชีวิตจริง ดังแนวคิดที่ว่า แทนที่จะให้เด็กกินทุกวัน เราควรฝึกวิธีหาปลาให้กับเขาเพื่อให้เขา สามารถหาปลากินเองได้ตลอดชีวิตจะดีกว่า

3. เหมาะสมกับธรรมชาติและวัยของผู้เรียน เพราะผู้เรียน คือ หัวใจสำคัญของการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะต้องรู้พื้นฐานของผู้เรียนที่ตนจะสอนก่อน เพื่อคัดเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติ วัย ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียนเป็นส่วนรวม และขณะเดียวกันจะสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนด้วย

4. เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและชีวิตจริง ทั้งในและนอกห้องเรียน ครูจะต้องมีข้อมูลสารสนเทศถึงสถานที่ และวิทยากรท้องถิ่นหรือแหล่งวิทยาการใดบ้างที่ครูจะให้ได้ เพราะอาจจะมีกิจกรรมบางอย่างที่ครูต้องการนำมาใช้ แต่ทำไม่ได้เพราะขาดแหล่งวิทยาการที่สำคัญ ๆ หรือครูมีเวลาและสถานที่ เหมาะสมในการจัดกิจกรรมแต่ละเรื่องเพียงใด ครูควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพของห้องเรียน โรงเรียนและชุมชน โดยพยายามใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่แล้วให้มากที่สุด เช่น หัวข้อที่กำหนดในการทำรายงานการศึกษาค้นคว้าโครงการ หรือชิ้นงาน ก็ควรเป็นหัวข้อ เกี่ยวกับท้องถิ่นหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นพบ ความถนัด ความสามารถและความสนใจ เพื่อพัฒนาตนเองทั้งทางด้านวิชาการ การประกอบอาชีพ การดำรงตนเองในสังคมและบุคลิกภาพส่วนตน

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นที่ประโยชน์ที่จะเกิดกับผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ พยายามส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีบทบาทสำคัญ ได้เข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น ตื่นตัว ตื่นใจ ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม อารมณ์ การที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ มีบทบาทเป็นผู้กระทำในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ รวมทั้งเกิดทักษะและพฤติกรรมตามจุดเน้นที่ต้องการด้วย

ทัศนีย์ มโนสมุทร (2546, หน้า 243) ได้เสนอหลักการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่นำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ไว้ 4 อย่าง ไว้ดังนี้

1. รูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้จะต้องมีทฤษฎีรองรับ เช่น ทฤษฎีจิตวิทยา
2. เมื่อพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แล้ว ก่อนนำไปใช้ได้ต้องมีการวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎีและตรวจสอบคุณภาพในลักษณะของการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง และนำข้อค้นพบมาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

3. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้อาจพัฒนาให้นำไปใช้ได้อย่างกว้างขวางหรือใช้เฉพาะจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

4. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้เป็นหลักจะมีจุดมุ่งหมายหลักที่ใช้เป็นหลักการพิจารณาเลือกใช้รูปแบบการเรียนการสอน ถ้าผู้ใช้นำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ตรงกับจุดมุ่งหมายหลักก็จะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด แต่ก็สามารถนำรูปแบบการเรียนไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้ หากพิจารณาเห็นว่ามีความเหมาะสม แต่ประสิทธิภาพของรูปแบบอาจลดน้อยลง

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษา (2553, หน้า 11-12) กล่าวว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นกระบวนการ สำคัญในการนำหลักสูตรสู่การพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนด ครูผู้สอน จึงควรให้ความสำคัญและสรรหากระบวนการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ นำพาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การจัด

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี ผู้เรียนควรได้มีส่วนร่วม ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียน พัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง และ มุ่งเน้นความรู้คู่คุณธรรม จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความหลากหลาย ทันสมัย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ธรรมชาติของวิชา ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหรือเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ตาม ความสนใจ ใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยมีครูผู้สอน เป็นผู้อำนวยการเรียนรู้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ให้ หลักการที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดการเรียนรู้ที่ยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้โดยการจัดวิธีการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับ ความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนให้สามารถพัฒนาตนเองได้ ได้ลงมือศึกษาค้นคว้า คิดแก้ปัญหา และปฏิบัติงานที่สร้างความรู้ได้ด้วยตนเองโดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนจัดสถานการณ์ ให้ เชื้อต่อการเรียนรู้

2. การจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นการจัดการกิจกรรมการ เรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อวางรากฐานของชีวิตให้เจริญ อก งามอย่างสมบูรณ์ มีพัฒนาการสมวัยอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และ สติปัญญา การจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นพบและแสดงออกถึงศักยภาพของตนเอง ครูผู้สอนจึงควรมีข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล สำหรับใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้อัน เหมาะสมกับความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

3. การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาได้อย่างเหมาะสมกับการทำงานของสมอง การเชื่อมโยง วงจร สมอง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ขัดต่อการทำงานของสมองจะทำให้เกิดการเรียนรู้ไม่ได้เต็ม ตาม ศักยภาพ อีกทั้งต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางอารมณ์ของผู้เรียน สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ที่เป็น กัลยาณมิตรให้เรียนอย่างมีความสุข โดยใช้ประสบการณ์ตรงด้านร่างกายที่เป็นรูปธรรม ข้อเท็จจริง และทักษะด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏในชีวิตจริงตามธรรมชาติ ตลอดจนสื่อการเรียนรู้ที่ดึงดูด ความสนใจ เป็นเครื่องมือในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง ในแต่ละช่วงวัย จะ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจ ความตั้งใจ มีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ ทำงานและอยู่กับผู้อื่น อย่างมีความสุข

4. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการ คุณธรรม จริยธรรม ได้รับรู้ เกิดการยอมรับ เห็นคุณค่าและพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนเป็นลักษณะ นิสัยที่ดี

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 73-76) ได้ให้หลักการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไว้ ดังต่อไปนี้

1. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร หลักสูตรฉบับปัจจุบัน มีความ มุ่งหวังให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข บนพื้นฐานของความเป็นไทย สามารถคิด ค้นคว้า แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นคนใฝ่รู้ใฝ่เรียน และรักการเรียนรู้ ผู้สอนจึงต้องสอนวิธีคิด วิธีการ ทำ วิธีการแก้ปัญหา และสอนอย่างมีลำดับขั้นตอนที่มึประสิทธิภาพ จัดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ

ใช้วิธีสอนที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะตามที่หลักสูตรมุ่งหวัง ผู้สอนจึงต้องตามหลักสูตร แล้วจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร

2. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน กล่าวคือ ผู้สอนต้องพิจารณาว่าจุดประสงค์การสอนในครั้งนั้นมุ่งเน้นพฤติกรรมด้านใด ผู้สอนก็ต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดทักษะดังกล่าวขึ้น

3. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องและเหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจของผู้เรียน เช่น นักเรียนในระดับประถมศึกษาชอบเรียนป่วนเล่น ครูจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาท ได้แข่งขัน ได้เล่นเกม ได้ร้องเพลง ได้เต้น ให้ได้แสดงออกตามวัย ผู้เรียนจะเรียนด้วยความสนุกเพลิดเพลิน ดีกว่าที่จะนั่งฟังครูพูดอธิบายแต่เพียงอย่างเดียว

4. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะของเนื้อหาวิชา เนื้อหาวิชามีหลายประเภท เช่น ประเภทข้อเท็จจริง การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ ทักษะ เจตคติ และค่านิยม เนื้อหาวิชา แต่ละประเภท ต้องอาศัยเทคนิควิธีสอน หรือการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน เช่น ถ้าเป็นประเภททักษะ ก็ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ฝึกฝนอย่างมีขั้นตอน จึงจะเกิดทักษะได้ ยกตัวอย่าง การสอนคัดเขียนไทย นักเรียนจะคัดเขียนตัวอักษรไทยได้สวยงาม ต้องได้ฝึกการคัดบ่อย ๆ ตามลำดับขั้นตอน และมีการปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง จนสามารถคัดได้อย่างสวยงาม ในเวลาที่กำหนด หรือถ้าเป็นเนื้อหาวิชาประเภทการแก้ปัญหาก็ต้องให้ผู้เรียนได้คิดแก้ปัญหา และ เปิดโอกาสให้แสดงความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหานั้น เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น

5. จัดกิจกรรมให้มีลำดับขั้นตอน เพื่อผู้เรียนได้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง ไม่สับสน และสามารถโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่เรียนได้ การจัดลำดับขั้นตอนควรเริ่มจากง่ายไปยาก รูปธรรมไปนามธรรม ไกลตัวไปใกล้ตัว และส่วนรวมไปส่วนย่อย จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี

6. จัดกิจกรรมให้น่าสนใจ โดยใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม สื่อการสอน สามารถแบ่งได้เป็น 5 ประเภท ได้แก่

6.1 สื่อบุคคลและของจริง หมายถึง ผู้สอน ผู้ช่วยสอน วิทยากรพิเศษ หรือของจริงต่าง ๆ เพื่อช่วยในการประกอบการสอน

6.2 วัสดุและอุปกรณ์เครื่องฉาย เช่น ภาพยนตร์ แผ่นโปร่งใส สไลด์ ฟิล์ม สตรีป

6.3 วัสดุและอุปกรณ์เครื่องเสียง เช่น วิทยุ เครื่องบันทึกเสียง เป็นต้น

6.4 สิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสาร รูปภาพ

6.5 วัสดุที่ใช้แสดง เช่น แผนที่ ลูกโลก ของจำลองต่าง ๆ

การใช้สื่อการสอนต้องคำนึงถึงข้อต่อไปนี้ 1) ความเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน 2) การใช้สื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ 3) ความเหมาะสมของชนิดของสื่อกับกิจกรรมการเรียนการสอน 4) สื่อที่สามารถหาได้ในแหล่งวิชาการหรือในท้องถิ่นนั้น และ 5) ความสะดวกในการใช้

7. จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ส่วนตัวความรู้เป็นผลพลอยได้จากการกระทำกิจกรรม ทั้งนี้ เพราะระหว่าง ทำกิจกรรม ผู้เรียนจะได้รับผล คือ เกิดการพัฒนาตนเองทางการคิด การปฏิบัติ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน การวางแผนจัดการ และเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่เรียกว่า เรียนรู้ วิธีการ

หาความรู้ (Learn how to learn) ซึ่งมีคุณค่ามากกว่าตัวความรู้ ดังนั้นในการจัดกิจกรรมจึงควรเน้นวิธีการหาความรู้ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะเป็นการเรียน การสอนที่มีคุณค่ายิ่ง

8. จัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการที่ท้าทายความคิดความสามารถของผู้เรียน ผักผ่อนวิธีการแสวงหาความรู้ และแก้ปัญหาด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียนและได้รับประโยชน์ จากการเรียนอย่างแท้จริง เช่น จัดกิจกรรมให้ได้ค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร จาก การสัมภาษณ์ จากการศึกษาเอกสารนอกสถานที่ จากการใช้ร่วมการอภิปราย การสัมมนา หรือจัดแสดง นิทรรศการ แสดงละคร จัดได้ว่าที่ จัดแข่งขันการแต่งกลอนสด จัดประกวดเรียงความ ให้จัดป้าย ประกาศ วันสำคัญต่าง ๆ เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้เป็นทั้งกิจกรรมในวิชาที่เรียน และ กิจกรรมเสริม ประกอบการเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถ ความถนัด และได้พัฒนาศักยภาพส่วนตัวของผู้เรียนได้ดี

9. จัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ทำให้ ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน และเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ในการสอนแต่ละ เนื้อหาวิชาและแต่ละครั้ง ผู้สอนไม่ควรใช้วิธีเดียวกันตลอด ควรคิดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ น่าสนใจ เลือกใช้เทคนิควิธีสอนที่สอดคล้องกับลักษณะเนื้อหาวิชา เช่น สอนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ผู้เรียนได้คิดคำนวณ ได้แก้ปัญหา ได้ทดลอง ได้สืบเสาะหา ความรู้ ดังนั้น ผู้สอนอาจเลือกใช้วิธีสอนแบบทดลอง แบบวิทยาศาสตร์ แบบแก้ปัญหาหรือแบบ สืบสวนสอบสวน ตามความเหมาะสม เป็นการเปลี่ยนใช้เทคนิควิธีสอนที่หลากหลาย โดยให้ สอดคล้องกับสถานการณ์ ผู้เรียนก็จะเรียนด้วยความกระตือรือร้น และเกิดการเรียนรู้ได้ดี

10. จัดกิจกรรมโดยให้มีบรรยากาศที่รื่นรมย์ สนุกสนาน และเป็นกันเอง เพราะทำให้ ผู้เรียนเรียนด้วยความสุข สบายใจ ไม่ตึงเครียด อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน บรรยากาศจะเป็นเช่นไร ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของผู้สอนเป็นสำคัญ ถ้าผู้สอนเข้มงวด เคร่งขรึมและ เคร่งเครียด บรรยากาศจะตึงเครียด ทำให้ผู้เรียนรู้สึกอึดอัด ไม่สบายใจในการเรียน แต่ถ้าผู้สอน เข้าใจผู้เรียน ให้ความเมตตา มีบุคลิกที่ร่าเริง แจ่มใส ไม่เข้มงวด ดุดัน ให้อิสระแก่ผู้เรียน ในการ ชักถามปัญหา และปรึกษาหารือกันระหว่างทำกิจกรรม โดยไม่่วนวายสับสน มีวินัยในตนเอง ก็จะเป็นบรรยากาศที่ส่งเสริมการทำกิจกรรมได้ดี

11. จัดกิจกรรมแล้วต้องมีการวัดผลการใช้กิจกรรมนั้นทุกครั้ง เพื่อค้นหาข้อดี ข้อบกพร่อง แล้วนำผลไปปรับปรุงแก้ไขสำหรับใช้ในครั้งต่อไป ในการวัดผลควรมีทั้งการวัดผล ระหว่างที่ผู้เรียน ทำกิจกรรม และภายหลังการทำกิจกรรม โดยครูอาจใช้วิธีการสังเกต ชักถาม ตรวจสอบผลงานหรือ ทดสอบ เมื่อวัดผลแล้วถ้าพบว่ากิจกรรมนั้นทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ก็สามารถนำไปใช้ได้ แต่ถ้าผู้เรียนพบปัญหาขณะปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนควรได้วิเคราะห์หาสาเหตุ แล้วแก้ไขให้ตรงจุด กิจกรรมนั้นอาจยากเกินระดับความสามารถของเด็ก สถานการณ์ สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย หรือผู้เรียนยังขาดประสบการณ์พื้นฐาน ก็จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข ให้ดีขึ้น

จากแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องคำนึงถึงประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับหลักสูตร สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัด จุดประสงค์ การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ และเนื้อหา

2. กิจกรรมการเรียนรู้จะต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ด้วยตนเอง และจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของธรรมชาติ วัย ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน

3. กิจกรรมการเรียนรู้จะต้องมีลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องกันจากง่ายไปยาก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง ไม่สับสน

4. กิจกรรมการเรียนรู้จะต้องเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและชีวิตจริง ที่นักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของนักเรียนได้ โดยเน้นการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเรียนรู้กระบวนการหาความรู้ มากกว่าการให้ความรู้

5. มีการใช้สื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

2.4 การกำหนดเกณฑ์และประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญในการประกันคุณภาพของกิจกรรมที่จะทำให้ผู้สอนมั่นใจได้ว่าเนื้อหาสาระในกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม และสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ได้ โดยเกณฑ์ของกิจกรรมการเรียนรู้จะแสดงถึงขีดระดับประสิทธิภาพของกิจกรรมที่ผู้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ยอมรับได้ว่า สิ่งใดหรือพฤติกรรมใด มีคุณภาพหรือปริมาณที่จะรับได้

2.4.1 ความหมายของการประเมินประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2523, หน้า 494) ได้ให้ความหมายของการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ คือ ระดับประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตกิจกรรมการเรียนรู้จะพึงพอใจ หากแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว กิจกรรมการเรียนรู้นั้นก็มีความคุ้มค่าต่อการลงทุนผลผลิตออกเป็นจำนวนมาก

2.4.2 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, หน้า 494-495) การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำโดยการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์) ดังนี้

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ การประเมินผลต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมย่อยหลาย ๆ พฤติกรรม เรียกว่า "กระบวนการ" (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตได้จากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม (รายงานของกลุ่ม) และรายบุคคลได้แก่ งานที่ได้รับมอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

2. ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Transitional Behavior) คือ การประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียน

ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้จะกำหนดเป็นเกณฑ์ ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่น่าพอใจ โดยกำหนดให้เป็นร้อยละของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดนั้นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์การ

กำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80 85/58 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติ อาจตั้งไว้ 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำ เพราะตั้งเกณฑ์ต่ำไว้เท่าใดมักจะได้ผลเท่านั้น

2.4.3 ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 496-497) ได้เสนอขั้นตอนในการทดสอบประสิทธิภาพของนวัตกรรมการศึกษาไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:1 (แบบเดี่ยว)

เป็นการทดลองกับนักเรียน 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเด็กเก่ง คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยวนี้อาจได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก

2. ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:10 (แบบกลุ่ม)

เป็นการทดลองกับผู้เรียน 6-10 คน (คณะผู้เรียนเก่งกับอ่อน) คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์

3. ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:100 (ภาคสนาม)

เป็นการทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้น 40-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุง ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

เมื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาคสนามแล้ว ให้เทียบค่า E_1/E_2 ที่หาได้จากกิจกรรมการเรียนรู้กับ E_1/E_2 เกณฑ์ เพื่อดูว่าเราจะยอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ การยอมรับประสิทธิภาพให้ถือค่าแปรปรวน 25-50% นั่นคือ ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์ 5% โดยการยอมรับประสิทธิภาพการเรียนรู้มี 3 ระดับ คือ 1) สูงกว่าเกณฑ์ 2) เท่าเกณฑ์ และ 3) ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพนั้นจะต้องบวกกลับไม่เกิน 2.5 %

รัตนะ บัวสนธ์ (2552, หน้า 50-51) การประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรมศึกษามีลำดับขั้นตอนการประเมิน ดังนี้

1. การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) หมายถึงการนำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยที่บุคคลดังกล่าวนี้จะคัดเลือกมาจากผู้ที่มีคุณลักษณะเป็นตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย 3 คน ได้แก่ ผู้ที่มีคุณลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง โดยการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งนั้นจึงมุ่งไปที่การค้นหาข้อจำกัดที่ได้ จากคำแนะนำบอกเล่าของบุคคลที่มีคุณลักษณะเป็นตัวแทนของ คุณลักษณะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ เป็นสำคัญเพื่อที่จะนำคำแนะนำที่ได้มาปรับปรุงนวัตกรรมในเรื่องของเวลา กิจกรรม และสื่อ

2. การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก หมายถึง นำนวัตกรรมที่ผ่านการ ปรับปรุงแก้ไขจากการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งมาทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมาย ที่มีจำนวนมากขึ้น เช่นอาจจะใช้การประเมินแบบหนึ่งต่อสาม (1:3) หรือแบบหนึ่งต่อสี่ (1:4) ก็ได้ หากในกรณีการประเมินแบบหนึ่งต่อสาม ก็หมายถึงต้องใช้กลุ่มบุคคลจำนวน 9 คน โดยแบ่งเป็นมีคุณลักษณะสูง 3 คน ปานกลาง 3 คน ต่ำกว่าปานกลาง 3 คน แต่ถ้าเป็นแบบหนึ่งต่อสี่ก็ต้องใช้กลุ่มบุคคลจำนวนทั้งสิ้น 12 คน การประเมินประสิทธิภาพแบบ

กลุ่มเล็กนี้จะมีการวิเคราะห์ หาค่าบ่งบอกดัชนีหรือเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เรียกว่า E_1/E_2

โดยที่เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของนวัตกรรมการศึกษา เท่าที่นิยมใช้จะมีอยู่สามเกณฑ์ ได้แก่ 75/75 หรือ 80/80 และ 90/90 การจะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพนวัตกรรมการศึกษาเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งจากสามเกณฑ์นี้ มีหลักพิจารณาว่าถ้า นวัตกรรมศึกษานั้น ๆ มุ่งแก้ไข ปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะซับซ้อนหรือมีเนื้อหาสาระค่อนข้าง ยากก็จะ ใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 แต่ถ้ามีเนื้อหาสาระไม่ยาก มากนักมุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนา ความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะปานกลางจะนิยมใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 มากที่สุด ใน ทำนองเดียวกัน ถ้าเป็นนวัตกรรมที่มีเนื้อหาการเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติ (Psychomotor Domain) จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 90/90 นอกจากนี้จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพตามหลักการที่กล่าวแล้ว สิ่ง ที่นำมาพิจารณาประกอบในการเลือกใช้เกณฑ์ก็คือ พื้นฐานความรู้ เดิมหรือความสามารถทางการ เรียนรู้ของกลุ่มผู้ได้รับการทดลอง ใช้และกลุ่มเป้าหมายด้วยเช่นกัน

จากการศึกษาผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์และประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการ เรียนรู้ตามแนวรัตนะ บัวสนธ์ เนื่องจากเป็นการประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรมการศึกษา ที่ สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ และจากขั้นตอนที่มีเพียง 2 ขั้นตอน จึงง่ายและสะดวกต่อการเก็บ รวบรวมข้อมูลในกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก ที่สอดคล้องกับบริบทของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์ การหาประสิทธิภาพโดยเน้นกระบวนการและผลลัพธ์และกำหนดตัวเลขเนร้อยละของคะแนนเฉลี่ย มีค่าเป็น 75/75 เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการ อ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ซึ่งเป็นทักษะขั้นสูง มีเนื้อหาค่อนข้างยาก และมีความซับซ้อนในการคิด

3. การเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม

3.1 ความหมายของวรรณกรรม

Rice (1983, p. 1) และ McGee (1992, p. 529) กล่าวว่า วรรณกรรมเป็นงานเขียนที่ ได้รับการยอมรับว่ามีคุณค่า เนื่องจากการนำเสนอเรื่องราวผ่านตัวละคร เพื่อบอกเล่าความรู้สึก ต่าง ๆ ซึ่งนอกจากจะช่วยให้ผู้อ่านได้ทราบถึงเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้น นอกจากนั้นแล้ววรรณกรรมยัง ช่วยให้ผู้อ่านเพลิดเพลินในการอ่านตลอดจนได้ข้อคิดที่แฝงมากับเรื่องที่อ่านอีกด้วย

ม.ล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2520, หน้า 58) ได้ให้ความหมายของวรรณกรรมไว้ว่า เป็น หนังสือหรือเอกสารที่มีลักษณะเป็นศิลปกรรม เป็นรูปแบบงานเขียนที่ผู้เขียนพยายามสื่อสาร ความคิด ผ่านสาระและเนื้อหาในเรื่องมายังผู้อ่าน

ดังนั้น วรรณกรรมจึงหมายถึง งานเขียนที่มีการนำเสนอเรื่องราวผ่านตัวละคร เพื่อบอก เล่าความรู้สึกต่าง ๆ ที่ผู้เขียนพยายามสื่อสารความคิดผ่านเนื้อหาของเรื่อง

3.2 ประเภทของวรรณกรรม

วรรณกรรมเป็นสื่อในการอ่านประเภทหนึ่งที่น่าสนใจใช้พัฒนาทักษะการอ่านนอกจากนั้น แล้วความหลากหลายของประเภทวรรณกรรมยังครอบคลุมจุดประสงค์ที่ผู้สอนต้องการสื่อสารกับ ผู้เรียนอีกด้วย ซึ่งนักวิชาการแต่ละท่านก็ได้แบ่งประเภทวรรณกรรมไว้แตกต่างกัน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงประเภทของวรรณกรรม

Brown and Tomlinson (1993, pp. 63-171)	Tompkins and McGee (1993, pp. 45-72)	Savage (1995, p. 78)
1. บทร้อยกรอง (Poetry)	1. บทร้อยกรอง (Poetry)	1. บทร้อยกรอง (Poetry)
2. หนังสือภาพ (Picture book)	2. หนังสือเพื่อความบันเทิง (A Wide Varieties of Story)	2. หนังสือภาพ (Picture Book)
3. วรรณกรรมพื้นบ้าน (Traditional Literature)	3. หนังสือให้ความรู้ (Information Book)	3. นิทานพื้นบ้านและเพนิยาย (Folktale and Fairy Tale)
4. นิทานแฟนตาซีสมัยใหม่ (Modern Fantasy)		4. เรื่องแฟนตาซี (Fantasy)
5. บันเทิงคดีสมัยใหม่ที่อ้างอิง จากชีวิตจริง (Realistic Fiction)		5. บันเทิงคดีอิงประวัติศาสตร์ (Historical Fiction)
6. บันเทิงคดีที่อ้างอิง ประวัติศาสตร์ (Historical Fiction)		
7. สารคดี (Non-Fiction)		
8. วรรณกรรมนานาชาติ (Multicultural and International Literature)		

โดยความหลากหลายของประเภทวรรณกรรมที่กล่าวมาข้างต้น พอจะอธิบายถึงลักษณะคร่าว ๆ ของวรรณกรรมแต่ละประเภทได้ดังต่อไปนี้

วรรณกรรมพื้นบ้าน (Folktale) ลักษณะของวรรณกรรมประเภทนี้เป็นเรื่องที่เล่าต่อกันมาเป็นระยะเวลาช้านาน โดยไม่ทราบได้ว่าใครเป็นผู้ที่แต่งเรื่องนี้ขึ้น นอกจากนั้นแล้วเนื้อหาในวรรณกรรมพื้นบ้านจะมุ่งเน้นไปที่การหาคำตอบหรืออธิบายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ ซึ่งรูปแบบในการเขียนมักจะเริ่มต้นด้วย กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว และมักจะจบลงด้วย ตัวละครอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข นอกจากนี้เนื้อเรื่องในวรรณกรรมพื้นบ้านมักจะสอดแทรกแนวคิดที่ดีต่อการดำเนินชีวิตมากมาย

นิทานแฟนตาซี (Fantasy) เป็นวรรณกรรมที่มีลักษณะเกินความเป็นจริงทั้งจาก ตัวละคร และเหตุการณ์ในเรื่อง โดยส่วนใหญ่เนื้อหาที่เกิดขึ้นในเรื่องนั้นไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง นอกจากนั้นแล้ววรรณกรรมประเภทนี้ยังได้รับอิทธิพลมาจากวรรณกรรมพื้นบ้าน ตำนาน หรือเทพนิยาย ประโยชน์ของนิทานแฟนตาซีสมัยใหม่ คือ สามารถกระตุ้นให้เด็กเกิดจินตนาการ วิเคราะห์ปัญหาและสามารถหาทางแก้ไขด้วยความคิดสร้างสรรค์

หนังสือภาพ (Picture Book) คือหนังสือที่ให้ความสำคัญกับภาพประกอบไปพร้อม ๆ กับเนื้อหา ซึ่งหนังสือประเภทนี้เหมาะที่จะส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน ตลอดจนเรียนรู้องค์ประกอบของวรรณกรรมไม่ว่าจะเป็น ตัวละคร จาก โครงเรื่อง และแก่นเรื่องจากภาพ โดยส่วนใหญ่เราจะเห็นหนังสือภาพเหล่านี้กับการสอนอ่านพยัญชนะ และการนับตัวเลข

บทร้อยกรอง (Poetry) เป็นรูปแบบวรรณกรรมที่ผู้ประพันธ์แสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด ผ่านงานเขียนที่ใช้ถ้อยคำที่สวยงามประกอบกับจังหวะในการประพันธ์ โดยหลัก ๆ แล้วเนื้อหาในบทประพันธ์จะนำเสนอแง่มุมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตเช่นเดียวกับงานประพันธ์ชนิดอื่น หากแต่จะแตกต่างก็ตรงที่รูปแบบในการประพันธ์และการรังสรรค์คำที่แฝงไปด้วยจินตนาการ ทำให้ผู้อ่านครุ่นคิดและเกิดความเพลิดเพลินได้

บันเทิงคดี (Fiction) เป็นงานวรรณกรรมที่แต่งขึ้นเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้อ่านเกิดความเพลิดเพลินโดยงานวรรณกรรมที่เรียกว่าบันเทิงคดีนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ บันเทิงคดีประวัติศาสตร์ (Historical Fiction) บันเทิงคดีประเภทนี้จะให้ความเพลิดเพลินแล้วยังสอดแทรกความรู้หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีต ซึ่งตัวละครในเรื่องอาจมีตัวตนอยู่จริงหรือสมมติขึ้นก็ได้ตามแต่ผู้ประพันธ์จะเห็นสมควร ซึ่งต่างจากบันเทิงที่เกี่ยวกับชีวิตจริง (Realistic Fiction) คือบันเทิงคดีประเภทนี้จะมีความเป็นไปได้สูงว่าสามารถเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง โดยส่วนใหญ่แล้วเป็นแง่มุมที่เกิดขึ้นจริงในสังคม โดยส่วนใหญ่แล้วตัวละคร จาก หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องสามารถอ้างอิงได้ในโลกแห่งความเป็นจริง นอกจากนั้นแล้วบันเทิงคดีประเภทนี้จะได้รับความสนใจจากนักเรียนวัยรุ่นเป็นพิเศษเนื่องจากพวกเขาสามารถใช้ประสบการณ์ที่พวกเขามีเชื่อมโยงกับเรื่องที่อ่านได้

หนังสือชีวประวัติ (Biography) เป็นการนำเสนอเรื่องราวอย่างมีวรรณศิลป์ของบุคคลที่สำคัญของท้องถิ่น ประเทศ หรือโลกที่อุทิศตนเพื่อทำงานในสาขาหนึ่ง โดยงานเขียนในรูปแบบนี้สามารถเป็นแรงบันดาลใจให้แก่ผู้อ่านได้เนื่องจากผู้อ่านได้รับรู้ถึงช่วงเวลาแห่งความสุข ทุกข์ ตลอดจนความรู้สึกรักและเกลียดผ่านเหตุการณ์จำลองและบทสนทนาในเรื่อง

สารคดี (Non-Fiction) เป็นงานเขียนที่เน้นสื่อสารข้อมูลความรู้และความบันเทิงให้แก่ผู้อ่าน โดยเรื่องราวที่นำมาถ่ายทอดนั้นเกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจริงในโลกซึ่งข้อมูลที่อยู่ในสารคดีนั้นมีความถูกต้องแม่นยำสูงและกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความเคลือบแคลงสงสัยต่อสิ่งที่ตนไม่เคยรู้มาก่อน นอกจากนั้นแล้วภาษาที่ใช้ในการเขียนมีความเหมาะสมกับผู้อ่านทุกเพศทุกวัย

กล่าวโดยสรุป วรรณกรรมสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือแบบ text คือเป็นข้อความ และแบบ non-text คือไม่มีข้อความ เช่น รูปภาพหรือสัญลักษณ์ ซึ่งแต่ละประเภทล้วนสร้างขึ้นมาเพื่อให้ความรู้ ความบันเทิง และเป็นแง่คิดให้กับผู้อ่าน แต่วัตถุประสงค์ในการอ่านจะเป็นตัวประเมินว่า วรรณกรรมประเภทใดเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอน นอกจากนั้นแล้วการคัดเลือกประเภทวรรณกรรมที่เหมาะสม ตลอดจนรายละเอียดขององค์ประกอบประเภทวรรณกรรมที่น่าสนใจ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ ผู้วิจัยจึงคัดเลือกประเภทของวรรณกรรมที่จะนำมาใช้ในการวิจัย จากการสำรวจความสนใจของผู้เรียน เพื่อตอบสนองความต้องการ และดึงดูดความสนใจในการอ่านของผู้เรียน

3.3 องค์ประกอบทางวรรณกรรม

องค์ประกอบทางวรรณกรรมคือ ส่วนประกอบที่สร้างสีสันให้เกิดขึ้นกับงานวรรณกรรม และถึงแม้ว่าวรรณกรรมจะมีหลายประเภทแต่องค์ประกอบทางวรรณกรรมจะมีความคล้ายคลึงกัน ดังที่ วินิตา ดิถียนต์ (2530, หน้า 14) ได้ระบุถึงองค์ประกอบหลักทางวรรณกรรมไว้ 6 ส่วนคือ เนื้อเรื่อง ฉาก โครงเรื่อง ตัวละคร ความขัดแย้งในเรื่อง แก่นของเรื่อง กลวิธี และการแต่ง สีสานหรือ ท่วงทำนองในการแต่ง ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ฉาก (Setting) หมายถึง เวลาและสถานการณ์ที่เหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องนั้นเกิดขึ้น โดยในวรรณกรรมบางเรื่อง ฉากถือว่ามีผลสำคัญมากเนื่องจากฉากสามารถช่วยให้ผู้อ่านทำความเข้าใจถึงแก่นของเรื่องผ่านการสังเกตสภาพสิ่งต่าง ๆ ในฉาก อาทิ เช่น สถานที่ เวลา สภาพอากาศ (ฝนตก แดดออก หรือพายุ) สภาพสังคม (คำพูด การแต่งกาย หรือวัฒนธรรมประเพณี ตลอดจนบรรยากาศในเรื่อง (เปิดเรื่องมาด้วยอารมณ์และความรู้สึกว่าเป็นเช่นไร)

2. โครงเรื่อง (Plot) หมายถึง ส่วนที่ผู้แต่งลำดับเหตุการณ์ตั้งแต่ต้นจนจบว่าจะเป็นทิศทางใดเพื่อถ่ายทอดแก่นหลักของเรื่อง ในส่วนของเรื่องสั้นนั้น เราพบว่าจะมีเพียงโครงเรื่องเดียวและสามารถเดินเรื่องภายใต้ฉากเดียวได้ นอกจากนี้แล้ว การลำดับเหตุการณ์ในเรื่องยังต้องคำนึงถึง 5 สิ่งดังต่อไปนี้ คือ การเปิดเรื่อง, ช่วงที่เรื่องมีความซับซ้อนมากขึ้นและนำผู้อ่านไปสู่จุดสำคัญ (Climax) ของเรื่อง ช่วงที่ปัญหาในเรื่องคลี่คลายลง และสุดท้ายคือตอนจบของเรื่อง

3. ตัวละคร (Character) หมายถึง ผู้ประกอบกิจกรรมหรือผู้ที่ได้รับผลจากการกระทำที่เกิดจากเหตุการณ์ในเรื่องซึ่งตัวละครไม่จำกัดว่าต้องเป็นเพียงคนเท่านั้นหากแต่เป็นตัวดำเนินเรื่อง โดยลักษณะของตัวละครในเรื่องสามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะดังต่อไปนี้

3.1 Individual Character คือ ตัวละครที่มีทั้งด้านดีและร้าย

3.2 Developing Character คือ ตัวละครที่มีลักษณะคล้ายตัวละครหลายด้าน แต่ต่างกันตรงที่ผู้อ่านสามารถเห็นถึงพัฒนาการ ความเปลี่ยนแปลงของตัวละครจากด้านหนึ่งไปอีกด้านหนึ่งในตอนท้ายของเรื่อง

3.3 Static Character คือ ตัวละครด้านเดียว กล่าวคือตัวละครจะแสดงพฤติกรรมในด้านเดียวตลอดทั้งเรื่อง

4. ความขัดแย้งในเรื่อง (Conflict) ถือเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างโครงเรื่อง หากปราศจากความขัดแย้งในเรื่องหรือสิ่งที่ผู้เขียนต้องการเสนอแล้วนั้น คงจะไม่เกิดเป็นโครงเรื่องขึ้นมา แต่อย่างไรก็ตามความขัดแย้งในเรื่อง นอกจากจะเกิดจากประเด็นที่ได้เอียงกันในเรื่องแล้ว เหตุการณ์ที่ตัวละครหลักในเรื่องต้องเผชิญก็ถือเป็นความขัดแย้งในเรื่องก็ได้ ซึ่งความขัดแย้งในเรื่องแบ่งได้เป็น 2 ประเภทได้แก่ ความขัดแย้งที่มาจากแรงขับภายนอก กับความขัดแย้งที่เกิดภายในตัวละครหลักเอง เช่น ความจำเป็นในการเลิกตัดสินใจทำบางสิ่ง หรือการเอาชนะขนาดผลบางอย่าง นอกจากนั้นแล้วความขัดแย้งดังกล่าวสามารถแบ่งอย่างละเอียดได้อีก 4 ชนิดด้วยกัน คือ ความขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับ (Man against Another Person) ความขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับสภาพที่เป็นอยู่ (Man against Nature) ความขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับสังคม (Man against Society) และความขัดแย้งในตัวละครเอกเอง (Man against Him/Herself)

5. แก่นของเรื่อง (Theme) คือ ความหมายหรือแนวคิดหลักที่ผู้แต่งต้องการจะสื่อ โดยผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจแก่นเรื่องจากทั้งฉาก โครงเรื่อง ความขัดแย้งในเรื่อง หรือ พฤติกรรมและความรู้สึกของตัวละครหลักในเรื่องประกอบกัน นอกจากนี้แล้วหากผู้อ่านลองสังเกต เรื่องที่อ่านตามแนวทางดังต่อไปนี้ อาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจแก่นเรื่องที่แฝงอยู่ในเรื่องได้ง่ายมากขึ้น

- 5.1 หาความขัดแย้งหลักของเรื่องให้ได้ว่าเกิดจากสิ่งใด
- 5.2 หาคำตอบว่าสิ่งที่ตัวละครหลักได้เรียนรู้คืออะไร
- 5.3 ตอบคำถามให้ได้ว่าตั้งแต่เปิดเรื่องจนจบเรื่อง ตัวละครหลักเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง
- 5.4 ฝึกคิดว่าเรื่องที่อ่านนั้นให้ข้อคิดใดเกี่ยวกับธรรมชาติหรือสภาวะเงื่อนไขของมนุษย์

5.5 ฝึกสังเกตชื่อเรื่อง ประโยค หรือสัญลักษณ์ที่ผู้แต่งพูดซ้ำ ๆ เรื่องจากแก่นเรื่องอาจแฝงอยู่ในสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้

5.6 หากเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบที่สามารถบ่งบอกถึงแก่นของเรื่องได้ โดยผู้อ่านต้องพยายามเข้าใจประเด็นหลักของเรื่องว่าเรื่องที่เล่ามานั้นเกี่ยวกับสิ่งใด และหากว่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นที่ไหนตลอดจนช่วงเวลานั้นมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมหรือไม่

6. กลวิธีในการดำเนินเรื่อง (Point of View) หมายถึงเทคนิคการเล่าเรื่องเพื่อเพิ่มความน่าสนใจและประทับใจให้กับผู้อ่านเรื่อง โดยกลวิธีในการดำเนินเรื่องแบ่งออกเป็น 4 กลวิธี ดังนี้

6.1 Innocent Eye เป็นการเล่าเรื่องผ่านสายตาของเด็กซึ่งทำให้ได้มุมมองการตีความที่ต่างจากผู้ใหญ่

6.2 Stream of Consciousness เป็นการเล่าเรื่องที่ทำให้ผู้อ่านเป็นเสมือนเป็นตัวละครในเรื่อง เข้าใจความรู้สึกนึกคิดและการกระทำของตัวละครหลักนั้น ๆ

6.3 First Person เป็นการเล่าเรื่องผ่านตัวละครหลักในเรื่องหรือตัวอื่นในเรื่องที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับตัวละครหลัก โดยส่วนมากการเล่าเรื่องด้วยวิธีนี้จะใช้สรรพนามในการเล่า ผู้อ่านจะรับรู้เรื่องราวผ่านสายตา ประสบการณ์ และความรู้สึกนึกคิดของตัวละครที่เล่าเรื่องเท่านั้น

6.4 Omniscient Point of View เป็นการเล่าจากมุมมองของตัวผู้เขียนเอง โดยอาจจะเล่าจากตัวละครหนึ่งไปยังอีกตัวละคร หรือเหตุการณ์หนึ่งไปอีกเหตุการณ์ ซึ่งผู้เขียนจะเป็นผู้เปิดเผยความคิดหรือความรู้สึกมากน้อยแค่ไหนหรือเมื่อไหร่ก็ได้

กล่าวโดยสรุปได้ว่า วรรณกรรมประกอบด้วย โครงเรื่อง ฉาก ตัวละคร แก่นเรื่อง ความขัดแย้ง และกลวิธีในการเล่าเรื่อง นอกจากนั้นแล้วองค์ประกอบดังกล่าวยังมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน กล่าวคือ โครงเรื่องเป็นตัวกำหนดฉาก และทิศทางของพฤติกรรมตัวละครในเรื่อง ซึ่งพฤติกรรมของตัวละครก็จะบ่งบอกถึงความขัดแย้งในเรื่องและแก่นเรื่องในที่สุด ฉะนั้นการทำความเข้าใจองค์ประกอบทางวรรณกรรมของเรื่องทีอ่านถือเป็นสิ่งแรกที่ผู้อ่านต้องให้ความสำคัญ เพื่อให้เกิดความเข้าใจของเรื่องราวในขั้นแรก ที่ส่งผลถึงความสามารถในการอ่านขั้นสูง อย่างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณต่อไป

3.4 เกณฑ์การเลือกวรรณกรรมให้เหมาะสมสำหรับนักเรียน

เมื่อเราทราบว่าวรรณกรรมแบ่งออกเป็นหลายประเภทซึ่งแต่ละประเภทยุ่ก็ตอบสนองไปตามจุดประสงค์ที่ต่างกัน ฉะนั้นการเลือกวรรณกรรมให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ในการอ่านหรือสอนอ่านไม่ว่าจะเพื่อความเข้าใจหรือในระดับสูงกว่านี้ ผู้สอนควรจะมีเกณฑ์ในการเลือกวรรณกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียน

Collie and Slater (1987, p. 6) ได้แนะนำเกณฑ์การเลือกวรรณกรรม ให้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม โดยคำนึงถึงความต้องการ และภูมิหลังทางวัฒนธรรมและความรู้ทางภาษา และปัจจัยหลักที่ควรเลือกคือความสนใจของผู้เรียน เพราะหากวรรณกรรมที่นำมามีความหมาย และสนุกสนานต่อผู้เรียน ก็จะมีผลที่เป็นประโยชน์ต่อความรู้ทางภาษา และวัฒนธรรมของผู้เรียน

Brow and Tomlinson (1993, p. 7) กล่าวไว้ว่า การเลือกวรรณกรรมมาใช้สอนควรพิจารณาองค์ประกอบ 2 อย่างดังต่อไปนี้คือ

1. ความสนใจของนักเรียนและระดับความยากง่ายของวรรณกรรม ซึ่งความสนใจของนักเรียนนั้น ผู้สอนอาจประเมินได้จากสภาพครอบครัว กิจกรรมที่เขาชอบทำ งานอดิเรก หรือความฝันความหวังในอนาคตของนักเรียน

2. ระดับความยากง่ายของทั้งตัวเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในวรรณกรรม กล่าวคือถ้าเนื้อหาเรื่องที่น่าสนใจมีความเป็นนามธรรมและไกลตัวของนักเรียนมากเกินไป การตีความหรือจินตนาการตามวรรณกรรมก็จะทำได้ลำบากมากยิ่งขึ้น

Larzar (1993, pp. 52-54) ได้เสนอประเด็นในการพิจารณาเลือกงานวรรณกรรมให้เหมาะสมกับนักเรียนแตกต่างกันไปดังนี้คือ การเลือกวรรณกรรมมาใช้สอน ผู้สอนควรพิจารณาถึงความรู้ด้านวัฒนธรรมของนักเรียน เนื่องจากความรู้เหล่านี้ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อความเข้าใจในวรรณกรรมเรื่องที่อ่าน นอกจากนั้นแล้วผู้สอนควรพิจารณาวรรณกรรมที่มีโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์ที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ละเว้นคำศัพท์ที่โบราณ หรือรูปแบบประโยคซับซ้อน หากเน้นแต่รูปแบบทางภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนเรียนคุ้นเคย และสุดท้ายการเลือกวรรณกรรมเพื่อนำมาใช้ในการสอน ประสบการณ์ในการอ่านและตีความวรรณกรรมของนักเรียนถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญ กล่าวคือหากนักเรียนเคยผ่านประสบการณ์คล้ายคลึงกับวรรณกรรมที่ผู้สอนเลือก นักเรียนจะเข้าใจและรู้ถึงอรรถรสของวรรณกรรมได้อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น

Brown (2004) แสดงเกณฑ์ 5 ข้อที่ควรพิจารณาเมื่อเลือกวรรณกรรม ไว้ดังนี้

1. ความยาวและความซับซ้อนของเรื่องราว เลือกเรื่องราวที่ยาวและซับซ้อนมากขึ้นเหมาะสำหรับผู้เรียนผู้ใหญ่ และเรื่องสั้นที่เรียบง่ายขึ้นเหมาะสำหรับผู้เรียน EFL (English as foreign Language) ในระดับประถมหรือมัธยม

2. ลักษณะของงานวรรณกรรม นักเรียนที่อายุน้อยชอบที่จะอ่านเรื่องราวที่มีภาพและมีขนาดตัวอักษรขนาดใหญ่ขึ้น

3. ระดับของคำศัพท์ โดยใช้วิจยารณญาณของผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาว่า มีคำที่ผู้เรียนของรู้จักอยู่แล้วหรือไม่

4. ภาพประกอบ รูปภาพในงานวรรณกรรมสามารถเพิ่มความสนใจของผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวได้ดีมากยิ่งขึ้น

5. ความเห็นส่วนตัวของผู้สอนเกี่ยวกับวรรณกรรม ควรนำเสนอส่วนของวรรณกรรมที่ผู้สอนชื่นชอบ มิฉะนั้นผู้เรียนจะรู้สึกที่ไม่ชอบ และได้รับผลกระทบจากความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน และเอื้ออำนวยกันของผู้สอน

วิไลลักษณ์ ศิริรินทร์ (2548, หน้า 150-151) กล่าวไว้ว่า การเลือกวรรณกรรมที่ผู้อ่านสนใจ และระดับภาษาที่เหมาะสมกับผู้อ่านระดับต้นและกลางนั้นเป็นไปได้ยาก เห็นได้จากระดับภาษามิงานเขียนประเภทการ์ตูนหรือนิทานสำหรับเด็กก็ยากต่อความเข้าใจ ซึ่งเยาวชนในประเทศไทยนอกจากจะมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำแล้ว ยังอ่านภาษาอังกฤษไม่คล่องอีกด้วย ฉะนั้นแล้วการจะนำสิ่งพิมพ์ภาษาอังกฤษชนิดใดก็ได้มาสอนอ่านนั้นคงจะเป็นเรื่องที่ลำบาก และไม่ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางการอ่านแต่อย่างใด แถมยังทำให้นักเรียนท้อแท้จนกระทั่งเลิกอ่านไปในที่สุดก็เป็นได้ การแก้ปัญหาดังกล่าว คือ ผู้สอนต้องมองหาบทอ่านที่สามารถส่งเสริมให้ผู้อ่านพัฒนาทักษะทางการอ่านได้อย่างเป็นระบบ ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกันแล้วงานเขียนประเภทร้อยแก้วมีความเหมาะสมกว่างานเขียนประเภทร้อยกรอง กล่าวคืองานเขียนประเภทร้อยกรองต้องอาศัยการตีความบทอ่านและวิเคราะห์โครงสร้างภาษา ซึ่งทำให้ผู้อ่านที่มีพื้นฐานทางภาษาไม่ดีจะมีปัญหาในการเรียน แต่งานเขียนประเภทร้อยแก้วทั้งที่เป็นเรื่องจริงหรือเรื่องที่แต่งขึ้นโดยพื้นฐานแล้วเป็นวรรณกรรมที่ผู้อ่านทุกเพศทุกวัยสนใจอ่านโดยไม่ต้องมีการบังคับแต่อย่างใด นอกจากนั้นแล้ววรรณกรรมประเภทร้อยแก้วหาซื้อได้สะดวก และส่วนใหญ่มีการปรับภาษาให้ง่ายสำหรับผู้อ่านที่มีความสามารถในการอ่านที่หลากหลาย โดยผู้อ่านสามารถซื้อหนังสือที่บริษัทจัดจำหน่ายตีพิมพ์ออกมาในรูปของวรรณกรรมที่มีการจำกัดความสามารถของผู้อ่าน (Graded Reader) นอกจากประเภทวรรณกรรมและระดับภาษาที่ใช้ในการเขียนจะมีความสำคัญต่อการเลือกวรรณกรรมแล้วเนื้อหาของวรรณกรรมยังเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่คุณต้องให้ความสนใจในการเลือกวรรณกรรมมาใช้สอน

กล่าวโดยสรุป การเลือกวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้เป็นสื่อการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนต้องคำนึงถึงเนื้อหาและภาษาเป็นสำคัญ กล่าวคือวรรณกรรมที่เลือกจะต้องมีเนื้อหาอยู่ในความสนใจของนักเรียนและเหมาะสมกับวัยวุฒิของผู้เรียนด้วย ยิ่งถ้าเป็นเรื่องที่ผู้เรียนสามารถใช้ประสบการณ์ที่มีมาช่วยในการตีความและทำความเข้าใจเรื่องได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งเมื่อได้วรรณกรรมเรื่องที่มีเนื้อหาที่เหมาะสมแล้ว สิ่งต่อไปที่ต้องพิจารณาคือรูปแบบภาษาที่ใช้ในวรรณกรรมกับความสามารถทางภาษาของผู้เรียนจำเป็นต้องสอดคล้องกัน ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ความสามารถในการอ่านเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจเรื่อง นอกจากนี้แล้วยังมีนักวิจัยบางท่านให้ความสนใจกับความต้องการพื้นฐานทางธรรมชาติตามวัยของนักเรียน และจุดประสงค์ของรายวิชาที่จะนำวรรณกรรมไปสอนเพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกวรรณกรรมอีกด้วย ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกวรรณกรรมตามความสนใจของผู้เรียนจากการสำรวจ และคัดเลือกระดับภาษาของเนื้อหา ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ (2557) ที่ระบุไว้ว่า ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาควรมีระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบ CEFR A2-B1

3.5 การใช้วรรณกรรมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

Federle, (2014) กล่าวถึงวรรณกรรม คือบทความที่บอกเรื่องราว กำหนดสถานการณ์ เป็นแนวละคร สื่ออารมณ์และสนับสนุนความคิดที่ช่วยให้ผู้อ่านเติบโตอย่างชาญฉลาด ซึ่ง Drucker (2014) จำแนกวรรณกรรมที่มักใช้ในห้องเรียนออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ ร้อยกรอง บทละคร ร้อยแก้ว สารคดี และสื่อ ร้อยกรองมักจะได้รับพิจารณาเป็นรูปแบบวรรณกรรมที่เก่าที่สุด องค์ประกอบของร้อยกรองคือ จังหวะ การนับพยางค์ และบรรทัด บทละครหมายถึงบทความที่จะแสดง ร้อยแก้วเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่งที่ใช้ในห้องเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด ซึ่งร้อยแก้วจะมีความหลากหลาย อาทิเช่น นวนิยายและเรื่องสั้น ในขณะที่บทความประเภทอื่น คือจดหมาย บันทึกประจำวัน สมุดบันทึกและอัตชีวประวัติ ซึ่งถือว่าเป็นสารคดี และสารคดีนั้นเป็นร้อยแก้วชนิดหนึ่งซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะส่งข้อมูลและให้การศึกษาแก่ผู้อ่านเกี่ยวกับความจริง ความคิดเห็นและประเด็นสำคัญ สื่อถือว่าเป็นวรรณกรรมประเภทใหม่ที่สุดที่ได้นิยามเป็นเป็นวรรณกรรมที่เห็นได้ชัด ตัวอย่างของสื่อคือภาพยนตร์ เว็บไซต์ การค้า บ้ายประกาศ และรายการวิทยุ นอกจากนี้ วรรณกรรมชนิดอื่น ได้แก่ วรรณกรรมโดยปากเปล่า ชมประเพณีพื้นบ้าน นิยาย นิยายเชิงกราฟิกส์ และการ์ตูน

Several studies (Arya, 2005; Khatip, 2011; McMillan, 1988) หลักการใช้วรรณกรรมในการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้รับการสนับสนุนจากนักวิจัยที่หลากหลายในสาขาการอ่าน ซึ่งในงานวิจัยของ McMillan (1988) and Khatip (2011) สนับสนุนการนำวรรณกรรมมาใช้ในห้องเรียนเป็นอย่างยิ่งเพื่อที่จะช่วยสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้กับนักเรียนในวัยเด็ก โดยนักวิจัยดังกล่าวได้เรียบเรียงจากวิกฤตและตัวละครในฉากที่ควบคุมในโรงเรียน การอภิปรายเปิดของทางเลือกและการทำนายที่สามารถเกิดขึ้น โดยครูสามารถสนับสนุนนักเรียนในการพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเชิงจริยธรรมได้ อีกทั้งยังสนับสนุนว่าความพร้อมในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถพัฒนาได้ตั้งระดับปฐมวัยผ่านคำถาม เกมและกิจกรรมอื่นๆ นอกจากนี้ วรรณกรรมเป็นสื่อกลางที่ดีที่สุดสำหรับการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณให้กับนักเรียน วรรณกรรมมีผลสำคัญต่อการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพราะวรรณกรรมช่วยให้ผู้อ่านจดจำรูปแบบของบทความ ดังนั้น วรรณกรรมสามารถช่วยนักเรียนเชื่อมโยงรูปแบบดังกล่าวไปกับประสบการณ์และบทความอื่น ๆ ในขณะที่อ่านวรรณกรรมนั้น นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้การคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อที่จำแนกความจริงออกจากความคิดเห็น เข้าใจข้อความในสื่ออยู่ในเรื่องและใช้อารมณ์ในเล่าเรื่อง หาความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและเหตุการณ์ ดีความถึงความสัมพันธ์โดยละเอียด ให้เหตุผลเชิงศีลธรรมและตัดสินใจอย่างยุติธรรม โดยสำคัญอย่างยิ่ง นักเรียนสามารถประยุกต์ความรู้ใช้ในสถานการณ์จริง Several studies (Pirozzi, 2008; Tung, 2009) กิจกรรมดังกล่าวใช้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนั้นนักเรียนสามารถเข้าใจได้ในหลากหลายมุมมอง Several studies (Hutavadhana, 2008; Khatip, 2011)

วรรณกรรมส่วนใหญ่ยังใช้ภาษาภาพพจน์ ซึ่งความหมายของภาษาภาพพจน์คือวิธีการอธิบายสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยใช้ความรู้ในระดับการจินตนาการ ซึ่งไม่ใช่ในระดับความเข้าใจในตัวอักษร ภาษาภาพพจน์มักสร้างความประหลาดใจเสมอเพราะเป็นภาษาที่ไม่เหมือนทั่วไปถ้าเทียบกับสิ่งธรรมดาทั่วไป (Carter, 2013) ภาษาภาพพจน์ส่วนใหญ่ที่ใช้คือ การเปรียบเทียบ (Simile) การ

เปรียบเทียบ (Metaphor) การกล่าวถึงสิ่งที่ไม่มีชีวิตแบบมีชีวิต (Personification) และสัญลักษณ์วรรณกรรมที่ใช้ภาษาภาพพจน์ช่วยให้ผู้อ่านตีความความหมายแฝงในบทความ โดยการใช้การอุปมาเพื่อที่จะหาใจความสำคัญ และประเมินลีลาการเขียนและอารมณ์ในสถานการณ์ อีกทั้งภาษาภาพพจน์อาศัยการใช้จินตภาพทางสมองซึ่งทำหน้าที่วาดภาพจินตนาการในความคิดของผู้อ่าน ผู้อ่านสามารถเปรียบเทียบและแยกความแตกต่างระหว่างสองสิ่งได้ ยกตัวอย่างเช่น “ผู้ชายกลายเป็นเสือเมื่อต้องทำหน้าที่” จากประโยคดังกล่าว คำว่าเสือ หมายถึงพลังและความหึกเหิมในเชิงความในวัฒนธรรมตะวันตก ดังนั้นผู้อ่านต้องอาศัยการตีความเชิงวิเคราะห์และการคิดเชิงวิเคราะห์เมื่ออ่านวรรณกรรม ซึ่งทักษะดังกล่าวเป็นองค์ประกอบหลักของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (Carter, 2013)

วรรณกรรมประกอบด้วยคำศัพท์ที่มากมายหลากหลาย ทั้งบทสนทนา และการจัดวางองค์ประกอบ (Van, 2009) แม้ว่าวรรณกรรมจะมีการใช้ภาษาภาพพจน์ที่สะท้อนโลกจินตนาการแล้ว วรรณกรรมยังคงใช้ภาษาที่ยกตัวอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง ดังนั้น เมื่อวรรณกรรมใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถเข้าถึงภาษาที่แท้จริงที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง ในการอ่านบทความ เนื่องจากนักเรียนต้องรับมือกับภาษาอังกฤษที่สะท้อนเรื่องราวเหตุการณ์ นักเรียนสามารถคุ้นเคยกับรูปแบบของภาษาที่แตกต่างกัน หน้าที่ของการสื่อสาร และการความหมายของการใช้ภาษาตามสถานการณ์ Several studies (Ghosn, 2002; Hismanoglu, 2005; Shrestah, 2008) ดังนั้น ผู้เรียนได้รับการสนับสนุนในเรื่องความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างประโยคและการเพิ่มคำศัพท์ผ่านบทความ (Khatip, 2011) อีกทั้งบทความเป็นแหล่งความรู้หลักที่ใช้โครงสร้างที่ซับซ้อน เช่น โครงสร้างการขยายชนิดที่ การสลับที่ระหว่างประธานกับกริยา การสมมุติขึ้น เป็นต้น แต่ในทางกลับกัน ความรู้ในด้านคำศัพท์สามารถขยายออกไปผ่านการอ่านบทความ ซึ่งเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องภาษาทางการและภาษาไม่เป็นทางการ (Khatip, 2011)

วรรณกรรมกระตุ้นความตระหนักในด้านวัฒนธรรมและสติปัญญา ซึ่งวรรณกรรมมีแนวคิดที่เป็นสากล เช่น ความรัก ความเกลียด ความตาย เป็นต้นซึ่งเป็นสิ่งทั่วไปในภาษาและวัฒนธรรม ความเหมือนและความแตกต่างในวัฒนธรรมทำให้นักเรียนเข้าใจโลกมากยิ่งขึ้น วรรณกรรมทุกชิ้นงานกระตุ้นให้มนุษย์พัฒนาศักยภาพการจินตนาการ วรรณกรรมยังกระตุ้นเชิงสติปัญญาของมนุษย์ โดยให้ใช้มุมมองที่หลากหลายเพื่อศึกษาความเชื่อและการกระทำ Several studies (Langer, 1998; Maley, 1989; Van, 2009) ในขณะที่อ่านวรรณกรรม ผู้อ่านเข้าใจความหลากหลายในวัฒนธรรมและวัฒนธรรมย่อยที่มีอยู่ในสังคม ดังนั้นผู้อ่านเรียนรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีที่เกิดขึ้นในอดีตและปัจจุบันเกี่ยว อีกทั้งเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม (Hutavadhana, 2008) ยิ่งไปกว่านั้น วรรณกรรมนำการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้เรียนและสนับสนุนความฉลาดทางอารมณ์เพราะวรรณกรรมช่วยให้ผู้เรียนสะท้อนชีวิต การเรียนรู้และภาษาของตนเองเนื่องจากวรรณกรรมเปิดโอกาสให้เด็กตั้งคำถาม ตีความ เชื่อมโยง และสำรวจ Several studies (Ghosn, 2002; Langer, 1998) ซึ่งเห็นได้ว่าวรรณกรรมประกอบด้วยวัฒนธรรมที่หลากหลายและเป็นแหล่งข้อมูลของข้อมูลรับเข้าที่ทำให้นักเรียนประเมินค่าความเที่ยงตรงของความคิดและการกระทำ อีกทั้งวรรณกรรมสามารถขับเคลื่อนให้นักเรียนแบ่งปันความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ชีวิตและอื่น ๆ ยกตัวอย่างเช่น ผู้อ่านอ่านเรื่องราวและ

สังเกตตัวละครและคิดที่จะตอบสนองต่อแรงจูงใจของตัวละครผ่านการตั้งคำถามว่า "ทำไมตัวละครถึงทำแบบนั้น" หรือ "อะไรคือสิ่งที่ทำให้ตัวละครทำแบบนั้น"

วรรณกรรมไม่เพียงแต่ใช้จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการอ่านแล้ว Several studies (Khatip, 2011; Short, 1986) อีกรั้งวรรณกรรมยังเป็นตัวกระตุ้นและสร้างความสนุกสนานเนื่องจากวรรณกรรมมีความหมายดีและมีบริบทที่น่าสนใจ Several studies (Ghosn, 2002; Van, 2009) วรรณกรรมยังเกี่ยวข้องกับสิ่งของที่น่าสนใจในธรรมชาติ เรื่องราวบอกผู้อ่านเกี่ยวกับสิ่งที่สำคัญมากกว่าการสอนแบบฝึกฝนแบบซ้ำ ๆ นอกจากนี้ แรงจูงใจถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนศึกษาต่อมากยิ่งขึ้นและจะประสบความสำเร็จได้เมื่อนักเรียนกระทำในสิ่งที่ตัวเองรู้สึกสนุก ซึ่งมีงานวิจัยรับรองว่านักเรียนได้รับการกระตุ้นเมื่อนักเรียนอ่านบทความเมื่อมีจุดประสงค์ในการเรียนรู้ภาษา Several studies (Khatip, 2011; Maley, 1989)

สืบเนื่องจากงานวิจัยของ Tantichart (2014) พบว่าวรรณกรรมช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งงานวิจัยได้ให้คำแนะนำว่าวรรณกรรมโน้มน้าวนักเรียนให้อยากอ่านและรู้สึกสนุกอีกทั้งยังสนับสนุนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน นอกจากนี้ นักเรียนสามารถนำประสบการณ์ที่ผ่านมาของตนเองเชื่อมโยงเรื่องราวที่อ่าน ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่นักเรียนต้องฝึกฝนเพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ยิ่งไปกว่านั้น ผลการศึกษาพบว่ากิจกรรมในห้องเรียนที่ใช้วรรณกรรม เช่น "Word Wizarding" (การหาตัวชี้บริบท) "Summarizer" (การสรุปเรื่องราวที่อ่าน) "Artful Artist" (การทำนายเรื่องที่อ่านผ่านรูปภาพ) "Passage Poker" (การถ่ายทอดความคิดเห็นผ่านเรื่องราวที่อ่าน) และ "Connector" (การประยุกต์ใช้ชีวิตจริง) สามารถสนับสนุนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ งานวิจัยของ Chontavee (2003) รายงานผลไว้ว่าการใช้วรรณกรรมสำหรับวัยรุ่นจะช่วยให้พัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเมื่อนักเรียนอ่านวรรณกรรมที่นักเรียนสนใจ เมื่อนักเรียนเรียนรู้ผ่านสื่อและเทคนิคการสอนที่ดี เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกอ่านเป็นปกติเป็นเวลาประมาณ 15 ครั้ง เมื่อนักเรียนทำสิ่งดังกล่าว ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนเพิ่มขึ้น

โดยสรุปแล้ว วรรณกรรมหมายถึงบทความที่อ่านที่ประกอบด้วยเรื่องราวที่หลากหลาย ซึ่งมีการใช้ภาษาภาพพจน์ มีแนวคิดหลากหลาย โครงสร้างภาษาอังกฤษที่ซับซ้อน และคำศัพท์ ซึ่งช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ยิ่งไปกว่านั้น วรรณกรรมสนับสนุนการตระหนักในเชิงวัฒนธรรมและเชิงสติปัญญา ซึ่งให้ผู้อ่านคิดอย่างมีวิจารณญาณ จะสามารถประเมิน ตัดสินคุณค่า และแบ่งปันประสบการณ์ชีวิต ท้ายที่สุด วรรณกรรมยังเป็นสื่อที่สามารถกระตุ้นให้นักเรียนอ่านมากยิ่งขึ้น

3.6 การสอนภาษาอังกฤษผ่านวรรณกรรมโดยทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน

ในปัจจุบันมีทฤษฎี และแนวคิดในการสอนการอ่านวรรณกรรมอย่างแพร่หลายอยู่มากมาย แต่ทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านของ Rosenblatt เป็นที่ยอมรับของนักวรรณกรรมและนักวิชาการวรรณกรรมหลายคนว่า มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนวรรณกรรมอย่างมากตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมาโดยตลอดในช่วงหกทศวรรษ โดยจุดเริ่มต้นของทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านเริ่ม

มาจากทฤษฎีวิจารณ์แนวใหม่ (New criticism) ที่มุ่งเน้นการวิเคราะห์ตัวบท ของนักวรรณกรรมในยุค 1910 ที่มีความเชื่อว่า ในวรรณกรรมอุดมไปด้วยความหมายที่จำเป็นต้องค้นหาด้วยประสบการณ์ เดิมของผู้อ่าน วรรณคดีหรือวรรณกรรมจึงมีผลต่อผู้อ่าน ที่สามารถให้ผู้อ่านเป็นผู้อ่านเชิงรุก (active reader) ในการแสดงอารมณ์ ความรู้สึกส่วนตัว ความคิดเห็น และประสบการณ์ในอดีตที่ เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง มาใช้ในการวิเคราะห์วรรณกรรมได้ ดังที่ Bressler (1994, p. 49) ได้อธิบาย ว่า ในช่วงกลางยุคการวิจารณ์แนวใหม่นี้ Richards เป็นบุคคลสำคัญที่ริเริ่มความสนใจเกี่ยวกับ กระบวนการอ่านวรรณกรรม โดยการนำบทกวีมาที่ไม่ระบุชื่อเรื่องและชื่อผู้แต่งมาให้นักศึกษาอ่าน แล้วเขียนตอบสนองของตนเองที่มีต่อเนื้อเรื่องอย่างอิสระ หลังจากที่รวบรวมและวิเคราะห์การ ตอบสนองของนักศึกษาแล้ว พบว่า ในเรื่องเดียวกับแต่นักศึกษามีการตอบสนองอย่างหลากหลาย และพบว่าบริบทในอดีตมีอิทธิพลต่อการตีความของนักศึกษา ผลการศึกษานี้สามารถสรุปได้ว่าการ ที่นักศึกษานำบริบทการอ่าน เช่น ประสบการณ์ในชีวิตจริง และประสบการณ์เกี่ยวกับการอ่าน วรรณกรรมเรื่องอื่นมาประยุกต์ใช้ในการอ่าน จะสามารถพัฒนาให้นักศึกษาเป็นผู้อ่านเชิงรุก (active reader) และสามารถสร้างความเข้าใจในการอ่านเรื่องนั้นได้

ต่อมาในปี ค.ศ. 1930 Louise Rosenblatt จึงได้พัฒนาแนวคิดและสมมติฐานที่เกี่ยวกับ กระบวนการอ่านวรรณกรรม โดยการเขียนหนังสือในปี ค.ศ. 1938 เรื่อง *Literature as exploration* และในปี ค.ศ. 1978 เรื่อง *The reader, the text, the poem* และ Rosenblatt (1995, p. 5) ได้ กล่าวถึงการสอนวรรณกรรม ไว้ว่า ธรรมชาติของวิชาวรรณกรรมจะต้องเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ ชีวิต คือสิ่งแรกที่ผู้สอนวรรณกรรมทุกคนควรยอมรับ ดังนั้น ในกระบวนการอ่านวรรณกรรมผู้อ่าน จะต้องนำประสบการณ์ในชีวิตจริงของตนเองมาเชื่อมโยงเรื่องราวในวรรณกรรม และจากการศึกษา กระบวนการที่เกิดขึ้นระหว่างตัวบทและผู้อ่าน Rosenblatt (1995, pp. 24-28) ยืนยันว่า ประสบการณ์ส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อการเข้าใจเนื้อหาในวรรณกรรม และเน้นให้ผู้สอนวรรณกรรม ควรมีบทบาทในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้สึกที่ไหวต่อศิลปะในการใช้ถ้อยคำ และควรแนะนำ ให้ผู้เรียนได้สัมผัสถึงมรดกทางวรรณศิลป์ด้วยประสบการณ์ของตนเอง ก็จะทำให้เนื้อเรื่องใน วรรณกรรมจะไม่เป็นเพียงหมึกที่หยดลงบนกระดาษ แต่จะมีคุณค่าเมื่อผู้อ่านสร้างความหมายให้ เกิดขึ้นในวรรณกรรม เพราะทั้งตัวบทและผู้อ่านล้วนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการสร้าง ความหมายจากวรรณกรรม สอดคล้องกับ Church (1997, online) ได้กล่าวถึงทฤษฎีนี้ไว้ว่า ทฤษฎี การตอบสนองของ Rosenblatt ได้ทำให้การเรียนการสอนวรรณกรรมเปลี่ยนจุดเน้นจากเนื้อเรื่องมา เป็นการสร้างปฏิกิริยาตอบสนองที่ผู้อ่านมีต่อเนื้อเรื่อง ทฤษฎีนี้ได้รับความนิยมอย่างยิ่ง เพราะให้ อิสระแก่ผู้เรียนในการตัดสินใจว่าวรรณกรรมเรื่องนั้นมีอิทธิพลอย่างไรต่อตนเองและต้องการให้ผู้เรียน ได้ค้นพบความซาบซึ้งใจในการอ่านวรรณกรรมด้วยประสบการณ์ของตนเอง

Rosenblatt (1995) ได้อธิบายการจัดการเรียนการสอนวรรณกรรมตามทฤษฎีการ ตอบสนองของผู้อ่าน สรุปได้ดังนี้

1. ผู้สอนวรรณกรรม ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักว่าสิ่งสำคัญที่สุดในการเรียน วรรณกรรม คือ การเข้าใจชีวิตมนุษย์และสังคม
2. การสอนวรรณกรรม ควรพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ให้ผู้เรียนสร้าง ความหมายและคิดไตร่ตรองอย่างมีวิจารณญาณด้วยตนเอง

3. ผู้เรียนควรมีอิสระในการแสดงปฏิกิริยาตอบสนอง ผู้สอนควรส่งเสริมให้ ผู้เรียนพัฒนาความเข้าใจ และเกิดการตอบสนองต่อวรรณกรรมตามศักยภาพของแต่ละคน ควรสร้างบรรยากาศหรือสถานการณ์การเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกอบอุ่นและอิสระในการแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ผู้สอนจะต้องพยายามสร้างนิสัยรักการอ่านและสร้างทัศนคติในการวิพากษ์วิจารณ์ และส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความเข้าใจวรรณกรรมในบริบทของอารมณและความสนใจใฝ่รู้ของผู้เรียน บรรยากาศการเรียนการสอนที่อิสระ ผ่อนคลาย และปลอดภัย จะทำให้ผู้เรียนแสดงการตอบสนองต่อวรรณกรรมอย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่เสแสร้งแกล้งทำ

นอกจากนี้ นักวิชาการวรรณกรรมที่ได้นำแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านไปประยุกต์ใช้และขยายผล ได้อธิบายแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวรรณกรรมตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านไว้ดังนี้

Probst (1984, pp. 33-35) ได้สรุปถึงการนำทฤษฎีตอบสนองของผู้อ่านไปใช้ในการสอนวรรณกรรม ไว้ว่า ทฤษฎีนี้เน้นบทบาทของผู้อ่านในการสร้างความหมายจากการอ่านมากกว่าการอ่านเน้นตัวบท ความหมายที่เกิดจากวรรณกรรมเรื่องใดก็ตาม เป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ และมีความหลากหลายที่แตกต่างกันไปตามลักษณะของผู้อ่านแต่ละคน หรือแม้กระทั่งผู้อ่านคนเดียว เมื่อต้องอ่านวรรณกรรมเรื่องเดิมอีกครั้ง ก็อาจจะได้รับความหมายแตกต่างไปจากเดิม ดังนั้น ผู้สอนจึงไม่ควรสรุปบทเรียน คาดคะเน หรือบอกคำตอบของผู้เรียน แต่ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดในการวิเคราะห์ตัวบทเพื่อหาความหมายด้วยตนเอง และจะต้องยอมรับการสร้าง ความหมายของผู้เรียนที่นอกเหนือไปจากตัวบท เพราะความรู้หรือความหมายจากวรรณกรรม ไม่ใช่สิ่งที่ผู้สอนบอกคำตอบ แต่ต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องค้นพบด้วยตนเอง โดยการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และได้อธิบายแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน ได้ดังนี้

1. ครูผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมั่นในการตอบสนองของตนเองที่เกิดจากการอ่าน ทั้งด้านอารมณ์ การเชื่อมโยงประสบการณ์ ความทรงจำ จินตภาพ และความคิดเห็น ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงการตอบสนองให้ชัดเจน โดยการสำรวจการตอบสนองที่เกิดจากตัวบทและประสบการณ์อื่น ๆ รวมทั้งการสะท้อนการตอบสนองผู้เรียน และวิเคราะห์การตอบสนองของตนเอง

2. ควรจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีลักษณะของความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน ในการอภิปรายไม่ควรมีการตัดสินว่าถูกหรือผิด ชนหรือแพ้ แต่ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่ชัดเจน ได้พัฒนาความคิดของตนเอง จากการอภิปรายในชั้นเรียน ทั้งการอภิปรายระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และการอภิปรายระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ควรเป็นบรรยากาศของการยอมรับความคิดเห็น และเห็นความสำคัญซึ่งกันและกัน

3. เน้นความรู้ที่เกิดจากการสะท้อนคิดและอภิปรายของผู้เรียน มากกว่าความรู้ที่ปรากฏเป็นตัวอักษร แม้ว่า การอ่านวรรณกรรมจะเกี่ยวข้องกับการสังเกตภาษา และการพิจารณารูปแบบ เพื่อแสดงการตัดสินคุณค่าของวรรณกรรม ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ล้วนยังคงมีความสำคัญในการสอนวรรณกรรม แต่ทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านยังส่งเสริมและเสนอแนวทางในการเรียนการสอนวรรณกรรมควรนำไปสู่ความเข้าใจชีวิตและสังคม และให้อิสระแก่ผู้เรียนมากกว่าการจำกัดความคิดและประสบการณ์ของผู้เรียน

4. ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวรรณกรรมร่วมกับวิชาอื่น ๆ เพราะทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านยังมีความสำคัญกับศาสตร์สาขาอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับวรรณกรรม เช่น ประวัติศาสตร์ ชีวประวัติ และวัฒนธรรม ซึ่งล้วนมีผู้นำมาเชื่อมโยงกับวรรณกรรมอยู่เสมอ

Thomson (1987) ได้อธิบายระดับหลายระดับในการตอบสนองต่อวรรณกรรม สืบเนื่องมาจาก Harding (1962) ที่อธิบายไว้ในบทความของ Thomson (1987) ว่าในช่วงที่ผู้อ่านผ่านระดับความเข้าใจขั้นพื้นฐานของบทความนั้น ผู้อ่านจะมีบทบาทเป็นผู้สังเกตการณ์และพัฒนากระบวนการสามขั้นตอนซึ่งเป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบทความและผู้อ่าน ซึ่งกระบวนการนั้นประกอบด้วย

1. การทำความเข้าใจ (ต่อประสบการณ์ของบุคคลต่าง ๆ)
2. ประเมินค่าตัวละคร
3. ยอมรับหรือปฏิเสธคุณค่าของผู้แต่ง

Thomson (1987) ได้นิยามขั้นตอนในการพัฒนาการรูปแบบการสอนตามแนวคิดตอบสนองผู้อ่านไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเข้าใจในตัวอักษร คือ การเข้าใจข้อมูลที่น่าเสนอในบทความที่กำหนดให้ (เช่น เรื่องเล่า) ซึ่งผู้เรียนอ่านในขั้นเข้าใจพื้นฐานโดยใส่ใจรายละเอียดหรือวิเคราะห์เรื่อง ซึ่งในขั้นนี้ผู้อ่านจะเห็นได้ชัดเจนว่าตัวละครมีลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นว่าเป็นคนดีหรือผู้ร้าย และผู้อ่านใช้จินตนาการรูปร่างง่ายและคาดหวังเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอนาคตในระยะเวลาที่สั้น

ขั้นที่ 2 ขั้นเข้าใจในเรื่องราว ผู้อ่านใช้ประสบการณ์ของตนเองในการอ่านวรรณกรรม ซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้อ่านในการเข้าใจตัวละคร ผู้อ่านมีความสนใจในตัวละครและมีแรงจูงใจในตัวละครในเชิงซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้อ่านไม่เพียงวิเคราะห์การกระทำของตัวละครแต่ยังวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่อาจตามมา

ขั้นที่ 3 ขั้นอุปมา ซึ่งขั้นนี้ผู้อ่านเรียนรู้ชีวิตของตนเองผ่านการเชื่อมโยงกับตัวละคร และสร้างความเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์ของตนเองและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่อธิบายอยู่ในวรรณกรรม

ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผล ซึ่งขั้นนี้จะนำไปสู่ขั้นความเข้าใจที่ซับซ้อนขึ้นของคนอื่นพร้อมทั้งแรงจูงใจ ระหว่างที่ผู้อ่านคิดเกี่ยวกับเหตุการณ์และพฤติกรรมที่อยู่ในวรรณกรรม ผู้อ่านต้องใช้การประเมินค่าตัวละครและแก่นสารของตัวละครด้วย

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินค่า ในขั้นที่ 5 นี้การประเมินวรรณกรรมจะเกี่ยวข้องกับการมองเห็นโครงสร้างวรรณกรรมทั้งหมดที่ผู้แต่งกำหนดขึ้น ในขณะที่เดียวกัน ผู้อ่านมีการวิเคราะห์คุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้แต่งโดยเปรียบเทียบกับคุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียนด้วย

ขั้นที่ 6 ขั้นตระหนักรู้ ซึ่งขั้นนี้ผู้อ่านตระหนักถึงหน้าที่เชิงวรรณกรรมของผู้อ่านและผู้แต่ง โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่ สำนวนวลีลักษณะของแต่ละตัวละครตามหน้าที่ของผู้อ่าน นอกจากนี้ ผู้อ่านตระหนักถึงกระบวนการอ่านและความเข้าใจในตนเองด้วย

Thomson (1987, p. 153) พิจารณาเห็นขั้นตอนหรือระดับของพัฒนาการรูปแบบการสอนเป็นการเคลื่อนไหวแบบระนาบของความสนใจของผู้อ่าน โดยเห็นเป็นการเคลื่อนไหวจากความใกล้ชิดทางอารมณ์ไปสู่ช่วงเวลาการสะท้อน พร้อมทั้งเคลื่อนไหวไปสู่ความเข้าใจเชิงลึกของ

องค์ประกอบทางสังคมและอุดมการณ์ของวรรณกรรมและพัฒนาการของกลยุทธ์การตีความของผู้อ่าน

Brown and Stephens (1995, pp. 81-87) ได้อธิบายขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนวรรณกรรมตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนการอ่าน (The pre-reading phase) ขั้นตอนนี้ผู้สอนสร้างความสนใจให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกอยากอ่านวรรณกรรม โดยใช้กิจกรรมการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจ ใควารู้ และเพื่อเตรียมผู้เรียนให้ได้รับ ประสบการณ์จากการอ่านวรรณคดี ผู้สอนอาจใช้คำถามให้ผู้เรียนอภิปราย เช่น บทเรียนนี้มี เนื้อหาเกี่ยวกับอะไร ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับวรรณกรรมเรื่องนี้อย่างไร ผู้เรียนรู้จักผลงานของผู้เขียนเรื่องนี้มาก่อนหรือไม่ ผู้เรียนคาดหวังอะไรในการอ่านวรรณกรรมเรื่องนี้ ผู้เรียนจะใช้กลวิธีอย่างไรในการอ่าน และจะวางแผนการอ่านอย่างไร นอกจากการตั้งคำถามแล้วอาจใช้กิจกรรมอื่น ๆ ที่ น่าสนใจได้ตามดุลยพินิจ

ขั้นที่ 2 ขั้นระหว่างการอ่าน (The during reading phase) ขั้นตอนนี้ผู้สอนให้ผู้เรียนเชื่อมโยงประสบการณ์ สร้างการตอบสนองในการอ่าน และใช้กลวิธีในการอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจวรรณกรรม ผู้สอนอาจให้คำแนะนำในการอ่านแก่ผู้เรียน เช่น ในระหว่างการอ่านให้ผู้เรียนหยุดพักการอ่านช่วงหนึ่ง เพื่อให้ใช้ความคิดสัมผัสกับสิ่งที่กำลังอ่านอย่างเต็มที่ให้ผู้เรียนอ่านทบทวนเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ให้ผู้เรียนคิดถึงประเด็นในหนังสือที่กระตุ้นให้เกิดความคิด เช่น พฤติกรรมของตัวละคร จาก เหตุการณ์ ให้ ผู้เรียนสร้างจินตภาพในใจเกี่ยวกับตัวละคร เหตุการณ์ จากหรือสถานที่ในเรื่อง ให้ผู้เรียน ตั้งคำถามถามตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน หรือเกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อเรื่องที่อ่าน แล้วจดบันทึก ความคิด ความรู้สึกที่มี ต่อเรื่องที่อ่าน จดข้อความที่ประทับใจ หรือข้อความที่ยังไม่เข้าใจ รวมทั้ง การสนทนากับผู้เรียนเกี่ยวกับประสบการณ์การอ่านที่ผู้เรียนได้รับ เป็นต้น

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังการอ่าน (The post-reading phase) ขั้นตอนนี้ผู้สอนให้ผู้เรียนทบทวนความรู้ความเข้าใจให้ชัดเจน โดยการคิด ไตร่ตรองความซับซ้อนของเรื่อง และขยายขอบเขตความรู้ความเข้าใจให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ Brown and Stephens (1995, pp. 221-224) ยังได้เสนอแนะการสอนวรรณคดีตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน ไว้ดังนี้

1. การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ (classroom learning community) ผู้สอนควรใช้การอภิปรายในชั้นเรียนรวมโดยนำประเด็นต่าง ๆ ที่เป็นความขัดแย้งในวรรณกรรมแล้วส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการตอบสนองประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้สอนอาจเป็นผู้กำหนดหรือให้ผู้เรียนเป็นผู้กำหนดก็ได้ เมื่อผู้เรียนเกิดการตอบสนองแล้ว ก็ให้ผู้เรียนอภิปรายต่อไปว่ารู้สึกอย่างไรกับสถานการณ์ความขัดแย้งและการแก้ปัญหา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่การตอบสนองในระดับต่าง ๆ ต่อไป

2. การแบ่งกลุ่มศึกษาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (student sharing and study groups) ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มศึกษา เพื่อกำหนดแนวทางในการอ่านและการอภิปรายเกี่ยวกับวรรณกรรม แล้วอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตามประเด็นนั้น เช่น ผู้เรียนอาจจะแสดงปฏิกิริยาต่อตัวละครในวรรณกรรม โดยการแสดงความรู้สึกว่าชอบหรือไม่ชอบ เป็นต้น

3. การเรียนรู้เป็นคู่ (learning partners) ผู้สอนควรให้ผู้เรียนจับคู่สนทนากับเพื่อนร่วมชั้น เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับนำไปเขียน บันทึกการเรียนรู้การตอบสนองต่อวรรณกรรม (literary response journals) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้สำรวจความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการอ่านวรรณกรรมและตัดสินใจว่าจะแสดงการตอบสนองต่อวรรณกรรมเรื่องนี้อย่างไร

4. การเรียนรู้รายบุคคล (individual learning) ผู้สอนควรให้ผู้เรียนตรวจสอบการตอบสนองของตนที่มีต่อวรรณกรรมที่อ่าน และสรุปว่าวรรณคดีเรื่องนี้ส่งผลกระทบต่ออย่างไร แล้วแสดงการตอบสนองที่ตนมีต่อวรรณกรรมโดยการเขียนบันทึกการเรียนรู้

จากสาระสำคัญ และแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าทฤษฎีนี้ เน้นการนำประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เช่น ด้านอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น ความรู้เกี่ยวกับ วรรณกรรมเรื่องอื่น ๆ จากประสบการณ์ในชีวิตจริงมาเชื่อมโยงกับวรรณกรรม การตอบสนองของผู้เรียนที่มีต่อวรรณกรรมเกิดจากการอ่านเพื่อสุนทรียภาพซึ่งจะทำให้ผู้เรียนพัฒนาการคิด ไตร่ตรอง และความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้นำขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Thomson มาใช้ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจวัฒนธรรมทางภาษา เนื่องจากมีขั้นตอนที่ส่งเสริมและครอบคลุมจุดประสงค์ และองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจวัฒนธรรมทางภาษา

4. การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ

4.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ทักษะในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงมีความจำเป็นอย่างมากสำหรับผู้เรียน เพื่อทำความเข้าใจเรื่องราวและสาระของสิ่งที่อ่าน ตีความหรือแปลความหมายของข้อความที่อ่านที่มีอยู่หลากหลายอย่างมากในยุคปัจจุบัน และเพื่อประเมิน คัดวิเคราะห์ย้อนกลับไปถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่าต้องการส่งสารใดให้กับผู้อ่าน ซึ่งทักษะดังกล่าวมีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความเอาไว้ดังต่อไปนี้

Smith (1963, p. 267) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านขั้นสูงสุด โดยผู้อ่านจะต้องนำประสบการณ์ ความรู้เดิม หรือข้อมูลจากบุคคลแวดล้อมตัวผู้อ่านมาประกอบการตัดสินใจ ว่ามีทัศนะเช่นไรต่อเรื่องที่อ่าน

Hafner (1977, p. 78) ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า เป็นกระบวนการ ที่ซับซ้อนซึ่ง มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสวงหาความเป็นจริงหรือความถูกต้องจากสิ่งที่เขียนโดยอาศัยการ ตีความ การวิเคราะห์ และการลงความเห็นที่ถูกต้องจากความเห็นที่แตกต่างกัน

Miller (1977, p. 189) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นกระบวนการอ่านขั้นสูง ผู้อ่านต้องตัดสินใจว่าความถูกต้อง และความเป็นจริงของสิ่งที่อ่านจากเกณฑ์อย่างไรอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้อ่านสามารถประเมินค่าสิ่งที่อ่าน ได้จากความรู้เดิม ประสบการณ์เดิม หรือประสบการณ์ในการอ่านของผู้อ่านเอง

Kanda Thammongkol (1996, p.167) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการเรียนรู้และเข้าใจผู้เขียนอย่างถ่องแท้ เพื่อวิเคราะห์หาคำความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดหลัก และเนื้อหาสนับสนุนส่วนอื่น ๆ ที่ถูกเรียบเรียงเป็นหนังสือ และถือเป็นทักษะความสามารถในด้านการตัดสินใจ หรือประเมินเนื้อหาที่บ่งชี้แนวคิดและทัศนคติของผู้เขียน เป็นการอ่านเพื่อแยกข้อเท็จจริงจากความคิดเห็นของผู้เขียน ผ่านการพิจารณาอย่างรอบคอบ และเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทัศนคติ และอคติต่าง ๆ ของผู้เขียน

Duncan (2013) ได้ให้ความหมายและแยกแยะความแตกต่างระหว่างการอ่านแบบทั่วไปกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไว้ดังนี้ การอ่านโดยทั่วไปนั้นมีความหมายอยู่ที่ความเข้าใจในบทอ่านที่เรากำลังศึกษา โดยคำถามและกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนรู้ก็มักจะเน้นไปในเชิงการถามเพื่อความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับบทอ่าน เช่น บทอ่านกล่าวถึงสิ่งใด หากแต่การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะเน้นประเมินคุณค่าของสิ่งที่เราอ่าน ฉะนั้นการส่งเสริมให้เกิดการวิเคราะห์ ตีความ ตลอดจนประเมินค่าต่อบทอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้เกิดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนั้นแล้วความแตกต่างระหว่างการอ่านแบบทั่วไปกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถสังเกตได้จากลักษณะดังต่อไปนี้ คือ การอ่านโดยทั่วไป ผู้อ่านจะต้องสรุปเรื่องที่อ่านได้ แต่การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากผู้อ่านจะต้องเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านแล้ว ผู้อ่านจะต้องสามารถแปลความหมายที่ซ่อนไว้ภายใต้บทอ่าน พรรณนาขยายความคิดหรือประเด็นที่น่าสนใจที่ได้รับจากบทอ่านนั้น ตลอดจนประเมินค่าบทอ่านให้ได้ด้วย

วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2541, หน้า 177) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณคือการอ่านที่ผู้อ่านนำความรู้ ประสบการณ์เดิม และข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาประเมินสิ่งที่อ่านตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ผู้อ่านจะต้องสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินคุณภาพข้อมูลที่ได้

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2548) กล่าวถึงการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า เป็นการอ่านที่เรียกว่า การอ่านเหนือบรรทัด (Reading Beyond the Lines) หมายถึง การที่ผู้อ่านต้องอ่านด้วยการพิจารณาตัดสิน ประเมินค่าสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวไว้ ว่าเป็นความจริงหรือเป็นความคิดเห็น เป็นการกล่าวที่จริงหรือเท็จ ถูกผิดเพียงไร ดังนั้นผู้อ่านต้องใช้ความรู้ความสามารถในระดับการอ่านเหนือตัวอักษร ระดับการอ่านตีความ และระดับการนำไปใช้เป็นพื้นฐาน ความสามารถในการอ่านประเภทนี้สามารถทดสอบได้ด้วยการใช้คำถามระดับประเมิน

จากทัศนะของนักการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดขณะอ่าน เพื่อประเมินหรือตัดสิน แยกแยะเรื่องที่อ่านให้ได้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง และส่วนใดเป็นความคิดเห็นหรือทัศนะส่วนตัวของผู้เขียน โดยใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนในการพิจารณา ซึ่งอาศัยความสามารถในการสรุป ตีความ วิเคราะห์ ตลอดจนประเมินค่าเรื่องที่อ่านเป็นองค์ประกอบที่นำไปสู่การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

4.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

Flynn (1989) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า เป็นเป้าหมายหลักของครูสอนภาษาทุกคนโดยเฉพาะครูที่สอนทักษะการอ่าน เพราะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะช่วยเสริมให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้

Rachnee Sosothikul (1992, pp. 86-87) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญ เนื่องจากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ถูกพิมพ์ขึ้นมาเพื่อเน้นย้ำเรื่องราวหรือข่าวสารนั้น ๆ สิ่งพิมพ์บางประเภทมักนำเสนอเรื่องราวที่บิดเบือนความเป็นจริง หรือมีลักษณะการโน้มน้าวให้เชื่อ ผู้อ่านที่มีวิจารณญาณเท่านั้น จึงจะสามารถวินิจฉัยได้ว่า เรื่องราวที่อ่านมาเชื่อถือหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

Forest (1993, p. 1) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์และประเมินข้อมูลหรือเรื่องที่มีอยู่ว่ามีความน่าเชื่อถือหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการเลือกรับข้อมูลข่าวสารที่มีความหลากหลายอย่างมากในปัจจุบัน หากผู้เรียนมีความสามารถทางการอ่าน วิจารณ์อย่างมีวิจารณญาณแล้วนั้น ก็จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถคิด พิจารณาถึงความน่าเชื่อถือ และคุณค่าของสารที่ได้อ่านได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

4.3 องค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นความสามารถที่มีทักษะและองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการประกอบกัน จึงนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้จำแนกองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้แตกต่างกัน ดังนี้

McKee (1966) ได้จำแนกองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ได้แก่

1. การจำแนกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น (Distinguishing fact and opinion)
2. การรู้ว่าเป็นโฆษณาชวนเชื่อ (recognizing propaganda)
3. การสรุปเรื่องที่ได้ (concluding)
4. วิเคราะห์เรื่องที่ได้ (analyzing)
5. คาดเดาผลที่จะเกิดได้ (anticipating outcome)
6. รู้จุดมุ่งหมายของผู้เขียน (recognizing the author's purpose)
7. ตัดสินเรื่องที่ได้โดยพิจารณาภูมิหลังของผู้เขียน (judging the story by analyzing from the author's background)

from the author's background)

8. จับความคิดสำคัญของผู้เขียนได้ (the author's concept)

Spache และ Spache (1969) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่าน อย่างมี วิจารณ์อย่างมีวิจารณญาณ ไว้ดังนี้

1. การสืบหาแหล่งที่มาของข้อมูล (investing sources) คือ การสำรวจ ประเมิน และรวบรวม ความคิดเห็นของผู้เขียนจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเปรียบเทียบและวิเคราะห์ว่าเรื่องใด เป็น ข้อเท็จจริงและเรื่องใดเป็นการแสดงความคิดเห็น

2. การตระหนักถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียน (recognizing author's purpose) คือ การทราบถึงอคติ พื้นฐาน ประสพการณ์ ความคิดเห็นของผู้เขียน ตลอดจนความน่าเชื่อถือ และจุดมุ่งหมายในการแสดงความคิดเห็นนั้นออกมา

3. การแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น (distinguishing opinion and fact) คือ การทราบ ว่าข้อมูลใดผิดพลาดจาก ข้อเท็จจริง ข้อมูลใดสรุปไม่ถูกต้อง และข้อมูลใดยังไม่ได้รับการพิสูจน์ว่า เป็นจริง

4. การอนุมาน (making inferences) คือ ความสามารถในการตีความเรื่องที่อ่าน การรู้ว่าผู้แต่ง ต้องการแสดงความคิดไปในแนวใด โดยการสังเกตจากการใช้คำและน้ำเสียงของเรื่อง

5. การสร้างเกณฑ์ในการตัดสิน (forming judgments) คือ การตัดสินว่าจุดมุ่งหมายในการเขียน และความเชื่อของผู้เขียนเป็นอย่างไร สามารถสรุปความจากข้อเท็จจริง จากการตีความ และรู้จัก หลีกเลี่ยงที่จะตัดสินเรื่องที่อ่านหากมีข้อมูลไม่เพียงพอ หรือไม่ตัดสินโดยใช้อารมณ์

6. การรู้ถึงกลอุบายในการชวนเชื่อ (detecting propaganda devices) คือ การรู้ถึงวิธีการที่ชักจูงให้ หลงเชื่อหรือคิดเห็นคล้อยบนไปกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้เขียนใช้ภาษาที่แฝงด้วยอารมณ์และการให้ ข้อมูลที่ผิดพลาด

Gunning (1992) ได้จำแนกองค์ประกอบของการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณไว้ 12 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การแยกแยะความจริงจากความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)
2. การระบุคำที่แสดงถึงความคิดเห็น (identifying the indicator of opinion)
3. การระบุข้อความที่เป็นจริง (identifying factual paragraph)
4. การระบุการใช้คำอธิบาย หรือตัดสิน (identifying words that show explanation or judgment)
5. การพิจารณาทางตรงและทางอ้อม (considering directly and indirectly)
6. การระบุภาษาที่เหมาะสม (identifying appropriate meaning)
7. การสรุปอย่างมีเหตุผล (drawing reasonable conclusion)
8. การสนับสนุนข้อสรุป (supporting conclusion)
9. การตัดสินข้อมูลข่าวสาร (judging information)
10. การบอกลอคติของผู้เขียน (recognizing the author's bias)
11. การชี้บ่งเทคนิคการเขียน (identify writing style)
12. การพิจารณาข้อสรุป (examining conclusion)

Kanda Thammongkol (1994) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณ ไว้คือ

1. การแยกข้อเท็จจริงจากความคิดเห็นของผู้เขียน
2. การเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียน
3. การประเมินทัศนคติ และอคติต่าง ๆ ของผู้เขียน
4. การอนุมานและสรุปความได้อย่างมีเหตุผล

Pirozzi (2003) ได้แยกองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ไว้ดังนี้

1. เข้าใจคำศัพท์ (understanding vocabulary)
2. การแยกข้อมูลสำคัญ (understanding what you read)
2. การอนุมาน (using inference)
3. การแยกข้อเท็จจริงและความคิดเห็น (distinguishing between fact and opinion)
4. การระบุจุดประสงค์ และอารมณ์ของผู้เขียน (Recognizing purpose and tone)

Suphawat Pookcharoen (2017, p. 79) ได้แบ่งองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น (distinguishing fact from opinion)
2. การอนุมานและวาดข้อสรุป (making inferences and drawing conclusions)
3. การระบุจุดประสงค์และอารมณ์ของผู้เขียน (determining the author's purpose and tone)
4. ประเมินข้อเท็จจริงของผู้เขียน (evaluating the author's argument)

ตาราง 2 แสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ เพื่อให้ได้ องค์ประกอบที่สำคัญ

องค์ประกอบ	นักการศึกษา							รวม
	Mckee (1966)	Spache (1966)	Heilman (1972)	Gunning (1992)	Thammongkol (1994)	Pirozzi (2003)	Pookcharoen (2017)	
1. แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
2. ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (purpose)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
3. ระบุอารมณ์ลักษณะการเขียน (Tone)			✓		✓	✓	✓	4
4. ประเมินทัศนคติของผู้เขียน (attitude)					✓			1
5. รูปแบบการเขียนของผู้เขียน (Writing style)		✓	✓	✓				3
6. อนุมาน และสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences or logical conclusions)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
7. ระบุแหล่งที่มาของข้อมูล (source of information)		✓						1
8. ตัดสินความน่าเชื่อถือ	✓							1
9. ระบุความหมายของคำศัพท์ (meaning of words)			✓			✓		2
10. ระบุแนวคิดของผู้เขียน (the author's main idea)	✓		✓					2
11. ตระหนักถึงอุปมาและรูปแบบวรรณกรรม (literary devices and forms)		✓	✓					2
12. คาดเดาผลที่จะเกิดขึ้น (anticipating outcome)	✓							1
13. ระบุรายละเอียดสนับสนุน (supporting details)						✓		1

ตาราง 2 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นักการศึกษา							รวม
	Mckee (1966)	Spache (1966)	Heilman (1972)	Gunning (1992)	Thammongkol (1994)	Pirozzi (2003)	Pookcharoen (2017)	
14. เลือกความหมายของคำได้ เหมาะสมกับข้อความ (Filling in informational gaps)				✓		✓		2
15. รู้เทคนิคการเขียนจูงใจผู้อ่าน (persuasive language)	✓			✓				1
16. ตัดสิน (Making judgment)	✓	✓		✓				3
17. วิเคราะห์เรื่องที่อ่าน (analyzing)	✓							1
18. ประเมินผู้เขียน (evaluating the author's argument)							✓	1

จากตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากแนวคิดต่าง ๆ ผู้วิจัยสามารถสรุปองค์ประกอบสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่นักการศึกษาเห็นตรงกัน 5 อันดับแรกคือ 1) แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion) 2) ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose) 3) อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences) 4) ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's Tone) 5) สืบเสาะการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style) ผู้วิจัยจึงได้นำองค์ประกอบที่มีความเห็นตรงกันของนักศึกษาดังกล่าว มากำหนดเป็นองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

4.4 หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้อ่านควรจะมี เพื่อช่วยให้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นมีประสิทธิภาพได้มีนักศึกษามากท่านได้แนะนำหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไว้ดังนี้

ประเทิน มหาพันธ์ (2530, หน้า 183) ได้กล่าวถึงหลักในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไว้ดังนี้

1. รู้จักผู้เขียน ผู้อ่านจะต้องรู้ว่าเรื่องที่อ่านนั้นใครเป็นผู้เขียน และเป็นที่น่าเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด

2. รู้จุดมุ่งหมายในการเขียน ผู้อ่านจะต้องสามารถเดาได้ว่าผู้เขียนนั้นเขียนด้วยจุดประสงค์อะไร เขียนเพื่อยุ้งให้เกิดขัดแย้งตรงข้าม หรือเขียนเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง

3. รู้ความคิดเห็นของผู้เขียน ผู้อ่านจะต้องสามารถประเมินได้ว่าความคิดเห็นของผู้เขียนที่แสดงไว้ในเรื่องราวนั้นเป็นไปอย่างมีเหตุผลหรือไม่

4. รู้ข้อสนับสนุนหรือข้อโต้แย้งความคิดเห็นของผู้เขียนที่ปรากฏในแหล่งอื่น ๆ

5. รู้ข้อมูลที่ใช้อ้างอิงว่าเรื่องนั้น ๆ มีข้อมูลที่เป็นหลักฐานยืนยันจนเป็นที่น่าเชื่อถือได้หรือไม่

6. รู้เรื่องราวที่อ่านนั้นว่าเป็นการโฆษณาชวนเชื่อหรือไม่ หรือเป็นเพียงการเสนอข้อมูลธรรมดา

7. รู้ถึงแนวทาง หรือวิธีการปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ หลังจากที่ได้อ่านเรื่องราวนั้น ๆ แล้ว

8. รู้แหล่งข้อมูลที่มีผู้เขียนคนอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่องราวนั้น ๆ แสดงความคิดเห็นในลักษณะคัดค้านหรือเห็นด้วยกับเรื่องราวนั้น ๆ

9. การมีปฏิกิริยาต่อเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องมีความคิดเห็นต่อเรื่องนั้น ๆ ว่าดีหรือไม่ดี ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องเพียงใด ควรปรับปรุงแก้ไขเพียงใดหรือไม่ การมีความรู้สึกต่อเรื่องที่อ่านนี้จัดว่าเป็นสิ่งสำคัญกับการอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ที่จะต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นแก่เด็ก

กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ (2533, หน้า 6, อ้างอิงใน พจนีย์ ประเสริฐศรี 2538, หน้า 17) ได้แนะนำการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

1. พิจารณาทำความเข้าใจประเด็นหรือหัวข้อเรื่องให้เข้าใจ
2. ตั้งคำถามเกี่ยวกับสาระสำคัญของเรื่อง
3. วิเคราะห์สาระที่สำคัญของเรื่อง
4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น
5. ตัดสินว่าสิ่งใดดีหรือไม่ดี
6. หาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวผู้เขียน

दनया वग्सरुनरुशु (2542, หน้า 180) ได้เสนอแนะหลักในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณดังนี้

1. พิจารณาความถูกต้องของภาษาที่อ่าน เช่น ด้านความหมาย การวางตำแหน่งคำ การเว้นวรรคตอน ความผิดพลาดดังกล่าวจะทำให้การสื่อสารความหมายเสียไป

2. พิจารณาต่อเนืองของประโยคว่าเหตุผลรับกันดีหรือไม่โดยอาศัยความรู้ด้านตรรกวิทยาเข้าช่วย ความจากประโยคจะต้องไม่ขัดแย้งกัน หรือเรียงลำดับไม่สับสนจนอ่านไม่รู้เรื่องหรือเสียเวลาในการอ่านโดยเปล่าประโยชน์

3. พิจารณาความต่อเนืองของเรื่องระหว่างเรื่องที่เป็นแกนหลัก หรือแกนนำกับแกนรองและส่วนประกอบอื่น ๆ ทำให้ถูกต้องใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด

4. แยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น และความรู้สึกของผู้แต่งเพื่อช่วยให้การพิจารณาข้อเขียนนั้น ทำได้ถูกต้องใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด

5. พิจารณาความสัมพันธ์ของหลักการและตัวอย่าง โดยทั่วไปแล้วข้อความที่เป็นเหตุการณ์ หรือเรื่องที่ค้นพบใหม่ ถ้าผู้เขียนอ้างอิงหรือยกตัวอย่างมาให้เห็นด้วย จะเป็นการเพิ่มความน่าหนักของความเชื่อถือได้มากขึ้น ดังนั้นก่อนที่เราจะเชื่ออะไรลงไป ขอให้พิจารณาถึงความสัมพันธ์ของหลักการ และตัวอย่างที่นำมาประกอบว่ามีความเป็นจริงเพียงไร สมเหตุสมผลหรือไม่

6. ประเด็นข้อเท็จจริง ความคิดเห็นและความรู้สึก วิเคราะห์ความเป็นไปได้ในความคิดของผู้เขียนกับความคิดเห็นส่วนตัวของเรา ผลลัพธ์แห่งการประเมินนั้น จะก่อเป็นความคิดสร้างสรรค์ให้กับเราหรือไม่

สรุปได้ว่าหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน จับใจความสำคัญ ตีความ วิเคราะห์แยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็น แสดงความคิดเห็น และตัดสิน ประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้

4.5 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบของ ความสามารถในการอ่านหลายด้าน นักวิชาการได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ ดังต่อไปนี้

Spache and Spache (1969) กล่าวถึง ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

1. การสืบหาแหล่งที่มาของข้อมูล ได้แก่ การสำรวจ ประเมิน และรวบรวมความคิดเห็น ของผู้เขียนจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเปรียบเทียบและวิเคราะห์ว่าเรื่องใดเป็นข้อเท็จจริง และเรื่อง ใด เป็นการแสดงความคิดเห็น

2. การตระหนักถึงจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ได้แก่ การทราบถึงอคติ พื้นฐานประสบการณ์ ความคิดเห็นของผู้เขียน ตลอดจนความเชื่อถือได้ และจุดมุ่งหมายในการแสดงความคิดเห็นนั้น ๆ ออกมา

3. การแยกข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง เป็นการทราบข้อมูลใดที่ผิดพลาดจากข้อเท็จจริง ข้อมูลใดสรุปไม่ถูกต้อง และข้อความใดที่ยังไม่ได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นจริง

4. การอนุมานความ ได้แก่ ความสามารถในการตีความเรื่องที่อ่าน การรู้ว่าผู้แต่งต้องการ แสดงความคิดเห็นไปในแนวทางใด โดยการสังเกตจากการใช้คำและอารมณ์ของเรื่อง

5. การสร้างเกณฑ์ในการตัดสิน ได้แก่ การตัดสินได้ว่า จุดมุ่งหมายในการเขียนและความ เชื่อของผู้เขียนเป็นอย่างไร สามารถสรุปความจากข้อเท็จจริง จากการตีความ และรู้จักหลีกเลี่ยงที่ จะตัดสินเรื่องที่อ่าน ในกรณีที่มีข้อมูลไม่เพียงพอ หรือไม่ตัดสินด้วยอารมณ์

6. การล่วงรู้ถึงกลอุบายในการโฆษณาชวนเชื่อ ได้แก่ การล่วงรู้ถึงวิธีการที่ชักจูงให้ผู้อ่าน หลงเชื่อ หรือมีความเห็นคล้อยตามเรื่องที่อ่าน ซึ่งผู้เขียนใช้ภาษาแฝงด้วยอารมณ์และการให้ข้อมูลที่ ผิดพลาด

กัญดา ธรรมมงคล (2525) กล่าวไว้ว่า ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

1. การจำแนกข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น
2. การประเมินข้อสรุป
3. การเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทักษะคติของผู้เขียน และอารมณ์ของเรื่อง
4. การนิรนัย
5. การตีความ

สมเชาวน์ ชาทินฤดม (2527) ได้กล่าวถึง ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไว้ ดังนี้

1. การแยกข้อเท็จจริง และความคิดเห็น
2. การสรุปความจากเรื่องที่อ่าน

3. การประเมินเจตคติผู้เขียน จุดประสงค์ของผู้เขียน และอารมณ์ของเรื่อง

จากความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือการที่ผู้อ่านสามารถเปรียบเทียบและวิเคราะห์ ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นออกจากกันได้ เข้าใจเนื้อเรื่อง สามารถตีความจากเรื่องที่อ่าน ระบุ จุดประสงค์ อารมณ์และลีลาการเขียนของผู้เขียนได้ โดยใช้ความคิดเชิงวิพากษ์ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าอย่างมีเหตุผล เพื่อสรุปว่าเรื่องที่อ่านน่าเชื่อถือได้เพียงใด

4.6 ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะฝึกให้ผู้อ่านคิดเป็น และรู้จักใช้ เหตุผลประกอบการพิจารณา ก็จะทำให้ผู้อ่านสามารถตัดสินใจเลือกกับข้อมูลข่าวสารที่มีความ ถูกต้อง และเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ประโยชน์ของการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ ไว้ดังนี้

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และประภาศรี สีหอำไพ (2519, หน้า 4) กล่าวว่า การอ่านอย่างมี วิจารณญาณจะช่วยให้ผู้ได้รับการฝึกการอ่านแบบนี้สามารถพิจารณาว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดควรและไม่ ควร และจะทำให้ผู้นั้นดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมเป็นอย่างดี

สมถวิล วิเศษสมบัติ (2528, หน้า 74) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะช่วยให้ ผู้อ่านได้ประโยชน์อย่างแท้จริงเพราะผู้อ่านไม่ใช่จะรับเฉพาะความคิดของผู้เขียนเท่านั้น ผู้อ่าน จะต้องนำความคิดของผู้เขียนมาประกอบกับความเห็นของตน ทำให้เกิดความคิดใหม่ ซึ่งนำไปใช้ ประโยชน์ได้เมื่ออ่านอย่างมีวิจารณญาณ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องฝึกฝนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ อยู่เสมอเพื่อให้อ่านเกิดความคิดพิจารณาหาเหตุผลมาตัดสินเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

สุขุม เฉลยทรัพย์ (2531, หน้า 7) กล่าวถึง ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต ช่วยให้อ่านเกิดปัญญา มี ความรู้กว้างขวาง เข้าใจตนเอง สามารถวินิจฉัยข้อมูลผิดถูกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถ แก้ปัญหาได้

สรุปได้ว่าประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ การช่วยให้ผู้อ่านมีความรู้ ความคิดอย่างรอบคอบ สามารถวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ และเลือกรับข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่มีความ ถูกต้องและน่าเชื่อถือประกอบตัดสินใจได้อย่างสมเหตุสมผล และสามารถนำประโยชน์ที่ได้จาก การอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างราบรื่น

4.7 การวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การวัดและการประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีความสำคัญและความจำเป็น อย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอน ช่วยให้นักเรียนและครูได้รู้ผลของการจัดการเรียนการสอนว่ามี ประสิทธิภาพ สามารถแก้ไข้ปัญหาและพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนได้ตรง จุดประสงค์ในการวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีนักการศึกษาให้แนวคิดในการ วัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย (2539) ได้กล่าวถึงการวัดและการประเมินผล การอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า ควรวัดผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางภาษา หลาย ๆ ด้าน เช่น

ความรู้ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะชีวิต ทักษะคิด การใช้เหตุผล เป็นต้น

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544) ได้นำ Bloom's Taxonomy มาเป็นเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ 6 ชั้น คือ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า แต่ละชั้นมีลำดับชั้นการคิดที่แตกต่างกัน ชั้นที่ 1-3 เป็นการคิดเบื้องต้น เป็นจุดมุ่งหมายเบื้องต้นของพฤติกรรมการอ่าน ชั้น 4-6 เป็นการคิดขั้นสูงของพฤติกรรมการอ่าน ซึ่งผู้อ่านต้องมีพื้นฐาน 3 ชั้นต้นมาก่อนแล้วเป็นอย่างดี ซึ่งเกณฑ์ดังกล่าว มีดังนี้

1. วัดความจำ คือ อธิบายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง บอกคำจำกัดความต่าง ๆ
2. วัดความเข้าใจ คือ จับใจความสำคัญ สรุปสาระสำคัญของเรื่อง เข้าใจจุดมุ่งหมาย ความคิดเห็นของผู้เขียน
3. การวัดนำไปใช้ คือ ประยุกต์ใช้ความรู้จากการอ่านกับเหตุการณ์ใหม่ การแก้ปัญหา การยกตัวอย่าง หรือการนำตัวอย่างหลักการนั้น ๆ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
4. วัดการวิเคราะห์ คือ บอกความสัมพันธ์ในเชิงเหตุผล การลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง การวิเคราะห์โวหารในการเขียน การวิเคราะห์วัตถุประสงค์หรือเจตนาของผู้เขียน
5. วัดการสังเคราะห์ คือ สรุปเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้น ๆ เป็นมโนทัศน์ คติ สำนวน สุภาษิต ตลอดจนคาดคะเนหรือทำนายผลที่คาดว่าจะเกิดตามมาจากเหตุการณ์หรือการกระทำนั้น บนพื้นฐานข้อมูลที่มีอยู่
6. วัดการประเมิน คือ การตัดสินคุณค่าของงานเขียนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ด้านข้อคิด คุณค่า ทรรศนะของผู้เขียน ความน่าเชื่อถือ ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ หรือการกระทำนั้นบนพื้นฐานข้อมูลที่มีอยู่

David P. Harris (1969, อ้างอิงใน สุนันท์ ประสานสอน, 2544) กล่าวถึง เกณฑ์การทดสอบความสามารถในการอ่านว่า ควรให้ครอบคลุมความสามารถในการอ่าน 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านภาษาและสัญลักษณ์ (Language and Graphic Symbols) ความสามารถด้านนี้ คือ ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏในบทอ่าน รู้จักเดาความหมายของคำจากบริบท เข้าใจระบบคำ และโครงสร้างประโยค เข้าใจข้อความยาว ๆ และเข้าใจสัญลักษณ์ทางภาษา เช่น เครื่องหมายต่าง ๆ การย่อหน้า เป็นต้น
2. ด้านความคิด (Ideas) ความสามารถในด้านนี้ คือสามารถระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน ความคิดสำคัญของข้อความที่อ่าน สามารถเข้าใจความคิดย่อยที่มาสนับสนุน สามารถสรุปและอนุมานจากสิ่งที่อ่านได้
3. ด้านอารมณ์และลีลาของเนื้อหาที่อ่าน (Tone and Style) ความสามารถในด้านนี้ คือ สามารถบอกวิธีและแนวการเขียนผู้เขียน

สรุปได้ว่า ในการวัดและการประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น สามารถสร้างแบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สำหรับความยากง่ายของแบบวัดนั้นขึ้นอยู่กับระดับชั้นและพฤติกรรมของผู้เรียนที่ผู้สอนต้องการจะวัด ผู้วิจัยจึงสร้างแบบวัดแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยคัดเลือกวรรณกรรม 4 เรื่อง มีการวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณครบ 5

องค์ประกอบ คือ 1) แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion) จำนวน 8 ข้อ 2) ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose) จำนวน 8 ข้อ 3) อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences) จำนวน 8 ข้อ 4) ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's Tone) จำนวน 8 ข้อ 5) ลีลาการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style) จำนวน 8 ข้อ

5. ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา

5.1 ความหมายของวัฒนธรรม

วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่อยู่คู่กันกับท้องที่ต่าง ๆ ที่มีความแตกต่างและหลากหลายกันไปตามกาลเวลา และวิถีชีวิตในท้องที่นั้น ๆ เนื่องจากวัฒนธรรมมีส่วนเกี่ยวข้องกับวิถีความเป็นอยู่ของมนุษย์ในทุก ๆ ด้าน และมีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มสังคม จึงมีผู้ให้ความหมายของคำว่า "วัฒนธรรม" ไว้หลากหลาย ดังนี้

Allen and Valette (1972, p. 325) ได้ให้ความหมายของคำว่า วัฒนธรรมไว้อย่างชัดเจนและครอบคลุมว่า วัฒนธรรมมี 2 ความหมาย และเขียนแตกต่างกัน ความหมายแรกเขียนด้วยอักษร C ตัวใหญ่ (Culture) หมายถึงผลรวมทั้งหมดอันเป็นสิ่งที่แสดงความสำเร็จของมนุษย์ในการสร้างเทคโนโลยี การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ และปรัชญา ส่วนความหมายที่สองนั้น เขียนด้วยอักษร c ตัวเล็ก (culture) หมายถึง รูปแบบของพฤติกรรมหรือการดำเนินชีวิตของคนในแต่ละสังคม ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เขารับประทานอาหารอะไรบ้างในโอกาสใด ดำเนินชีวิตอย่างไร วิถีทางในการเสริมสังคม เจตคติที่บุคคลแสดงต่อเพื่อนฝูง และสมาชิกในครอบครัว การแสดงออกในสถานการณ์ต่าง ๆ พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความยินดี เศร้าโศก ผิดหวัง ระเบียบประเพณีที่ต้องเรียนรู้และปฏิบัติ ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ อันเป็นวิถีทางที่เกี่ยวกับเรื่องมนุษยวิทยา

Finocchiaro and Bonomo (1973, p. 58) กล่าวว่า วัฒนธรรม คือ สิ่งที่เหมาะสมกันทั้งหมด รวมทั้ง ความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศิลธรรม จรรยา ประเพณี ลักษณะนิสัย และความสามารถต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้มาจากการเป็นสมาชิกของสังคมนั้น ๆ

Levine and Adelmam (1982, p. 16) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า วัฒนธรรม หมายถึง ภูมิหลังที่มีร่วมกันของบุคคลในสังคม เช่น เรื่องของชาติ เผ่าพันธุ์ ศาสนา เป็นต้น ซึ่งสะท้อนออกมาในรูปของภาษา และการสื่อความหมายที่เหมือนกัน ตลอดจนธรรมเนียมปฏิบัติ ความเชื่อ ทศนคติ และค่านิยมต่าง ๆ ทั้งนี้ มีความหมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกทางคำพูด (verbal behavior) และพฤติกรรมแสดงออกที่ไม่ใช้คำพูด (non-verbal behavior)

Seelye (1984, p. 26) ได้กล่าวสรุปความหมายของคำว่าวัฒนธรรมไว้อย่างกว้าง ๆ ว่า คำว่าวัฒนธรรมนั้นรวมเอาวิถีชีวิตของมนุษย์ในทุก ๆ ด้านไว้ด้วยกัน (all aspects of the life of man) ตลอดจนรูปแบบการดำเนินชีวิตประจำวัน (patterns of everyday life) ซึ่งเชื่อมโยงแต่ละบุคคลให้เข้ากับสังคมที่เขาอยู่

Adaskou Britten and Fahsi (1990, pp. 3-4) ได้แยกความหมายของวัฒนธรรมเป็น 4 ด้าน โดยคำนึงถึงความเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาได้แก่

1. ด้านความสวยงาม (the aesthetic sense) หรือวัฒนธรรมที่ขึ้นต้นด้วย C ตัวใหญ่ (Culture with a capital C) หมายถึง สื่อ ภาพยนตร์ เพลง วรรณคดี ซึ่งนับว่าเป็นแหล่งข้อมูลของวัฒนธรรมด้านสังคมวิทยา

2. ด้านสังคมวิทยา (the sociological sense) หรือวัฒนธรรมที่ขึ้นต้นด้วยตัว c ตัวเล็ก (Culture with a small c) หมายถึง เรื่องของการดำเนินชีวิต ครอบครัว ชีวิตภายในบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การทำงาน การใช้เวลาว่าง และธรรมเนียมปฏิบัติทางสังคมต่าง ๆ ซึ่งนับว่าเป็นความหมายที่กว้างมาก

3. ด้านความหมาย (the semantic sense) หมายถึง ระบบความคิดที่แฝงอยู่ในภาษา ซึ่งมีอิทธิพลต่อการรับรู้และขบวนการคิดของคนในสังคมหนึ่งๆ ทั้งนี้ความหมายของคำ ๆ เดียวกันในเรื่องหนึ่งๆ อาจแตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ

4. ด้านภาษาเชิงปฏิบัตินิยม หรือสังคมศาสตร์ (the pragmatic or sociolinguistic sense) หมายถึง พื้นความรู้เดิม ทักษะทางสังคม ทักษะภาษาที่ไม่ใช่คำพูด เป็นเรื่องราวของความเหมาะสมในการใช้ภาษาที่ต้องคำนึงถึงคุณภาพ สถานภาพ จุดประสงค์ในการสื่อสาร และรูปแบบที่เหมาะสมของการสื่อสารภาษา

Loftin and others (as cited in Oxford and Anderson 1995, pp. 201-202) ได้ให้ความหมายของวัฒนธรรมว่า เป็นกลวิธีแห่งความอยู่รอดของชีวิต เป็นสิ่งที่ไม่คงที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ และไม่ใช่อุปกรณ์ที่ต้องปรับปรุงแก้ไข อาจเป็นกฎเกณฑ์ ความคิดหรือค่านิยม ซึ่งประชาชนยึดถือและปฏิบัติสืบต่อกันมาจนเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตความเป็นอยู่ของแต่ละกลุ่มสังคมและวัฒนธรรมยังหมายถึงตัวเชื่อมทางสังคมของความสัมพันธ์ของมนุษยชาติซึ่งเป็นสื่อในการทำให้มนุษย์เคลื่อนไหว หายใจ และมีชีวิตอยู่ นอกจากนี้วัฒนธรรมยัง หมายถึง ขอบเขตของพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ เช่น นิสัย การใช้เวลาว่าง ประเพณี การแต่งงาน เช่นเดียวกับนักมานุษยวิทยากล่าวว่า "วัฒนธรรม" คือ พฤติกรรมแห่งการเรียนรู้ทั้งหมดตามความต้องการของสังคม หรืออาจหมายถึงระบบสัญลักษณ์และความหมาย การวิเคราะห์เป็นรายบุคคล ดังนั้นวัฒนธรรมจึงไม่ใช่เพียงพฤติกรรมเท่านั้น แต่รวมถึงกฎเกณฑ์ ความหมาย ความเชื่อ ทศนคติ และค่านิยมที่ทำให้เกิดพฤติกรรม

Kaikonen (1997, p. 48) กล่าวว่า วัฒนธรรมแสดงให้เห็นถึง รูปแบบของพฤติกรรมที่มีผลมาจาก การมีปฏิสัมพันธ์ และการสื่อสารที่ได้รับการยอมรับในสังคม วัฒนธรรมมีมุมมอง 2 ลักษณะคือ

1. มุมของทฤษฎีทางสังคม ซึ่งต้องการคำอธิบายความแตกต่างของวัฒนธรรมในระบบชนชั้นของสังคม

2. เราควรเรียนรู้วัฒนธรรม จากมุมมองของพฤติกรรม และทฤษฎีเพื่อการสื่อสารเพราะวัฒนธรรมทำให้เรารู้กระบวนการปฏิสัมพันธ์เฉพาะกลุ่ม

Niclas and Kaikkonen (1991, as cited in Kaikonen 1997, p. 49) กล่าวว่า วัฒนธรรม คือ ข้อตกลงระหว่างสมาชิกของชุมชน ในเรื่องของค่านิยม บรรทัดฐาน กฎเกณฑ์ ที่จะนำไปสู่ความประพฤติ และการสื่อสารกันระหว่างสมาชิก ยิ่งไปกว่านั้นยังรวมเอาพฤติกรรมและผลที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มอีกด้วย

ในปัจจุบันหลักสูตรการศึกษาทุกระดับของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม หมายถึงทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของคนในสังคมหนึ่ง ๆ วิถีชีวิตทุกด้านของกลุ่มนั้นเป็นสิ่งที่กำหนดสิ่งที่คนในสังคมนั้นจะพูดหรือปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะในด้านการสื่อสาร ธรรมเนียมปฏิบัติทางสังคม ทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ การดำเนินชีวิตประจำวัน กฎหมาย และประเพณี

5.2 ลักษณะและองค์ประกอบทั่วไปทางวัฒนธรรม

โดยทั่วไปลักษณะและองค์ประกอบทางวัฒนธรรม จะสัมพันธ์กับวิถีชีวิตและระบบการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคม ซึ่งนิยพรพน วรณศิริ (2540, หน้า 44-45) ได้สรุปลักษณะของวัฒนธรรมดังต่อไปนี้

1. วัฒนธรรมเป็นผลผลิตของระบบความคิดมนุษย์ (Cognitive Systems) ซึ่งถือได้ว่าเป็นระบบทางชีวภาพ (Biological System) เพราะระบบความคิดอันเกิดจากระบบสมองระบบประสาทและระบบจิตใจรวมกัน อย่างไรก็ตามทุกคนต่างก็ช่วยกันคิดและสร้างวัฒนธรรมขึ้นมาเสมอ

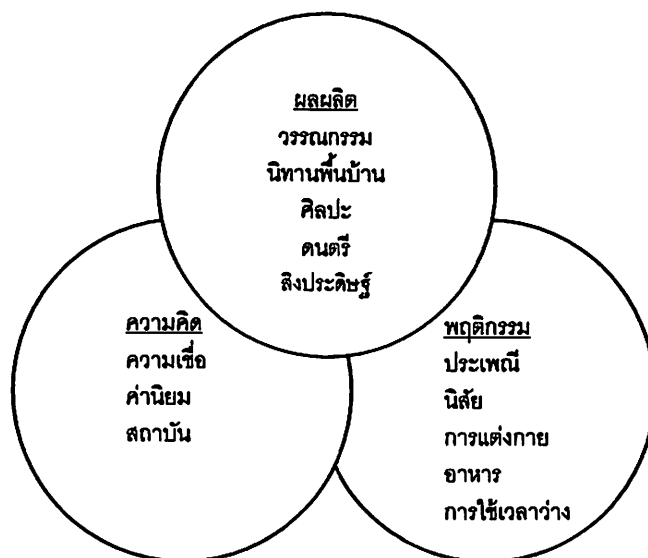
2. วัฒนธรรมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ไม่ใช่สิ่งที่คงที่ตายตัว วัฒนธรรมไม่ใช่เรื่องของชีวภาพแต่เป็นเพียงส่วนเดียว เป็นสิ่งที่สมาชิกในสังคมเรียนรู้มาจากสมาชิกรุ่นก่อน ซึ่งเป็นผู้อบรมสั่งสอนบอกกล่าวกันต่อ ๆ กันมา การอบรมสั่งสอนและสืบทอดวัฒนธรรมนั้น มนุษย์มีวิธีการที่ดีที่สุดที่สัตว์อื่น ๆ ไม่มีใช้คือการใช้ภาษา ภาษานั้นสำคัญเพราะเป็นเครื่องมือในการส่งต่อวัฒนธรรมในคนรุ่นหลังๆ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า วัฒนธรรมเป็นขบวนการเรียนรู้และการเรียนรู้ย่อมมีประสิทธิภาพก็โดยการผ่านเครื่องมือที่เรียกว่าภาษานั้นเอง

3. วัฒนธรรมเป็นสมบัติส่วนรวม ควรลองหรือระบบการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคมต้องสอดคล้องกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม บุคคลต้องเรียนรู้ที่จะประพฤติปฏิบัติให้เป็นที่ยอมรับของผู้อื่นจึงอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ดี

Damen (1987, pp. 88-89) ได้ศึกษาความหมายของวัฒนธรรม สามารถสรุปลักษณะของวัฒนธรรมได้เป็น 6 ประการดังนี้

1. วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มนุษย์เรียนรู้ได้ สามารถจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมได้
2. รูปแบบวัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาวิธีการเรียนรู้วัฒนธรรมและการปรับตัวในการยอมรับตลอดจนการปรับตนเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมได้ นอกจากการเรียนรู้ข้อเท็จจริงทางวัฒนธรรมเพียงอย่างเดียว
3. วัฒนธรรมเป็นความจริงสากลของชีวิตมนุษย์ รูปแบบวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อความต้องการและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตมนุษย์
4. วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินชีวิต รวมทั้งค่านิยมและความเชื่อทางสังคม
5. ภาษาและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์ต่อกันไม่สามารถแยกออกจากกันได้
6. วัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดขอบเขตหรือกรอบที่มนุษย์ในแต่ละวัฒนธรรมจะยอมรับและเรียนรู้ระบบของวัฒนธรรมอื่นหรือไม่

Tomalin (1993, pp. 5-8) ได้แบ่งวัฒนธรรมออกเป็น 2 ด้าน คือ C หมายถึงความสำเร็จ ด้านวัฒนธรรม ในขณะที่ c หมายถึง วัฒนธรรมที่เป็นพฤติกรรม รวมถึงความเชื่อ การรับรู้ โดยเฉพาะการแสดงออกทางภาษาผ่านพฤติกรรมซึ่งเป็นวัฒนธรรมและมีผลต่อการยอมรับหรือปฏิเสธจากชุมชนเจ้าของประเทศ และได้แบ่งองค์ประกอบทางวัฒนธรรมออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ภาพ 1 องค์ประกอบของวัฒนธรรม

ที่มา : Barry Tomalin and Susan Stempleski, Cultural Awareness (Hong Kong: Oxford University Press, 1993, pp. 5-8)

จากภาพ 1 แสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบของวัฒนธรรม ซึ่งมีแนวคิดสอดคล้องกับการจัดกลุ่มรูปแบบวัฒนธรรมของ Robinson (1988, p. 7) คือ

<u>ความคิด</u>	<u>พฤติกรรม</u>	<u>ผลผลิต</u>
ความเชื่อ	ภาษา	วรรณกรรม
ค่านิยม	ท่าทาง	นิทานพื้นบ้าน
สถาบัน	ประเพณี	ศิลปะ
	ลักษณะนิสัย	ดนตรี
	อาหาร	สิ่งประดิษฐ์

จากลักษณะและองค์ประกอบทางวัฒนธรรมนั้นอาจสรุปได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ 1) ความคิด ได้แก่ ค่านิยมและความเชื่อ 2) พฤติกรรม ได้แก่ ภาษา การปฏิบัติตน และประเพณี และ 3) ผลผลิต ได้แก่ วรรณกรรม ศิลปะ ดนตรี และสิ่งประดิษฐ์ ซึ่งแต่ละกลุ่มล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องและส่งผลซึ่งกันและกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสัมพันธ์และความสำคัญระหว่างวรรณกรรมและการใช้ภาษา ที่สามารถสะท้อนผ่านวรรณกรรม ถึงการใช้ภาษาในการสื่อความหมายตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับวัฒนธรรม เช่น การใช้สำนวนในการ

พูดสื่อความหมาย ลักษณะบริบททางวัฒนธรรม มารยาทในการปฏิบัติตามประเพณีหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ดังที่ วิทยากร เชียงกุล (2550) ได้อธิบายศัพท์ทางสังคมศาสตร์ของคำว่า "cultural literacy" ไว้ว่า คือ การมีความรู้พื้นฐานทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับผู้คน สถานที่ ภาษิต เรื่องราว และแนวคิดต่าง ๆ ที่จะสื่อสารกันได้อย่างคนที่มีการศึกษา ซึ่งเป็นความรู้ขั้นที่สูงกว่าแค่ การอ่านออกเขียนได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้จำแนกองค์ประกอบของความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ได้แก่ การใช้สำนวน (Idiom) ภาษิต (Proverb) คำเปรียบเหมือน (Simile) และการเปรียบเป็น (Metaphor) ในการสื่อความหมาย และการใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ (Situation dialog) ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

5.3 ความสำคัญของวัฒนธรรมต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม วัฒนธรรมเป็นเรื่องของพฤติกรรม เป็นวิถีชีวิต เป็นกิจวัตร การปฏิบัติของมนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้นมา วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่สืบทอด และมีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น ภาษาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมจึงเป็นไปในลักษณะเดียวกันกล่าวคือ ภาษาเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ มีการสืบทอดเปลี่ยนแปลง เกิดใหม่และตาย ที่สำคัญคือมีการผูกพันเกี่ยวโยงถึงวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอย่างยิ่งยวด เพราะถ้าขาดภาษามนุษย์ก็ไม่สามารถสร้างวัฒนธรรมให้เจริญงอกงามแก่สังคมได้ ไม่สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไปสู่คนรุ่นหลังได้ อีกทั้งไม่สามารถเผยแพร่วัฒนธรรมของตนให้เป็นที่รู้จักแก่ชาวโลกได้ และหากไม่มีภาษามนุษย์จากสังคมหนึ่งก็ไม่สามารถเข้าใจหรือเรียนรู้วัฒนธรรมความเป็นอยู่ของมนุษย์ในสังคมอีกแห่งหนึ่งได้

Brown (1980, p. 124) และ Cassion (1981, p. 19) กล่าวถึงความสัมพันธ์ทางภาษาและวัฒนธรรมว่า ภาษาเป็นผลผลิตของวัฒนธรรม แต่วัฒนธรรมเป็นระบบที่กว้างกว่าภาษา ภาษาเป็นระบบย่อย (Subsystem) ของวัฒนธรรม ความสามารถทางภาษา (Linguistic Competence) เป็นรูปแบบหนึ่งของความสามารถด้านวัฒนธรรม (Cultural Competence) และการเรียนภาษาที่สอง คือ การเรียนวัฒนธรรมของภาษาที่สองเพราะทั้งภาษาและวัฒนธรรมเป็นองค์ประกอบที่ช่วยคงความสำคัญของมันและกันไว้โดยภาษาเป็นผลผลิตของวัฒนธรรมและในขณะเดียวกันภาษาก็มีบทบาทเป็นสื่อในการถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ทางวัฒนธรรมให้เป็นที่ประจักษ์แก่คนทั่ว ๆ ไป

Brown and Yule (1983, pp. 75-76) ซึ่งเสนอแนะว่า วัฒนธรรมเป็นเรื่องของค่านิยมของบุคคลในสังคม ผู้เรียนภาษาต้องมีพื้นฐาน ความรู้ทางวัฒนธรรมอย่างเพียงพอ เพื่อเข้าใจว่าเหตุใดบุคคลในวัฒนธรรมนั้นจึงกล่าวเช่นนั้น

Valdes (1986, pp. 1-2) สรุปได้ว่า นอกจากภาษาแม่แล้ววัฒนธรรมของภาษาแม่ก็มีบทบาทในการแทรกแซงผู้เรียนภาษาได้เช่นเดียวกัน และเมื่อมีความคล้ายคลึงกัน และความแตกต่างระหว่างภาษาแม่กับภาษาต่างประเทศมีผลต่อการรู้ภาษาที่เรียน คล้ายคลึงและแตกต่างทางวัฒนธรรมทั้งในเนความเข้าใจและความหมาย จึงมีผลต่อการเรียนเช่นกัน

Irving (1986, p. 4) ได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ของภาษากับวัฒนธรรมว่า ความหมายของคำที่ใช้ในการสื่อสารได้รับอิทธิพลอย่างมากจากวัฒนธรรม เพราะความหมายมาจากบุคคลที่สื่อสารไม่ใช่จากคำนั้น ๆ และบุคคล ก็เป็นผลผลิตของวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดกันมาทางความหมายที่ใช้ร่วมกัน และเป็นที่ยอมรับว่าเหมาะสมดังนั้นถ้าต้องการสื่อสารภาษาต่างประเทศได้อย่างดี ก็ต้องเข้าใจวัฒนธรรมซึ่งให้ความหมายต่อภาษาด้วยวัฒนธรรมให้ความหมายและบริบทต่อการ

สื่อสาร และสามารถในการสื่อสารก็ทำให้สามารถแสดงค่านิยมทางวัฒนธรรมและภาษาได้เมื่อภาษามีความสัมพันธ์กับวัฒนธรรม และมีส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม การสอนเรื่องวัฒนธรรมควบคู่กันไปกับการสอนภาษาจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยากและจำเป็นอย่างยิ่ง

ทิพย์สุดา นัยทรัพย์ (2535, หน้า 1) กล่าวว่า ภาษาเป็นมรดกทางวัฒนธรรมซึ่งมนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อความคิด ความต้องการและอารมณ์ต่าง ๆ ภาษามีอยู่ทุกหนแห่งในสังคมมนุษย์ ซึ่งมีการติดต่อสื่อสารกันอยู่ตลอดชีวิตมนุษย์และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ จากบรรพบุรุษด้วยภาษา ภาษาจึงช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงวัฒนธรรมไว้ได้ภาษากับวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ผสมผสานกันคนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ และต่างก็เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อกันและกัน

สุขุมาวดี ขำหิรัญ (2537, หน้า 5-6) ได้ให้ความเห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมอาจกล่าวได้ว่าสืบเนื่องมาจากระบบสื่อสารพื้นฐานของมนุษย์ (Primer Message System หรือ PMS) ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 10 ชนิด และจำเป็นต้องอาศัยภาษาเป็นสื่อกลาง ก่อให้เกิดการใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน 10 ประการที่มนุษย์ใช้ในการเรียนรู้และถ่ายทอดกิจกรรมทางวัฒนธรรมจากชนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง ได้แก่

1. ภาษากับการปฏิสัมพันธ์ (Language and interaction) หมายถึง ภาษาที่ใช้เพื่อการสื่อสารการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลในสังคม เป็นภาษาที่แสดงสถานภาพของบุคคล
2. ภาษากับการรวมกลุ่ม (Language and association) หมายถึง ภาษาที่ใช้เพื่อป้องกันความเป็นกลุ่มสังคมเดียวกัน อาจเกี่ยวเนื่องกับอาชีพเชื้อชาติทางภูมิศาสตร์ ชนชั้นต่าง ๆ รวมทั้งครอบครัว
3. ภาษากับการครองชีพ (Language and subsistence) หมายถึง ภาษาที่แสดงถึงกิจกรรมทางวัฒนธรรมในการครองชีพ ซึ่งรวมการค้าการให้บริการต่าง ๆ อาหารการกิน ลักษณะความเป็นอยู่
4. ภาษากับเพศ (Language and bisexuality) หมายถึง ภาษาที่ป้องกันถึงวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างระหว่างภาษาของผู้หญิงกับภาษาของผู้ชาย
5. ภาษากับการบอกอาณาเขต (Language and territoriality) หมายถึง ภาษาที่ใช้บอกอาณาเขตของมนุษย์ในอันที่จะสื่อถึงอาณาจักรส่วนตัวและเพื่อแสดงความสัมพันธ์ทางสังคมที่มีต่อบุคคลอื่น ๆ บอกความสนิทสนม ความใกล้ชิดและความห่างเหินระหว่างบุคคล
6. ภาษากับเวลา (Language and temporality) หมายถึง ภาษาที่ใช้บอกเวลาซึ่งสะท้อนถึงของสังคมนั้น ๆ ว่าให้ความสำคัญแก่เวลาหรือไม่
7. ภาษากับการเรียนรู้ (Language and learning) หมายถึง ภาษาที่ใช้ในการถ่ายทอดและการเรียนรู้ในสาขาวิชาการต่าง ๆ
8. ภาษากับการเล่น (Language and play) หมายถึง ภาษากับการเล่นหรือการหาความเพลิดเพลินให้ชีวิต
9. ภาษากับการป้องกันตัว (Language and defense) หมายถึง การใช้ภาษาเพื่อถ่ายทอดกิจกรรมทางวัฒนธรรมในเรื่องการป้องกัน การห้ามปรามและการเผยแพร่รณรงค์สิ่งอันควรกระทำต่าง ๆ รวมถึงคำสอนทางศาสนาอีกด้วย

10. ภาษา กับ สิ่งแวดล้อม (Language and exploitation) หมายถึง การใช้ภาษาเพื่อบ่งบอกลักษณะของสภาพแวดล้อม สถานที่ ทรัพยากรธรรมชาติที่มนุษย์ใช้เพื่อกิจกรรมทางวัฒนธรรมต่าง ๆ

ทั้งหมดนี้เป็นวัฒนธรรมการสื่อสารขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกสังคม ซึ่งต้องอาศัยภาษาเป็นสื่อในการแสดงออก จึงกล่าวได้ว่าภาษาและวัฒนธรรมมีความเกี่ยวข้องกันจากพฤติกรรมพื้นฐานของมนุษย์นั่นเอง

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539, หน้า 64) ได้ให้ความเห็นว่า ภาษาเป็นเรื่องเกี่ยวกับค่านิยมที่ได้รับจากวัฒนธรรมของบุคคลในสังคมการเรียนรู้มิใช่การเรียนรู้เกี่ยวกับสัญลักษณ์ภาษาเท่านั้นด้วย

สุวิไล เปรมศรีรัตน์ (2534, หน้า 9-12) ได้ให้ความหมายและความสำคัญของวัฒนธรรมไว้ว่า ภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการแสดงพัฒนาการความเป็นมนุษย์ โดยใช้ระบบสัญลักษณ์เพื่อการพูด การเขียน และการใช้ภาษาท่าทางในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความเชื่อเพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในชีวิตประจำวันการศึกษาเรื่องของภาษานอกจากเพื่อให้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารแล้วยังใช้เพื่อความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมด้านต่าง ๆ ด้วย การเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้เข้ามามีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการสอนภาษา เพราะการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของผู้พูด และช่วยสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกัน ย่อมต้องอาศัยความเข้าใจในวัฒนธรรมแห่งองค์กรหรือสังคมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ปฏิบัติตนได้ถูกต้องเหมาะสมเป็นที่ยอมรับ เนื่องจากในหลาย ๆ กรณีสิ่งที่เป็นที่ยอมรับในวัฒนธรรมหนึ่งอาจเป็นที่รังเกียจในอีกวัฒนธรรมหนึ่งก็ได้ การใช้ภาษาในฐานะเป็นสื่อถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมจึงต้องเป็นไปตามบริบทของวัฒนธรรมนั้น ๆ การได้มาซึ่งสมรรถวิสัยทางการสื่อสารและสมรรถวิสัยทางวัฒนธรรม เป็นผลจากองค์ประกอบต่าง ๆ ดังที่ Troike (as cited in Marcus and Slansky, 1994, pp. 306-313) ได้แบ่งองค์ประกอบทางการสื่อสารออกเป็น 3 ด้านดังนี้

1. ความรู้ทางภาษาศาสตร์ (Linguistic Knowledge) เป็นความรู้เกี่ยวกับการใช้คำพูด และไม่ใช้คำพูด เน้นด้านโครงสร้าง การสะกดคำ และความหมาย

2. ทักษะการปฏิสัมพันธ์ (Interaction Skills) รวมกฎสำหรับการใช้คำในหน้าที่ต่าง ๆ องค์ประกอบทางบริบท กระบวนการ บรรทัดฐานของปฏิสัมพันธ์ การวิเคราะห์และกลยุทธ์สำหรับเป้าหมายด้านผลสัมฤทธิ์

3. ความรู้ด้านวัฒนธรรม (Cultural Knowledge) รวมถึงวัฒนธรรมทางสังคม ค่านิยมทัศนคติ ความรู้เดิม และกระบวนการทางวัฒนธรรม

ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาจึงต้องสอนความรู้ด้านวัฒนธรรมแก่ผู้เรียนไปพร้อมกันด้วย โดยอาจให้เหตุผลในการสอนวัฒนธรรมควบคู่กันไปกับการสอนภาษาได้ 4 ประการดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจภาษาอย่างลึกซึ้งซึ่งจะเกิดขึ้นไม่ได้ หากผู้เรียนไม่เข้าใจหรือไม่มีความรู้ทางวัฒนธรรม ดังที่ Bachman (1990, p. 97) กล่าวว่า ความสามารถในการตีความ หรือข้อความที่มีการอ้างอิงทางวัฒนธรรม ถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากคำศัพท์ในภาษาหนึ่ง ๆ ที่มาจากวัฒนธรรมของแต่ละชาติ อาจเป็นคำที่เกี่ยวข้อง

กับเหตุการณ์ สถานที่ สถานการณ์ หรือผู้คน นอกจากนี้ Suppiah (1993, p. 52 อ้างอิงใน รติกร สิริสถิต 2538, หน้า 68) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการนำเรื่องของวัฒนธรรมมาสอนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษว่า การที่ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อความรูปภาพ เรื่องตลก สุภาษิต หรือ แสดง ซึ่งมีนัยทางวัฒนธรรมรวมอยู่ด้วย

Bess (1994, p. 4) ได้ยกตัวอย่างเรื่องตลกดังต่อไปนี้ว่า ได้ใช้สอนกิจกรรมการฟังกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

NOT IN A THEATER

When my husband walks down the street, he is often stopped by people who comment on his resemblance to Abraham Lincoln. One evening a man leaned over and whispered the new familiar "Do you realize how much you resemble Abraham Lincoln?"

During a play we were attending

My husband protested, "Please, sir-not in a theater!"

การที่นักเรียนจะเข้าใจเนื้อเรื่องและมีอารมณ์ขัน ต้องมีความรู้และเข้าใจว่า อับราฮัม ลินคอล์น คือใคร? เสียชีวิตอย่างไร? ในเรื่องนี้ผู้พูดซึ่งเป็นสามีไม่ยอมถูกยิงเสียชีวิตในโรงละครเหมือนกับอับราฮัม ลินคอล์น ซึ่งเป็นประธานาธิบดีคนหนึ่งของประเทศสหรัฐอเมริกา

2. การขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องวัฒนธรรมของภาษา อาจทำให้เกิดการเข้าใจผิดหรือการไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เพราะแต่ละวัฒนธรรมก็มีลักษณะเฉพาะตนเอง สิ่งที่มีความหมายอย่างหนึ่งในวัฒนธรรมหนึ่งอาจมีความหมายอีกอย่างหนึ่งในวัฒนธรรมอื่นก็ได้ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดต่อกัน (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ 2532, หน้า 26) เพราะบุคคลผู้ทำการสื่อสารภาษาใดก็ได้เรียนรู้วัฒนธรรมในสังคมที่ตนเกิดมา ดังนั้นในการสื่อสารภาษา บุคคลนั้นก็แสดงออกซึ่งวัฒนธรรมด้วย ทั้งนี้ Pesola (1991, p. 331) ได้กล่าวว่าวัฒนธรรมของภาษานั้นเป็นสิ่งที่กำหนดความหมายที่กำลังสื่อสารแลกเปลี่ยนกันอยู่ ถ้าปราศจากทักษะและความเข้าใจในเรื่องวัฒนธรรมแล้วแม้แต่ผู้ที่เก่งภาษาก็อาจตีความข้อความที่ได้ยินหรือได้อ่านผิดพลาดอย่างมากได้ และสารที่สื่อออกไปก็อาจทำให้เข้าใจผิดกันได้

3. ความรู้ความสามารถวัฒนธรรมช่วยให้ผู้เรียนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้ Hammerly (1982, p. 513) กล่าวว่า ความสามารถในการใช้ภาษาที่สอง (Second language Competence) ประกอบด้วยความสามารถในการใช้ภาษาทางไวยากรณ์ (Linguistic Competence) ซึ่งอำนวยความสะดวกความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Competence) ซึ่งอำนวยความสะดวกความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communitive Competence) ภายในโครงสร้างที่กำหนดโดยความสามารถทางวัฒนธรรม (Cultural Competence) ความสามารถทั้งสามนี้เกี่ยวพันกันและมีความสำคัญต่อผู้เรียนภาษาที่สอง ซึ่งปรารถนาจะสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคม นอกจากนี้ Song-chu and Stephemns (1991, p. 29) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศว่า แม้ว่าผู้เรียนจะมีสมรรถวิสัยทางภาษาอังกฤษ (English Proficiency) ในระดับสูง ก็ไม่สามารถประกันได้เสมอว่า จะมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษข้ามวัฒนธรรมเพื่อไม่ให้เข้าใจผิดกันด้วย

4. ความรู้ทางวัฒนธรรมมีผลต่อแรงจูงใจ สัมฤทธิ์ผล และทัศนคติในการเรียนภาษาของผู้เรียน ดังที่ Harmer (1983, p. 3) กล่าถึงแรงจูงใจเชิงบูรณาการ (integrative motivation) ว่ามีผลต่อความปรารถนาที่จะเรียนภาษาของผู้เรียน กล่าวคือแรงจูงใจแบบนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสนใจในวัฒนธรรมของสังคมที่ใช้ภาษาเป้าหมายมีความปรารถนามีจะเรียนรู้ภาษานั้นให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ Ingram and O' Neill (1999) ได้ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติข้ามวัฒนธรรมในโปรแกรมภาษาต่างประเทศ กับนักเรียนเกรด 10 จำนวน 598 คน จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ทัศนคติที่มีต่อกลุ่มวัฒนธรรมอื่นค่อนข้างน่าพอใจ เป็นไปในทางบวกมากกว่าทางลบ และนักเรียนร้อยละ 59 ต้องการให้มีการสอนวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นในการเรียนภาษา เพราะความเข้าใจทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งจำเป็นที่ก่อให้เกิดการพัฒนาความเข้าใจข้ามวัฒนธรรมและทัศนคติต่อวัฒนธรรมอื่นในทางบวก

จากประโยชน์และความสำคัญในการเรียนรู้วัฒนธรรมควบคู่กับการเรียนภาษานั้นสรุปได้ว่าจำเป็นที่ผู้สอนภาษาต้องมีบทบาทในการสอนวัฒนธรรมในชั้นเรียนภาษาอย่างชัดเจนเพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถวิสัยในการใช้ภาษาอย่างเหมาะสม ซึ่งไม่ใช่การสอนเพียงไวยากรณ์ คำศัพท์ การออกเสียงเท่านั้น ผู้สอนภาษาต้องสอนวัฒนธรรมควบคู่ไปด้วย ดังนั้นผู้สอนภาษาจึงต้องมีความรู้ในภาษาและเข้าใจบริบททางสังคมของภาษาซึ่งมีความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมและข้อปฏิบัติทางสังคมของเจ้าของภาษา จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการเรียนการสอนภาษาจะต้องให้ความสนใจศึกษาและส่งเสริมให้เพิ่มพูนอยู่ตลอดเวลา เนื่องจากภาษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อที่จะถ่ายทอดให้กับผู้เรียนได้เข้าใจและใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสม

นอกจากนี้ Valdes (1900, pp. 49-51) ได้กำหนดเป้าหมายการสอนวัฒนธรรมในชั้นเรียนภาษาไว้ 4 ประการ ซึ่งเหมือนกับเป้าหมายการสอนวัฒนธรรมของ Finocchiaro (1989, pp. 130-133) ดังนี้

1. เป็นการเพิ่มความเข้าใจให้กับนักเรียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมเป้าหมาย
 2. กระตุ้นให้นักเรียนสนใจการเรียนภาษาต่างประเทศ
 3. พัฒนาความสามารถทางภาษาตามหน้าที่ในวัฒนธรรมเป้าหมาย
 4. สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสอดแทรกวัฒนธรรมทางภาษาด้านค่านิยมและทัศนคติ
- ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการ (2539, หน้า 2-3) จึงได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหลักสูตรทั้งในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรนี้มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้
1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษาและเหมาะสมกับวัฒนธรรม
 2. เพื่อให้สามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่องตลอดแนว สามารถนำไปใช้ในการศึกษา หรือนำไปใช้ในการประกอบอาชีพโดยมีมาตรฐานขั้นพื้นฐาน
 3. เพื่อให้มีความสามารถในด้านกรฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อใช้ในการสื่อสารและการแสวงหาความรู้

4. เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมของผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ของประชาคมโลก และพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก รวมทั้งสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์และประกอบอาชีพได้

5. เพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ

กล่าวโดยสรุป วัฒนธรรมมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษา เพราะการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ และสื่อความหมายโดยตรงนั้น ผู้เรียนควรมีความรู้ทางวัฒนธรรมของภาษา ประเพณี ความเชื่อ ความคิด ค่านิยม และอุปนิสัยของเจ้าของภาษา จะทำให้เกิดการสื่อสารที่เข้าใจตรงกันมากยิ่งขึ้น

5.4 บทบาทของวัฒนธรรมที่มีผลต่อความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ

ถึงแม้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ไม่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันหรือในสังคมไทยก็ตาม แต่การเรียนภาษาเพื่อประโยชน์และความหน้าของผู้เรียนในด้านการเพิ่มพูนความรู้และติดต่อกับประเทศอื่น ๆ ในด้านการประกอบอาชีพ หรือการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทั้งยังช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรม ประเพณี อุปนิสัยใจคอของเจ้าของภาษา ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจซึ่งกันและกันอีกด้วย (REFF, อ้างอิงใน สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ 2532, หน้า 14)

Allen and Vallette (1979, p. 326) ได้ระบุการเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอย่างก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียน 6 ประการ ไว้ดังต่อไปนี้

1. เพิ่มพูนความสำนึกในเรื่องของวัฒนธรรม
2. กระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ
3. มีทัศนคติที่ดีต่อวัฒนธรรมชนชาติอื่น
4. เป็นการพัฒนาความสามารถในการสื่อความหมายในวัฒนธรรมเจ้าของภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสม

5. สามารถปรับปรุงตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้ในสถานการณ์จริง

6. ปลุกฝังความเข้าใจในการตีความการอ้างอิงทางวัฒนธรรม ค่านิยม และทัศนคติของเจ้าของภาษา

ดังนั้นการสอนภาษาพร้อมกับการสอนวัฒนธรรม นอกจากจะเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียนแล้ว ยังทำให้ใจกว้าง มองโลกในแง่ดี ยอมรับสิ่งที่แปลกไปจากตน และยังมีผลต่อความเข้าใจภาษาดีกว่าการเรียนรู้อัตโนมัติอย่างเดียว นอกจากนี้ความรู้ทางวัฒนธรรมยังส่งผลอย่างมากต่อการอ่าน ซึ่งความรู้ภูมิหลังทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาจะทำให้อ่านทำความเข้าใจต่อสิ่งที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น ดังจะให้เห็นจากงานวิจัยของนักศึกษาลายคน เช่น Jason, AU. Stevens, Joag-Dev and Anderson (as cited in Floyd and Carrell, 1987, pp. 90-91) ซึ่งพบว่า การสอนแบบให้ประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับเนื้อหาที่เรียน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านได้ดีกว่าผู้เรียนไม่ได้ด้วยวิธีนี้ ดังนั้นความรู้ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษามีบทบาทสำคัญต่อบทบาทสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นอย่างมาก และยังเป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ

ในการเรียนภาษาได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาจะทำให้ผู้เรียนหันมาสนใจวัฒนธรรมของตนเองอีกด้วย โดยในขณะที่สอนผู้สอนจะต้องทำการเปรียบเทียบวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมของตนเองไปพร้อม ๆ ซึ่งจุดนี้เองทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมประจำชาติของตนเอง และการสร้างความตระหนักในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไว้ให้คนรุ่นหลังต่อไป (วิไลพร ธนสุวรรณ 2537, หน้า 6)

จากการศึกษาวิจัยด้านการเรียนการสอนวัฒนธรรมในชั้นเรียนภาษานั้น สามารถสรุปได้ว่า การสอนวัฒนธรรมสอดแทรกในการเรียนคำศัพท์ หรือวิธีการสอนโดยตรง รวมทั้งการสอนวัฒนธรรมในการสอนทักษะต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการเรียนภาษา และสามารถนำภาษาไปใช้ให้ดีขึ้น ตลอดจนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาสูงขึ้นด้วย

5.5 บทบาทของครูในการสอนวัฒนธรรมภาษาต่างประเทศ

ความไม่รู้ในเรื่องของวัฒนธรรมอาจเกิดการเข้าใจผิดขึ้นได้ ดังนั้นผู้สอนจึงควรมีความรู้ความสามารถ ในการเชื่อมวัฒนธรรมทั้งสองเข้าด้วยกัน ควรพยายามปรับปรุงบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน การพูดถึงเรื่องระหว่างวัฒนธรรม จะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพขึ้น ครูควรปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้เหมาะสมกับความเชื่อและค่านิยมทางวัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ เพราะการสอนกิจกรรมที่นักเรียนไม่คุ้นเคยจะทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการสอนเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นกิจกรรมในการสอนควรเน้นในเรื่องของการนำเอาความรู้ใหม่มาผสมผสานกับพื้นฐานความเชื่อและความรู้เดิม เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมมากยิ่งขึ้น (Elis, 1996, pp. 21-214)

Met and Byram (1999, p. 68) พบว่า ครูสอนภาษาหลาย ๆ คนรู้สึกว่ พวกเขาไม่มีความรู้ทางวัฒนธรรมที่จะสอนนักเรียนได้ เนื่องจากมีข้อมูลมากมายที่จะต้องรู้เกี่ยวกับการสอนวัฒนธรรม เพราะวัฒนธรรมและความรู้ทางวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอแม้จะอยู่ในกลุ่มที่ใช้ภาษาเดียวกันก็ตาม

ดังนั้นครูสอนภาษาควรตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนภาษา และคำนึงถึงบทบาทของตนในฐานะผู้สอนภาษาต่างประเทศ เช่น Syed. Muhamamd Abdur Rauf (1988, pp. 44-46) กล่าวว่า ภาษาและวัฒนธรรมไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ดังนั้นบทบาทของครูในฐานะผู้สอนภาษาต่างประเทศ คือ

1. ลดความอคติทางวัฒนธรรมของภาษาที่สอง
2. พัฒนาการยอมรับพฤติกรรมของสังคมกลุ่มอื่น ๆ
3. สร้างความเข้าใจวัฒนธรรมของนักเรียนและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่สอน
4. จัดเตรียมสื่อในการสอนวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ และโทรทัศน์
5. สร้างมนุษยสัมพันธ์ในการติดต่อสื่อสารกับเจ้าของภาษาให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
6. นำเสนอเนื้อหาทางวัฒนธรรมในชั้นเรียนอย่างเป็นกลางให้สมบูรณ์ที่สุด

กล่าวโดยสรุป ครูสอนภาษาต่างประเทศจะต้องมีความเข้าใจในวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของชนชาติได้เป็นอย่างดี เมื่อครูมีความเข้าใจอย่างชัดเจนจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาได้อย่างเข้าใจ ถ้าได้ทราบถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมนักเรียนจำเป็นต้องมีความรู้ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาทั้งในด้านความคิด

ความรู้สึก ประสบการณ์ ดนตรี วันหยุดประจำชาติรวมถึงวันสำคัญต่าง ๆ ด้วย เพื่อสามารถนำมาใช้สอนเปรียบเทียบและเข้าใจวัฒนธรรม ประเพณีที่มีอยู่ในอดีต และที่ดำเนินอยู่ในปัจจุบัน

จะเห็นได้ว่าการสอนวัฒนธรรมในการเรียนรู้ภาษานั้นเป็นสิ่งที่ต้องอาศัยความสนใจและจริงจัง Ingram and O'Neill (1999, pp. 25-26) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนว่ามีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อทัศนคติข้ามวัฒนธรรม ดังนั้นหลักการดังต่อไปนี้จะช่วยให้อวิธีการเรียนการสอนภาษาได้ผลมากขึ้น

1. การมีปฏิสัมพันธ์ หรือ “การมีส่วนร่วมเกี่ยวกับชุมชน” ควรเป็นพื้นฐานต่อการปฏิบัติการสอนภาษาเมื่อเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนจะต้องได้รับโอกาสในการฝึกภาษาทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่นนักเรียนควรมีโอกาสได้สนทนากับเจ้าของภาษาหรือสื่อสารกันทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับชุมชน ไม่ใช่ฝึกแค่ภาษาเท่านั้น แต่เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์กับวัฒนธรรมอื่นอีกด้วย

2. ผู้เรียนต้องการโอกาสเพื่อพัฒนาความรู้และความเข้าใจทางวัฒนธรรม ไม่ใช่กับวัฒนธรรมอื่นเท่านั้น แต่เรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของตนเองด้วย และควรมีการสอนแบบบูรณาการกับวิชาอื่น ๆ เช่น การสอนภาษาโดยสอดแทรกเนื้อหาวิชาดนตรี วิชาสังคม เป็นต้น

3. ผู้เรียนต้องเข้าใจถึงธรรมชาติของระบบวัฒนธรรม และมีโอกาสได้บอกเล่าถึงแนวความคิดและประสบการณ์ของตนเองให้กับเจ้าของภาษาได้รับรู้ โดยผ่านการสนทนา หรือการเขียน

4. การเฉลิมฉลอง เป็นสิ่งจำเป็นต่อจิตใจเพราะจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอีกทั้งยังเป็นองค์ประกอบพื้นฐานต่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และผู้เรียนควรรับรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรมเพื่อจะได้ไม่เกิดความตระหนักทางวัฒนธรรม (Culture Shock)

Met and Byram (1999, pp. 62-63) ได้พูดถึงมาตรฐานระดับชาติของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศว่ามี 11 มาตรฐาน ใน 5 หัวข้อใหญ่ๆ ซึ่งครูสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาได้

1. การสื่อสาร (Communication) การสื่อสารในภาษาอื่น ๆ

1.1 นักเรียนมีส่วนร่วมในบทสนทนา การให้ข้อมูล แสดงอารมณ์และความรู้สึกและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้

1.2 นักเรียนเข้าใจและสามารถตีความหมายในการอ่าน การเขียนในหลายๆหัวข้อได้

1.3 นักเรียนรายงานข้อมูล แนวความคิดสู่ผู้ฟังและผู้อ่านในหลายๆหัวข้อได้

2. วัฒนธรรม (Cultures) เพิ่มความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมอื่น

2.1 นักเรียนสาธิตความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติ และแนวความคิดของวัฒนธรรมที่เรียนได้

2.2 นักเรียนสาธิตความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตและความคิดของวัฒนธรรมที่เรียนได้

3. การติดต่อ (Connections) ติดต่อกับและรับเอาข้อมูลข่าวสารจากวัฒนธรรมอื่น

3.1 นักเรียนเพิ่มความรู้ทางวัฒนธรรม โดยผ่านทางภาษาต่างประเทศ

3.2 ได้รับข้อมูลและจดจำมโนทัศน์ของวัฒนธรรม โดยผ่านทางภาษาต่างประเทศและวัฒนธรรมของภาษา

4. การเปรียบเทียบ (Comparisons) เพิ่มความเข้าใจในธรรมชาติของภาษาและวัฒนธรรม

4.1 นักเรียนสาธิตความเข้าใจของธรรมชาติของภาษาโดยการเปรียบเทียบการเรียนภาษาเป้าหมายกับภาษาของตนเอง

4.2 นักเรียนสาธิตความเข้าใจของมโนทัศน์ทางวัฒนธรรม โดยการเปรียบเทียบการเปรียบวัฒนธรรมเป้าหมายกับวัฒนธรรมของตนเอง

5. ชุมชน (Communities) มีส่วนร่วมในชุมชนที่มีหลายภาษาทั้งที่บ้านและทั่วโลก

5.1 นักเรียนใช้ภาษาทั้งในโรงเรียน และนอกโรงเรียน

5.2 นักเรียนแสดงออกถึงความต้องการในการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการใช้ภาษาอย่างพอใจ

Byram (1991) สามารถแบ่งเป็นลักษณะต่าง ๆ ของผู้สอนในการสอนวัฒนธรรมทางภาษา ไว้ดังนี้

1. ครูควรให้ความสำคัญในการสอนเนื้อหาทางวัฒนธรรม
2. ครูควรเป็นผู้มีประสบการณ์ส่วนตัวเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่กำลังสอน
3. ครูควรใช้สื่อการสอนที่เป็นเอกสารจริง
4. ครูควรตกแต่งห้องเรียนและส่งเสริมการใช้ภาษาเป้าหมายในชั้นเรียน
5. ครูควรมีเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนวัฒนธรรมอย่างหลากหลาย

สรุปได้ว่าวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษา นอกจากจะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเรียนภาษาแล้ว ยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอีกด้วย สิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งประการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ ความรู้และความเข้าใจเนื้อหาวัฒนธรรมของผู้สอน ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศสำหรับผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ผู้สอนควรจะทำการศึกษาเนื้อหาวัฒนธรรมในแบบเรียนภาษาอังกฤษและการรวบรวมไว้เป็นหมวดหมู่ เพื่อความสะดวกในการสอนที่ผู้สอนจะนำมาสอน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และความเข้าใจเนื้อหาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้อย่างถูกต้อง

6. ความคิดเห็น

6.1 ความหมายของความคิดเห็น

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, หน้า 249) พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542 ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าเป็นข้อพิจารณาว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญาความคิดประกอบถึงแม้จะไม่ได้อาศัยหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไปก็ตาม

พจนานุกรมทางการศึกษา (อ้างอิงใน รัฐกานต์ สุขสว่าง, 2538, หน้า 5) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น คือ ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความแน่นอน หรือความรู้อันแท้จริงแต่จะตั้งอยู่ในจิตใจ ความเห็นและการลงความเห็นของแต่ละบุคคลที่วุ่นน่าจะเป็นจริง หรือน่าจะตรงตามที่คิดไว้

Best (1977, p. 42 อ้างอิงใน ศรีสมบุรณ์ แยมกมล, 2538, หน้า 47) สรุปว่าความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ด้วยการพูดการเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิม ประสบการณ์ที่บุคคลได้รับตลอดจนสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นหลักในการแสดงความคิดเห็น

ศรีสมบุรณ์ แยมกมล (2538 , หน้า 47) สรุปเกี่ยวกับความคิดเห็นว่า เป็นการแสดงออกทางความรู้สึกหรือความเชื่อมั่นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมินผล สิ่งนั้นหรือเหตุการณ์นั้น โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การแสดงความคิดเห็นอาจทำได้ด้วยคำพูดหรือการเขียนก็ได้

สิริพร บุญนันทน์ (2539, หน้า 7) สรุปว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมินผลสิ่งนั้นหรือเหตุการณ์นั้น โดยมีอารมณ์ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งอาจจะถูกต้องหรือไม่ก็ตาม อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา การแสดงออกความคิดเห็นอาจทำได้ด้วยคำพูดหรือการเขียนก็ได้

นพมาศ ธีรเวคิน (2539, หน้า 99) อธิบายว่า ความคิดเห็นนั้นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือเขียน มนุษย์นั้นจะพูดจากใจจริง พูดตามสังคม หรือพูดเพื่อเอาใจผู้ฟังก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้คนส่วนใหญ่มักจะถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความในใจ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่นิยมกันมากที่จะสำรวจความคิดเห็นต่อสิ่งหนึ่งหรือเรียกกันว่า การสำรวจประชามติ (polling) จึงอาจกล่าวได้ว่า การหยั่งประชามติเป็นเครื่องมือสำคัญทางวิชาการที่ศึกษาและสำรวจการแสดงออกทางความคิดเห็นในปัจจุบัน

สำหรับนักจิตวิทยาสังคม (สิริพร บุญนันทน์, 2539, หน้า 7) ได้กล่าวถึงความคิดเห็นว่าเป็นการแสดงออกทางถ้อยคำ (verbal expression) เกี่ยวกับทัศนคติความเชื่อหรือค่านิยมแต่ความคิดเห็นไม่ใช่สิ่งเดียวกับทัศนคติ เพราะในตัวของมันเองไม่จำเป็นต้องประกอบด้วยองค์ประกอบทางอารมณ์หรือพฤติกรรม

อุทัย หิรัญโต (อ้างอิงใน รัฐกานต์ สุขสว่าง, 2538, หน้า 5-6) ให้ความเห็นว่าความคิดเห็นของคนมีหลายระดับ คือ อย่างผิวเผินก็มี อย่างลึกซึ้งก็มี สำหรับความคิดเห็นที่เป็นทัศนคติ (attitude) นั้นเป็นความคิดเห็นอย่างลึกซึ้งและติดตัวไปเป็นเวลานานเป็นความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปไม่เฉพาะอย่าง ซึ่งมีประจำตัวของบุคคลทุกคน ส่วนความคิดเห็นที่ไม่ลึกซึ้งและเป็นความคิดเห็นเฉพาะอย่าง และมีอยู่เป็นเวลาอันสั้นเรียกว่า opinion เป็นความคิดเห็นประเภทหนึ่งที่ไม่ตั้งอยู่ในรากฐานของยานที่เพียงพอแก่การพิสูจน์มีความรู้แห่งอารมณ์น้อย เกิดขึ้นง่ายแต่สลายเร็ว

สุทธิพงษ์ แสงมณี (อ้างอิงใน รัฐกานต์ สุขสว่าง, 2538, หน้า 6) แปลจาก Nunnally ความว่า ทั้งความคิดเห็นและทัศนคตินั้นเป็นเรื่องการแสดงออกความคิดเห็นในรูปที่เกี่ยวกับตัวเลข นอกจากนี้ยังอธิบายอีกว่า คำว่า ความคิดเห็นนั้นจะใช้ในเรื่องเกี่ยวกับการลงความเห็น (judgment) และความรู้ (knowledge) ในขณะที่ทัศนคตินั้นใช้กันมากในเรื่องที่เกี่ยวกับความรู้สึก

(feeling) และความชอบพอ (preference) ในท้ายที่สุดเขาได้สรุปว่าเราทักใช้คำว่าความคิดเห็นมากกว่าคำว่า "ทัศนคติ"

กฤษฎี มหาวิรุฬห์ (อ้างอิงใน รัฐกานต์ สุขสว่าง, 2538, หน้า 7) กล่าวว่า "ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นความรู้สึกเชื่อถือที่ไม่อยู่บนความแน่นอนหรือความจริง แต่ขึ้นอยู่กับจิตใจบุคคลจะแสดงออกโดยมีข้ออ้าง หรือการแสดงเหตุผลสนับสนุน หรือปกป้องความคิดเห็นนั้น ความคิดเห็นบางอย่างเป็นผลของการแปลความหมายของข้อเท็จจริงซึ่งขึ้นอยู่กับคุณสมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคล เช่น พื้นความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน สภาพแวดล้อม ฯลฯ และมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ การแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้"

ประเสริฐ แยมกลิ่นพุ่ม (อ้างอิงใน รัฐกานต์ สุขสว่าง, 2538, หน้า 7) กล่าวว่า ทัศนคติจะปรากฏอยู่ในความคิดเห็นซึ่งเป็นการตัดสินใจเฉพาะในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง การเรียงลำดับจากค่านิยมไปสู่ทัศนคติและความคิดเห็นเป็นการก้าวจากเรื่องทั่วไป ไปยังเรื่องเฉพาะจากสภาพจิตใจหรือความโน้มเอียงที่เริ่มกว้าง ๆ และแคบเข้าจนในที่สุดแสดงออกมาเป็นความคิดเห็นเฉพาะเรื่อง ความคิดเห็นขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ความคิดเห็นมักจะเป็นผลที่สลับซับซ้อนของทัศนคติหลายอย่าง ความคิดเห็นของบุคคลที่แสดงถึงความกดดันในสถานการณ์หนึ่งจะไม่มีผลผูกพันจริง ๆ ดังจะเห็นได้จากกรณีสมาชิกสภานิติบัญญัติซึ่งเปลี่ยนความคิดเห็นของตนไปตามอำเภอของกลุ่มต่าง ๆ และบรรยากาศความคิดเห็นที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

สุโท เจริญสุข (อ้างอิงใน รัฐกานต์ สุขสว่าง, 2538, หน้า 8) กล่าวถึง ความคิดเห็นว่าเป็นสภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคลอันเป็นผลให้บุคคลมีความติดต่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบ ไม่ชอบ หรือเฉย ๆ

สุชา จันทรเฒ และสุรางค์ จันทรเฒ (อ้างอิงใน สมปอง ประเสริฐผล, 2538, หน้า 10) กล่าวไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ เราไม่สามารถแยกความคิดเห็นและทัศนคติออกจากกันได้เพราะความคิดเห็นมีลักษณะคล้ายทัศนคติ แต่ความคิดเห็นแตกต่างจากทัศนคติตรงที่ทัศนคตินั้นเป็นความพร้อมทางจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อาจแสดงออกมาได้ทั้งคำพูดและการกระทำ ทัศนคติไม่เหมือนกับความคิดเห็นตรงที่ไม่ใช่สิ่งเร้าที่จะแสดงออกได้อย่างเปิดเผย หรือตอบสนองอย่างตรง ๆ และลักษณะของความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (อ้างอิงใน สมปอง ประเสริฐผล, 2538, หน้า 10) กล่าวว่า ความคิดเห็น ถือได้ว่าเป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างยิ่งต่อสถานการณ์ภายนอก

หลวงวิเชียรแพทยาคม (วิเชียร พุฒิวิญญู, 2539, หน้า 12 อ้างอิงใน ไพโรจน์ ฉัตรศิริมงคล, 2540, หน้า 33) กล่าวว่า ความคิดเห็น (opinion) กับทัศนคติ (attitude) มักจะถูกใช้สลับกันได้เสมอทัศนคตินี้มักจะหมายถึงความพยายามที่จะทำ (intention to act) ซึ่งจะเกี่ยวข้องอย่างมากกับอุปนิสัยและพฤติกรรมส่วนความคิดเห็นเป็นเพียงคำพูดและเครื่องหมาย แต่ทุกคราวที่พูดพูดถึงการทดสอบทัศนคตินี้มักจะหมายถึงความคิดเห็นด้วย

Kolesnik (อ้างอิงใน ไพโรจน์ ฉัตรศิริมงคล, 2540, หน้า 33) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแปลความหมาย หรือการลงความเห็นที่เกิดจากข้อเท็จจริง ซึ่งแต่ละบุคคลคิดว่าถูกต้องแต่คนอื่น ๆ อาจไม่เห็นด้วยก็ได้

กล่าวคือ ความคิดเห็นหมายถึง ความรู้สึกทางด้านจิตใจที่สามารถแสดงออกมาได้โดยการพูดหรือเขียน ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ที่อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา โดยขึ้นอยู่กับอารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐาน

6.2 องค์ประกอบของความคิดเห็น

จากการศึกษาเรื่ององค์ประกอบของความคิดเห็น Trandis (1971, p. 2 อ้างอิงในขณะจิต เกตุอุไร, 2549, หน้า 8) ได้อธิบายว่า องค์ประกอบของความคิดเห็นที่ 3 ส่วน ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) ได้แก่ ความรู้และความคิดที่บุคคล มีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคล กลุ่มหรือภาวะการณ์ใด ๆ ความรู้และความคิดดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนด ลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และการติดต่อกับสิ่งเร้า ได้ครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความคิดเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวกหรือลบชัดเจนขึ้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอารมณ์หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมี ความคิดเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลจะมี ความคิดเห็นในทางลบ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) คือ พฤติกรรมของบุคคล ที่แสดงออกต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งบอกลักษณะและทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลที่จะแสดงออกต่อสิ่งเร้านั้นชัดเจนแน่นอน ความคิดเห็นก็ย่อมมีลักษณะเป็นบวกหรือลบชัดเจนแน่นอน

6.3 คุณสมบัติของความคิดเห็น

พัฒนา สุจางค์ (2532, หน้า 72) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของความคิดเห็นไว้ ดังนี้

1. มีความคงที่ (Consistency) คือ ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยง่าย

2. มีทิศทาง (Direction) ที่แน่นอนต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการประเมินค่าการรับรู้ ความรู้สึก และความพร้อม ที่จะกระทำไปในด้านที่เป็นบวกหรือเป็นลบ ดีหรือเลว มีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อ สิ่งนั้น พร้อมทั้งจะสนับสนุน หรือคัดค้านสิ่งนั้น

3. มีความเข้มข้น (Magnitude) คือเป็นไปในทางบวกหรือลบมากหรือน้อยตามค่านิยม และ ความสำคัญของสิ่งนั้น ๆ ความคิดเห็นของบุคคลนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยมีการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบ ทั้ง 3 ที่กล่าวมา การเปลี่ยนแปลงจะเกิดได้มากน้อยขึ้นอยู่กับข้อมูลต่าง ๆ ที่บุคคลรับทราบ ประสบการณ์ที่ได้รับ ค่านิยม และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา และตลอดชีวิตของบุคคล

6.4 การวัดความคิดเห็น

Best (1977, p. 177 อ้างอิงใน ขณะจิต เกตุอุไร, 2549, หน้า 9-10) เสนอแนะว่า วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็นก็คือ การแสดงให้เห็นถึง จำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละ

ข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาลักษณะ เช่นไร และจะสามารถทำตาม
ข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้ โดยข้อความเหล่านั้น ตามหลักเกณฑ์บางประการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้
เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความคิดเห็นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นดังนี้

1. ภาษาที่ใช้ต้องชัดเจนง่าย ไม่อ้อมค้อม
2. เปิดโอกาสให้ผู้ตอบ สามารถแสดงความคิดเห็นได้หลายระดับ
3. ไม่ควรใช้ข้อความที่ผู้ตอบสามารถตีความหมายได้หลายอย่าง
4. กำหนดระดับความคิดเห็นตามลำดับจากมากไปหาน้อย หรือจากน้อยไปหามาก ใน
แต่ละข้อความ
5. ให้ผู้ตอบเลือกระดับความคิดเห็นที่เป็นตัวแทนในแต่ละข้อความ โดยเขียน
เครื่องหมายในช่องที่ตรงกับความรู้สึก

ไพศาล หวังพานิช (2530, หน้า 152) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความคิดเห็น หรือเจตคติต้อง
ยอมรับ ข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. เจตคติมีลักษณะคงเส้นคงวาอยู่ในช่วงเวลานึง นั่นคือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคล ที่
มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จะมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีความรู้สึกต่อสิ่งใด
สิ่งหนึ่งซึ่งสามารถวัดได้

2. เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดจะเป็นการวัดทางอ้อม
โดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

3. เจตคตินอกจากจะแสดงออกในรูปของความรู้สึกนึกคิด เช่น การสนับสนุนหรือ
คัดค้านยังมีขนาดหรือปริมาณของความรู้สึกด้วย ดังนั้นในการวัดทัศนคตินอกจากจะทำให้ทราบ
ทิศทางแล้วยังสามารถบอกระดับความมากน้อยได้ด้วย

กรรณิการ์ ชูติพงศ์ศาสด (2544, หน้า 53) ได้กล่าวไว้ว่า จากความหมายของ
ความคิดเห็นและองค์ประกอบของความคิดเห็น ซึ่งประกอบด้วยส่วนที่เป็นความรู้หรือความเชื่อ ส่วนที่
เป็นความรู้สึกหรือ การประเมิน และส่วนที่เป็นพฤติกรรม ทำให้การวัดจะต้องทำทั้ง 3 องค์ประกอบ
และต้องวัดเป็นภาพรวม โดยพิจารณาจากกิริยาท่าที การตอบสนองต่อสิ่งเร้าในหลายประการ
ร่วมกัน มิใช่วัดจากการกระทำหรือ พฤติกรรมเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งของบุคคล นอกจากนั้นการวัด
ความคิดเห็นยังต้องบ่งบอกถึงปริมาณ (Magnitude) ความมากน้อยของความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งเร้า
และทิศทาง (Direction) ที่บอกว่ามีความ คิดเห็นไปในทางบวกหรือทางลบ ในการวัดความคิดเห็น
ของบุคคล สามารถกระทำได้หลายวิธี วิธีที่ใช้กันโดยทั่วไปคือ การตอบแบบสอบถามและการ
สัมภาษณ์

จากการศึกษาวิธีการวัดความคิดเห็นในรูปแบบต่าง ๆ สามารถสรุปได้ว่า การวัดความ
คิดเห็นสามารถวัดได้ทั้งแบบเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยการวัดความคิดเห็นในเชิงปริมาณ
มักจะใช้ตามแบบของ Likert การให้คะแนนความคิดเห็นของผู้ตอบ ต่อข้อความต่าง ๆ จะขึ้นอยู่กับ
ข้อความว่าเป็นข้อความที่ต้องตอบสนับสนุน หรือข้อความที่ต้องตอบปฏิเสธ ส่วนการวัดความ
คิดเห็นเชิงคุณภาพ สามารถวัดได้ด้วยคำถามแบบปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้แสดงความคิดเห็น
ที่สามารถระบุนึกคิดของตนเองโดยการพูดหรือเขียนบรรยายลงไปได้โดยตรง โดยไม่มีคำถาม
ชี้นำ ทำให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดที่หลากหลาย และเป็นตัวเองได้มากที่สุด ซึ่งในการวัด

ความคิดเห็นประเภทนี้ สามารถวิเคราะห์ได้โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา หรือ Content analysis ซึ่งในการวัดความคิดเห็นต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ใช้คำถามปลายเปิด และวิเคราะห์ผลโดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis)

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

7.1 งานวิจัยในประเทศ

อานุภาพ เอื้อยฉิมพลี (2550) ได้ออกแบบแผนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษตามแนวคิดการตอบสนองของผู้อ่านโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวคิดการตอบสนองของผู้อ่านที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่หก โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลในงานวิจัยนี้ ได้แก่ แบบสอบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แบบสอบวัดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบบันทึกการตอบสนองต่อบทอ่านของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบโดยใช้สถิติค่าที และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบบันทึกการตอบสนองต่อบทอ่านของผู้เรียน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การสอนการอ่านตามแนวคิดการตอบสนองของผู้อ่านทำให้ความสามารถในการคิดและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนสูงขึ้น โดยวัดจากคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณและแบบสอบวัดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิเคราะห์เนื้อหาแบบบันทึกความคิดเห็นสรุปได้ว่านักเรียนมีพัฒนาการทางด้านความคิดอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง

วิรุฬห์ หุตะวัฒนะ (2551) ได้ศึกษาผลของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วรรณคดีเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วรรณคดีเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่ม ตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจิตรลดา ภาคเรียนที่สอง ปีการศึกษา 2551 จำนวน 35 คน ที่เรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ การทดลองใช้เวลาดังสั้น 8 สัปดาห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง คือ paired-sample t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจหลังการทดลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 2) คะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบการเขียนหลังการทดลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษหลังจากเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้วรรณคดีเป็นฐาน

เหมือนฝัน ตั้งพินิจการ (2558) ได้ศึกษาผลของการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้วรรณกรรมที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน

มัธยมศึกษาตอนปลาย โดยมีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลของการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้วรรณกรรม ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้วรรณกรรม กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 55 คน เครื่องมือวิจัยที่ใช้เก็บข้อมูลได้แก่แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้วรรณกรรมก่อนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นหลังเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้เพื่อหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้วรรณกรรมหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนสูงกว่าก่อนเรียนในทุกหัวข้อ ซึ่งประกอบไปด้วยการอนุมาน การแยกแยะความจริงและความคิดเห็น และการแยกแยะจุดประสงค์และอารมณ์ของผู้เขียน 2) นักเรียนมีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้วรรณกรรม จากแบบสอบถามพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้วรรณกรรมสามารถพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ และมีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อเรื่องเนื้อเรื่องจากวรรณกรรม การทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม และการใช้ประสบการณ์ส่วนตัวเพื่อถ่ายทอดเรื่องราว

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Anderson (2012) ศึกษาประสิทธิภาพของวงจรรวมที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ (EEL) จำนวน 55 คน โดยนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็นนักเรียนกลุ่มควบคุม 40 คน และกลุ่มทดลอง 15 คน ภายในเวลา 9 สัปดาห์ การทดลองจะแบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่ การเปรียบเทียบระดับความเข้าใจในการอ่านระหว่างนักเรียนกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลองผ่านข้อสอบก่อนและหลังเรียน การเปรียบเทียบความรู้สึกที่มีต่อการอ่านผ่านแบบสอบถามความคิดเห็น ซึ่งผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมมีความพึงพอใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยนักเรียนมีความรู้สึกด้านดีต่อการอ่านไม่ว่าจะเป็นการออกเสียง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การตั้งคำถามกับกลุ่มสมาชิกในกลุ่ม และทัศนคติที่มองว่าความสามารถในการอ่านสามารถพัฒนาได้หากได้รับการฝึกฝน

Miller (2003) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้การอภิปรายกลุ่มในประเด็นด้านวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงวรรณกรรมสำหรับเด็กในชั้นเรียนระดับปฐมวัย ผู้วิจัยได้ศึกษาผู้เรียนที่เป็นชาวอเมริกันผิวสี จำนวน 28 คน ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับล่าง ซึ่งจะต้องพัฒนาความรู้ให้สามารถอ่านออกเขียนได้ โดยใช้ทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านของ Rosonblatt และทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสังคมของ Vygotsky ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนสามารถพัฒนาความคิดอย่างมีวิจารณญาณได้ดี โดยใช้การวิเคราะห์วัฒนธรรมในวรรณคดี ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะว่า การเชื่อมโยง

ความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมของบ้านและโรงเรียนเข้าด้วยกัน จะสามารถสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายให้กับผู้เรียนได้ทุกชนชั้น

Dow Anaya y Garcia (2001) ได้ทำวิจัยเพื่อศึกษาครูที่ใช้วรรณคดี ซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และการใช้ทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านในการสอน ผู้เรียนที่มีวัฒนธรรมต่าง ๆ กัน ผู้วิจัยศึกษาครู 4 คนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่สอนสอง ภาษา รวบรวมข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์ การเขียนบันทึกการเรียนรู้ และการศึกษาชั้นเรียน ผลการวิจัย พบว่า ทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านมีประสิทธิภาพในการสอน วรรณคดีซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการอ่านวรรณคดีมากขึ้น มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน และมีทักษะการเขียนดีขึ้น นอกจากนี้ ผู้เรียนยังเข้าใจ สภาพครอบครัว ชุมชน และวัฒนธรรมที่ปรากฏในวรรณคดี ผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะว่าสภาพ ชั้นเรียนที่มีความเป็นประชาธิปไตยเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการศึกษาที่มีความหลากหลายทาง วัฒนธรรม และควรให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ และประสบการณ์เดิมในการพิจารณาวรรณคดี

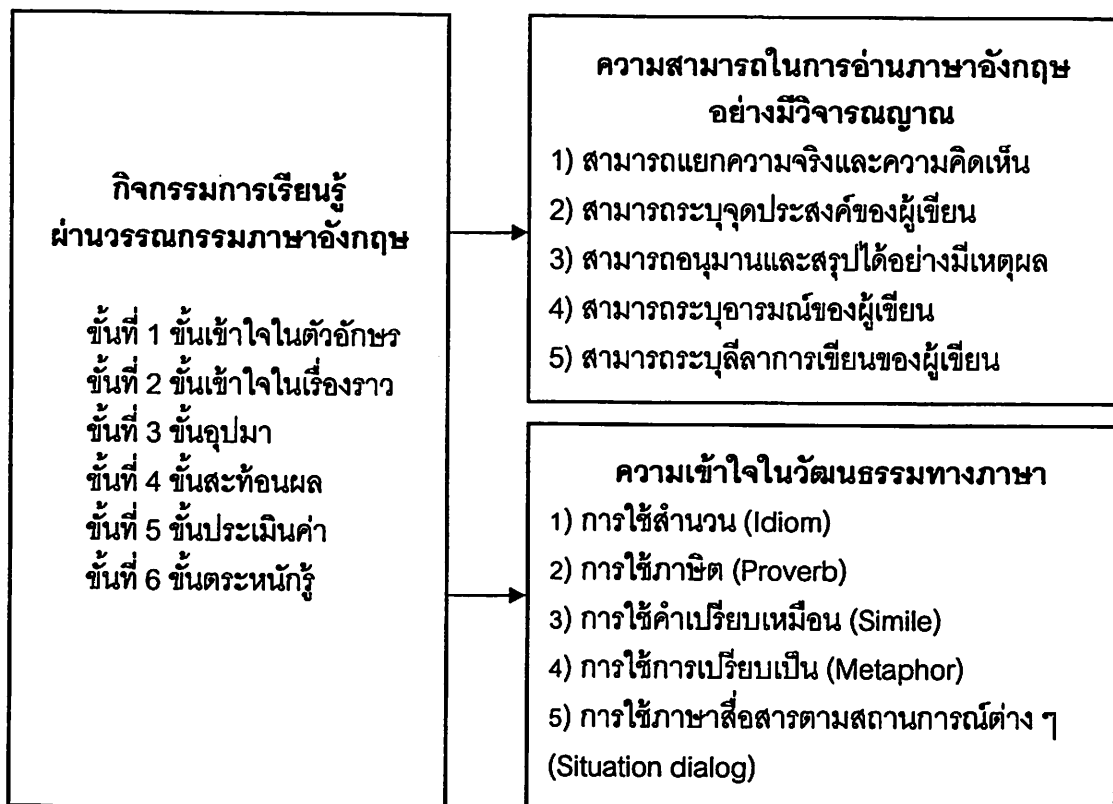
Mcgregor (2001) ได้วิจัยเกี่ยวกับความเข้าใจวรรณคดีที่มีความ หลากหลายทาง วัฒนธรรมโดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความ เข้าใจ วัฒนธรรมของนักเรียน การตอบสนองต่อวรรณคดีที่มีความหลากหลายทาง วัฒนธรรม และจินตนิยายที่มีความสัมพันธ์ ผู้วิจัยศึกษานักเรียนระดับ 5 จำนวน 4 คน จากโรงเรียนที่อยู่ในชุมชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับล่าง ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยการบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ แบบเจาะลึก บันทึกการเรียนรู้แบบตอบสนองของนักเรียน การบันทึกภาพและเสียงในการ อภิปรายกลุ่มย่อย และการอภิปรายในชั้นเรียนรวม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนแต่ละคนมีความเข้าใจวรรณคดีแตกต่างกัน สิ่งที่เกิดขึ้นกับนักเรียนทุกคนเหมือนกัน คือการพัฒนาอารมณ์ และความรู้สึกของตน ผ่านกระบวนการเข้าใจวรรณคดีอย่างลึกซึ้ง

McCrink (1999) ได้ศึกษาผลของวิธีการสอนของครูและรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ส่งผลต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตไมอามี ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 79 คน เครื่องมือที่ใช้วัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณ คือแบบทดสอบการคิดอย่างมีวิจารณญาณของวัตสันและเกลเซอร์ (The Watson-Glaser critical thinking appraisal) ผลการศึกษาพบว่า วิธีการสอนของครูส่งผลต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ครูที่สอนโดยใช้นวัตกรรมทางการศึกษาประกอบการเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีการคิดอย่างมีวิจารณญาณมากกว่าครูที่สอนตามปกติ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน พบว่า ผลการใช้ทฤษฎีการตอบสนองการอ่านทั้งในและต่างประเทศ สามารถส่งเสริมทักษะการคิดขั้นสูงได้อย่าง หลากหลาย รวมถึงทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและสร้างความเข้าใจในวัฒนธรรมได้จากการอ่านวรรณกรรม โดยทฤษฎีการตอบสนองถูกนำไปใช้ทั้งในชั้นเรียนวรรณกรรมประจำชาติและวรรณกรรมต่างประเทศ โดยเฉพาะในต่างประเทศที่มีการใช้ทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านกับ ผู้เรียนทั้งในระดับปฐมวัยจนถึงผู้ใหญ่ล้วนส่งผลดีต่อผู้เรียนในทุกระดับ แตกต่างกันในวิธีการ ออกแบบการสอนและสื่อที่นำมาใช้ และงานวิจัยส่วนใหญ่ยังใช้แบบบันทึกการเรียนรู้เป็นเครื่องมือ ในการประเมิน และพบว่าผู้เรียนมีลักษณะการตอบสนองที่แตกต่างกัน แต่ยังคงขาดการสร้างและ

พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้จากทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพราะเป็นวิธีการสอนที่ให้อิสระแก่ผู้เรียนในการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจในการเรียนรู้ และสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง จาก การปฏิบัติและการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่น

8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 2 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมี 3 ขั้นตอนและรายละเอียดในการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 การใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีรายนามผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิเชียร อ่างรังไสตติสกุล อาจารย์ประจำสาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จังหวัดพิษณุโลก

1.2 ดร.ทัศนีย์ จันตียะ อาจารย์ประจำสาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

1.3 ดร.จิราภรณ์ กาแก้ว อาจารย์ประจำสาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

1.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เครือวัลย์ จตุพรพูนทรัพย์ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

1.5 นางสาววัลลิกา อ่วมทิพย์ ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37 เพื่อประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ดำเนินการ 2 ขั้นตอน คือ

2.1 ขั้นตอนการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี จำนวน 3 คน ได้แก่ นักเรียนที่มีคุณลักษณะสูงปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง ซึ่งมีเกณฑ์ในการคัดเลือกดังนี้

1) นักเรียนที่มีคุณลักษณะสูง ต้องเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในรายวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ต่ำกว่า 3.50

2) นักเรียนที่มีคุณลักษณะปานกลาง ต้องเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในรายวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่ต่ำกว่า 2.00 - 3.00

3) นักเรียนที่มีคุณลักษณะต่ำกว่าปานกลาง ต้องเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในรายวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่ำกว่า 2.00

2.2 ขั้นตอนการประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (1:3) ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี จำนวน 9 คน ได้แก่ นักเรียนที่มีคุณลักษณะสูงจำนวน 3 คน ปานกลาง จำนวน 3 คน และต่ำกว่าปานกลาง จำนวน 3 คน มีเกณฑ์ในการคัดเลือกนักเรียนเช่นเดียวกับขั้นตอนทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ
2. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ขอบข่ายเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ และคำอธิบายรายวิชา

1.2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ และหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Literature and story ซึ่งเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มาตรฐาน ต1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ต1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน และ สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ต2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ มาตรฐาน ต2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมและหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

ตาราง 3 แสดงการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Literature and story ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Literature and story	ผลการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
Comic strips	วิเคราะห์ อภิปรัชญาความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้ได้อย่างมีเหตุผล	มาตรฐานต2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	3
Short story	พูด และเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ศึกษา ตอบคำถาม เดาความหมายของคำศัพท์ ลำดับเหตุการณ์ของเนื้อเรื่อง จดบันทึกและสรุปเนื้อหาของสิ่งที่ศึกษาอย่างมีเหตุผล	มาตรฐานต1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ มาตรฐาน ต1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ	3

ตาราง 3 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Literature and story	ผลการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
Poem	อ่านข้อมูลข่าวสาร บทอ่าน ข้อความ บทความ ประกาศ โฆษณา เรื่องสั้น สารคดี วรรณกรรม หรือเหตุการณ์ ทั้งที่เป็นความเรียงและไม่ใช้ ความเรียง จับใจความสำคัญ สรุปความ ระบุวัตถุประสงค์ ของผู้เขียน บอกรายละเอียด และแสดงความคิดเห็น ประกอบได้อย่างเหมาะสม และมีเหตุผล	มาตรฐาน ต1.1 เข้าใจและ ตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ และ แสดงความคิดเห็นอย่างมี เหตุผล	3
Passage	นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตาม ความสนใจของสังคม	มาตรฐาน ต1.3 นำเสนอ ข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบ ยอด และความคิดเห็นใน เรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและ การเขียน	3
รวม			12

จากการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Literature and story และจำนวนชั่วโมงจากหน่วยการเรียนรู้ ผู้วิจัยสามารถสร้างหัวข้อในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อ คือ

- 1) Comic strips
- 2) Short story
- 3) Poem
- 4) Passage

1.3 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้ได้ออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเข้าใจในตัวอักษร ผู้เรียนคาดเดาเนื้อเรื่องจากการดูรูปภาพประกอบเนื้อหา แล้วอ่านทำความเข้าใจ และสรุปความเข้าใจโดยการวิเคราะห์ห้องคำประกอบของเรื่อง จากวรรณกรรมที่ผู้สอนกำหนดให้

ขั้นที่ 2 ขั้นเข้าใจในเรื่องราว ผู้เรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองที่เกี่ยวข้องกับข้อความ เหตุการณ์ หรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม เพื่อทำความเข้าใจตัวละครโดยการวิเคราะห์ตัวละคร แรงจูงใจ และวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่อาจตามมาจากการกระทำของตัวละคร

ขั้นที่ 3 ขั้นอุปมา ผู้เรียนจินตนาการตนเองเป็นตัวละคร จากสถานการณ์ที่ครูกำหนด เชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวรรณกรรม ว่าหากเป็นผู้เรียนจะทำเช่นไร

ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผล ผู้เรียนนำข้อค้นพบจากการอ่านมาสะท้อนความคิดแลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกันวิพากษ์ความคิดเห็นในการประเมินค่าตัวละคร แก่นสารของตัวละคร และแก่นเรื่อง (Theme) ของเรื่องราวจากวรรณกรรมเกี่ยวกับเหตุการณ์และพฤติกรรมของตัวละคร จากการแยกแยะความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริง (fact) และความคิดเห็น (opinion) ในเนื้อหาของวรรณกรรม

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินค่า ผู้เรียนประเมินเนื้อเรื่องและแสดงทัศนคติของตนที่มีต่อวรรณกรรม โดยการการตีความและทักษะการประเมินโดยนักเรียนอภิปรายและประเมินจุดประสงค์ (purpose) อารมณ์ (tone) และลีลาในการเขียน (writing style) และคุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เขียน และเปรียบเทียบกับค่านิยมของผู้เรียน

ขั้นที่ 6 ขั้นตระหนักรู้ ผู้เรียนตีความจากเนื้อเรื่อง แสดงความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่อง และตัดสินคุณค่าของวรรณกรรม โดยการเขียนอธิบายความเข้าใจ ความรู้สึก และความคิดเห็น ลงในบันทึกการเรียนรู้ เพื่อแสดงการตอบสนองต่อวรรณกรรมอย่างอิสระ

1.4 กำหนดเนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความต้องการและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ไว้ดังนี้

จากผลการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้แกนกลาง หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Literature and story วรรณกรรมที่ถูกเลือกจากการสำรวจความสนใจของผู้เรียน ปรับปรุงจาก Hutavadhana (2008) เป็นการวิเคราะห์ความสนใจในเนื้อหาประเภทวรรณกรรม ซึ่งแบบสอบถามให้นักเรียนได้เลือกประเภทของวรรณกรรมที่นักเรียนสนใจไว้ 20 ประเภท ได้แก่ biography, diary and journal, adventure, humor, heroes, fable, fairy tale, horror/thriller, mystery, drama, travel literature, fantasy, poetry, animal stories, crime/detection fiction, historical fiction, love/romantic, science fiction, and non-fiction ข้อมูลจากแบบสำรวจได้รับการวิเคราะห์เป็นร้อยละและแสดงเนื้อหาที่น่าสนใจ 5 ประเภท ตามความสนใจของนักเรียน

ตาราง 4 แสดงการจัดอันดับเนื้อหาและประเภทเนื้อหาที่นักเรียนชื่นชอบมากที่สุด
5 ประเภท จากผลการสำรวจความสนใจของผู้เรียน

ลำดับ	ประเภทของเนื้อหา	ร้อยละ
1	adventure	92.31
2	humor	92.31
3	travel literature	92.31
4	love/romantic	69.23
5	mystery	62.56

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาวรรณกรรมต่าง ๆ เพื่อเลือกวรรณกรรมที่ตรงกับหัวข้อของเนื้อหา และความสนใจของผู้เรียน เพื่อพิจารณาคัดเลือกวรรณกรรมที่มีความซับซ้อนทางภาษา และวัฒนธรรมที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่องที่คัดเลือก คือ

- 1) เรื่อง The Born Loser
ประเภท humor ตรงกับหัวข้อ Comic strips
- 2) เรื่อง Carly
ประเภท adventure ตรงกับหัวข้อ Short story
- 3) เรื่อง Sweet Love Of Mine
ประเภท love/romantic ตรงกับหัวข้อ Poem
- 4) เรื่อง Traveling to Australia? Here's what you need to know
ประเภท travel literature ตรงกับหัวข้อ Passage

จากการสังเคราะห์เนื้อหาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการศึกษาค้นคว้าของกิจกรรมโดยใช้แนวคิดการตอบสนองของผู้อ่าน ผู้วิจัยได้จัดทำแผนประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษในรูปแบบหน่วยการเรียนรู้และนำเนื้อหาทั้ง 4 เรื่อง มาจัดกิจกรรมทั้ง 6 ขั้นตอนโดยสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของกิจกรรม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 5 แสดงขั้นตอนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้
ขั้นที่ 1 ขั้นเข้าใจในตัวอักษร (Literal understanding)	1.1 นักเรียนคาดเดาเนื้อเรื่องจากการดูหัวข้อหรือรูปภาพประกอบเนื้อหา 1.2 นักเรียนอ่านวรรณกรรมที่กำหนด 1.3 นักเรียนสรุปความเข้าใจในการอ่านวรรณกรรม
ขั้นที่ 2 ขั้นเข้าใจในเรื่องราว (Empathy)	2.1 ครูยกข้อความ เหตุการณ์ หรือประเด็นต่าง ๆ ในวรรณกรรมให้นักเรียนอภิปรายร่วมกัน 2.2 นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองที่เกี่ยวข้องกับข้อความ เหตุการณ์ หรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม 2.3 ผู้เรียนวิเคราะห์ เหตุผล แรงจูงใจและผลลัพธ์ของตัวละครในเนื้อเรื่อง
ขั้นที่ 3 ขั้นอุปมา (Analogy)	3.1 นักเรียนจินตนาการตนเองเป็นตัวละคร จากสถานการณ์ที่ครูกำหนด เชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวรรณกรรม ว่าหากเป็นนักเรียนจะทำเช่นไร
ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผล (Reflection)	4.1 นักเรียนนำข้อค้นพบจากการอ่านมาสะท้อนความคิด แลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกัน วิพากษ์ความคิดเห็นในการประเมินค่าตัวละคร แก่นสารของตัวละคร และแก่นเรื่อง (theme) ของเรื่องราว จากวรรณกรรมเกี่ยวกับเหตุการณ์และพฤติกรรมของตัวละคร จากการแยกแยะความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริง (fact) และความคิดเห็น (opinion) ในเนื้อหาของวรรณกรรม
ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินค่า (Evaluation)	5.1 นักเรียนประเมินเนื้อเรื่อง และแสดงทัศนคติของตนที่มีต่อวรรณกรรม โดยการตีความและทักษะการประเมินโดยนักเรียน อภิปรายและประเมินจุดประสงค์ (purpose) อารมณ์ (tone) และลีลาในการเขียน (writing style) และคุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เขียน และเปรียบเทียบกับค่านิยมของผู้เรียน
ขั้นที่ 6 ขั้นตระหนักรู้ (Recognition)	6.1 นักเรียนตีความจากเนื้อเรื่อง และแสดงความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่อง 6.2 นักเรียนตัดสินคุณค่าของวรรณกรรม โดยการเขียนอธิบายความเข้าใจ ความรู้สึก และความคิดเห็น ลงในบันทึกการเรียนรู้ เพื่อแสดงการตอบสนองต่อวรรณกรรมอย่างอิสระ

1.5 ดำเนินการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบประกอบการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Literature and story ระยะเวลาสอนทั้งหมด 12 ชั่วโมง ประกอบด้วย 4 กิจกรรม คือ

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 Comic strips	
เรื่อง The Born Loser	จำนวน 3 ชั่วโมง
กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 Short story	
เรื่อง Carly	จำนวน 3 ชั่วโมง
กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 Poem	
เรื่อง Sweet Love Of Mine	จำนวน 3 ชั่วโมง
กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 Passage	
เรื่อง Traveling to Australia?	จำนวน 3 ชั่วโมง

Here's what you need to know

ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม ประกอบด้วย

1. ส่วนนำ ได้แก่ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หัวข้อเรื่อง รายวิชา ระดับชั้น ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาคเรียน ปีการศึกษา เวลา และผู้สอน
2. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. สาระสำคัญ
5. สาระการเรียนรู้
6. สมรรถนะสำคัญ
7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์
8. กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ
 - ขั้นที่ 1 ขั้นเข้าใจในตัวอักษร
 - ขั้นที่ 2 ขั้นเข้าใจในเรื่องราว
 - ขั้นที่ 3 ขั้นอุปมา
 - ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผล
 - ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินค่า
 - ขั้นที่ 6 ขั้นตระหนักรู้
9. สื่อการเรียนรู้
10. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1.6 นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่บกพร่อง

1.7 นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรม

ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้ปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมโดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ไม่ต่ำกว่า 3.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 ถือว่าเข้าเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 72)

1.8 นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามคำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.9 จัดทำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปประเมินประสิทธิภาพ

1.10 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มาปรับปรุงแก้ไขส่วนบกพร่อง แล้วจัดพิมพ์เป็นเอกสารฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรม และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.1 แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.1.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำไว้ก่อน แล้วนำมาใช้เป็นแนวทางการสร้างแบบประเมินคุณภาพ

2.1.2 กำหนดจุดประสงค์ กรอบเนื้อหา และหัวข้อที่ต้องประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1) ขั้นที่ 1 ขั้นเข้าใจในตัวอักษร (Literal understanding) สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูลข้อเท็จจริงโดยตรงไปตรงมาตามที่ปรากฏในวรรณกรรมที่กำหนดให้ได้

2) ขั้นที่ 2 ขั้นเข้าใจในเรื่องราว (Empathy) สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ประสบการณ์ของตนเองเพื่อทำความเข้าใจตัวละคร

3) ขั้นที่ 3 ขั้นอุปมา (Analogy) ทำให้ผู้เรียนเชื่อมโยงและเรียนรู้ชีวิตของตนเองผ่านตัวละคร

4) ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผล (Reflection) สามารถนำผู้เรียนสะท้อนผลการกระทำของตัวละคร ผู้การประเมินค่าตัวละครและแก่นสารของตัวละคร

5) ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินค่า (Evaluation) ทำให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์คุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้แต่งโดยเปรียบเทียบกับคุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียนได้

6) ขั้นที่ 6 ขั้นตระหนักรู้ (Recognition) สามารถทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าของวรรณกรรมและแสดงความเข้าใจของตนเองต่อวรรณกรรมได้

7) กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแสดงความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา

8) กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

9) กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเกิดความรู้ด้วยตนเอง

10) กิจกรรมสามารถนำไปปรับใช้ในการสอนการอ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษได้จริง

11) ใช้ภาษาชัดเจน กระชับรัดกุม ไม่คลุมเครือ เข้าใจง่าย และมีความต่อเนื่องกันทุกขั้นตอน

12) กิจกรรมหลากหลาย น่าสนใจ ผลักดันให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ และสามารถทำให้เกิดความรู้ได้เร็ว

2.1.3 ดำเนินการสร้างแบบประเมิน ซึ่งเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และแบบปลายเปิดในส่วนท้ายของแบบประเมิน เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert) โดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงและพัฒนาจากแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 103) ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.1.4 นำแบบประเมินความเหมาะสมที่สร้างขึ้นไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของประเด็นในการประเมิน ความเหมาะสม ความชัดเจนทางภาษา ความถูกต้องตามเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.1.5 นำแบบประเมินความเหมาะสมกิจกรรมเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขมาจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

2.2 การประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษไว้ก่อนแล้วมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินคุณภาพ

2.2.2 กำหนดกรอบเนื้อหาและหัวข้อที่ต้องการประเมิน ดังนี้

- 1) ส่วนนำ ได้แก่ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หัวข้อเรื่อง รายวิชา ระดับชั้น ชื่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาคเรียน ปีการศึกษา เวลา และผู้สอน
- 2) สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้
- 3) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 4) สาระสำคัญ
- 5) สาระการเรียนรู้
- 6) สมรรถนะสำคัญ
- 7) คุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 8) กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ
- 9) สื่อการเรียนรู้
- 10) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2.2.3 ดำเนินการสร้างแบบประเมิน ซึ่งเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) และแบบปลายเปิดในส่วนท้ายของแบบประเมิน เพื่อสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ โดยกำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) โดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงและพัฒนาจากแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 103) ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2.4 นำแบบประเมินความเหมาะสมที่สร้างขึ้นไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของประเด็นในการประเมิน ความเหมาะสม ความชัดเจนทางภาษา ความถูกต้องตามเนื้อหา และให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.2.5 นำแบบประเมินความเหมาะสมแผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขมาจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1.1 ติดต่อประสานงานกับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ไปยังผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

1.2 นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

1.3 นำผลของแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ มาหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปทดลอง

2. การประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้วิจัยได้ใช้การประเมินประสิทธิภาพนวัตกรรมการศึกษาของ รัตนะ บัวสนธ์ (2552, หน้า 50-55) มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

2.1 นำกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ไปประเมินประสิทธิภาพโดยใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37 จำนวน 3 คน ได้แก่ผู้ที่มีลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง โดยคัดเลือกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ด้านภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อหาข้อบกพร่องของกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.2 นำกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็กโดยใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37 จำนวน 9 คน โดยคัดเลือกคุณลักษณะสูง 3 คน ปานกลาง 3 คน และ ต่ำกว่าปานกลาง 3 คน โดยคัดเลือกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ที่ เกณฑ์ 75/75 ในการประเมินประสิทธิภาพเนื่องจากมีเนื้อหาวิชาที่เป็นทักษะขั้นสูง

2.3 จัดพิมพ์กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ฉบับสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1.1 นำแบบประเมินความเหมาะสมกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มาทำการวิเคราะห์ในองค์ประกอบด้านต่าง ๆ โดยนำคะแนนที่คำนวณได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสม ในแต่ละรายการมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในแต่ละรายการแล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยให้เป็นระดับความเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์จากการคำนวณอัตราภาคชั้น 5 ระดับ ตามแนวของบุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

2. การประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากสูตร E_1/E_2 โดยพิจารณาดังนี้

2.1 เกณฑ์ E_1 คือ ค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในการทำกิจกรรม ใบบงาน และแบบทดสอบท้ายกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งด้านการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ระหว่างเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 เกณฑ์ E_2 คือ ค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบวัดการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนที่ 2 การใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

แหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 37

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนเมืองสี่พระยาสามัคคี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ การเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

- ตัวแปรตาม คือ
1. การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ
 2. ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ
3. แบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา
4. แบบบันทึกภาคสนาม

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ

ซึ่งผู้วิจัยจัดทำเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยใช้ทดสอบก่อนเรียน (pre-test) และหลังเรียน (post-test) มีขั้นตอนดำเนินการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้อง คู่มือวัดและประเมินผล และวิธีสร้างแบบวัดที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัด

1.2 ศึกษาสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ วิเคราะห์จุดประสงค์ในแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อกำหนดอัตราส่วนข้อสอบตามความเหมาะสม โดยออกข้อสอบเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าของข้อสอบที่ต้องการ ข้อสอบที่ต้องการ คือแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ จึงต้องออกข้อสอบแบบปรนัย 80 ข้อ

1.3 สร้างแบบวัดให้ครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์และองค์ประกอบของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ โดยมีข้อคำถามที่วัดตามองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณครบ 5 ด้าน คือ 1) ด้านความสามารถในการแยกความจริงและความคิดเห็น (Distinguishing fact and opinion) 2) ด้านความสามารถในการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose) 3) ด้านความสามารถในการอนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences) 4) ด้านความสามารถในการระบุอารมณ์ (Recognizing an author's Tone) 5) ด้านความสามารถในการระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style) ให้ครอบคลุมสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ และจุดประสงค์ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 6 แสดงรายละเอียดจำนวนข้อคำถามตามองค์ประกอบในการวัดการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Literature and story	องค์ประกอบของการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ					รวม
	แยกความจริง และความ คิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	ระบุ จุดประสงค์ ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	อนุมานและ สรุปได้อย่าง มีเหตุผล (Drawing inferences)	ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's Tone)	ระบุลีลาการ เขียนของ ผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	
Comic strips	2(4)	2(4)	2(4)	2(4)	2(4)	10(20)
Short story	2(4)	2(4)	2(4)	2(4)	2(4)	10(20)
Poem	2(4)	2(4)	2(4)	2(4)	2(4)	10(20)
Passage	2(4)	2(4)	2(4)	2(4)	2(4)	10(20)
รวม	8(16)	8(16)	8(16)	8(16)	8(16)	40(80)

จากตารางที่แสดงข้างต้น ผู้วิจัยจะสร้างข้อคำถามตามลักษณะของเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้และองค์ประกอบในการวัดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทั้งหมด 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านที่ 1 ด้านความสามารถในการแยกความจริงและความคิดเห็น ด้านที่ 2 ด้านความสามารถในการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน ด้านที่ 3 ด้านความสามารถในการอนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล ด้านที่ 4 ด้านความสามารถในการระบุอารมณ์ ด้านที่ 5 ด้านความสามารถในการระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน

1.4 นำแบบวัดการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.5 นำแบบวัดการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1.5.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ องอาจวานิชย์ อาจารย์ประจำสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จังหวัดพิษณุโลก

1.5.2 ดร.ทัศนีย์ จันตียะ อาจารย์ประจำสาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

1.5.3 ดร.จิราภรณ์ กาแก้ว อาจารย์ประจำสาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

1.5.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เครือวัลย์ จตุพรพูนทรัพย์ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

1.5.5 นางสาววัลลิกา อ่วมทิพย์ ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 37

เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา และความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ และจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณนั้นตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบวัดการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณนั้นตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณนั้นไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แล้วนำความคิดเห็นทั้งหมดมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าใช้ได้ (ปกรณัม ประจันทรบาน, 2552, หน้า 164) พบว่ามีแบบวัดการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณที่ใช้ได้ จำนวน 80 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 – 1.00

1.6 นำแบบวัดการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่ ซึ่งเคยเรียนเนื้อหาเรื่องนี้มาแล้ว จำนวน 30 คน โดยใช้เวลาทั้งสิ้น 60 นาที แล้วนำผลการตรวจมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1.6.1 หาค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบวัดการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณที่ได้มาวิเคราะห์รายชื่อ ด้วยวิธีของ Brennan โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.20-1.00 ซึ่งถือว่าเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ดี (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2539, หน้า 210) ได้แบบวัดการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณที่ใช้ได้ จำนวน 58 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.20-0.73 แล้วคัดเลือกแบบวัดการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อนำมาใช้ในการทดลองจำนวน 40 ข้อ

1.6.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สูตรของ Lovett มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.92

1.7 นำแบบวัดการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 40 ข้อ ที่มีคุณภาพผ่านการคัดเลือกแล้วมาปรับปรุง แล้วจัดพิมพ์ฉบับจริงเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากทฤษฎี เอกสารที่เกี่ยวข้อง คู่มือวัดและประเมินผล และวิธีสร้างแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง

2.2 ศึกษาสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ วิเคราะห์จุดประสงค์ในแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อกำหนดอัตราส่วนข้อสอบตามความเหมาะสม โดยออกข้อสอบเพิ่มขึ้น

เป็น 2 เท่าของข้อสอบที่ต้องการ ข้อสอบที่ต้องการ คือแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ จึงต้องออกข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 40 ข้อ

2.3 สร้างแบบวัดให้ครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนทั้งหมด เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยมีข้อคำถามที่วัดตาม องค์ประกอบของความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ดังนี้ 1) การใช้สำนวน (Idiom) 2) ภาษิต (Proverb) 3) คำเปรียบเหมือน (Simile) 4) การเปรียบเทียบ (Metaphor) และ 5) การใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ (Situation dialog) ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 7 แสดงรายละเอียดจำนวนข้อคำถามตามองค์ประกอบของความเข้าใจใน วัฒนธรรมทางภาษา

องค์ประกอบของความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา	จำนวนข้อ
1. การใช้สำนวน (Idiom)	4(8)
2. การใช้ภาษิต (Proverb)	4(8)
3. การใช้คำเปรียบเหมือน (Simile)	4(8)
4. การใช้การเปรียบเทียบ (Metaphor)	4(8)
5. การใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ (Situation dialog)	4(8)
รวม	20(40)

จากตารางที่แสดงข้างต้น ผู้วิจัยจะสร้างข้อคำถามตามลักษณะของเนื้อหาในหน่วยการเรียนรู้และองค์ประกอบของความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา จากการอ่านวรรณกรรม ทั้งหมด 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านที่ 1 ด้านการใช้สำนวน (Idiom) ด้านที่ 2 การใช้ภาษิต (Proverb) ด้านที่ 3 ด้านการใช้คำเปรียบเหมือน (Simile) ด้านที่ 4 การใช้การเปรียบเทียบ (Metaphor) ด้านที่ 5 ด้านการใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ (Situation dialog)

2.4 นำแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.5 นำแบบวัดที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา และความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยตรวจสอบข้อคำถามในแต่ละข้อ โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษานั้นตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษานั้นตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษานั้นไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

แล้วนำข้อมูลความคิดเห็นทั้งหมดที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าใช้ได้ (ปกรณธ์ ประจันทรบาน, 2552, หน้า 164) ซึ่งพบว่า ได้ข้อคำถามที่ใช้ได้จำนวน 40 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 – 1.00 แล้วจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบใหม่

2.6 นำแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่ ซึ่งเคยเรียนเนื้อหาเรื่องนี้มาแล้ว จำนวน 30 คน โดยใช้เวลาทั้งสิ้น 40 นาที เพื่อนำผลการตรวจมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ดังนี้

2.6.1 ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาที่ได้มาวิเคราะห์รายข้อ ด้วยวิธีของ Brennan โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.20-1.00 ซึ่งถือว่าเป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ดี (เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย, 2539, หน้า 210) ได้แบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาที่ใช้ได้จำนวน 34 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.20-0.92 แล้วคัดเลือกแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา เพื่อนำมาใช้ในการทดลองจำนวน 20 ข้อ

2.6.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา โดยใช้สูตรของ Lovett มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งหมด พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.89

2.7 นำแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ที่ผ่านการคัดเลือกแล้ว ไปจัดพิมพ์เป็นแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาฉบับจริง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบบันทึกภาคสนาม เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบบันทึกภาคสนาม ซึ่งเป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยใช้บันทึกพฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบบันทึกภาคสนาม

3.2 สร้างแบบบันทึกภาคสนาม ตามแบบของ รัตนะ บัวสนธ์ (2551, หน้า 217) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

3.3 กำหนดประเด็นและขอบข่ายพฤติกรรมในการสังเกต ที่ได้จากการบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใน 6 ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ โดยประเด็นที่จะศึกษา ได้แก่

3.3.1 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ

3.3.2 ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา

3.4 นำแบบบันทึกภาคสนามที่สร้างขึ้นเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องของประเด็นที่จะสังเกต

3.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบบันทึกภาคสนาม และจัดพิมพ์แบบบันทึกภาคสนามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

แบบแผนการวิจัย

กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (One Group Pre test - Post test Design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 249) โดยมีแบบแผนการวิจัย ดังนี้

ตาราง 8 แสดงแบบแผนการวิจัย

สอบก่อนเรียน	ทดลอง	สอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย

X แทน การสอนการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์โดยใช้วรรณกรรม

T₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน

T₂ แทน การทดสอบหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิเคราะห์ก่อนเรียน ด้วยแบบวัดการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 40 ข้อ และแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา จำนวน 20 ข้อ แล้วบันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนโรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 37 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มด้วยวิธีจับสลาก ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 19 คน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเวลา 12 ชั่วโมง รวมเวลา 3 สัปดาห์ มีรายละเอียดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ตาราง 9 แสดงวันและเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ชั่วโมงที่	วัน/เดือน/ปี	เวลา	ดำเนินการทดลอง
1	1 กรกฎาคม 2563	12.40 – 13.30 น.	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 Comic strips เรื่อง The Born Loser
2	2 กรกฎาคม 2563	12.40 – 13.30 น.	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 Comic strips เรื่อง The Born Loser
3	3 กรกฎาคม 2563	15.10 – 16.00 น.	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 Comic strips เรื่อง The Born Loser
4	6 กรกฎาคม 2563	11.10 – 11.50 น.	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 Short story เรื่อง CARLY
5	7 กรกฎาคม 2563	10.10 – 11.00 น.	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 Short story เรื่อง CARLY
6	8 กรกฎาคม 2563	12.40 – 13.30 น.	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 Short story เรื่อง CARLY
7	9 กรกฎาคม 2563	12.40 – 13.30 น.	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 Poem เรื่อง Sweet Love Of Mine
8	10 กรกฎาคม 2563	15.10 – 16.00 น.	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 Poem เรื่อง Sweet Love Of Mine
9	13 กรกฎาคม 2563	11.10 – 11.50 น.	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 Poem เรื่อง Sweet Love Of Mine
10	14 กรกฎาคม 2563	10.10 – 11.00 น.	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 Passage เรื่อง Traveling to Australia? Here's what you need to know
11	15 กรกฎาคม 2563	12.40 – 13.30 น.	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 Passage เรื่อง Traveling to Australia? Here's what you need to know
12	16 กรกฎาคม 2563	12.40 – 13.30 น.	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 Passage เรื่อง Traveling to Australia? Here's what you need to know

3. เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แล้ว ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบวัดการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 40 ข้อ และแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา จำนวน 20 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และประมวลข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งพัฒนาโดย ปกรณ์ ประจันทรบาน ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด ดังนี้

1. นำแบบวัดการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา มาตรวจให้คะแนน โดยให้ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน และนำคะแนนของนักเรียนทั้งหมดมาหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

2. เปรียบเทียบผลการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ก่อนและหลังเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้สถิติ t-test (Dependent Samples) แล้วแปลผล

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

แหล่งข้อมูล

นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ความคิดเห็นต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการสอนการอ่านโดยใช้วรรณกรรม

2. กำหนดประเด็นคำถามของแบบสอบถามความคิดเห็น โดยให้ครอบคลุมการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ด้าน คือ

- 1) ด้านความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้
- 2) ด้านความรู้สึกที่มีระหว่างการเรียนรู้ร่วมกันกิจกรรมการเรียนรู้
- 3) ด้านประโยชน์ที่ได้จากการเรียน
- 4) ด้านการนำความรู้ไปใช้

3. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็น เป็นแบบอัตโนมัติ จำนวน 4 ข้อ
4. นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของประเด็นคำถาม และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
5. นำแบบสอบถามความคิดเห็นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา และความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม โดยตรวจสอบข้อคำถามในแต่ละข้อ แล้วนำความคิดเห็นทั้งหมดมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์ตัดสินถือเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วรรณกรรมที่ใช้ได้ พบว่า ได้ข้อคำถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 จำนวน 4 ข้อ
6. จัดพิมพ์แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วรรณกรรม ฉบับจริง เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจรรย์ญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 19 คน สอบถามแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วรรณกรรม

2. นำแบบสอบถามความคิดเห็น สอบถามนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจรรย์ญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อศึกษาว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษอย่างไร

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 มีดังนี้

1. ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3. ผลการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนที่ 2 ผลการใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

1. ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในครั้งนี้ทำให้ได้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 4 เรื่องคือ เรื่องที่ 1 Comic strips เรื่อง The Born Loser จำนวน 3 ชั่วโมง เรื่องที่ 2 Short story เรื่อง Carly จำนวน 3 ชั่วโมง เรื่องที่ 3 Poem เรื่อง Sweet Love Of Mine จำนวน 3 ชั่วโมง เรื่องที่ 4 Passage เรื่อง Traveling to Australia? Here's what you need to know จำนวน 3 ชั่วโมง โดยในแต่ละหัวข้อเรื่องประกอบด้วย 6 ชั้น ดังต่อไปนี้

1.1 **ขั้นเข้าใจในตัวอักษร (Literal understanding)** โดยครูผู้สอนนำผู้เรียนคาดเดาเนื้อเรื่อง จากการดูรูปภาพประกอบเนื้อหา หรือชื่อเรื่อง เพื่อกระตุ้นการคิด และให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากอ่าน อยากทราบเนื้อเรื่อง แล้วอ่านทำความเข้าใจ และสรุปความเข้าใจโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่อง

1.2 **ขั้นเข้าใจในเรื่องราว (Empathy)** เมื่อผู้เรียนอ่านเรื่องราวต่าง ๆ แล้ว ผู้เรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองที่เกี่ยวข้องกับข้อความ เหตุการณ์ หรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม เพื่อทำความเข้าใจตัวละครโดยการวิเคราะห์ตัวละคร แรงจูงใจ และวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่อาจตามมาจากการกระทำของตัวละคร

1.3 **ขั้นอุปมา (Analogy)** ผู้เรียนจินตนาการตนเองเป็นตัวละคร จากสถานการณ์ที่ครูกำหนด เชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวรรณกรรม ว่าหากเป็นผู้เรียนจะทำเช่นไร

1.4 **ขั้นสะท้อนผล (Reflection)** ผู้เรียนนำข้อค้นพบจากการอ่าน มาสะท้อนความคิดแลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกัน วิพากษ์ความคิดเห็นในการประเมินค่าตัวละคร แก่นสารของตัวละคร และแก่นเรื่อง (theme) ของเรื่องราวจากวรรณกรรมเกี่ยวกับเหตุการณ์และพฤติกรรมของตัวละคร เพื่อทำความเข้าใจเหตุผลของการกระทำของตัวละคร จากการแยกแยะความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริง (fact) และความคิดเห็น (opinion) ในเนื้อหาของวรรณกรรม

1.5 **ขั้นประเมินค่า (Evaluation)** เป็นการประเมินเนื้อเรื่อง โดยผู้เรียนแสดงทัศนคติของตนที่มีต่อวรรณกรรม ดีความและทักษะการประเมินโดยผู้เรียนอภิปรายและประเมินจุดประสงค์ (purpose) อารมณ์ (mood and tone) ลีลาในการเขียน (writing style) และวิเคราะห์คุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เขียน เปรียบเทียบกับค่านิยม คุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียน

1.6 **ขั้นตระหนักรู้ (Recognition)** เป็นการแสดงความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่อง และตัดสินคุณค่าของวรรณกรรม โดยการเขียนอธิบายความเข้าใจ ความรู้สึก และความคิดเห็น ลงในบันทึกการเรียนรู้ เพื่อแสดงการตอบสนองอย่างอิสระต่อวรรณกรรม

2. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.1 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ดังตาราง 10

ตาราง 10 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 1 ขั้นเข้าใจในตัวอักษร (Literal understanding) สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูลข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมาตามที่ปรากฏในวรรณกรรมที่กำหนดให้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
2. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 2 ขั้นเข้าใจในเรื่องราว (Empathy) สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ประสบการณ์ของตนเองเพื่อทำความเข้าใจตัวละคร	4.20	0.84	มาก
3. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 3 ขั้นอุปมา (Analogy) ทำให้ผู้เรียนเชื่อมโยงและเรียนรู้ชีวิตของตนเองผ่านตัวละคร	4.40	0.55	มาก
4. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผล (Reflection) สามารถนำผู้เรียนสะท้อนผลการกระทำของตัวละคร สู่การประเมินค่าตัวละครและแก่นสารของตัวละคร	4.60	0.55	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 5 ขั้นประเมินค่า (Evaluation) ทำให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์คุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้แต่งโดยเปรียบเทียบกับคุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียนได้	4.40	0.55	มาก
6. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 6 ขั้นตระหนักรู้ (Recognition) สามารถทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าของวรรณกรรมและแสดงความเข้าใจของตนเองต่อวรรณกรรมได้	4.60	0.55	มากที่สุด

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
7. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา	4.40	0.55	มาก
8. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.80	0.45	มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเกิดความรู้ด้วยตนเอง	4.60	0.55	มากที่สุด
10. กิจกรรมสามารถนำไปปรับใช้ในการสอนการอ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษได้จริง	4.80	0.45	มากที่สุด
11. ใช้ภาษาชัดเจน กระชับรัด ไม่คลุมเครือ เข้าใจง่าย และมีความต่อเนื่องกันทุกขั้นตอน	3.80	0.84	มาก
12. กิจกรรมหลากหลาย น่าสนใจ ผลักดันให้ผู้เรียนเกิดความรู้และสามารถทำให้เกิดความรู้ได้เร็ว	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	4.48	0.58	มาก

จากตาราง 10 พบว่าผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.58) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และกิจกรรมสามารถนำไปปรับใช้ในการสอนการอ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษได้จริง ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) ด้านที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุดคือ ใช้ภาษาชัดเจน กระชับรัด ไม่คลุมเครือ เข้าใจง่าย และมีความต่อเนื่องกันทุกขั้นตอน ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.84)

2.2 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ดังตาราง 11

ตาราง 11 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ส่วนนำ			
1.1 ส่วนนำระบุรายละเอียดทั่วไปได้ครบถ้วน	4.20	0.45	มาก
รวม	4.20	0.45	มาก
2. สาระสำคัญ			
2.1 สอดคล้องและครอบคลุมกับสาระการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2 เชื่อมโยงกับผลการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
2.3 ระบุแก่นความรู้ครบถ้วน	4.00	1.00	มาก
2.4 มีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.20	0.84	มาก
2.5 มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	4.36	0.70	มาก
3. ผลการเรียนรู้			
3.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.00	0.71	มาก
3.2 สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้	4.40	0.89	มาก
รวม	4.20	0.80	มาก
4. จุดประสงค์การเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	4.40	0.89	มาก
4.2 มุ่งพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา	4.40	0.55	มาก
4.3 สามารถปฏิบัติได้จริง	4.60	0.55	มากที่สุด
4.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่คลุมเครือ	4.40	0.55	มาก
4.5 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินผลได้	4.40	0.55	มาก
4.6 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียนและวัยของผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
รวม	4.43	0.61	มาก
5. สาระการเรียนรู้			
5.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.60	0.89	มากที่สุด
5.2 มีความถูกต้องตามหลักทางภาษา และทันสมัย	4.40	0.89	มาก
5.3 ครบถ้วนเพียงพอในการสร้างพฤติกรรมหรือทักษะที่ต้องการ	4.40	0.89	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
5.4 น่าสนใจ สอดคล้องกับความต้องการและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.40	0.89	มาก
รวม	4.45	0.89	มาก
6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน			
6.1 สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	4.80	0.45	มากที่สุด
7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์			
7.1 สามารถเกิดขึ้นได้จริงในการทำกิจกรรมการเรียนรู้	4.40	0.89	มาก
รวม	4.40	0.89	มาก
8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
8.2 กิจกรรมเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษตามแนวคิด reader- response theory	4.80	0.45	มากที่สุด
8.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาการการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ	4.60	0.55	มากที่สุด
8.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา	4.80	0.45	มากที่สุด
8.5 มีกิจกรรมการเรียนรู้ดึงดูดและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
8.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเน้นการปฏิบัติการเรียนรู้ด้วยตนเองจริง	4.60	0.55	มากที่สุด
8.7 สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ได้	4.80	0.45	มากที่สุด
8.8 กำหนดระยะเวลาได้เหมาะสมกับกิจกรรม	4.80	0.45	มากที่สุด
8.9 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม	4.76	0.47	มากที่สุด
9. สื่อและแหล่งเรียนรู้			
9.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
9.2 สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น	4.80	0.45	มากที่สุด
9.3 ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงและสะดวกต่อการใช้งาน	4.60	0.55	มากที่สุด
9.4 เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	รวม	4.60	0.52
10. การวัดและประเมินผล			
10.1 ประเมินได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
10.2 ระบุวิธีวัด เครื่องมือวัด และเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน	4.40	0.89	มาก
10.3 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
10.4 เครื่องมือสามารถวัดและประเมินความสามารถของผู้เรียนได้จริง	4.40	0.55	มาก
10.5 เกณฑ์การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน	4.20	0.84	มาก
เฉลี่ย	4.44	0.67	มาก
รวมเฉลี่ย	4.46	0.65	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.65) ด้านที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) รองลงมาลำดับสอง คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.47) และด้านที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุด คือ ส่วนนำ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.45) และผลการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.80) ตามลำดับ

3. ผลการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.1 ผลการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 37 จำนวน 3 คน ผลการพิจารณาพบว่า ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม แสดงดังตาราง 12

ตาราง 12 แสดงผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนจำนวน 3 คน

กิจกรรมการเรียนรู้	ประเด็นที่ตรวจสอบ			การปรับปรุงแก้ไข
	ภาษา	เวลา	สื่อ	
1. Comic strips	ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	เวลาที่ใช้มีความเหมาะสม	รูปภาพตัวอักษรลายเส้นในการ์ตูน ติดกันอ่านค่อนข้างยาก	ปรับแก้ตัวหนังสือ ทำตัวหนังสือบรรยายได้ภาพในการ์ตูนให้อ่านง่ายขึ้น
2. Short story	ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม	เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมไม่สอดคล้องกับความยาวของเนื้อหาทำให้ไม่เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมให้ทันตามเวลา	เนื้อเรื่องค่อนข้างยาว ภาพวาดทำให้ดูภาพสถานการณ์ต่างๆ ยาก	เพิ่มเวลาในการทำกิจกรรมให้มากขึ้น ใช้ภาพสีในการทำกิจกรรม
3. Poem	ภาษาที่ใช้ค่อนข้างยากนักเรียนไม่ค่อยเข้าใจในการสื่อความหมายของเนื้อหา	เวลาที่ใช้มีความเหมาะสม	สื่อที่ใช้มีความเหมาะสม	ปรับแก้ในด้านภาษาในส่วนที่ยากต่อการทำความเข้าใจ โดยเพิ่มคำอธิบายลงในใบกิจกรรมเพิ่มเติม ให้เป็นภาษาที่ชัดเจนเข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยและทักษะของนักเรียน

ตาราง 12 (ต่อ)

กิจกรรม การเรียนรู้	ประเด็นที่ตรวจสอบ			การปรับปรุง แก้ไข
	ภาษา	เวลา	สื่อ	
4. Passage	ภาษาที่ใช้ เป็น ภาษาใช้ เฉพาะถิ่น (ใน ออสเตรเลีย)	เวลาที่ใช้ในการ จัดกิจกรรม ไม่ สอดคล้องกับ ความยาวของ เนื้อหา	เนื้อเรื่องค่อนข้าง ยาว	สอดแทรก กิจกรรม นำเสนอความรู้ ทางด้านความ หลากหลายของ คำศัพท์เฉพาะที่ ปรากฏในเนื้อ เรื่อง ที่มีสื่อ เรียกเปลี่ยนไป ตามถิ่นต่าง ๆ และปรับเพิ่ม เวลาในการทำ กิจกรรมให้มาก ขึ้นให้เหมาะสม กับเนื้อเรื่อง

จากตาราง 12 พบว่า ผลการตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในด้านภาษาที่ใช้มีความเหมาะสม ทั้งในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 2 และ 4 ส่วนในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 มีการภาษาที่ใช้ค่อนข้างยาก เนื่องจากเป็นลักษณะเฉพาะของโครงสร้างทางภาษา ทำให้ยากต่อความเข้าใจของผู้เรียน ด้านเวลาที่ไม่สอดคล้องกับความยาวของเนื้อหาและกิจกรรม และด้านสื่อที่มีลายเส้นที่ไม่ชัดเจนของตัวอักษร ทำให้ผู้เรียนมองไม่ชัด และเกิดความสับสนในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 และความยาวของเนื้อเรื่องในกิจกรรมที่ 2 และ 4 ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับปรุง โดยทางด้านภาษา ปรับเพิ่มคำอธิบายในใบกิจกรรมเพิ่มเติม ให้เป็นภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย และทักษะของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น ด้านเวลา ปรับเพิ่มเวลาในการทำกิจกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องและกิจกรรมให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และด้านสื่อ ปรับแต่งสื่อให้มีเนื้อหาและรูปภาพที่อ่านออกง่ายชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3.2 ผลการประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียน จำนวน 9 คน แสดงดังตาราง 13

ตาราง 13 แสดงผลการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 กับนักเรียนจำนวน 9 คน

ร้อยละของค่าเฉลี่ยระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				ร้อยละของคะแนนจากการทดสอบกิจกรรมหลังเรียน
กิจกรรมที่ 1	กิจกรรมที่ 2	กิจกรรมที่ 3	กิจกรรมที่ 4	
76.11	76.14	75.66	76.32	75.93
ประสิทธิภาพกระบวนการ = 76.05				ประสิทธิภาพผลลัพธ์ = 75.93
$E1/E2 = 76.05/75.93$				

จากตาราง 13 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพในการทำกิจกรรมระหว่างเรียน (E_1) เท่ากับ 76.05 และมีประสิทธิภาพในการทำแบบวัดการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาหลังเรียน (E_2) เท่ากับ 75.93 แสดงว่ากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 76.05/75.93 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75

ขั้นตอนที่ 2 ผลการใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แสดงดังตาราง 14

ตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
 วิจารณญาณระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่าน
 วรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ
 และความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนการใช้	19	40	16.58	5.86	18.29*	0.0000
หลังการใช้	19	40	26.11	5.59		

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของ
 นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่าน
 ภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่าน
 วรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจใน
 วัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ระหว่างก่อนและ
 หลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริม
 การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทาง
 ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนการใช้	19	20	7.42	1.61	25.72*	0.0000
หลังการใช้	19	20	14.37	2.34		

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรม
 การเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและ
 ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยกิจกรรม
 การเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 .05

3. ผลการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาที่เกิดขึ้นโดยใช้แบบบันทึกภาคสนาม พบว่า นักเรียนเกิดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในทุก ๆ ขั้นตอน ซึ่งความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบด้วย 1) แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion) 2) ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose) 3) อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences) 4) ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's Tone) 5) ระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style) โดย

ขั้นที่ 1 ขั้นเข้าใจในตัวอักษร (Literal understanding)

จากการศึกษาผลการจัดกิจกรรม พบว่า นักเรียนเกิดแรงจูงใจ อยากที่จะอ่าน เพื่อให้รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นจากการคิดวิเคราะห์คาดเดาเนื้อเรื่องผ่านการดูรูปภาพประกอบเนื้อหา หรือชื่อเรื่อง และเกิดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ในด้าน 1) การอนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences) จากการอ่านทำความเข้าใจ และสรุปความเข้าใจโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบของวรรณกรรม ลงในใบกิจกรรมโดยนักเรียนสามารถระบุข้อมูลจากการอ่านวรรณกรรมได้ว่า ชื่อเรื่องอะไร ฉากของเนื้อเรื่องว่าเกิดขึ้นที่ไหน ตัวละครมีใครบ้าง ปัญหาของเนื้อเรื่องคืออะไร เหตุการณ์หลักของเรื่องคืออะไร และมีตอบจบและวิธีแก้ไขปัญหาของเรื่องอย่างไร และ 2) สามารถระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style) ได้ จากการที่นักเรียนตอบคำถามเพื่อทดสอบความเข้าใจจากการอ่าน โดยนักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านเป็นงานเขียนประเภทใด มีลักษณะการเขียนอย่างไร

Character's traits and qualities	
The title of the story	Little Red Riding Hood
Setting	in a forest village city
Characters	Little Red Riding Hood Wolf Grandmother The hunter
Problem	Little Red Riding Hood was going to visit her grandmother who lived in a forest when she met a wolf.
Major Events	1. Little Red Riding Hood was told not to talk to strangers in the forest. 2. Little Red Riding Hood was told to go straight to her grandmother's house. 3. Little Red Riding Hood met a wolf in the forest. 4. Little Red Riding Hood was tricked by the wolf and was taken to his grandmother's house. 5. The hunter saved Little Red Riding Hood and her grandmother. 6. Little Red Riding Hood learned to be careful in the forest.
Theme	Be careful of strangers in the forest.

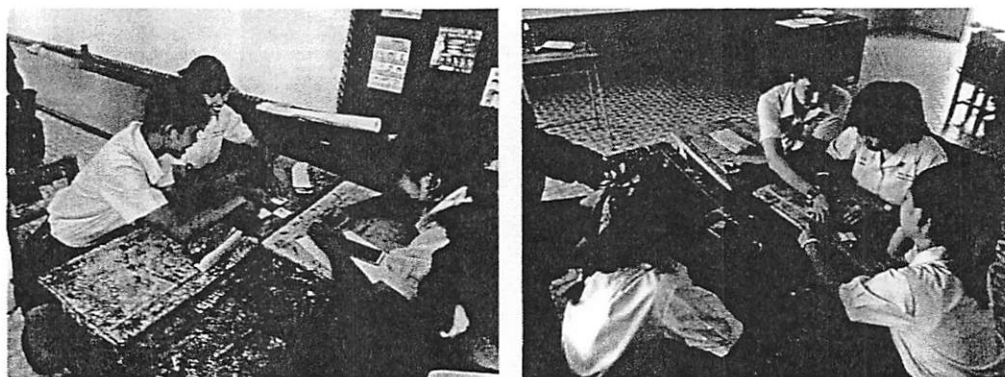
ภาพ 3 แสดงตัวอย่างใบกิจกรรม

และหลังจากการอ่านนักเรียนแต่ละคนช่วยกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หลังจากการอ่านถึงลีลาและลักษณะการเขียนของผู้เขียน ทำให้เกิดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในด้านลีลาการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style) จากการทำให้นักเรียนตอบคำถามของครูว่า What is the type of this story? เรื่องนี้เป็นงานเขียนประเภทใด และ What is the author's writing style? ผู้เขียนเขียนเรื่องนี้ในลักษณะใด โดยนักเรียนแต่ละคนช่วยกันตอบพูดคุย และรับฟังคำตอบและความคิดเห็นของเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ดังนี้

...นักเรียนตอบคำถาม พูดคุยกัน เพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่อง ลักษณะการเขียนเรื่องวรรณกรรมที่ได้อ่าน ซึ่งจากการที่นักเรียนได้ร่วมกันอภิปราย เสนอเหตุผล และแสดงความคิดเห็นจึงได้ข้อสรุปที่ถูกต้องของวรรณกรรมที่ได้อ่านในแต่ละเรื่อง

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5, การบันทึกภาคสนาม, 1 กรกฎาคม 2563)

ในชั้นที่ 1 ชั้นเข้าใจในตัวอักษร ได้กระตุ้นและส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา โดยนักเรียนมีการสังเกตเนื้อหาหลังจากการวรรณกรรมประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นถึงความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาในด้านต่าง ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ภาพ 4 แสดงนักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มเรียงลำดับภาพเหตุการณ์

...ในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 comic strips เรื่อง The Born Loser โดยนักเรียนแสดงความคิดเห็นจากการทำกิจกรรมเรียงลำดับภาพเหตุการณ์ โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความสงสัยในคำพูดของตัวการ์ตูน ถึงสำนวนในการกล่าวทักทาย จากการทำกิจกรรมกลุ่มเรียงลำดับเหตุการณ์ นักเรียนคนหนึ่งแสดงความคิดเห็นในกลุ่มว่า รูปภาพนี้มีคำว่า "hello" เป็นการทักทายควรเกิดขึ้นเป็นภาพแรก คนอีกคนจึงแย้งนักเรียนคนนั้นว่า อีกภาพก็มีคำว่า "hello" แล้วภาพไหนควรเป็นภาพแรก

(น.ส. เพ็ญ 10 และ นายเฮง 1, การบันทึกภาคสนาม, 1 กรกฎาคม 2563)

...กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 Poem เรื่อง Sweet Love Of Mine โดยนักเรียนแสดงความคิดเห็นจากการอ่านเนื้อหาบทกวีเรื่อง Sweet Love Of Mine นักเรียนคนหนึ่งตั้งข้อสงสัยถึงวัฒนธรรมทางภาษา ที่เกี่ยวพันเชื่อมโยงทางด้านความเชื่อ ศาสนาของชาวต่างชาติว่า คำศัพท์ที่ใช้ในวรรณกรรม หรือที่ชาวต่างชาติชอบใช้อูทาน หรือสื่อสาร ถึงขอบกล่าวถึง พระเจ้า (God) อย่างในบทกวีนี้ก็มีการเปรียบเทียบกับ divine ที่แปลว่า พระเจ้า

(นายพงษ์ 19, การบันทึกภาคสนาม, 9 กรกฎาคม 2563)

ขั้นที่ 2 ขั้นเข้าใจในเรื่องราว (Empathy)

จากการบันทึกภาคสนามศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ดังนี้

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยนักเรียนแสดงออกถึงการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในด้านการอนุมานและสรุปได้โดยมีเหตุผล (Drawing inferences) โดยนักเรียนสามารถระบุความหมายแฝงของ คำศัพท์ วลี หรือสำนวนต่าง ๆ ในวรรณกรรมได้ จากการแสดงความเข้าใจในพฤติกรรมของตัวละคร ผ่านการแลกเปลี่ยนเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของตนเองที่เกี่ยวข้องกับข้อความ เหตุการณ์ หรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม เพื่อทำความเข้าใจตัวละครโดยการวิเคราะห์ตัวละคร แรงจูงใจ และวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่อาจตามมาจากการกระทำของตัวละครได้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

...ในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 comic strips เรื่อง The Born Loser ผู้วิจัยได้สอบถามนักเรียนว่า *What does "Hello" in the last picture means?* (คำว่า "Hello" ในภาพสุดท้ายหมายถึงอะไร) นักเรียนคนหนึ่งตอบว่า *"the repairman hangs on the phone"* เพราะฝั่งตรงข้ามวางสาย คำว่า Hello ในภาพสุดท้ายจึงเป็นการสอบถามปลายสายว่ายังอยู่ไหม ไม่ใช่การกล่าวทักทาย โดยนักเรียนอนุมานและสรุปจากการอ้างถึงประโยคบทสนทนาก่อนหน้า

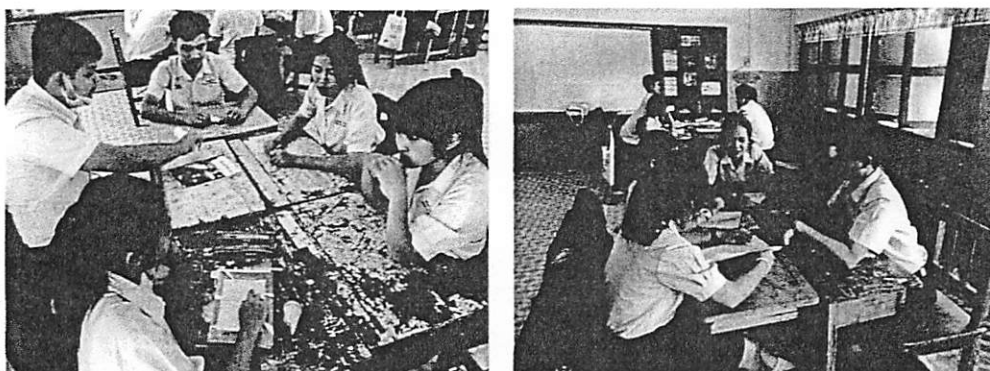
(น.ส. สดางค์ 8, การบันทึกภาคสนาม, 1 กรกฎาคม 2563)

...และในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง *Traveling to Australia? Here's what you need to know* ผู้วิจัยได้สอบถามนักเรียนว่า *Why they call "Australia's summer of hell"* นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นถึงสำนวน "summer of hell" ว่า "because it happened in summer" เป็นเพราะเหตุไฟไหม้ในออสเตรเลีย เกิดในช่วงฤดูร้อน ชาวออสเตรเลียจึงเรียกเหตุการณ์นี้ว่า summer of hell และนักเรียนยังสังเกตเห็นข้อสงสัยถึงความแตกต่างคำศัพท์ คำว่า "brushfire" และ "wildfire" ครูจึงให้นักเรียนดูรูปป่าในประเทศออสเตรเลียเปรียบเทียบกับป่าทั่วไป ให้นักเรียนอภิปรายถึงความแตกต่าง

จนได้ข้อสรุปร่วมกันในชั้นเรียนถึงการใช้คำศัพท์ที่แตกต่างกันเนื่องจากลักษณะต้นไม้
ในป่าของออสเตรเลียเป็นไม้พุ่ม จึงเรียกว่า brushfire

(นายพลีค 8, การบันทึกภาคสนาม, 14 กรกฎาคม 2563)

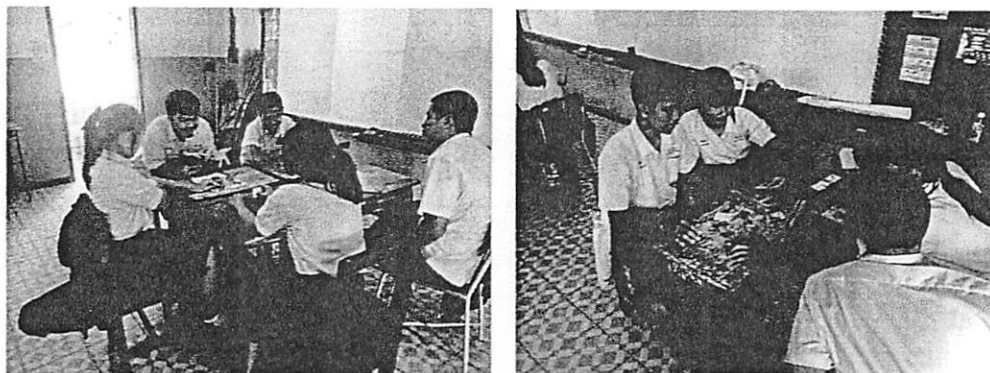
นอกจากนี้นักเรียนยังได้ใช้ประสบการณ์ส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ ในการแสดงถึง
ความเข้าใจถึงการกระทำของตัวละคร ดังนี้

ภาพ 5 แสดงนักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองที่เกี่ยวข้องกับข้อความ
เหตุการณ์ หรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง The Born Loser

...นักเรียนคนที่ 1 เล่าถึงประสบการณ์เกี่ยวกับการโทรแจ้งที่ผิดพลาดว่า “I
used to call to inform the electricity authority that the power in our village
went out but there is a power cut only my home then I realized that my fault
I call back to say sorry” แสดงถึงความผิดพลาดจากความเข้าใจผิด ซึ่งเชื่อมโยงถึง
เหตุผลของตัวละคร Mrs. Thornapple ที่โทรไปขอยกเลิกการซ่อม TV เพราะความไม่
รอบคอบของตนเองที่สวมแว่นตาผิดอันทำให้มองไม่ชัดเลยนึกว่าทีวีเสีย นักเรียนคนที่
2 แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมถึงผลลัพธ์ของการกระทำของ Mrs. Thornapple ว่า
“She makes other people lost their time” ซึ่งสอดคล้องกับนักเรียนคนที่ 3 เล่า
ประสบการณ์ในการวางสายในผู้อื่นว่า “I used to hang up on call center
because it wastes my time” ซึ่งแสดงเหตุผล และแรงจูงใจของตัวละคร repairman
วางสายของ Mrs. Thornapple เพราะทำให้เสียเวลา

(น.ส. มุก 4 และ นายตัน 3, การบันทึกภาคสนาม, 1 กรกฎาคม 2563)

ภาพ 6 แสดงนักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายข้อความ เหตุการณ์ และประเด็นต่าง ๆ ในวรรณกรรม

จากการสอบถามนักเรียนโดยยกประเด็น หรือข้อความจากเนื้อเรื่องในวรรณกรรม นักเรียนมีความกระตือรือร้น และสนใจในการบอกเล่า และแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลาย เพราะนักเรียนเชื่อมโยงกับประสบการณ์และความรู้สึกส่วนตัวต่อเหตุการณ์ดังกล่าว ดังต่อไปนี้

...จากเรื่อง Carly กับข้อความว่า "They don't like me because I'm strange and different from them" นักเรียนคนที่ 1 กล่าวว่า "For me, sometime not because I don't like someone by their look but I'm scared" แสดงความเห็นใจกับตัวละครที่กล่าวปฏิเสธการช่วยเหลือ บางที่อาจไม่ใช่เพราะไม่ชอบ แต่เป็นเพราะตัวเองกลัวคนแปลกหน้า นักเรียนคนที่ 2 เสริม "It's hard to live with someone who different from me. We can't eat or live in the same things" ซึ่งแสดงความคิดเห็นต่อตัวละคร ที่ยับยั้งความช่วยเหลือให้ Carly แล้ว แต่ไม่ตรงต่อความต้องการของ Carly จึงได้แสดงความคิดเห็นว่าบางที่ การอยู่ร่วมกับคนที่กินและอยู่ไม่เหมือนกัน จึงเป็นเรื่องยากที่จะให้อยู่ร่วมกันได้

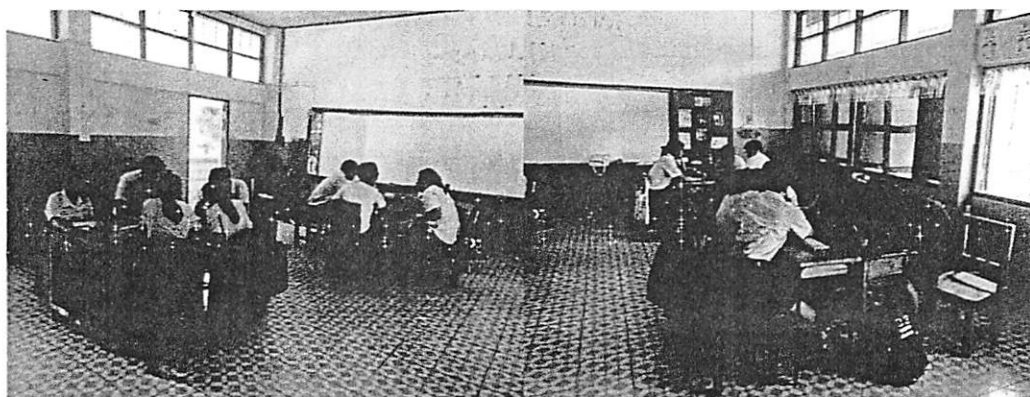
(น.ส. สตางค์ 8 และ น.ส. ริน, การบันทึกภาคสนาม, 1 กรกฎาคม 2563)

...และจากเรื่อง Sweet Love Of Mine นักเรียนตื่นตื่นกับการบอกเล่า ประสบการณ์ส่วนตัวกันมาก เนื่องจากเป็นเรื่องใกล้ตัว จากคำถาม How do you feel when you in love? และ What would you do when you love someone? ทำให้ นักเรียนได้แสดงถึงทัศนคติต่าง ๆ ทางด้านความรักของนักเรียนที่ทั้งมีความสุข และ เศร้า ซึ่งทำให้นักเรียนเข้าใจถึงความรู้สึกความรักของผู้เขียน เนื่องจากนักเรียนเคยมีความรู้สึกเดียวกัน เคยมีประสบการณ์เดียวกันกับผู้เขียน ว่าทำไมผู้เขียนถึงแสดงออก ด้านความรักเช่นนั้น เพราะรักและหลงคนรักของตนเองมาก

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5, การบันทึกภาคสนาม, 9 กรกฎาคม 2563)

ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึง เหตุผล แรงจูงใจ และวิเคราะห์ผลลัพธ์ตัวละคร ซึ่งได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กันอย่างหลากหลาย ทำให้นักเรียนได้เข้าใจถึงแง่มุมต่าง ๆ ของตัวละครโดยไม่ตัดสินตัวละคร ว่าเหตุใดเขาจึงทำเช่นนั้น และผลลัพธ์ของการกระทำนั้นเป็นอย่างไร ซึ่งเป็นความสามารถการอนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences)

ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา โดยนักเรียนแสดงออกถึงความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาในด้าน 1) การใช้คำเปรียบเทียบ (Simile) และ 2) การใช้การเปรียบเทียบ (Metaphor) โดยครูยกตัวอย่างประโยคในเนื้อหาคำเรื่อง Sweet Love Of Mine ที่มีการเปรียบเทียบทั้ง 2 รูปแบบ ทำให้นักเรียนวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการใช้ Simile กับ Metaphor ได้จากการอ่านเรื่อง Sweet Love Of Mine และสามารถระบุได้ว่าประโยคไหนของข้อความเป็น Simile หรือ Metaphor

ภาพ 7 แสดงนักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันระดมสมองวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการใช้ Simile กับ Metaphor

นักเรียนแต่ละกลุ่มสังเกตตัวอย่างประโยค ร่วมกันวิเคราะห์ อภิปราย และสืบค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องของการใช้ Simile กับ Metaphor ตัวอย่างเช่น

... Simile การเปรียบเทียบหนึ่งเหมือนกับสิ่งหนึ่ง โดยมักจะมีการใช้คำว่า like หรือ as แต่ Metaphor จะบอกว่าสิ่งนั้นเปรียบเป็นอีกสิ่งเลย ไม่มีมีการใช้ like หรือ as
(น.ส. ชิม 7, การบันทึกภาคสนาม, 9 กรกฎาคม 2563)

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความแตกต่างระหว่าง Simile กับ Metaphor เพิ่มเติมพร้อมกับให้ตัวอย่างเพิ่ม เช่น He's become a shell of a man. นักเรียนสามารถบอกได้ว่าประโยคนี้ มีการใช้ Metaphor ในการเปรียบเทียบว่าเขาเหลือแต่เปลือก ให้ความหมายว่าหมายความว่าข้างในไม่เหลืออะไร หรือเป็นคนไม่มีอะไร ไม่ได้แปลว่าเขากลายเป็นเปลือกหอย ดังนั้นจากการที่ครูให้นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ และอภิปรายการใช้ Simile กับ Metaphor และความหมายของเนื้อหาคำ โดยนักเรียนพิจารณาจากวรรณกรรมเรื่อง Sweet Love Of Mine ทำให้นักเรียนเข้าใจวัฒนธรรม

ทางภาษาในการใช้ภาษาที่ผู้เขียนจงใจใช้ Simile กับ Metaphor ในการแต่งบทกวีให้เกิดภาพพจน์ ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องราว ไม่ได้ให้ความหมายตรงตัวตามตัวอักษร

ขั้นที่ 3 ขั้นอุปมา (Analogy)

จากการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ โดยมีแบบ บันทึทกภาคสนามเป็นตัวสนับสนุน พบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ดังนี้

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยนักเรียนแสดงออกถึงการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณในด้านการอนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences) โดยจาก การที่นักเรียนได้จินตนาการตนเองเป็นตัวละคร จากสถานการณ์ที่ครูกำหนด เชื่อมโยง ประสบการณ์ของตนเองกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวรรณกรรม ว่าหากเป็นนักเรียนจะทำเช่นไร

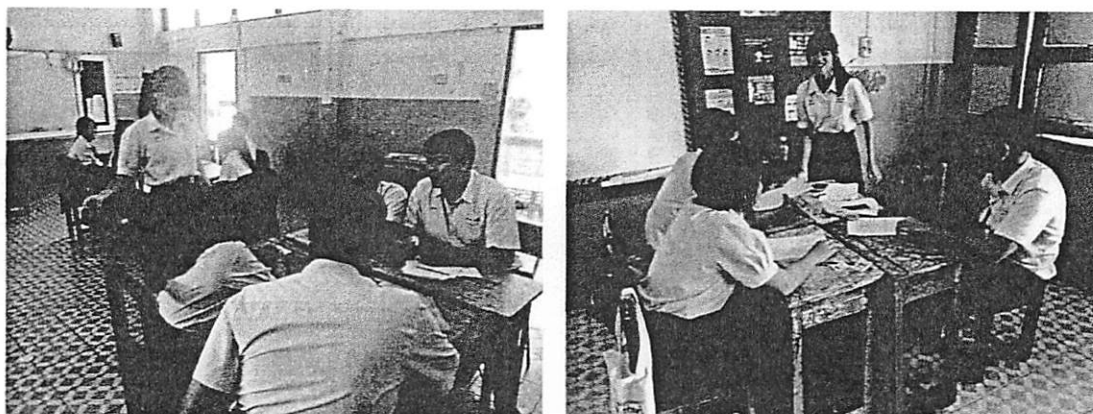
ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา โดยนักเรียนแสดงออกถึงความเข้าใจใน วัฒนธรรมทางภาษาในด้านการใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ (situation dialog) โดย นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารบอกเล่าความรู้สึกของตนเอง จากการ จินตนาการตนเองเป็นตัวละคร ตามสถานการณ์จากวรรณกรรมที่ครูกำหนดได้ ซึ่งจะแสดงใน รายละเอียดดังต่อไปนี้

ครูสนทนากับนักเรียนเพื่อทบทวนวรรณกรรมที่นักเรียนได้ศึกษาเรียนรู้ไปเมื่อช่วงโม่งที่ แล้ว โดยสนทนาถึงการทบทวนเนื้อหา ความรู้เดิมเรื่องการใช้คำศัพท์ สำนวน ในเนื้อเรื่องจากการ นำเสนอรูปภาพเนื้อหาแล้วให้นักเรียนเล่าเรื่องตามรูปภาพ และสอบถามคำศัพท์ และสำนวน

โดยครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน แล้วให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม อภิปรายแสดง ความ คิดเห็น โดยครูกำหนดสถานการณ์และตัวละครจากวรรณกรรม โดยครูสอบถามนักเรียนว่า หาก นักเรียนเป็นตัวละครดังกล่าว If you were (character) what would you do? นักเรียนจะทำอย่างไร และ If you were (character) what should you do? ควรทำอะไรบ้าง ให้นักเรียนอนุมานสมมติ ตนเองเป็นตัวละครต่าง ๆ นักเรียนแสดงความคิดเห็นและช่วยกันวิพากษ์การกระทำของตัวละคร ยกตัวอย่างเช่น

...จากวรรณกรรมเรื่อง Carly นักเรียนคนหนึ่งเสนอว่าหากตนเองเป็น Mrs. Thomapple ตนเองจะขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นก่อน เช่นสามี เพื่อตรวจสอบความ ผิดพลาดให้แน่ใจเสียก่อน "If I were Mrs. Thomapple, I would ask for help from others such as husband before call to repairman. To make sure." แต่มีนักเรียน อีกคนภายในกลุ่มแย้ง ว่าทราบได้อย่างไรว่า Mrs. Thomapple มีสามีแล้ว "How do you know she had a husband?" นักเรียนคนแรกจึงอธิบายว่า "From name titles" คือจากการสังเกตคำนำหน้านามชื่อ และเพื่อนร่วมชั้นคนอื่น ๆ ในแต่ละกลุ่มก็ร่วมกัน แสดงความคิดเห็น และช่วยกันวิพากษ์ข้อดี และข้อเสียของการกระทำดังกล่าว

(น.ส. จำ 14 และ นายแบล็ค 17, การบันทึกภาคสนาม, 2 กรกฎาคม 2563)

ภาพ 8 แสดงนักเรียนทำกิจกรรมวิพากษ์ตัวละคร

จากการทำกิจกรรมให้นักเรียนจินตนาการตนเองเป็นตัวละคร แสดงความคิดเห็นและวิพากษ์การกระทำ ทำให้นักเรียนเกิดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในด้านการอนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences) โดยนักเรียนอ้างเหตุและผลจากเนื้อเรื่องในวรรณกรรม เชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองมาได้แย้งกับเพื่อนร่วมชั้นจนหาข้อสรุปเหตุและผลของการกระทำ

ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผล (Reflection)

จากการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ โดยมีแบบบันทึกภาคสนามเป็นตัวสนับสนุน พบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ดังนี้

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยนักเรียนแสดงออกถึงการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในด้าน 1) แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion) และ 2) การอนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences) โดยจากการที่นักเรียนนำข้อค้นพบจากการอ่าน และการอุปมา มาสะท้อนความคิด แลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกัน วิพากษ์ความคิดเห็นในการประเมินค่าตัวละคร แก่นสารของตัวละคร และแก่นเรื่อง (Theme) ของเรื่องราวจากวรรณกรรมเกี่ยวกับเหตุการณ์และพฤติกรรมของตัวละคร เพื่อทำความเข้าใจเหตุผลของการกระทำของตัวละคร และตีความ ประเมินตัวละครโดยการแยกแยะความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริง (fact) และความคิดเห็น (opinion) ในเนื้อหาของวรรณกรรม

จากการขึ้นอุปมาครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน (กลุ่มเดิม) แล้วให้นักเรียนแต่ละคนอภิปรายแยกแยะข้อเท็จจริง (fact) และความคิดเห็น (opinion) ในเนื้อหาของวรรณกรรม และแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อเหตุการณ์และพฤติกรรมของตัวละครในวรรณกรรม และนำผลและข้อมูลจากการอุปมา มาวิพากษ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่ม เพื่อประเมินค่าตัวละคร แก่นสารของตัวละคร และแก่นเรื่อง (Theme) ของวรรณกรรม จากการวิเคราะห์เหตุการณ์และการกระทำของตัวละครเหล่านั้นเป็นอย่างไร และส่งผลอย่างไร โดยนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นได้ ดังต่อไปนี้

ครูตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความคิดของนักเรียน โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันระบุข้อเท็จจริง (fact) และความคิดเห็น (opinion) เนื้อหาในวรรณกรรม เพื่อนำไปสู่แนวทางในการสะท้อนผลของวรรณกรรม ตัวอย่างเช่น

...จากวรรณกรรมเรื่องดังกล่าว นักเรียนคิดว่าประโยคไหนแสดงเท็จจริง (fact) และประโยคไหนเป็นการความคิดเห็น (opinion) เพราะเหตุใด นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปราย พูดคุยแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่ม แล้วนำคำตอบออกมานำเสนอ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกลุ่มอื่น เกิดการวิพากษ์จนได้ข้อสรุปที่ถูกต้องได้ว่า ประโยคที่เป็นความคิดเห็น จะต้องประประโยคที่แสดงความรู้สึก แสดงความคาดคะเน การเปรียบเทียบ ข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นของผู้เขียน

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5, การบันทึกภาคสนาม, 2 กรกฎาคม 2563)

ครูได้สอบถามนักเรียนต่อการอภิปรายแยกแยะข้อเท็จจริง (fact) และความคิดเห็น (opinion) แล้วการที่ตัวละครแสดงความคิดเห็นดังกล่าว สามารถอนุมานหรือสื่อได้ว่า ตัวละครดังกล่าวเป็นคนอย่างไร เพื่อประเมินค่าตัวละคร แก่นสารของตัวละคร และแก่นเรื่อง (theme)

...จากการข้อคิดเห็นของตัวละคร His / Her behavior is good or bad, why? พฤติกรรมแบบนั้นดีหรือไม่อย่างไร What is the effect from his/her behavior? พฤติกรรมแบบนั้นส่งผลกระทบต่ออย่างไร และจากราวราวทั้งหมดแก่นสารของเรื่องนี้คืออะไร What's theme in this literature? โดยนักเรียนแต่ละคนช่วยกันแสดงความคิดเห็น และตอบคำถามดังกล่าว

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5, การบันทึกภาคสนาม, 2 กรกฎาคม 2563)

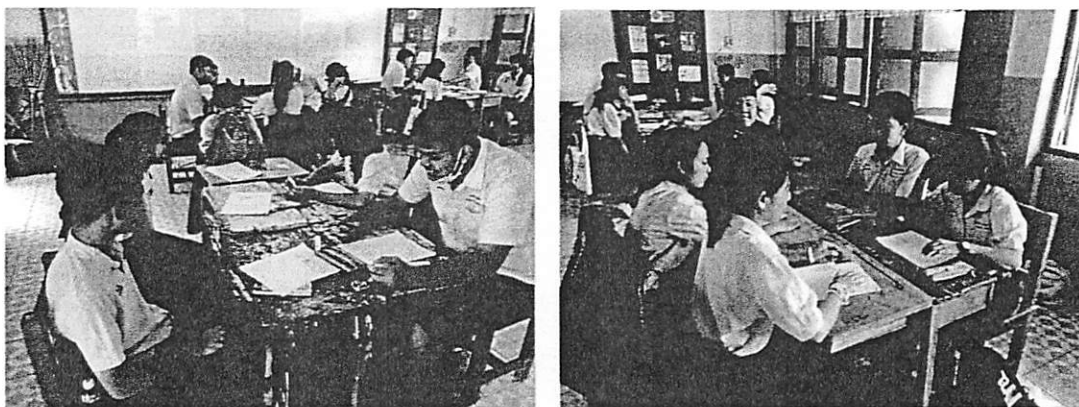
ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินค่า (Evaluation)

จากการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ โดยมีแบบบันทึกภาคสนามเป็นตัวสนับสนุน พบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ดังนี้

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยนักเรียนแสดงออกถึงการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในด้าน 1) ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose) และ 2) ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's Tone) โดยนักเรียนแสดงทัศนคติของตนที่มีต่อวรรณกรรม จากการประเมินเนื้อเรื่อง อภิปรายและประเมินจุดประสงค์ (purpose) อารมณ์ (mood and tone) และวิเคราะห์คุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เขียน เปรียบเทียบกับค่านิยม คุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียน

นักเรียนแต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่ได้จากการอภิปราย และวิพากษ์ประเมินเนื้อเรื่องจากชั่วโมงที่แล้ว มาวิเคราะห์เพื่อตีความประเมินจุดประสงค์ (purpose) และอารมณ์ (mood and tone) ของวรรณกรรม โดยอาศัยข้อมูลสนับสนุนจากเนื้อเรื่องและประสบการณ์เดิมของสมาชิก

ภายในกลุ่ม เพื่อวิเคราะห์คุณค่าความแตกต่างของค่านิยมทางสังคมและวัฒนธรรมของนักเรียน โดยครูคอยเป็นผู้กระตุ้น สอบถามและให้คำแนะนำ ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ทำให้นักเรียนแต่ละคน สามารถประเมินจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose) และระบุนามณ์ (Recognizing an author's Tone) ได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ภาพ 9 แสดงนักเรียนแต่ละคนร่วมกันวิเคราะห์ เพื่อประเมินค่าวรรณกรรม

นักเรียนแต่ละคน ร่วมกันอภิปรายและวิพากษ์ เพื่อประเมินวรรณกรรม แล้วบันทึกลงในแบบบันทึกการเรียนรู้ ตอนที่ 1

แบบบันทึกการเรียนรู้ เรื่อง Traveling to Australia? Here's what you need to know

Name Aranya Iobakit Class 5 No. 14

Part 1

Instruction: From discussion activity, answer these questions.

Give example of the fact in the poem Australia's largest forest fire

Give example of the opinion in the poem Help each other prevent forest fires.

The tone of this poem is Sadly concerned

The writing style of this poem is Write news information, expository

The purpose of this poem is Warn people to help conserve the environment.
advise inform

ภาพ 10 แสดงตัวอย่างแบบบันทึกการเรียนรู้ ตอนที่ 1

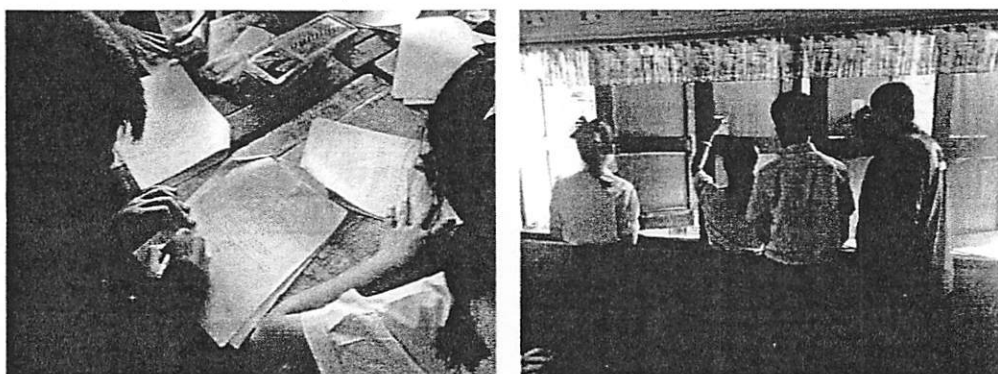
ขั้นที่ 6 ขั้นตระหนักรู้ (Recognition)

จากการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ โดยมีแบบบันทึกภาคสนามเป็นตัวสนับสนุน พบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ดังนี้

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยนักเรียนแสดงออกถึงการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในด้าน 1) การระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose) และ 2) อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences) โดยการแสดงความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่อง และตัดสินคุณค่าของวรรณกรรม โดยการการพูดอภิปรายนำเสนอแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่ม แล้วนำผลการวิพากษ์มาพิจารณาตัดสินคุณค่าของวรรณกรรม มาเขียนอธิบายความเข้าใจ ความรู้สึก และความคิดเห็น ลงในแบบบันทึกการเรียนรู้ เป็นการตอบสนองอย่างอิสระต่อวรรณกรรมที่อ่าน หลังจากที่นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน นักเรียนแต่ละคนจะติดแบบบันทึกการเรียนรู้ของตนเองไว้ตามมุมต่าง ๆ ของห้อง แล้วให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนเดินเวียนอ่านความรู้สึกและความคิดเห็นของคนอื่น ๆ ในเวลาที่ครูกำหนด โดยขณะเดินชมแบบบันทึกการเรียนรู้ของเพื่อน นักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็น ดิชม และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ต่อทัศนคติจากการอ่านของเพื่อน โดยระบุว่าเห็นด้วยเพราะอะไร และไม่เห็นด้วยเพราะอะไร

ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา โดยนักเรียนแสดงออกถึงความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาในด้าน การใช้สำนวน (Idiom) และ การใช้ภาษิต (Proverb) โดยการเขียนสรุปข้อคิด หรือคติสอนใจที่ได้จากการอ่านวรรณกรรม ออกมาในรูปแบบสำนวน (Idiom) หรือภาษิต (Proverb) จากการสืบค้นการใช้สำนวนและสุภาษิต ที่สอดคล้องกับสิ่งที่นักเรียนได้จากการอ่านวรรณกรรมเรื่องนั้น ๆ ซึ่งจะแสดงรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ครูแจกกระดาษโน้ตให้ผู้เรียนคนละ 1 ใบ ให้ผู้เรียนแต่ละคนประเมินจุดประสงค์ (purpose) ของเรื่อง และเขียนตีความข้อคิดที่ได้จากวรรณกรรมโดยเขียนสรุปเป็นสำนวนสุภาษิต แล้วใช้โทรศัพท์มือถือค้นหาสำนวนภาษิตภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องเขียนลงบนกระดาษ แล้วนำกระดาษโน้ตไปติดตามผนังห้องให้เพื่อนร่วมชั้นเดินเวียนกันอ่าน และเขียนแสดงความคิดเห็น ดิชม และข้อเสนอแนะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการประเมินวรรณกรรม

ภาพ 11 แสดงนักเรียนแต่ละคนทำกิจกรรมตีความเป็นข้อคิดที่ได้จากวรรณกรรม และสะท้อนคิดข้อคิดเห็นของเพื่อน

นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน โดยนักเรียนแต่ละคนเดินเวียนดูผลงานของเพื่อนร่วมชั้น ในเวลาที่ครูกำหนด โดยขณะเดินชมนักเรียนสามารถเขียนแสดงความคิดเห็น ดิชม และ

ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในรูปแบบของข้อความและสัญลักษณ์ โดยอาจจะให้เป็นจำนวนดาว หรือรูปไบหน้าแสดงอารมณ์ที่ชื่นชอบ เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยต่อทัศนะจากการอ่านของเพื่อน โดยต้องมีการระบุด้วยว่าเห็นด้วยเพราะอะไร และไม่เห็นด้วยเพราะอะไร โดยอาศัยข้อมูลและเหตุผลจากการทำกิจกรรมในขั้นตอนต่าง ๆ ก่อนหน้านี้ ซึ่งนำไปสู่ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้านวัตถุประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose) โดยใช้ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในด้านการอนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences) ในการตรวจสอบและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้น ตัวอย่างเช่น

...น.ส. เฟย์ 15: I agree with you because manner is important. นายเฮง: Absolutely yes. น.ส. แป้ง: I couldn't agree more. น.ส. หมิว: I love the way you think and your proverb matches with this story. เป็นต้น

(นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5, การบันทึกภาคสนาม, 6 กรกฎาคม 2563)

นักเรียนแต่ละคนเปิดใจยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมชั้น และสามารถปรับเปลี่ยนข้อคิด หรือข้อคิดเห็นของตนเองได้ เมื่อมีเหตุผลที่เพียงพอจากการรับฟังข้อมูลหลากหลายด้านจากเพื่อนร่วมชั้น โดยนักเรียนแต่ละคนพิจารณาทบทวน แล้วนำข้อมูล ข้อคิดเห็นที่ได้มาตัดสินคุณค่า และให้คำจำกัดความถึงข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน โดยการเขียนอธิบายความเข้าใจ ความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเอง ลงในแบบบันทึกการเรียนรู้

Part 2
Instruction: Read the literature and describe your opinion and feeling about the story.

I feeling giddy and happy when I read this poem I just want to squeeze this night and never let go every time I come in this poem is like the feeling when food arrives at my table after we haven't eaten all day.

I think it so sweet.

ภาพ 12 แสดงแบบบันทึกการเรียนรู้ ตอนที่ 2 บันทึกความเข้าใจ ความรู้สึก และความคิดเห็นต่อวรรณกรรม

จากการที่นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ซึ่งเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้วรรณกรรมภาษาอังกฤษที่นักเรียนสนใจ กระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น เพราะมีเนื้อหาที่เชื่อมโยงกับประสบการณ์ของนักเรียน ได้ฝึกการกระตุ้นความคิด สังเกต ขณะอ่าน และซึมซับวัฒนธรรมทางภาษาจากการอ่านวรรณกรรมประเภทต่าง ๆ ฝึกทำงานเป็นกลุ่ม มีการอภิปราย วิพากษ์ และนำเสนอความคิดเห็นของตนเอง เป็นการฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นในแง่มุมต่าง ๆ มีการอ้างอิงข้อมูลให้เหตุผลในการสนับสนุนความคิด และฝึกการยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างและหลากหลาย ดังนั้นกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ จึงช่วยส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนมีความสนใจ สนุกสนานเพลิดเพลินในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการอ่านสื่อต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้อีกด้วย

ขั้นตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

ผลการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ จำนวน 4 หัวข้อ ได้แก่ 1) What do you think about learning through English literature? (นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ) 2) Things you like and dislike in this course, Why? (สิ่งที่นักเรียนชอบ และไม่ชอบในการเรียน เพราะเหตุใด) 3) What are the benefits from learning English through reading literature? (อะไรคือประโยชน์ของการเรียนผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ) และ 4) How can you apply this course to your everyday life? (นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปประยุกต์ใช้ได้อย่างไร) จากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 19 คน โดยนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นผ่านการเขียนลงในแบบสอบถาม ซึ่งจะแสดงรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. What do you think about learning through English literature? (นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ) จากการที่นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็น นักเรียนได้เขียนโดยใช้คำว่า like และ fun (f=15) และกิจกรรมทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น (f=4) ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า วรรณกรรมภาษาอังกฤษสามารถกระตุ้นความสนใจในการอ่านของนักเรียน และส่งเสริมการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

...The story is very interesting and fun (เนื้อเรื่องน่าสนใจ และสนุกสนาน)

...I really like these stories. It makes me feel excited. (ฉันชอบเรื่องเหล่านี้มาก มันทำให้ฉันรู้สึกตื่นเต้น)

...I like it because it made me know foreigners' story. (ฉันชอบ เพราะมันทำให้ฉันได้เรียนรู้เรื่องราวของชาวต่างชาติมากขึ้น)

...It's fun to predict the story with my friends. (มันสนุก เมื่อได้คาดเดาเนื้อเรื่องกับเพื่อน ๆ)

...I think talking and sharing opinion with my friends help me understand the story and better. (ฉันคิดว่า การพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ ทำให้ฉันเข้าใจเนื้อเรื่องมากยิ่งขึ้น)

...It helps me know myself and others by discussing (มันช่วยให้ฉันรู้จักตนเอง และคนอื่น ๆ จากการสนทนา)

...It increases my English skills and knowledge during reading (มันช่วยเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษและความรู้)

2. Things you like and dislike in this course, Why? (สิ่งที่นักเรียนชอบ และไม่ชอบในการเรียน เพราะเหตุใด) สิ่งที่นักเรียนชื่นชอบในการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ คือ สื่อ ได้แก่ เนื้อเรื่องจากวรรณกรรม และ รูปภาพ (f=8) และกิจกรรม (f=9)

... I like the instruction medias because there are various, interesting and suitable. (ชอบสื่อ เพราะมีหลากหลาย น่าสนใจ และเหมาะสมกับการเรียน)

...Activities are fun. I like to work with my friends. (กิจกรรมสนุก ฉันชอบทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ)

... I like it because it's so funny and entertain. I get to imagine in class. (ชอบเพราะสนุก และเพลิดเพลิน ฉันได้ใช้จินตนาการในการเรียน)

... I like the story because it's enjoyable. (ฉันชอบเนื้อเรื่อง เพราะมันสนุก)

...I like debating and discussing with friends about characters and events. These arguments are more entertaining. (ฉันชอบการโต้แย้งและพูดคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับตัวละคร และเหตุการณ์ต่าง ๆ การโต้แย้งทำให้สนุก)

และสิ่งที่นักเรียนไม่ชอบในกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ คือมีความเครียดจากการทำกิจกรรมที่ไม่เป็นอย่างที่นักเรียนคาดหวังไว้ (f=1) และคำศัพท์ยาก (f=1) ยกตัวอย่างเช่น

...Sometimes it's stress because I have to think a lot and I didn't use to speak English too much like this. (บางครั้งเครียด เพราะต้องใช้ความคิดตลอด และไม่เคยพูดภาษาอังกฤษเยอะขนาดนี้)

...I find a difficult word and my dictionary don't tell the clearly meaning It's hard to understand (นักเรียนเจอคำศัพท์ที่ยากต่อความเข้าใจ เนื่องจากไม่สามารถแปลตรงตัวได้)

3. What are the benefits from learning English through reading literature? (อะไรคือประโยชน์ของการเรียนผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ) นักเรียนได้รับประโยชน์ที่หลากหลายจากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ทั้งด้านทักษะการใช้ความคิด (f=4) จินตนาการ (f=3) คำศัพท์และสำนวนทางภาษา (f=9) สังคมและวัฒนธรรม (f=3) ตัวอย่างเช่น

...Reading literatures open my mind and my world because it trains my mind to be flexible and comprehend my friends' points of view (การอ่านวรรณกรรมทำให้ฉันเปิดใจและเปิดประสบการณ์ใหม่ และเข้าใจมุมมองของเพื่อน)

...It made me know about new information about language, culture, society, and history that I never knew before. (มันทำให้ฉันได้รู้จักข้อมูลใหม่ต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษา วัฒนธรรม สังคม และประวัติศาสตร์ ที่ฉันไม่เคยรู้มาก่อน)

... It made me know lot of new vocabulary and idioms. (มันทำให้ฉันได้เรียนรู้คำศัพท์และสำนวนใหม่ ๆ)

...Reading English literature helps me practice about imagine and get more information form abroad. (การอ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษช่วยให้ฉันฝึกจินตนาการ และรับรู้ข้อมูลจากต่างประเทศ)

...It made me think critically while I'm reading. Don't believe easily and always think cause and effect. (มันทำให้ฉันคิดอย่างมีวิจารณญาณขณะอ่าน ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ และคำนึงถึงสาเหตุและผลกระทบ)

4. How can you apply this course to your everyday life? (นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปประยุกต์ใช้ได้อย่างไร) จากการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม

ภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างหลากหลาย ทั้งประยุกต์ใช้กับบทอ่านเนื้อหาอื่น ๆ จากสื่อต่าง ๆ (f=12) รู้จักคิดวิเคราะห์ ผ่านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประเมินเรื่องราวต่าง ๆ ใช้เหตุผลก่อนตัดสินใจ และเลือกรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล (f=7) ดังต่อไปนี้

...I can use this way to read another text in my dairy life such as advertisement, news or gossip news. (ฉันสามารถใช้วิธีการนี้ในการอ่านเนื้อหา อื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น โฆษณา ข่าว หรือข่าวซุบซิบ)

...I have to analyze and think before judge or believe in something. (ฉันต้องวิเคราะห์ และคิดก่อนตัดสินใจหรือเชื่อในบางสิ่ง)

...Apply to everything not only in the book but also in social media because nowadays there are so many information is fake. (ประยุกต์ใช้กับทุกสิ่งไม่เพียงแต่ในหนังสือ แต่ยังมีในสังคมออนไลน์ เพราะทุกวันนี้เต็มไปด้วยข้อมูลปลอม)

... Evaluate what we are reading by asking some questions and find evidence to support. (ประเมินเรื่องที่อ่านโดยการถาม และหาหลักฐานสนับสนุน)

จากความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษของนักเรียน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้วรรณกรรมภาษาอังกฤษในชั้นเรียน เพราะวรรณกรรมภาษาอังกฤษ สามารถดึงดูดความสนใจ และจูงใจนักเรียนในการอ่าน ผูกและพัฒนาระบบการคิดของนักเรียน ให้มีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผ่านการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ทั้งการอภิปราย วิพากษ์ และแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เพราะได้จินตนาการ และเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของตนเอง ทั้งยังได้เรียนรู้ภาษาทั้งด้านคำศัพท์ การใช้สำนวนต่าง ๆ จากการอ่าน ดังนั้นการอ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษจึงช่วยส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียน นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่านในชีวิตประจำวันได้อีกด้วย

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยจะสรุปผลการวิจัยตามจุดประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

2.3 เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สรุปผลการวิจัย

จากการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75

1. ผลการสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 มีข้อสรุปดังนี้

1.1 ผลการสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยสร้างตามแนวคิด Reader- response theory ของ Thomson (1987) ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 6 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นเข้าใจในตัวอักษร (Literal understanding) ขั้นที่ 2 ขั้นเข้าใจในเรื่องราว (Empathy) ขั้นที่ 3 ขั้นอุปมา (Analogy) ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผล (Reflection) ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินค่า (Evaluation) ขั้นที่ 6 ขั้นตระหนักรู้ (Recognition) โดยมีเนื้อหาของกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 4 กิจกรรม คือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 Comic strips เรื่อง The Born Loser กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 Short story เรื่อง Carly กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 Poem เรื่อง Sweet Love Of Mine กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 Passage เรื่อง Traveling to Australia? Here's what you need to know

1.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า โดยภาพรวมกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.58) และแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.65)

1.3 ผลการประเมินประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ โดยการตรวจสอบความเหมาะสมด้านภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี อำเภอพานาน จังหวัดน่าน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในด้านภาษา พบว่า ภาษาที่ใช้ในบางกิจกรรมค่อนข้างยาก ระยะเวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมยังไม่สอดคล้องกับความยาวของเนื้อหาและสื่อ และการประเมินประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี อำเภอพานาน จังหวัดน่าน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 9 คน พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.05/75.93

ขั้นตอนที่ 2 การใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. ผลการใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 19 คน มีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 19 คน มีคะแนนความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผลการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ พบว่าระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความสนใจในการทำกิจกรรม มีการอภิปราย ได้ตอบ แสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นถึงประเด็นที่เกิดขึ้นในวรรณกรรม โดยผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมจากเหตุการณ์ต่าง ๆ พบว่า นักเรียนเกิดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ โดยนักเรียนสามารถแยกความจริงและความคิดเห็นของบทอ่านในวรรณกรรมได้ จากการวิเคราะห์ พุดคุย แลกเปลี่ยนความคิดโดยการให้เหตุผล และวิพากษ์ข้อมูลจากวรรณกรรม จนสามารถนำข้อมูลที่ได้มา อภิปรายสรุปผลร่วมกันได้ว่า ประโยคนี้เป็นความจริงหรือความคิดเห็น เพราะเหตุใด อีกทั้งนักเรียนยังสามารถระบุจุดประสงค์ อารมณ์ และบุคลิกภาพการเขียนของผู้เขียน จากการอนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล โดยอาศัยข้อมูลสนับสนุนจากเนื้อหาในวรรณกรรม ผ่านการตีความและบอกเล่าเหตุการณ์ที่เชื่อมโยงกับประสบการณ์ของนักเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า ระหว่างเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนเกิดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา โดยนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจถึงความหมายแฝงของคำศัพท์ สำนวน ภาษิต ซึ่งเป็นศัพท์เฉพาะและการใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ จากการอ่าน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันจนสามารถสร้างและสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มีการอนุมานและสรุปจากบริบทของเนื้อหาจากการอ่านวรรณกรรม โดยนักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นต่อวรรณกรรม โดยการเขียนสรุปความ เขียนแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และข้อคิดที่ได้จากการอ่าน เป็นสำนวนและสุภาษิต จากการสืบค้นข้อมูลทางภาษาโดยใช้อินเทอร์เน็ตเป็นตัวช่วย ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมทางภาษาจากสื่อที่หลากหลาย ทั้งจากการอ่านและการสืบค้น

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

จากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ พบว่า ระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนรู้นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้น และสนุกสนานในการเรียนรู้ และมีทัศนคติที่ดี แสดงความคิดเห็นเชิงบวกต่อการเรียนรู้การเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม ทั้งต่อด้านเนื้อหาวรรณกรรมและกิจกรรมต่าง ๆ ว่ามีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาได้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผลการสร้างและประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน โดยการตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.58) และมีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.65) ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้เริ่มจากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด Reader-response approach ของ Thomson (1987) และทำการวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ ในการดำเนินการพัฒนาจกรรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่องตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และได้เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อหาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเข้าใจในตัวอักษร (Literal understanding) 2) ขั้นเข้าใจในเรื่องราว (Empathy) 3) ขั้นอุปมา (Analogy) 4) ขั้นสะท้อนผล (Reflection) 5) ขั้นประเมินค่า (Evaluation) 6) ขั้นตระหนักรู้ (Recognition) โดยมีเนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 4 กิจกรรม คือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 Comic strips เรื่อง The Born Loser กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 Short story เรื่อง Carly กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 Poem เรื่อง Sweet Love Of Mine กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 Passage เรื่อง Traveling to Australia? Here's what you need to know เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรม

12 ชั่วโมง ซึ่งขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 6 ขั้นตอน มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่นักเรียนได้เรียน และส่งเสริมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีการสืบค้นตามความสนใจ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันภายในชั้นเรียน ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อานูภาพ เอื้อยฉิมพลี (2550) ที่ได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษตามแนวความคิดตอบสนองของผู้อ่านที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยทำการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากศึกษาแนวคิด และทฤษฎีวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนวัดและประเมินผลอย่างละเอียด จึงทำให้แผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพเป็นไปตามที่ต้องการ และผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และผ่านการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญมาเป็นอย่างดี ซึ่งผลจากผู้เชี่ยวชาญพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษสามารถเสริมสร้างให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และส่งเสริมให้นักเรียนให้ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาให้สูงขึ้นได้ ทั้งนี้เป็นผลมาจากการที่ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ มีกระบวนการจัดกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน และมีการใช้สื่อช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน ดังที่ อารภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 73-76) กล่าวว่า การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร เหมาะสมกับวัยและเนื้อหา และมีลำดับขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง มีการใช้สื่อ และให้ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย โดยใช้วิธีที่หลากหลาย โดยใช้มีบรรยากาศที่เป็นกันเอง แล้วต้องมีการวัดและประเมินผลทุกครั้ง ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ มีการจัดให้นักเรียนเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและสื่อต่าง ๆ ที่หลากหลายด้วยตนเอง และกิจกรรมกลุ่ม เป็นลำดับขั้นตอนที่สอดคล้องกัน จึงทำให้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

จากผลการทดลองครั้งที่ 1 กับนักเรียน จำนวน 3 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบด้านภาษา เวลา และสื่อ พร้อมทั้งดำเนินการปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง ก่อนนำมาทดลองครั้งที่ 2 เพื่อประเมินประสิทธิภาพกับนักเรียน จำนวน 9 คน พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.05/75.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 สอดคล้องกับแนวคิดของ รัตนะ บัวสนธ์ ที่จะเน้นกระบวนการจัดการเรียนรู้เกณฑ์ประสิทธิภาพกิจกรรมของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีหลักการพิจารณาว่า ถ้าวัดกิจกรรมการศึกษานั้น ๆ มุ่งพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาด้านความสามารถของผู้เรียนที่มีความซับซ้อน หรือมีเนื้อหาสาระที่ค่อนข้างยาก ก็จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 ทั้งนี้เนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาความคิด โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้จากการอ่าน ผ่านการตีความ วิเคราะห์ อภิปราย วิพากษ์ แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับนักเรียนคนอื่น ๆ อย่างมีเหตุผลจนเกิด

เป็นองค์ความรู้ อีกทั้งยังให้อิสระแก่นักเรียนในการตัดสินใจว่าวรรณกรรมเรื่องนั้นมีอิทธิพลอย่างไรต่อตนเอง และต้องการให้นักเรียนได้ค้นพบความซาบซึ้งใจในการอ่านวรรณกรรมด้วยประสบการณ์ของตนเอง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553, หน้า 7) ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดอยู่เสมอ โดยการซักถามหรือให้แสดงความคิดเห็น และกิจกรรมการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงให้มากที่สุด ด้วยการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการส่งเสริมการทำงานกลุ่ม โดยมีการปรึกษาหารือกันในกลุ่ม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม มีการแลกเปลี่ยนรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลา ตามความรู้ความสามารถของนักเรียนอย่างแท้จริง มีสื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความสนใจและเข้าใจบทเรียน และมีการสนใจในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับ อภรณ์ ใจเที่ยง ในการจัดกิจกรรมการสอน ต้องจัดกิจกรรมโดยให้นักเรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ประกอบกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมามีการนำเทคโนโลยีเพิ่มเติมความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสื่อสารความรู้สู่สังคม และสอดคล้องกับ Rosenblatt (1995) ที่ได้อธิบายการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน ไว้ว่า ผู้เรียนควรมีอิสระในการแสดงปฏิกิริยาตอบสนอง ผู้สอนควรส่งเสริมให้ ผู้เรียนพัฒนาความเข้าใจ และเกิดการตอบสนองต่อวรรณกรรมตามศักยภาพของแต่ละคน ควรสร้างบรรยากาศหรือสถานการณ์การเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกอบอุ่นและอิสระในการแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ดี ส่งผลให้กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

2. การใช้และศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากผลคะแนนของแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณร่วมกับการบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนขณะทำกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษด้วยแบบบันทึกภาคสนาม พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษนั้นเป็นกระบวนการที่กระตุ้นให้เกิดความคิดเกี่ยวกับเหตุการณ์และพฤติกรรมที่อยู่ในวรรณกรรม สร้างนิสัยรักการอ่าน และสร้างทัศนคติในการวิพากษ์วิจารณ์ และส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความเข้าใจวรรณกรรมในบริบทของอารมณ์และความสนใจใฝ่รู้ของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้ฝึกการอภิปราย วิพากษ์ นักเรียนมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อนำไปสู่การประเมินค่า และตระหนักถึงหน้าที่เชิงวรรณกรรมของผู้อ่านและผู้แต่ง ซึ่งสอดคล้องกับ Duncan (2013) ที่ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า การอ่าน

อย่างมีวิจารณญาณจะเน้นประเมินคุณค่าของสิ่งที่เราอ่าน ฉะนั้นการส่งเสริมให้เกิดการวิเคราะห์ตีความ ตลอดจนประเมินค่าต่อบทอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้เกิดการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนั้นแล้วความแตกต่างระหว่างการอ่านแบบทั่วไปกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถสังเกตได้จากลักษณะดังต่อไปนี้ คือ การอ่านโดยทั่วไป ผู้อ่านจะต้องสรุปเรื่องที่อ่านได้ แต่การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากผู้อ่านจะต้องเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่านแล้ว ผู้อ่านจะต้องสามารถแปลความหมายที่ซ่อนไว้ภายใต้บทอ่าน พรรณนาขยายความคิดหรือประเด็นที่น่าสนใจที่ได้รับจากบทอ่านนั้น ตลอดจนประเมินค่าบทอ่านให้ได้ด้วย ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ มีลักษณะเด่นที่สำคัญคือ สร้างสภาพแวดล้อมในการปฏิสัมพันธ์ ส่งเสริมการอภิปรายในชั้นเรียน กระตุ้นให้นักเรียนพูดและแสดงความคิดเห็น และสร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเอง กล่าวคือ ในขั้นตอนแรก นักเรียนได้คาดเดาเนื้อเรื่องจากการดูรูปภาพประกอบเนื้อหา แล้วอ่านทำความเข้าใจ และสรุปความเข้าใจโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่อง ต่อมานักเรียนได้เข้ากลุ่มย่อยเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองที่เกี่ยวข้องกับข้อความ เหตุการณ์ หรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม โดยมีการรวบรวมข้อมูลจากวรรณกรรม คิดพิจารณาเรื่องราวด้วยเหตุผล ได้ฝึกการแสดงความคิดเห็นในมุมมองต่าง ๆ และการใช้เหตุผลสนับสนุนความคิดของตนเอง ฝึกการคิดจินตนาการ ในการจินตนาการตนเองเป็นตัวละคร จากสถานการณ์ที่ครูกำหนด เชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวรรณกรรม และสามารถนำข้อค้นพบจากการอภิปรายมาสะท้อนความคิด แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันวิพากษ์ความคิดเห็นในการประเมินค่าตัวละคร แก่นสารของตัวละคร และแก่นเรื่อง (Theme) ประเมินเนื้อเรื่อง และมีการนำผลของการสรุปมาเขียนแสดงทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวรรณกรรม ซึ่งนักเรียนได้ฝึกกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตลอดการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ส่งผลให้คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Miller (1977, p. 189) ที่กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นกระบวนการอ่านขั้นสูง ผู้อ่านต้องตัดสินใจถูกต้อง และความเป็นจริงของสิ่งที่อ่านจากเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้อ่านสามารถประเมินค่าสิ่งที่อ่าน ได้จากความรู้เดิม ประสบการณ์เดิม หรือประสบการณ์ในการอ่านของผู้อ่านเอง ซึ่งสอดคล้องกับ Smith (1963, p. 267) ที่กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านขั้นสูงสุด โดยผู้อ่านจะต้องนำประสบการณ์ ความรู้เดิม หรือข้อมูลจากบุคคลแวดล้อมตัวผู้อ่านมาประกอบการตัดสินใจ ว่ามีทัศนะเช่นไรต่อเรื่องที่อ่าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อานาภาพ เอื้อยฉิมพลี (2550) ที่ได้ศึกษาผลการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวคิดการตอบสนองของผู้อ่านที่มีต่อความสามารถในการอ่าน และการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากผลการศึกษาพบว่า การสอนการอ่านตามแนวคิดการตอบสนองของผู้อ่าน ทำให้อ่านความสามารถในการคิดและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนสูงขึ้น โดยวัดจากคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถามการคิดอย่างมีวิจารณญาณและแบบสอบถามการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ผลการ

วิเคราะห์เนื้อหาแบบบันทึกความคิดเห็นสรุปได้ว่านักเรียนมีพัฒนาการทางด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เหมือนฝัน ตั้งพินิจการ (2558) ที่ได้ศึกษาผลของการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้วรรณกรรมที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้วรรณกรรมหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < 0.05$ นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนสูงกว่าก่อนเรียนในทุกหัวข้อ ซึ่งประกอบไปด้วยการอนุมาน การแยกแยะความจริงและความคิดเห็น และการแยกแยะจุดประสงค์และอารมณ์ของผู้เขียน ซึ่งในงานวิจัยของ McMillan (1988) and Khatip (2011) สนับสนุนการนำวรรณกรรมมาใช้ห้องเรียนเป็นอย่างยิ่งเพื่อที่จะช่วยสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้กับนักเรียนในวัยเด็ก โดยนักวิจัยดังกล่าวได้เรียบเรียงจากวิกฤตและตัวละครในฉากที่ควบคุมในโรงเรียน การอภิปรายเปิดทางเลือกและการทำนาย คาดเดาสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้ โดยครูสามารถส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและเชิงจริยธรรมได้ นอกจากนี้ วรรณกรรมเป็นสื่อกลางที่ดีที่สุดสำหรับการพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณให้กับนักเรียน วรรณกรรมมีผลสำคัญต่อการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพราะวรรณกรรมช่วยให้ผู้อ่านจดจำรูปแบบของบทความ ดังนั้น วรรณกรรมสามารถช่วยให้นักเรียนเชื่อมโยงรูปแบบดังกล่าวไปกับประสบการณ์และบทความอื่น ๆ ในขณะที่อ่านวรรณกรรมนั้น นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้การคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อที่จำแนกความจริงออกจากความคิดเห็น เข้าใจข้อความในสื่ออยู่ในเรื่องและใช้อารมณ์ในเล่าเรื่อง หาความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและเหตุการณ์ ที่ความถึงความสัมพันธ์โดยละเอียด ให้เหตุผลเชิงศีลธรรมและตัดสินใจอย่างยุติธรรม โดยสำคัญอย่างยิ่งนักเรียนสามารถประยุกต์ความรู้ใช้ในสถานการณ์จริง

2.2 การเปรียบเทียบความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากผลคะแนนของแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาร่วมกับการบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนขณะทำกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษด้วยแบบบันทึกภาคสนาม พบว่า นักเรียนมีความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษช่วยกระตุ้นให้นักเรียนศึกษาและทำความเข้าใจ ใช้ความคิดพิจารณาในระหว่างการอ่านจากสื่อวรรณกรรมจากเจ้าของภาษา ทำให้นักเรียนได้ศึกษาภาษาผ่านแนวคิดและทัศนคติที่แท้จริงของเจ้าของภาษา ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการเผชิญสภาพการณ์จริงจากภาพและตัวอักษร มีการคิด พิจารณา ไตร่ตรอง อภิปราย แสดงความคิดเห็นให้เหตุผลจากการสังเกตข้อมูลในวรรณกรรมร่วมกันกับเพื่อนร่วมชั้นด้วยวิธีการต่าง ๆ ซึ่งนำไปสู่ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ส่งผลให้คะแนนความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Carter (2013) ที่กล่าวว่า วรรณกรรมส่วนใหญ่ยังใช้ภาษาภาพพจน์ ซึ่งความหมายของภาษาภาพพจน์คือวิธีการอธิบายสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยใช้

ความรู้ในระดับการจินตนาการ ซึ่งไม่ใช่ในระดับความเข้าใจในตัวอักษร ภาษาภาพพจน์มักสร้างความประหลาดใจเสมอเพราะเป็นภาษาที่ไม่เหมือนทั่วไปถ้าเทียบกับสิ่งธรรมดาทั่วไป ภาษาภาพพจน์ส่วนใหญ่ที่ใช้คือ การเปรียบเทียบ (Simile) การเปรียบเทียบ (Metaphor) การกล่าวถึงสิ่งที่ไม่มีชีวิตแบบมีชีวิต (Personification) และสัญลักษณ์ วรรณกรรมที่ใช้ภาษาภาพพจน์ช่วยให้ผู้อ่านตีความความหมายแฝงในบทความ โดยการใช้การอนุมานเพื่อที่จะหาใจความสำคัญ และประเมินลีลาการเขียนและอารมณ์ในสถานการณ์ อีกทั้งภาษาภาพพจน์อาศัยการใช้จินตภาพทางสมองซึ่งทำหน้าที่วาดภาพจินตนาการในความคิดของผู้อ่าน ผู้อ่านสามารถเปรียบเทียบและแยกความแตกต่างระหว่างสองสิ่งได้ดังนั้นผู้อ่านต้องอาศัยการตีความเชิงวิเคราะห์และการคิดเชิงวิเคราะห์เมื่ออ่านวรรณกรรม ซึ่งทักษะดังกล่าวเป็นองค์ประกอบหลักของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สอดคล้องกับ Van (2009) วรรณกรรมประกอบด้วยคำศัพท์ที่มากมายหลากหลาย ทั้งบทสนทนา และการจัดวางองค์ประกอบ แม้ว่าวรรณกรรมจะมีการใช้ภาษาภาพพจน์ที่สะท้อนโลกจินตนาการแล้ว วรรณกรรมยังคงใช้ภาษาที่ยกตัวอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง ดังนั้น เมื่อวรรณกรรมใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถเข้าถึงภาษาที่แท้จริงที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง ในการอ่านบทความ เนื่องจากนักเรียนต้องรับมือกับภาษาอังกฤษที่สะท้อนเรื่องราวเหตุการณ์ นักเรียนสามารถคุ้นเคยกับรูปแบบของภาษาที่แตกต่างกันหน้าที่ของการสื่อสาร และการความหมายของการใช้ภาษาตามสถานการณ์ ดังนั้น ผู้เรียนได้รับการสนับสนุนในเรื่องความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างประโยคและการเพิ่มคำศัพท์ผ่านบทความ สอดคล้องกับ Khatip (2011) ที่กล่าวว่า บทความเป็นแหล่งความรู้หลัก ที่ใช้โครงสร้างที่ซับซ้อน เช่น โครงสร้างการขยายผลที่ การสลับที่ระหว่างประธานกับกริยา การสมมุติขึ้น เป็นต้น แต่ในทางกลับกัน ความรู้ในด้านคำศัพท์สามารถเพิ่มพูนได้จากการอ่านบทความ ซึ่งเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องภาษาทางการและภาษาไม่เป็นทางการ นอกจากนี้ วรรณกรรมกระตุ้นความตระหนักในด้านวัฒนธรรมและสติปัญญา ซึ่งวรรณกรรมมีแนวคิดที่เป็นสากล เช่น ความรัก ความเกลียด ความตาย เป็นต้นซึ่งเป็นสิ่งทั่วไปในภาษาและวัฒนธรรม ความเหมือนและความแตกต่างในวัฒนธรรมทำให้นักเรียนเข้าใจโลกมากยิ่งขึ้น วรรณกรรมทุกชิ้นงานกระตุ้นให้มนุษย์พัฒนาศักยภาพการจินตนาการ วรรณกรรมยังกระตุ้นเชิงสติปัญญาของมนุษย์ โดยให้ใช้มุมมองที่หลากหลายเพื่อศึกษาความเชื่อและการกระทำ Several studies (Langer, 1998; Maley, 1989; Van, 2009) ในขณะที่อ่านวรรณกรรม ผู้อ่านเข้าใจความหลากหลายในวัฒนธรรมและวัฒนธรรมย่อยที่มีอยู่ในสังคม ดังนั้นผู้อ่านเรียนรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีที่เกิดขึ้นในอดีตและปัจจุบันเกี่ยว อีกทั้งเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม (Hutavadhana, 2008)

จากการอภิปรายผลการวิจัยที่นำเสนอมาแล้วข้างต้นนั้นแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เป็นกระบวนการที่ทำให้นักเรียนได้ใช้ความคิด ตีความ วิเคราะห์ จินตนาการ และสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีเหตุผล โดยการใช้สื่อที่นักเรียนสามารถเรียนรู้การใช้ภาษาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการของเจ้าของภาษา ทำให้นักเรียนสามารถเข้าถึงภาษาที่แท้จริงที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงผ่านวรรณกรรม ซึ่งเป็น

วิธีการกระตุ้นความสนใจ และส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ รวมทั้งมีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินชีวิตที่ดียิ่งขึ้น

3. การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ดี ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้รับการกระตุ้นความสนใจด้วยสื่อ และการตั้งคำถาม นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการกลุ่ม ร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเพื่อหาคำตอบที่ถูกต้อง และมีการนำเสนอความคิดเห็นของตนเองให้กับสมาชิกในกลุ่มและในห้องเรียน ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เหมือนฝัน ตั้งพินิจการ (2558) ที่พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้วรรณกรรมสามารถพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ นักเรียนมีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อเรื่องเนื้อเรื่องจากวรรณกรรม การทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม และการใช้ประสบการณ์ส่วนตัวเพื่อถ่ายทอดเรื่องราว สอดคล้องกับ Khatip (2011) และ Short (1986) ที่กล่าวว่า วรรณกรรมไม่เพียงแต่ใช้จัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพื่อกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการอ่านแล้ว ยังเป็นตัวกระตุ้นและสร้างความสนุกสนาน เนื่องจากวรรณกรรมมีความหมายดีและมีบริบทที่น่าสนใจ โดยจากการวิจัยนักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม คือรู้สึกสนุก และกิจกรรมทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น เช่น It's fun to predict the story with my friends. (มันสนุก เมื่อได้คาดเดาเนื้อเรื่องกับเพื่อน ๆ) สิ่งที่นักเรียนชื่นชอบในการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ได้แก่ กิจกรรม และสื่อ เช่นเนื้อเรื่องจากวรรณกรรม และรูปภาพ เช่น Activities are fun. I like to work with my friends. (กิจกรรมสนุก ฉันชอบทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ) I like the story because it's enjoyable. (ฉันชอบเนื้อเรื่อง เพราะมันสนุก) อีกทั้งนักเรียนยังสามารถบอกถึงประโยชน์ และการนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนี้ It made me know about new information about language, culture, society, and history that I never knew before. (มันทำให้ฉันได้รู้จักข้อมูลใหม่ต่าง ๆ เกี่ยวกับ ภาษา วัฒนธรรม สังคม และประวัติศาสตร์ ที่ฉันไม่เคยรู้มาก่อน) และ Evaluate what we are reading by asking some questions and find evidence to support. (ประเมินเรื่องที่อ่านโดยการถาม และหาหลักฐานสนับสนุน) หรือ I have to analyze and think before judge or believe in something. (ฉันต้องวิเคราะห์ และคิดก่อนตัดสินหรือเชื่อในบางสิ่ง)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การนำกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่าน ภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ไปใช้ ครูผู้สอนควรเตรียมความพร้อมโดยศึกษาและทำความเข้าใจลำดับขั้นตอน และเนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ชัดเจน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ จัดเตรียมสื่อให้พร้อม เพียงพอ และเหมาะสมสำหรับนักเรียน และควรบันทึกหลังการสอนเพื่อหาทราบ ปัญหา และสิ่งที่ต้องการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรสำรวจความ สนใจของนักเรียนเกี่ยวกับประเภทของวรรณกรรมที่นักเรียนชื่นชอบ และวิเคราะห์ระดับความรู้ทาง ภาษาของนักเรียนก่อนเรียน เพื่อนำผลการสำรวจมาคัดเลือกวรรณกรรมในการจัดการเรียนรู้ให้ เหมาะสมกับความสามารถและตรงกับความสนใจของผู้เรียน

1.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศในการเรียนให้มีความ อบอุ่น เป็นกันเองกับนักเรียน ให้อิสระในการอภิปรายและเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถแสดง ความ คิดเห็นร่วมกันของนักเรียนอย่างเต็มที่ เพื่อส่งเสริมความมั่นใจ ให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออกอย่าง สร้างสรรค์และเหมาะสม ภายใต้แนวทางและคำแนะนำของครูผู้สอน

1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรส่งเสริมการทำ กิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับผู้อื่น โดยเน้นให้ นักเรียนช่วยกันปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้นักเรียนได้สร้างองค์ ความรู้และบรรลุเป้าหมายร่วมกัน จนเกิดเป็นความภาคภูมิใจในตนเอง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะประเด็นที่ควรนำมาศึกษา ดังนี้

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับตัวแปรอื่น ๆ ที่ อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจใน วัฒนธรรมทางภาษา เช่น แรงจูงใจในการเรียนรู้

2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความ เข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียน ที่ได้จากกิจกรรมการเรียนรู้อื่น หรือมีการเปรียบเทียบกับ รูปแบบการสอนแบบอื่น ๆ เช่น การสอนโดยใช้กระบวนการวิเคราะห์ QUEST

2.3 ควรมีการศึกษาการใช้วรรณกรรมร่วมกับทฤษฎีหรือแนวคิดอื่น ๆ เพื่อส่งเสริม ศักยภาพในลักษณะอื่น ๆ เช่น การสื่อสารและการรู้เท่าทันสื่อ การคิดสร้างสรรค์ ทักษะด้านการจัดการ ปัญหา หรือความตระหนักถึงสังคมและวัฒนธรรม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2551). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**.
กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ
- กวรรณิการ์ ชุตติพงศ์ศาสด. (2544). **ความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ของสมาชิก
องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). **กรมวิชาการ.หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา
พุทธศักราช 2539**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). **สรุปผลสัมมนาวิชาการวัฒนธรรมเอเชียอาคเนย์ : ความ
คล้ายคลึงในวิถีชีวิต**. กรุงเทพฯ : สยามบุ๊ค แอนด์ พับลิเคชั่น จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. กรุงเทพฯ:
กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). **แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบาย
การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**.
- กัญญา ธรรมมงคล. (2525). **การประเมินผลการเรียนการสอนวิชาการอ่านด้วยตนเองตาม
ความสามารถของแต่ละบุคคลในวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร:
สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2519). **ปัญหา
ภาษาไทยในสังคมปัจจุบัน**. เอกสารประกอบคำบรรยาย วิชามัธยมศึกษา คณะครุ
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกศริน ทองงาม. (2555). **การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวการอ่าน
แบบปฏิสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ส
หรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**. (วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต),
มหาวิทยาลัยศิลปากร
- โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2555).
ตัวอย่างข้อสอบการประเมินผลนานาชาติ PISA: การอ่าน. กรุงเทพฯ: อรุณการ
พิมพ์
- ชนะจิต เกตุอุไร. (2549). **ความคิดเห็นของนักเรียนช่างชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่ม
สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา
2548**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชนาธิป พรกุล. (2555). **การออกแบบการสอน การบูรณาการ การอ่าน การคิดวิเคราะห์
และการเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 3)**. กรุงเทพฯ วี.พรินทร์ (1991)

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 20). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558). ศิลปะการสอนเพื่อผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: บริษัทวีพริ้นท์ จำกัด.
- ทัศนีย์ มโนสมุทร. (2546). พฤติกรรมการสอนคณิตศาสตร์ในชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนดาราวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- ทิพย์สุดา นัยทรัพย์. (2535). ภาษากับวัฒนธรรม กรุงเทพฯ : หน่วยงานนิเทศก์ กรมฝึกหัดครู.
- ทศนา แชนมณี. (2545). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ธนาวิวัฒน์ จอมมณี. (2535). เด็กประถมเรียนอ่อนภาษาไทยปัญหาหนักอกคนจัดการศึกษา.
- นพมาศ ธีรเวคิน. (2539). จิตวิทยาสังคมกับชีวิต. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นฤมล ตันติชาติ. (2555). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษด้วยวงจรวรรณกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นฤมล ตันติชาติ. (2556). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษด้วยวงจรรวมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร. ปริญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- นิยพรรณ วรรณศิริ. (2540). มนุษยวิทยาสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บรรจง อมรชิวิน. (2556). การคิดอย่างมีวิจารณญาณ. กรุงเทพฯ: บริษัท อมรินทร์ บุ๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. (2520). วิเคราะห์วรรณคดีไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ปราโมทย์ นาสารีย์. (2548). การพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ อย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ศษ.ม.มหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- ปาริชาติ ชนม์ทวี. (2546). การใช้วรรณกรรมวัยรุ่นที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน พัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสะอาดเผด็จมวิทยุ จังหวัดชุมพร. ปริญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์-การสอน) สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- เปลื้อง ณ นคร. (2538). ศิลปะแห่งการอ่าน: หลักวิธีการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง.
- พจนีย์ ประเสริฐศรี. (2538). การใช้นิทานชาดกเป็นสื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพิชัย จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประมิตร์.
- พรทิพย์ ศิริสมบูรณ์เวช. (2547). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวรรณคดีไทย ตาม ทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่าน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการตอบสนอง ต่อวรรณคดีการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการคิดไตร่ตรองของนิสิตระดับ ปริญญาบัณฑิต . จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย/กรุงเทพฯ.
- พัฒน์ สุจำนงค์. (2523). การพัฒนาชนบทแบบผสมผสานสำหรับประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ไพโรจน์ ฉัตรศิริมงคล. (2540). ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการต่อการให้บริการของธนาคาร ไทยทูลเกล้า (มหาชน): ศึกษาเฉพาะกรณี สาขาพันธทิพย์พลาซ่า. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ไพศาล หวังพานิช. (2530). วิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ: งานส่งเสริมวิจัยและตำรา กองบริการ การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปริญญาภรณ์ สุขประเสริฐ. (2551). การใช้หนังสือพิมพ์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิง วิเคราะห์ ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการ สอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2548). อ่านเป็น: เรียนก่อนสอนเก่ง. กรุงเทพฯ. นานมีบุ๊คพับลิเคชั่นส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2553). คู่มือการจัดระบบการเรียน การสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: เทียนวัฒนาพริ้นติ้ง
- รติกร สิริสถิต. (2538). ความรู้ด้านวัฒนธรรมเชิงพฤติกรรมภาษาอังกฤษของนิสิตนักศึกษา ระดับ ปริญญาตรี วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- รัฐกานต์ สุขสว่าง. (2538). ความคิดเห็นของนายกเทศมนตรีและปลัดเทศบาลต่อการ จัดการขยะมูลฝอยภายในเขตเทศบาล. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นาน มีบุ๊คส์.

- วัฒนาพร ระจับทุกข์. (2545). เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- วิทยากร เชียงกุล. (2550). อธิบายศัพท์สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. กรุงเทพฯ : สายธาร
- วินทร์ เลียววาริณ. (2556). ห้องฟ้าไม่ปิดทุกวัน. กรุงเทพฯ : บริษัท 113 จำกัด.
- วินิตา ดิถียนต์. (2530). การเขียนบันทึงคดี. เอกสารประกอบการสอนวิชา 411211 การเขียนบันทึงคดี ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- วิรุฬห์ หุตะวัฒนะ. (2551). ผลของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วรรณคดีเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิไลลักษณ์ ศิริจันทร์. (2548). การสอนและการส่งเสริมการอ่าน. นครปฐม: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
- วิสาข์ จัติวัตร (2541). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศรีสมบุรณ์ แยมกมล. (2538). ความคิดเห็นของข้าราชการต่อศักยภาพในการบริหารงานของ สภาตำบลภายใต้พระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดฉะเชิงเทรา. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศาสตร์สังคม, คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ศิริพร ลิ้มตระการ. (2537). อ่านเร็วอย่างเข้าใจ. กรุงเทพมหานคร: สมาคมการอ่านแห่งประเทศไทย.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2562). สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562. สืบค้น 22 กุมภาพันธ์ 2563 จาก http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/PDF/SummaryONETM6_2562.pdf
- สมเชาวน์ ชาดินอุดม. (2527). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านระดับวิเคราะห์วิจารณ์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมถวิล วิเศษสมบัติ. (2528). วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สมปอง ประเสริฐผล. (2538). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้: ศึกษาเฉพาะกรณีป่าดงใหญ่ ตำบลสร้างก่อ อำเภออำเภอน้ำตະບານ จังหวัดอำนาจเจริญ. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศาสตร์สังคม, คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- สิรินาท ธาธา. (2557). การพัฒนากิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณ์ญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- สิริพร บุญนันท์. (2539). ความคิดเห็นต่อการฝึกอบรมของข้าราชการกรมสรรพสามิต. ภาคนิพนธ์พัฒนาบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิเคราะห์และวางแผนทางสังคม, คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สิริวรรณ สุวรรณอาภา. (2544). เอกสารการสอนชุดวิชาการเรียนการสอน. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุขุม เฉลยทรัพย์. (2531). การส่งเสริมการอ่าน. ปทุมธานี : วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์.
- สุขุมาวดี ขำหิรัญ. (2537). ภาษาและวัฒนธรรม : เครื่องมือของครูสอนภาษา. วารสารและวัฒนธรรม 13, 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2537) : 4-19.
- สุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม. (2538). วิธีการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันท์ ประสานสอน. (2544). ผลของการใช้กลวิธีชี้นำการอ่านและการคิดระดับสูง ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณ์ญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2535). การสอนอ่านวิชาภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2544). การประเมินผลภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุวีรัตน์ ไชยสุริยา. (2543). ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ และความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิไล เปรมศิริรัตน์. (2534). ภูมิปัญญา ภาษา และวัฒนธรรม. วารสารภาษาและวัฒนธรรม 10, 1 (มกราคม-มิถุนายน 2534) : 45-47.
- เหมือนฝัน ตั้งพินิจการ. (2558). ผลของการสอนการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณ์ญาณ โดยใช้วรรณกรรมที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). แนวการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อานุกาพ เอื้อยฉิมพลี. (2550). ผลของการสอนอ่านภาษาอังกฤษตามแนวคิดการตอบสนองของผู้อ่านที่มีต่อความสามารถในการอ่าน และการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ACT. (2006). ACT National Curriculum Survey 2005-2006. Retrieved from <http://www.act.org/research/policymakers/pdf/NationalCurriculumSurvey2006.Pdf>.
- Allen, Edward David, and Rebecca M. Vallete. (1972). *Classroom Techniques : Foreign Languages and English as a Second Language*. U.S.A : Harcourt Brace Javonovich.
- Anderson, A. R. (2012). "Implementing Literature Circles: an Experimental Study in an English Language Learners' Classroom." Ed.D. dissertation, Capella University. Assessed December 22, 2012. Retrieved from ProQuest Dissertations and Theses database
- Arya, M., Shergill, I. S., Williamson, M., Gommersall, L., Arya, N. & Patel, H. R. . (2005). *Basic Principles of Real-time Quantitative PCR.*, 5, 209-219. Barnes, 1979; The National Research Center on English Learning & Achievement, 2010)
- Asaskou, A.,D.Britten, and B. Fahsi. (1990). Design Decisions on the Cultural Content of a Secondary English Course for Morocco. *ELT Journal* 44,1 (January 1990) : 3-4.
- Bachman, Lyle F. (1990). *Fundamental Considerations in Language Testing*. England : Oxford University Press.
- Bellanca, J., & Brandt, R. (2011). *ทักษะแห่งอนาคตใหม่ การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ openworlds.
- Bessmertnyi, Alexander. (1994). Teaching Cultural Literacy to Foreign Language Students. *English Teaching Forum* 32, 1 (January 1994) : 24-27.
- Bosley, L. (2008). 'I Don't Teach Reading': Critical Reading Instruction in Composition Courses. *Literacy Research and Instruction*, 47(4), 285-308.
- Bressler, C.E. (1994). *Literary criticism: An introduction to theory and practice*. Englewood Cliff: Prentice-Hall.
- Brown, D.H. (1980). *Principle of Language Learning and Teaching*. New Jersey : Prentice-Hall Inc.
- Brown, E. (2004). Using Children's Literature with Young Learners. *The Internet TESL Journal*, 10(2).

- Brown, Gillian, and George Yule. (1983). *Teaching the Spoken Language*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Brown, J.E. and Stephens, E.C. (1995). *Teaching young adult literature: Sharing the connection*. Belmont: Wadsworth Publishing.
- Carter, C. E. (2013). *Mindscapes: Critical Reading Skills and Strategies* Carter, 2013
- Cassion, Ronald W. (1983). *Language Culture and Cognition*. New York : MacMillon Publishing Co.,Ltd.
- Chontavee, P. (2003). Using Adolescent Literatures Focusing on Students' Interest to Develop Critical Reading Skills of Mathayomsuksa One Level at "Saardphadermwitthaya" School, Changwat Chumphon. *18*(3), 51-62.
- Church, G.W. 1997. The significant of Louise Rosenblatt on the field of teaching literature. ERIC [online] Available from: <https://eric.ed.gov/?id=EJ590054> [2019, April 3]
- Collie, J.& Slater, S. (1987). *Literature in the Language Classroom*. New York: Cambridge University Press.
- Collins, N. D. (1993). *Teaching Critical Reading Through Literature.*, from Retrieved from <http://eric.ed.gov/>.
- Cottrell, S. (2008). *The Study Skills Handbook* (3rd ed.). China: Palgrave Macmillan.
- Damen, Louise. *Culture Learning*. (1987). *The Fifth Dimension in the Language Classroom*. U.S.A : Addison – Wesley Publishing Corporation Inc.
- Dow Anaya y Garcia, D.L. (2001). *Teachers using multicultural literature and reader response to teach children multiculturally*. UMI ProQuest Digital Dissertations.
- Drucker, H. (2014). *The Five Main Genres of Literature*. from Retrieved from <http://www.brighthubeducation.com/homework-help-literature/100292-the-five-main-genres-of-literature/>
- Duesbery, L., & Justice, P. (2015). *Effects of an Elementary Language Arts Unit on Critical Thinking, Reading, and Writing*. *Journal of Education and Practice*, *6*(1), 148-155.
- EF Education First. (2018). *Global Ranking of Countries and Regions*. Retrieved 10 January 2019 From <https://www.ef.co.th/epi/>
- Ellis, Greg. (1996). *How Culturally Appropriate is the Communicative Approach.*" *ELT Journal* *30*,3 (July 1996) : 213-218.
- Ennis, R. H. (1985). *Critical thinking and the curriculum*. *National Forum*, *65*, 28-31.

- Federle, S. (2014). Literature Overview. from Retrieved from
<http://www.federle.org/English2Links/Literature%20Overview%20Engl%20%20Class%201.pdf>
- Finocchiaro, Mary, and Michael Bonomo. (1973). *The Foreign Language Learners ; A Guide for Teachers*. New York : Regents Publishing Company Inc.
- Flynn, L.L. (1989). *Developing Critical Reading Skills through Cooperative Problem Solving the Reading Teacher*. New York : Macmillan.
- Ghosn, I. R. (2002). Four good reasons to use literature in primary school ELT. *ELT*, 56(2), 172-179.
- Gray, R. J., & Fellow, M. (2005). *Improving Critical Reading and Critical Thinking Skills: What is Effective Pedagogy in a College Learning Environment. Transforming Practice Through Reflective Scholarship*.
- Gunning, T.G. (1992). *Creative Reading Instruction or for all Children*. Boston: Allyn and Bacon, Inc.
- Hafner, Lawrence E. (1977). *Improving Reading in Secondary Schools: Selected Reading*. London: Collier Macmillan.
- Hammerly, Hector. (1982). *Synthesis in Second Language Teaching. An Introduction to linguistics*. New York : Simon Fraser University Press.
- Harmer, Jeremy. (1983). *The Practice of English Language Teaching*. London : Longman Group Limited.
- Huijie, L. (2010). Developing a hierarchical framework of critical reading proficiency. *Chinese Journal of Applied Linguistics*, 33, 40-54.
- Hutavadhana, V. (2008). *Effects of Literature-Based English Instruction on English reading and Writing ability of Upper secondary school students (The Master Thesis)*.
- Ingram, E.D. (1999). *Cross-Cultural Attitudes in Foreign Language Programmes.*" PASAA 29 (December 1999) : 1-23. Retrieved from: www.br.cc.va.us/vcca/illchur.html
- Irving, Kathy J. (1986). *Communicating in Context*. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall.
- Kaikkonen, Pauli. (1997). Learning a Culture and foreign language at school-aspects of intercultural Learning. *Language Learning Journal*.,15,3 (March 1997) : 47-51.
- Karadag, R. (2014). Primary School Teacher Candidates' Views towards Critical Reading Skills and Perceptions of their Competence. *Procedia-Social and Behavioral Sciences* 152, 889-896. From <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2014.09.339>

- Kern, R. (2000). *Literacy and language teaching*: New York: Oxford University Press.
- Kern, R. (2015). *Language, Literacy, and Technology*. UK: Cambridge University Press.
- Khatib, M., Rezaei, S., & Derakhshan, A. (2011). Literature in EFL/ESL Classroom. *English Language Teaching*, 4, 201. <http://dx.doi.org/10.5539/elt.v4n1p201>
- Khatip, M. (2011). Why & Why not Literature: A Task-Based Approach to Teaching Literature. *International Journal of English Linguistics*, 1(1), 213-218.
- Kurland, D. (2010). The fundamentals of critical reading and effective writing., from Retrieved from <http://www.criticalreading.com/criticalreadingthinkingtoc.htm>
- Kurland, D.J. (2010). Critical Reading vs Critical Thinking. Retrieved from http://www.criticalreading.com/critical_reading_thinking.htm
- Langer, A. J. (1998). Thinking and doing literature: An 8-year study. *English Journal*, 87(2), 16-22.
- Levine, Deena R. and others. (1982). *The Culture Puzzle : Cross-Cultural Communication For English As A Second Language*. U.S.A. : Prentice Hall, Inc.
- Lyman, B. C., M. (1990). . (1990). Critical Reading: A Redefinition. *Reading Research and Instruction*, 29(3), 56-63.
- Marcus, Stacey, and Nuala Slansky. (1994). Teaching the unwritten rules of time and space. *ELT Journal* 48, 4 (October 1994) : 306-313.
- McCrink, Carmen Lourdes Suarez. (1999). The role of innovative teaching metrology and learning styles on critical thinking. *Dissertation Abstracts International*, 59(9), 3420-A.
- Mcgregor, N.A. (2001). Deeper engagement: A qualitative study of Multicultural fifth graders' involvement with literature.
- Mckee, P. (1966). *Reading a Program of Instruction for the Elementary School*. Boston : Hough Mifflin.
- McMillan, M. M., & Gentile, L. M. (1988). Children's literature: Teaching critical thinking and ethics. . *Reading Teacher*, 41(9), 876-878.
- Met, Myriam, and Michael Byram. (1999). Standards for foreign language learning and the teaching Of culture." *Language Learning Journal* 19,6 (June 1999) : 61-68.
- Miller, L.L. (1977). *Developing Reading Efficiency*. 3rd ed. New York : Henny Holt.
- Miller, T.D. (2003). Literature discussion group respond to culturally relevant children's literature in the kindergarten classroom. UMI ProQuest Digital Dissertations.
- Norris, S. P. a. P., L.M. (1987). Explanations of reading comprehension: schema theory and critical thinking theory. In T. C. Record. (Ed.), (Vol. 2, pp. 281-306).

- Norton, D. E. (1994). *The Effective Teaching of Language Arts*. 4th ed. New York: Macmillan.
- Oxford, Rebecca L., and Neil J. Anderson. (1995). A crosscultural view of learning styles. *Language Teaching* 28 (December 1995) : 201-215.
- Pacific Policy Research Center. (2010). *21st century skills for students and teachers*. Honolulu: Kamehameha Schools.
- Partnership for 21st Century Skills. (2009). *Professional development for the 21st century*. Retrieved from http://www.p21.org/documents/P21_Framework.pdf
- Pesola, Carol Ann. (1991). Culture in the Elementary School Foreign Language Classroom." *Foreign Language Annals* 24,4 (September 1991) : 346.
- Pirozzi, R. (2008). *Critical Reading, Critical Thinking, Focusing on Contemporary Issues*. (Third Edition. ed.): Pearson Education, Inc.
- Probst, R.E. (1984). *Adolescent literature: Response and analysis*. Columbus: A Bell & Howell Company.
- Rachnee Sosothikul. (1992). *How to Improve Your Reading*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Rauf, S., and M. Abudon. (1988). *Culture and Reading Comprehensions*. *English Teaching Forum* 26,1 (January 1988) : 24.
- Robinson, L. Nemetz Gail. (1988). *What is culture, Cross cultural Understanding*. UK : Prentice Hall International Ltd.
- Rosenblatt, L.M. (1995). *Literature as exploration*. 5 th.ed. New York: MLA.
- Seelye, H. *Teaching Culture*. (1984). *Strategies for Intercultural Communication*. Illinois : National Testbook Company.
- Shukri N.A. & Mukundan J. (2015). A Review on Developing Critical Thinking Skills through Literary Texts. *Advances in Language and Literary Studies*. 6(2), 4-9. Retrieved from <http://www.journals.aiac.org.au/index.php/all/article/view/1316/1305>.
- Song-Chu, Wu, and Harold A. Stephens. (1991). *Be Bicultural to Be Bilingual*. *English Teaching Forum* 29, 2 (April 1991) : 29-31.
- Spache, G.D. and Spache, E.B. (1969). *Reading in Elementary School*. Boston: Allyn and Bacon, Inc.
- Spears, D.M. (1999). *Developing Critical Reading Skill*. 5th ed. Boston : McGraw-Hill.
- Suphawat Pookcharoen. (2017). *Academic Reading*. Bangkok: Threelada Printing.
- Suppiah Suseela. (1993). *Cross Cultural Sharing and Language Teaching*. *Guidelines* 15, 6 (June 1993) : 50-58.

- Tantichart, N. T., P. (2014). **The Development of English Literature Reading Exercises by Using Literature Circles to Enhance Critical Reading Ability for Mathayomsuksa Four Students of the Demonstration School.** Silpakom University.
- Thammongkol, K. (1994). **Learning to Read and Reading to Learn.** Bangkok: the Chulalongkorn University Press
- The National Research Center on English Learning & Achievement. (2010). from Retrieved from <http://www.albany.edu/cela/brief4.pdf>
- Thompson, J. (1987). **Understanding teenagers' reading: Reading process and the teaching of literature.** Melbourne: Methuen & Co.
- Tomalin, Barry. (1995). **Culture Watch.** U.S.A. Prentice Hall Regents.
- Valdes, M.J. **Culture Bound.** (1986). **Bridging the Cultural Gap in Language Teaching.** Cambridge: Cambridge University Press.
- Valdes, M.J. **Culture Bound.** (1990). **The Inevitability of Teaching and Learning Culture in a Foreign Language Course.** In *Culture and the Language Classroom*, 20-30. Edited by Brain Harrison. London: Modern English Publications and the British Council.
- Van, T. T. M. (2009). **The Relevance of Literacy Analysis to Teaching Literature in the EFL Classroom.** *English Teaching Forum*, 3, 2.
- Wallace, C. (2003). **Critical Reading in Language Education.**
- Williams, E. (1984). **Reading in the Language Classroom.** London: The Macmillan
- Yazar, U. (2013). **Teaching reading to EFL students to make them better readers.** *Journal of Studies in Education*, 3(3), 35-48.
- Wiseman, D. L. (1992). **Learning to Read with Literature.** Massachusetts: Allyn and Bacon.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ
เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ
และความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อ่างใสตฤกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ อองอาจวานิชย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. ดร.ทัศนีย์ จันตริยะ อาจารย์
ภาควิชาครุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. ดร.จิราภรณ์ กาแก้ว อาจารย์
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เครือวัลย์ จตุพรพูนทรัพย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา
6. ชื่อ นางสาววัลลิกา อ่วมทิพย์ ครูชำนาญการพิเศษ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่

ภาคผนวก ข ตัวอย่างกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริม
การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และความเข้าใจในวัฒนธรรม
ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

0
1

Learning Activity Through English literature

กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ
"เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ
และความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5"

นางสาวบุษย์ชานันท์ มณเฑียร

กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษนี้ ได้นำแนวคิดจาก Reader- Response Approach เนื่องจากการศึกษางานวิจัยและบทความการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านวรรณกรรม สำหรับประเทศที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (ESL/EFL) จะเห็นได้ว่า ในปัจจุบันกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษมีความหลากหลายเป็นอย่างมาก แต่ ทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านของ Rosenblatt เป็นที่ยอมรับของนักวรรณกรรมและนักวิชาการ วรรณกรรมหลายคนว่า มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนวรรณกรรมอย่างมากตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบันมาโดยตลอดในช่วงหกทศวรรษ ดังที่ Church (1997, online) กล่าวถึงทฤษฎีนี้สรุปได้ว่า ทฤษฎีการตอบสนองของ Rosenblatt ได้ทำให้การเรียนการสอนวรรณกรรมเปลี่ยนจุดเน้นจากเนื้อ เรื่องมาเป็นการสร้างปฏิริยาตอบสนองที่ผู้อ่านมีต่อเนื้อเรื่อง ทฤษฎีนี้ได้รับความนิยมอย่างยิ่ง เพราะให้อิสระแก่ผู้เรียนในการตัดสินใจว่าวรรณกรรมเรื่องนั้นมีอิทธิพลอย่างไรต่อตนเองและต้องการ ให้ผู้เรียนได้ค้นพบความซาบซึ้งใจในการอ่านวรรณกรรมด้วยประสบการณ์ของตนเอง

Rosenblatt (1995) ได้อธิบายการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีตามทฤษฎีการตอบสนอง ของผู้อ่าน สรุปได้ดังนี้

1. ผู้สอนวรรณกรรม ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักว่าสิ่งสำคัญที่สุดในการเรียน วรรณกรรม คือ การเข้าใจชีวิตมนุษย์และสังคม
2. การสอนวรรณกรรม ควรพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ให้ผู้เรียนสร้าง ความหมายและคิดไตร่ตรองอย่างมีวิจารณ์ด้วยตนเอง
3. ผู้เรียนควรมีอิสระในการแสดงปฏิริยาตอบสนอง ผู้สอนควรส่งเสริมให้ ผู้เรียนพัฒนา ความเข้าใจ และเกิดการตอบสนองต่อวรรณกรรมตามศักยภาพของแต่ละคน ควรสร้างบรรยากาศ หรือสถานการณ์การเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกอบอุ่นและอิสระในการแสดงความรู้สึกและ ความคิดเห็น ผู้สอนจะต้องพยายามสร้างนิสัยรักการ อ่านและสร้างทัศนคติในการวิพากษ์วิจารณ์ และส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความเข้าใจวรรณกรรมในบริบทของอารมณ์ และความสนใจใฝ่รู้ของ ผู้เรียน บรรยากาศการเรียนการสอนที่อิสระ ผ่อนคลาย และปลอดภัย จะทำให้ผู้เรียนแสดงการ ตอบสนองต่อวรรณกรรมอย่างเป็นธรรมชาติ โดยไม่เสแสร้งแกล้งทำ

นอกจากนี้ นักวิชาการวรรณกรรมที่นำแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านไป ประยุกต์ใช้และขยายผล ได้อธิบายแนวทางในการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีตามทฤษฎีการ ตอบสนองของผู้อ่านไว้ดังนี้

Thomson (1987) ได้อธิบายระดับหลายระดับในการตอบสนองต่อวรรณกรรม สืบเนื่อง จาก Harding (1962) ที่อธิบายไว้ในบทความของ Thomson (1987) ว่าในช่วงที่ผู้อ่านผ่านระดับ ความเข้าใจขั้นพื้นฐานของบทความนั้น ผู้อ่านจะมีบทบาทเป็นผู้สังเกตการณ์และพัฒนา กระบวนการ 3 ขั้นตอนซึ่งเป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบทความและผู้อ่าน ซึ่งกระบวนการ นั้นประกอบด้วย

1. การทำความเข้าใจ (ต่อประสบการณ์ของบุคคลต่าง ๆ)
2. ประเมินค่าตัวละคร
3. ยอมรับหรือปฏิเสธคุณค่าของผู้แต่ง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำกระบวนการดังกล่าวมาจัดทำเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบไปด้วย 6 ขั้นตอน โดยนำแนวคิดของ Thomson (1987) มานิยามเป็นขั้นตอนในการพัฒนาตามรูปแบบการสอนตามแนวคิดตอบสนองผู้อ่าน ไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเข้าใจในตัวอักษร คือ การเข้าใจข้อมูลที่น่าเสนอในบทความที่กำหนดให้ (เช่น เรื่องเล่า) ซึ่งผู้เรียนอ่านในขั้นเข้าใจพื้นฐานโดยใส่ใจรายละเอียดหรือวิเคราะห์เรื่อง ซึ่งในขั้นนี้ผู้อ่านจะเห็นได้ชัดเจนว่าตัวละครมีลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นว่าเป็นคนดีหรือผู้ร้าย และผู้อ่านใช้จินตนาการรูปร่างง่ายและคาดหวังกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอนาคตในระยะเวลาที่สั้น

ขั้นที่ 2 ขั้นเข้าใจในเรื่องราว ผู้อ่านใช้ประสบการณ์ของตนเองในการอ่านวรรณกรรม ซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้อ่านในการเข้าใจตัวละคร ผู้อ่านมีความสนใจในตัวละครและมีแรงจูงใจในตัวละครในเชิงซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้อ่านไม่เพียงวิเคราะห์การกระทำของตัวละครแต่ยังวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่อาจตามมา

ขั้นที่ 3 ขั้นอุปมา ซึ่งขั้นนี้ผู้อ่านเรียนรู้ชีวิตของตนเองผ่านการเชื่อมโยงกับตัวละคร และสร้างความเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์ของตนเองและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่อธิบายอยู่ในวรรณกรรม

ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผล ซึ่งขั้นนี้จะนำไปสู่ขั้นความเข้าใจที่ซับซ้อนขึ้นของคนอื่นพร้อมทั้งแรงจูงใจ ระหว่างที่ผู้อ่านคิดเกี่ยวกับเหตุการณ์และพฤติกรรมที่อยู่ในวรรณกรรม ผู้อ่านต้องใช้การประเมินค่าตัวละครและแก่นสารของตัวละครด้วย

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินค่า ในขั้นที่ 5 นี้การประเมินวรรณกรรมจะเกี่ยวข้องกับการมองเห็นโครงสร้างวรรณกรรมทั้งหมดที่ผู้แต่งกำหนดขึ้น ในขณะเดียวกัน ผู้อ่านมีการวิเคราะห์คุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้แต่งโดยเปรียบเทียบกับคุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียนด้วย

ขั้นที่ 6 ขั้นตระหนักรู้ ขั้นนี้ผู้อ่านตระหนักถึงหน้าที่เชิงวรรณกรรมของผู้อ่านและผู้แต่ง โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่ สำรวจอัตลักษณ์ของแต่ละตัวละครตามหน้าที่ของผู้อ่าน นอกจากนี้ ผู้อ่านตระหนักถึงกระบวนการอ่านและความเข้าใจในตนเองด้วย

**การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ
อย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ นี้ได้นำแนวคิดการตอบสนองของผู้อ่าน (Reader Response Approach) ของ Thomson มาประยุกต์ใช้ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นการนำกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา โดยมีลำดับขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเข้าใจในตัวอักษร (Literal understanding)</p>	<p>1.1 ผู้เรียนคาดเดาเนื้อเรื่อง เช่น จากการดูรูปภาพประกอบเนื้อหา หรือชื่อเรื่อง</p> <p>1.2 ผู้เรียนอ่านวรรณกรรมที่กำหนด</p> <p>1.3 ผู้เรียนสรุปความเข้าใจในการอ่านวรรณกรรม</p> <p>1.4 ครูเสริมความรู้ด้านหลักภาษา เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในบทอ่านให้กับผู้เรียน</p>
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นเข้าใจในเรื่องราว (Empathy)</p>	<p>2.1 ครูยกข้อความ เหตุการณ์ หรือประเด็นต่าง ๆ ในวรรณกรรม ให้ผู้เรียนอภิปรายร่วมกัน</p> <p>2.2 ผู้เรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองที่เกี่ยวข้องกับข้อความ เหตุการณ์ หรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรม</p> <p>2.3 ผู้เรียนวิเคราะห์ เหตุผล แรงจูงใจและผลลัพธ์ของตัวละครในเรื่อง</p>
<p>ขั้นที่ 3 ขั้นอุปมา (Analogy)</p>	<p>3.1 ผู้เรียนจินตนาการตนเองเป็นตัวละคร จากสถานการณ์ที่ครูกำหนด เชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวรรณกรรม ว่าหากเป็นผู้เรียนจะทำอย่างไร</p>
<p>ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผล (Reflection)</p>	<p>4.1 ผู้เรียนนำข้อค้นพบจากการอ่าน มาสะท้อนความคิดแลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกัน วิพากษ์ความคิดเห็นในการประเมินค่าตัวละคร แก่นสารของตัวละคร และแก่นเรื่อง (theme) ของเรื่องราว จากวรรณกรรมเกี่ยวกับเหตุการณ์และพฤติกรรมของตัวละคร และแยกแยะความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริง (fact) และความคิดเห็น (opinion)</p>

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินค่า (Evaluation)</p>	<p>5.1 ผู้เรียนประเมินเนื้อเรื่อง และแสดงทัศนคติของตนเองที่มีต่อวรรณกรรม โดยการตีความและทักษะการประเมินโดยผู้อ่าน อภิปรายและประเมินจุดประสงค์ (purpose) อารมณ์ (mood and tone) ลีลาในการเขียน (writing style) และวิเคราะห์คุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เขียน เปรียบเทียบกับค่านิยม คุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียน</p>
<p>ขั้นที่ 6 ขั้นตระหนักรู้ (Recognition)</p>	<p>6.1 ผู้เรียนตีความจากเนื้อเรื่อง และแสดงความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่อง 6.2 ผู้เรียนตัดสินคุณค่าของวรรณกรรม โดยการเขียนอธิบายความเข้าใจ ความรู้สึก และความคิดเห็น ลงในบันทึกการเรียนรู้ เพื่อแสดงการตอบสนองต่อวรรณกรรมอย่างอิสระ</p>

ภาคผนวก ค ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม
ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความ
เข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 16 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม
ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความ
เข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 1 ขั้น เข้าใจในตัวอักษร (Literal understanding) สามารถ กระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูล ข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา ตามที่ปรากฏในวรรณกรรมที่ กำหนดให้ได้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 2 ขั้น เข้าใจในเรื่องราว (Empathy) สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ ประสบการณ์ของตนเองเพื่อทำ ความเข้าใจตัวละคร	5	5	3	4	4	4.20	0.84	มาก
3. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 3 ขั้น อุปมา (Analogy) ทำให้ผู้เรียน เชื่อมโยงและเรียนรู้ชีวิตของ ตนเองผ่านตัวละคร	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
4. กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 4 ขั้น สะท้อนผล (Reflection) สามารถนำผู้เรียนสะท้อนผล การกระทำของตัวละครสู่การ ประเมินค่าตัวละครและแก่น สารของตัวละคร	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด

ตาราง 16 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
5. กิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นที่ 5 ชั้น ประเมินค่า (Evaluation) ทำให้ ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์คุณค่า ทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้ แต่งโดยเปรียบเทียบกับคุณค่า ทางสังคมและวัฒนธรรมของ ผู้เรียนได้	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
6. กิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นที่ 6 ชั้น ตระหนักรู้ (Recognition) สามารถทำให้ผู้เรียนตระหนักถึง คุณค่าของวรรณกรรมและแสดง ความเข้าใจของตนเองต่อ วรรณกรรมได้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ นักเรียนมีความสามารถในการ อ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ และความเข้าใจในวัฒนธรรม ทางภาษา	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
8. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนมี ส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเกิด ความรู้ด้วยตนเอง	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10. กิจกรรมสามารถนำไปปรับใช้ ในการสอนการอ่านวรรณกรรม ภาษาอังกฤษได้จริง	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
11. ใช้ภาษาชัดเจน กะทัดรัด ไม่ คลุมเครือ เข้าใจง่าย และมี ความต่อเนื่องกันทุกขั้นตอน	4	5	3	3	4	3.80	0.84	มาก

ตาราง 16 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
12. กิจกรรมหลากหลาย น่าสนใจ ผลักดันให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ และสามารถทำให้เกิดความรู้ได้เร็ว	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม						4.48	0.58	มาก

ภาคผนวก ง ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริม
การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และความเข้าใจในวัฒนธรรม
ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

0
2

Lesson plan

Learning Activity
Through English literature

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ
เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ
และความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

นางสาวบุษย์ชานันท์ มณเฑียร

● แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Literature and story

เรื่อง The Born Loser

รายวิชา อ32201 ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

เวลา 3 ชั่วโมง

ปีการศึกษา 2563

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 Comic strips

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1

ผู้สอน นางสาวบุษย์ชานันท์ มณฑิเยียร

1. สาระสำคัญ

การกล่าวทักทาย ขอลา และอำลาใช้แตกต่างกันไปตามสถานการณ์ต่าง ๆ แสดงถึงวัฒนธรรมและมารยาททางสังคม

2. ผลการเรียนรู้

วิเคราะห์ อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยและนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ผู้เรียนวิเคราะห์แตกต่างระหว่างวัฒนธรรมไทยและอังกฤษตามสถานการณ์เรื่องที่ได้
2. ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ
3. ผู้เรียนอภิปรายความแตกต่างมารยาทและวัฒนธรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (situation dialog) ในการกล่าวทักทาย ขอลา และอำลาในสถานการณ์ต่าง ๆ ของเจ้าของภาษาและของไทยได้

4. สาระการเรียนรู้

Vocabulary	- Repair: to put something damaged, broken, or not working correctly back into good condition or make it work again - Accidentally: by chance or by mistake
Structure	- Instead of + N
Function	- Starting a conversation - Trying to end a conversation - Saying good bye

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการคิด
2. ความสามารถในการสื่อสาร

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ความมุ่งมั่นในการทำงาน

7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

1. Warm up (5 นาที)

1.1 ครูสอบถามประสบการณ์การพูดคุยโทรศัพท์ของผู้เรียน

- Do you have the phone?
- How often do you talk on the phone? And How long?
- Which words/phases do you use for starting to call/ answer the phone?

2. Presentation and Practice

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเข้าใจในตัวอักษร (Literal understanding) (25 นาที)</p>	<p>1.1 ครูให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 3-4 คน แล้วแจกรูปภาพการ์ตูนเรื่อง The Born Loser ทั้ง 3 เหตุการณ์ ให้ผู้เรียนลองเรียงลำดับเหตุการณ์ และคาดเดาเนื้อเรื่องจากการรูปภาพ แล้วให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน เพื่อเปรียบเทียบและเฉลยคำตอบร่วมกัน</p> <p>1.2 ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่อง The Born Loser แล้วตอบคำถามดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - Who is the character in the story? - What happened to Mrs. Thomapple? - What was Mrs. Thomapple's problem? <p>1.3 ครูให้ผู้เรียนแต่ละคนสรุปความเข้าใจในการอ่านการ์ตูน โดยการสรุปเหตุการณ์ต่าง ๆ และระบุข้อมูลของตัวละครและเนื้อเรื่องลงใน Worksheet 1: What is in the story?</p> <p>1.4 ครูเสริมความรู้ด้านหลักภาษา เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในบทอ่านให้กับผู้เรียน ในเรื่องวัฒนธรรมในการสื่อสารทางโทรศัพท์ ควรมีการกล่าวทักทาย โดยครูให้ผู้เรียนแต่ละคนช่วยกันเสนอความคิดถึงคำที่ใช้กล่าวทักทายในการพูดคุยโทรศัพท์ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับวัฒนธรรมการคุยโทรศัพท์ของคนไทย ว่าเหมือนหรือต่างกันหรือไม่ จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในชั้นเรียน</p>

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้
<p>ขั้นที่ 2 ขั้นเข้าใจในเรื่องราว (Empathy) (25 นาที)</p>	<p>2.1 ครูยกข้อความ เหตุการณ์ หรือประเด็นต่าง ๆ ในวรรณกรรม ให้ผู้เรียนอภิปรายร่วมกัน ดังต่อไปนี้</p> <p>Tr: What does "That's right" in the second picture means?</p> <p>Tr: What does "Isn't that a laugh?" in the last picture means?</p> <p>Tr: What does "Hello" in the last picture means?</p> <p>2.2 ผู้เรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของตนเองที่เกี่ยวข้องกับข้อความ เหตุการณ์ หรือประเด็นดังกล่าวคือ การทำอะไร ผิดพลาดเพราะความไม่รอบคอบของตนเอง</p> <p>2.3 ผู้เรียนร่วมกันรับฟังประสบการณ์และร่วมกันอภิปรายวิเคราะห์เหตุผล แรงจูงใจ และผลลัพธ์ที่เกิดกับ Mrs. Thornapple</p>

3. Wrap up (5 นาที)

3.1 ผู้เรียนให้ช่วยกันโหวต ว่าชอบเรื่องราวประสบการณ์ของใครมากที่สุด ตกที่สุด เพราะอะไร โดยการใช้มือถือโหวตผ่าน QR code

ชั่วโมงที่ 2

1. Warm up (10 นาที)

1.1 ครูแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรม Brain storm โดยช่วยกันระดมความคิด ถึงสำนวนวลี ที่ใช้ในหัวข้อต่อไปนี้ ให้ได้มากที่สุด ภายในเวลา 5 นาที เพื่อทบทวนความรู้เดิม

- To start a conversation
- To try to end a conversation
- To say good bye

1.2 ครูนำเสนอรูปภาพเนื้อหาการ์ตูนเรื่อง The Born Loser อีกครั้งเพื่อทบทวนความรู้เดิม

2. Presentation and Practice

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้
ขั้นที่ 3 ขั้นอุปมา (Analogy) (20 นาที)	3.1 ผู้เรียนจินตนาการตนเองเป็นตัวละคร Mrs. Thornapple และ Repairman แล้วตอบคำถาม ดังต่อไปนี้ - If you were Mrs. Thornapple what would you do? - If you were repairman what should you do?
ขั้นที่ 4 ขั้นสะท้อนผล (Reflection) (20 นาที)	4.1 ครูให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากการอ่าน มาแยกแยะข้อเท็จจริง (fact) และความคิดเห็น (opinion) ของเนื้อเรื่อง โดยขีดเส้นใต้ประโยคที่นักเรียนคิดว่าเป็นข้อเท็จจริง และให้วงกลมข้อความ 4.2 ครูให้ผู้เรียนแต่ละคนนำข้อมูลอภิปรายแยกแยะข้อเท็จจริง (fact) และความคิดเห็น (opinion) มาแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อตัวละคร Mrs. Thornapple และ Repairman และวิพากษ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่ม ในการประเมินค่าตัวละครแต่ละตัวและแก่นสารของตัวละครในเนื้อเรื่อง และแก่นของเรื่อง จากการวิเคราะห์เหตุการณ์และการกระทำตัวละครเหล่านี้เป็นอย่างไร และส่งผลอย่างไร - What do you think about Mrs. Thornapple/Repairman? - What is the main idea of the comic? - His/her behavior is good or bad, why? - What is the effect from his/her behavior?

3. Wrap up (10 นาที)

3.1 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ ผลการวิพากษ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการประเมินค่าตัวละครแต่ละตัวและแก่นสารของตัวละครในเนื้อเรื่อง ได้แก่ Mrs. Thornapple และ Repairman ว่าในกลุ่มของตนเองวิเคราะห์เหตุการณ์และการกระทำตัวละครเหล่านี้เป็นอย่างไรบ้าง

ชั่วโมงที่ 3

1. Warm up (5 นาที)

1.1 ครูทบทวนความทรงจำของผู้เรียนโดยการแสดงรูปภาพเรื่อง The Born Loser ที่ไม่มีคำบรรยาย แล้วสุ่มสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหา หรือข้อความในแต่ละภาพ

1.2 ครูเฉลยข้อความเนื้อหาการ์ตูน เรื่อง The Born Loser

2. Presentation and Practice

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้
ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินค่า (Evaluation) (10 นาที)	5.1 ผู้เรียนแต่ละคนอภิปรายวิเคราะห์บริบททางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เขียน เปรียบเทียบกับค่านิยมทางสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียนในการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์ ประเมินเนื้อเรื่อง The Born Loser แล้วระบุอารมณ์ (tone) และลีลาในการเขียน (writing style) ของเรื่อง และแสดงทัศนคติของตนเองที่มีต่อวรรณกรรม ลงในแบบบันทึกการเรียนรู้
ขั้นที่ 6 ขั้นตระหนักรู้ (Recognition) (15 นาที)	6.1 ครูแจกกระดาษโน้ตให้ผู้เรียนคนละ 1 ใบ ให้ผู้เรียนเขียนตีความจากเนื้อเรื่องโดยเขียนสรุปเป็นสำนวนสุภาษิต แล้วใช้โทรศัพท์มือถือค้นหาสำนวนภาษิตภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้อง เขียนลงบนกระดาษ แล้วนำกระดาษโน้ตไปติดตามผนังห้องให้เพื่อน ๆ ร่วมชั้นเดินเวียนกันอ่าน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการประเมินเนื้อเรื่องและประเมินจุดประสงค์ (purpose) ของเรื่อง แล้วบันทึกลงในแบบบันทึกการเรียนรู้ของตนเอง 6.2 ผู้เรียนพิจารณาทบทวน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาตัดสินคุณค่า และให้คำจำกัดความถึงข้อคิดจากเรื่องที่ย่าน โดยการเขียนอธิบายความเข้าใจ ความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเอง ลงในแบบบันทึกการเรียนรู้

3. Wrap up (30 นาที)

3.1 ครูให้นักเรียนนำแบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนไปติดไว้ตามมุมต่าง ๆ ของห้อง แล้วให้ผู้เรียนแต่ละคนเดินเวียน อ่านข้อคิด ความคิดเห็น และความรู้สึกของเพื่อนร่วมชั้นที่มีต่อการอ่าน The Born Loser แล้ววาดดาวลงในแบบบันทึกการเรียนรู้ของเพื่อนที่นักเรียนชอบข้อคิด ความคิดเห็น และความรู้สึก โดยผู้เรียนแต่ละคนสามารถให้ดาวเพื่อนร่วมชั้นได้มากกว่า 1 คน

3.2 ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 10 ข้อ

8. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. Comic strip เรื่อง The Born Loser ตอน วันที่ 14 พฤศจิกายน 1998
2. Worksheet 1: What is in the story?
3. กิจกรรม Brain storm
4. แบบบันทึกการเรียนรู้ เรื่อง The Born Loser
5. กระดาษโน้ตกิจกรรมตีความจากเนื้อเรื่องเป็นสำนวนสุภาษิต
6. แบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 10 ข้อ

9. การวัดและประเมินผล

การประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
1. ผู้เรียนวิเคราะห์ แตกต่างระหว่าง วัฒนธรรมไทยและ อังกฤษตาม สถานการณ์เรื่องที่ได้ อ่าน	ตรวจสอบบันทึกการ เรียนรู้	บันทึกการเรียนรู้	ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้น ไปถือว่าผ่านการ ประเมิน
2. ผู้เรียนมี ความสามารถในการ อ่านอย่างมี วิจารณญาณ	ทดสอบหลังเรียน	แบบทดสอบหลังเรียน	ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้น ไปถือว่าผ่านการ ประเมิน
3. ผู้เรียนอภิปรายความ แตกต่างมารยาทและ วัฒนธรรมการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร (situation dialog) ใน การกล่าวทักทาย ขอลา และอำลาใน สถานการณ์ต่าง ๆ ของ เจ้าของภาษาและของ ไทยได้	ตรวจสอบกิจกรรม Brain storm	กิจกรรม Brain storm	ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้น ไปถือว่าผ่านการ ประเมิน

การประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
ความสามารถในการคิด	ตรวจสอบใบงาน กิจกรรมและบันทึก การเรียนรู้	ใบงานกิจกรรมและ แบบบันทึกการเรียนรู้	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
ความสามารถในการ สื่อสาร	สังเกต	แบบสังเกตกิจกรรม กลุ่ม	ผ่านเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัดผล	เกณฑ์การประเมิน
ความมุ่งมั่นในการทำงาน	สังเกต	แบบสังเกต	ผ่านเกณฑ์ระดับ ดี ขึ้นไป

บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

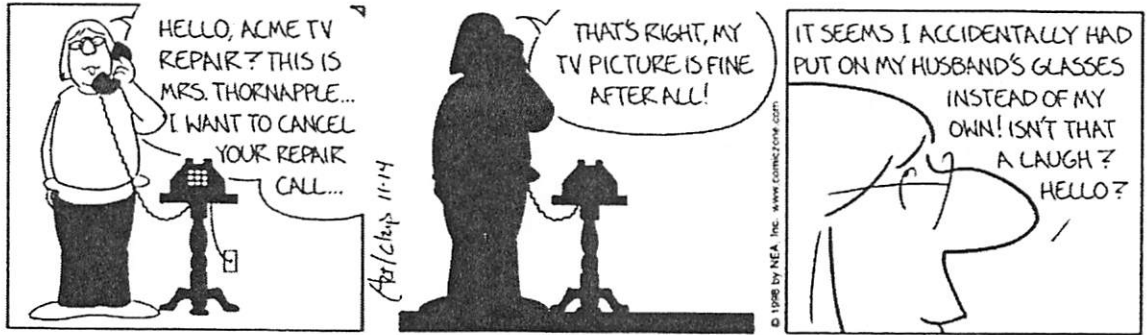
แนวทางแก้ไข

.....

.....

(นางสาวบุษย์ชานันท์ มณเฑียร)
ผู้สอน

The Born Loser

By Art and Chip Sansom

From: <https://www.gocomics.com/the-born-loser/1998/01/03>

Worksheet 1: What is in the story?

Direction: write information about the story

The title of the story:

Setting:

Characters:

Problem:

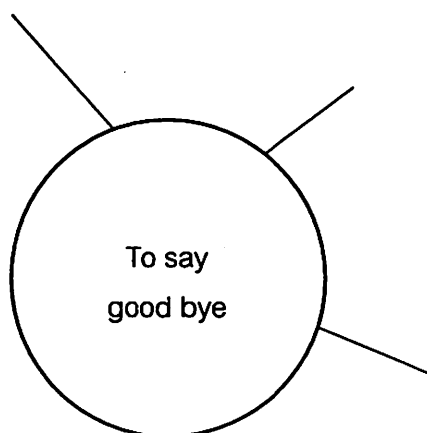
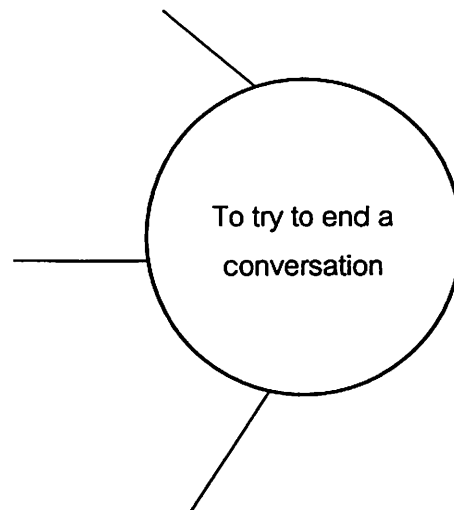
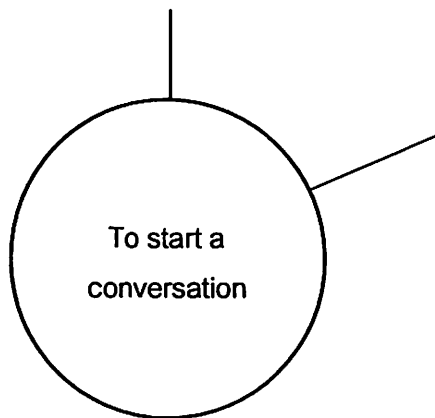
Major Events:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

Ending/Resolution:

กิจกรรม Brain storm

Direction: add the expressions, words or idiom in the map

แบบสังเกตความมุ่งมั่นในการทำงาน

ชื่อผู้สังเกต.....
 วัน เดือน ปี ที่สังเกต..... เวลา.....
 สถานที่.....
 กิจกรรมที่ปฏิบัติ.....

คำชี้แจง ให้ผู้สังเกต สังเกตพฤติกรรมความมุ่งมั่นในการทำงาน รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายในการอ่านโดยใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนตามพฤติกรรมบ่งชี้ดังต่อไปนี้

ผู้ถูกสังเกต	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน				สรุปผลการประเมิน
	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)	
	ตั้งใจ และ รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายในการอ่าน ได้อย่างสำเร็จ และมีการปรับปรุงแก้ไขงานที่ผิด	ตั้งใจ และ รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายในการอ่าน ได้ แต่ไม่มีการปรับปรุงแก้ไขงานที่ผิด	เอาใจใส่และ รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายในการอ่าน	รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายในการอ่าน แต่ได้ไม่ตั้งใจ และเอาใจใส่	

บันทึกข้อมูลเพิ่มเติม

.....

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต
 (นางสาวบุษย์ชานันท์ มณฑิยา)

แบบสังเกตความสามารถในการสื่อสาร

ชื่อผู้สังเกต.....
 วัน เดือน ปี ที่สังเกต..... เวลา.....
 สถานที่.....
 กิจกรรมที่ปฏิบัติ.....

คำชี้แจง ให้ผู้สังเกต สังเกตพฤติกรรมการสื่อสาร การพูดเสนอหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบหมายในการอ่านโดยใช้เครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนตามพฤติกรรมบ่งชี้ดังต่อไปนี้

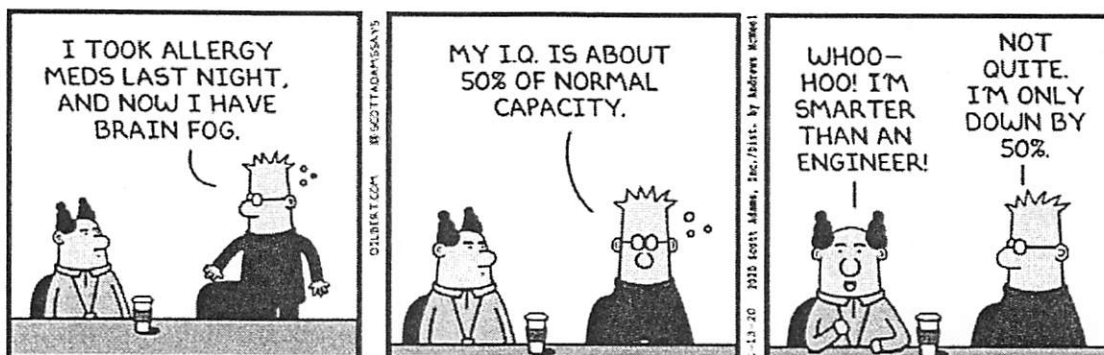
	เกณฑ์การให้ระดับคะแนน				สรุปผลการประเมิน
	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)	
ผู้ถูกสังเกต	พูดได้คล่องแคล่ว ออกเสียงชัด เข้าใจง่าย ถูกต้อง ตามหลัก ไวยากรณ์ และมี การให้เหตุผล สนับสนุนที่ เกี่ยวข้องกับ เนื้อหา 4 ประโยค ขึ้นไป	พูดได้ราบรื่น ชัดเจน ถูกต้อง ตามหลัก ไวยากรณ์เป็นส่วน ใหญ่ เข้าใจได้ เกือบทั้งหมดที่ กล่าว และ มีการ ให้เหตุผล สนับสนุนที่ เกี่ยวข้องกับ เนื้อหา 2-3 ประโยค	พูดติดขัดบ้าง ถูกหลักไวยากรณ์ บางส่วนแต่เข้าใจ ได้เป็นบาง ประโยคสั้นๆ ง่าย การให้เหตุผล สนับสนุนที่ เกี่ยวข้องกับ เนื้อหา 1 ประโยค	พูดตะกุกตะกัก ไม่ ถูกหลักไวยากรณ์ แต่เข้าใจได้เป็น บางวลี หรือ กลุ่มคำ ขาดการ ให้เหตุผล สนับสนุนที่ เกี่ยวข้องกับ เนื้อหา	

บันทึกข้อมูลเพิ่มเติม

.....

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต
 (นางสาวบุษย์ชานันท์ มณเฑียร)

แบบทดสอบหลังเรียน

Distinguishing Facts and Opinion

- Which statement is the fact of this comic strip?
 - Brain fog is a severe symptom.
 - Drinking coffee can awaken them.
 - Allergy medicine can cause brain fog.
 - People, who are over 50% capacity, are smarter
- Which statement refers to the opinion of the glasses man?
 - The glasses man is sleeping.
 - He is the smartest man in the office.
 - He thinks that allergy medicine decreases his IQ.
 - People can have 100% capacity when eating allergy medicine

Identifying an Author's Purpose

- What is the purpose of this comic strip?
 - to describe of how IQ explain of how people are smart.
 - to inform the readers that allergy medicine can cause sleepy.
 - to entertain the readers of how misunderstanding the man is.
 - to argue that the man is smarter because of allergy medicine.
- What is the purpose of the glasses man in the frame 1?
 - To tell another man that he feels dizzy.
 - To give a reason why he has a brain fog.
 - To explain why he comes to the office late.
 - To inform that allergy medicine is dangerous.

Drawing Inferences

5. What can be implied from the glasses man?
- a. He is a doctor
 - b. He is an engineer.
 - c. He is a psychologist.
 - d. He is a specialist in nervous system.
6. What might be happened to the glasses man last night?
- a. He had a sea food party.
 - b. He drove a car to his hometown.
 - c. He stayed at the hotel in the town.
 - d. He studied harder because he failed the exam.

Recognizing an Author's Tone

7. What is the tone of the man saying that he is smarter than an engineer?
- a. angry
 - b. curious
 - c. happy
 - d. determined
8. What is the tone of the glasses man?
- a. depressed
 - b. sleepy
 - c. furious
 - d. sarcastic

Recognizing an Author's Organizational Pattern or Writing Style

9. What is the author's writing style?
- a. cartoon
 - b. animation
 - c. storytelling
 - d. magazine column
10. What is the plot of this story?
- a. There is no climax of this story.
 - b. the climax is at the middle of the story.
 - c. the climax is at the beginning of this story.
 - d. the climax is at the final frame of this story.

แบบบันทึกภาคสนาม (สำหรับครู)

กิจกรรมที่.....เรื่อง.....
 สถานที่.....ผู้บันทึก.....

คำชี้แจง แบบบันทึกภาคสนามของผู้วิจัย โดยผู้วิจัยใช้บันทึกเหตุการณ์จากการสังเกตพฤติกรรม
 การเรียนรู้ของผู้เรียน ในแต่ละชั้นตั้งแต่เริ่มเรียนจนกระทั่งหมดชั่วโมง

วันที่/เวลา	กิจกรรมการเรียนรู้ผ่าน วรรณกรรมภาษาอังกฤษ	บันทึกพรรณนา
	พฤติกรรมกรเรียนรู้ใน ชั้นเข้าใจในตัวอักษร (Literal understanding)	
	พฤติกรรมกรเรียนรู้ใน ชั้นเข้าใจในเรื่องราว (Empathy)	
	พฤติกรรมกรเรียนรู้ใน ชั้นอุปมา (Analogy)	
	พฤติกรรมกรเรียนรู้ใน ชั้นสะท้อนผล (Reflection)	
	พฤติกรรมกรเรียนรู้ใน ชั้นประเมินค่า (Evaluation)	
	พฤติกรรมกรเรียนรู้ใน ชั้นตระหนักรู้ (Recognition)	

ภาคผนวก จ ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม
ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและ
ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 17 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ผ่าน
วรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ
และความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ส่วนนำ								
1.1 ส่วนนำบรรยายละเอียดทั่วไป ได้ครบถ้วน	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก
รวม						4.20	0.45	มาก
2. สารสำคัญ								
2.1 สอดคล้องและครอบคลุมกับ สาระการเรียนรู้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2 เชื่อมโยงกับผลการเรียนรู้	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
2.3 ระบุแก่นความรู้ครบถ้วน	4	5	3	3	5	4.00	1.00	มาก
2.4 มีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจ ง่าย	4	5	3	4	5	4.20	0.84	มาก
2.5 มีความเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม						4.36	0.70	มาก
3. ผลการเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับสารสำคัญ	4	5	3	4	4	4.00	0.71	มาก
3.2 สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	3	4	5	4.40	0.89	มาก
รวม						4.20	0.80	มาก
4. จุดประสงค์การเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	5	5	3	4	5	4.40	0.89	มาก
4.2 มุ่งพัฒนาความสามารถในการ อ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณญาณและความเข้าใจใน วัฒนธรรมทางภาษา	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก

ตาราง 17 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
4.3 สามารถปฏิบัติได้จริง	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่ คลุมเครือ	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
4.5 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและ ประเมินผลได้	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
4.6 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน และ วัยของผู้เรียน	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
รวม						4.43	0.61	มาก
5. สาระการเรียนรู้								
5.1 สอดคล้องกับสาระสำคัญ	5	5	3	5	5	4.60	0.89	มากที่สุด
5.2 มีความถูกต้องตามหลักทาง ภาษา และทันสมัย	4	5	3	5	5	4.40	0.89	มาก
5.3 ครบถ้วนเพียงพอในการสร้าง พฤติกรรมหรือทักษะที่ต้องการ	4	5	3	5	5	4.40	0.89	มาก
5.4 น่าสนใจ สอดคล้องกับความ ต้องการและเป็นประโยชน์ต่อ ผู้เรียน	5	5	3	5	4	4.40	0.89	มาก
รวม						4.45	0.89	มาก
6. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน								
6.1 สอดคล้องกับกระบวนการ จัดการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม						4.80	0.45	มากที่สุด
7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์								
7.1 สามารถเกิดขึ้นได้จริงในการทำ กิจกรรมการเรียนรู้	5	5	3	4	5	4.40	0.89	มาก
รวม						4.40	0.89	มาก
8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้								
8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด

ตาราง 17 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
8.2 กิจกรรมเป็นไปตามลำดับ ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ ตามแนวคิด reader- response theory	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้สามารถพัฒนาการการ อ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณญาณ	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
8.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้สามารถพัฒนาความ เข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8.5 มีกิจกรรมการเรียนรู้ดึงดูดและ กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเน้นการ ปฏิบัติการเรียนรู้ด้วยตนเองจริง	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
8.7 สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุ จุดประสงค์การเรียนรู้ได้	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8.8 กำหนดระยะเวลาได้เหมาะสม กับกิจกรรม	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
8.9 เหมาะสมกับวัยและ ความสามารถของผู้เรียน	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
รวม						4.76	0.47	มากที่สุด
9. สื่อและแหล่งเรียนรู้								
9.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการ เรียนรู้	5	5	4	4	4	4.40	0.55	มาก
9.2 สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจการ อ่านภาษาอังกฤษอย่างมี วิจารณญาณและความเข้าใจใน วัฒนธรรมทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด

ตาราง 17 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					\bar{x}	S.D.	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
9.3 ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง และสะดวกต่อการใช้งาน	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
9.4 เหมาะสมกับวัยและ ความสามารถของผู้เรียน	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม						4.60	0.52	มากที่สุด
10. การวัดและประเมินผล								
10.1 ประเมินได้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
10.2 ระบุวิธีวัด เครื่องมือวัด และ เกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน	3	5	4	5	5	4.40	0.89	มาก
10.3 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมิน สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
10.4 เครื่องมือสามารถวัดและ ประเมินความสามารถของ ผู้เรียนได้จริง	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
10.5 เกณฑ์การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับความสามารถของ ผู้เรียน	4	5	3	4	5	4.20	0.84	มาก
รวม						4.44	0.67	มาก
รวมทั้งหมด						4.46	0.65	มาก

ภาคผนวก จ แบบประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ

แบบประเมินแบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ชื่อเรื่องการค้นคว้าอิสระ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม
ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
วิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

A DEVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITY
THROUGH ENGLISH LITERATURE TO ENHANCE
CRITICAL READING ABILITY AND CULTURAL
LITERACY IN LANGUAGE FOR
MATTHAYOMSUKSA 5 STUDENTS

อาจารย์ที่ปรึกษา
ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อังคณา ช่ออนธานี
นางสาวบุษย์ชานันท์ มณฑิเยียร
นิสิตระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

วัตถุประสงค์ของการประเมิน

เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ผลที่ได้จาก
การประเมินจะนำไปปรับปรุง แก้ไขแบบวัดฯ ให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้ในการทดสอบ
จริง

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัย นางสาวบุษย์ชานันท์ มณฑิเยียร

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ติดต่อผู้วิจัย E-mail: budchabudcha@gmail.com

โทรศัพท์ 094-5534177

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ เป็นการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบวัดความสามารถในอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วยคำถามจำนวน 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 Comic strips

ตอนที่ 2 Short story

ตอนที่ 3 Poem

ตอนที่ 4 Passage

โดยทั้ง 4 ตอน จะประกอบด้วยข้อคำถามวัดความสามารถในอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 5 ด้าน คือ

1. แยกความจริงและความคิดเห็น (Distinguishing fact and opinion)
2. ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)
3. อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences)
4. ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)
5. ระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)

2. ขอให้ท่านพิจารณาเกี่ยวกับความสอดคล้องของแต่ละรายการ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความคิดเห็น” ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขต่อไป โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

+1	หมายถึง	ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับการวัดความสามารถ ในอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณตามองค์ประกอบ
0	หมายถึง	ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับการวัดความสามารถ ในอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณตามองค์ประกอบ
-1	หมายถึง	ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับการวัดความสามารถ ในอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณตามองค์ประกอบ

แบบประเมินแบบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ชื่อผู้ประเมิน

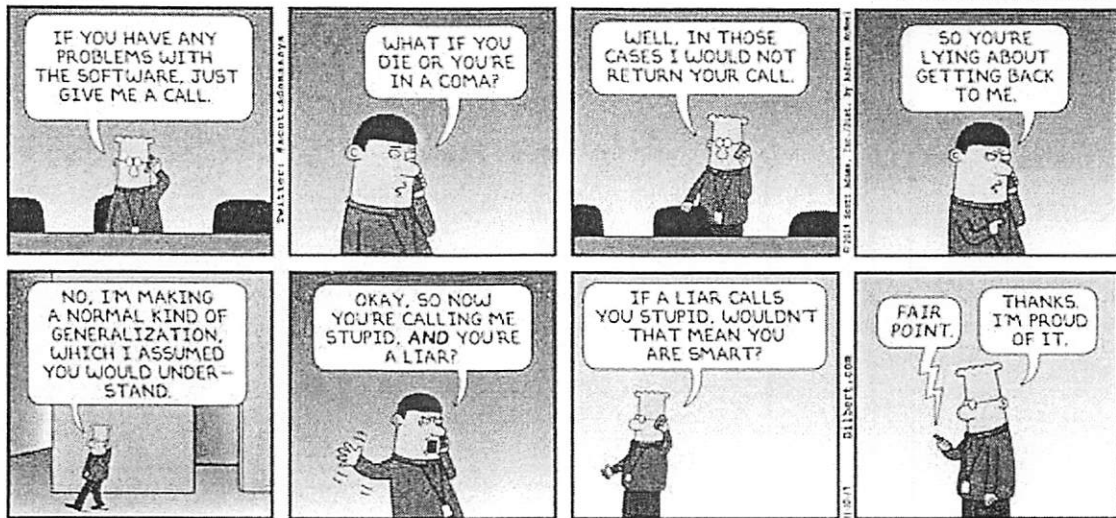
ตำแหน่ง

สถานที่ทำงาน

Part 1: Comic strips

DILBERT

BY SCOTT ADAMS

ข้อ ร.ล	จุดประสงค์	ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1	แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	<p>Which sentence in the comics show the fact?</p> <p>a. Thanks. I'm proud of it.</p> <p>b. What if you die or you're in coma.</p> <p>c. You're calling me stupid and you're a liar?</p> <p>d. If you have any problems with the software, just call me</p>				
2	แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	<p>What is the opinion of the man with name tag towards the glasses man?</p> <p>a. He is stupid.</p> <p>b. He is so mean.</p> <p>c. He is service-minded.</p> <p>d. He is kind and generous.</p>				
3	แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	<p>What is the actual fact of the man with the name tag?</p> <p>a. he is really stupid.</p> <p>b. he will be die soon.</p> <p>c. he misunderstands of the glasses man's speech.</p> <p>d. he is having a reasonable argument with the man with name tag.</p>				

ข้อ ท.	จุดประสงค์	ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
4	แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	<p>What is the opinion of the glasses man towards the man with name tag?</p> <p>a. an argument between the two men is stupid.</p> <p>b. the man with name tag is difficult to understand almost everything.</p> <p>c. there are no reason to call back if the man with name tag dies or in coma.</p> <p>d. the glass man believes that the man with the name tag is a good customer.</p>				
5	ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	<p>What is the purpose of the story?</p> <p>a. To describe the different of two main characters.</p> <p>b. To inform readers about how two idiots were talking.</p> <p>c. To analyze the situation in the business conversation.</p> <p>d. To make fun of two people are having an argument with unreasonable argument.</p>				
6	ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	<p>Why does the man with the glasses feel proud at the end of the comic strip?</p> <p>a. To discuss about an idiot having an argument.</p> <p>b. To analyze the habit of his conversation partner.</p> <p>c. To humor the readers of unreasonable argument.</p> <p>d. To agree on the reason that the man with the name tag gives</p>				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อคำถาม	ระดับความคิดขั้น			ข้อเสนองาน
			+1	0	-1	
7	ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author' s purpose)	ข้อคำถาม What is the purpose of the glasses man saying "No, I'm making a normal kind of generalization which I assumed that you would understand."? a. To describe that the man with name tag is stupid. b. To persuade the man with name tag to buy the products. c. To solve the problems between him and the man with the name tag. d. To explain that the sentence he said is regularly response to the customer.				
8	ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author' s purpose)	ข้อคำถาม What is the author's purpose writing the story in the newspaper? a. To attract the readers with the newspaper b. To illustrate that cartoons are in our daily life. c. To give a hot news to the reader with the newspaper d. To give a nonsense information to the readers with the newspaper				
9	อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences)	ข้อคำถาม Which job can be assumed to the man with glasses? a. an accountant b. a content writer c. a graphic designer d. a computer technician				

ข้อ ท.	จุดประสงค์	ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
10	อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences)	Which relationships can be assumed between the two men? a. a close friend b. the two brothers c. the officer and the customer d. the manager and the assistant				
11	อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences)	Which part of the conversation can be assumed as happened in the comic strip? a. during the conversation b. the end of the conversation c. before having a conversation d. the beginning of the conversation				
12	อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences)	What can be inferred from the comic strip? a. The two men are having a problem b. The man with the name tag is stubborn. c. The man with the glasses will be in a coma and died d. The man with the glasses have just bought the software				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
13	ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	Which word can be mostly described the tone of the comic strip? a. iconic b. sarcastic c. regretful d. sympathetic				
14	ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	What is the tone of the man saying that "If you have any problem with the software, just give me a call." a. helpful b. hopeful c. cheerful d. scornful				
15	ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	What is the tone of the man saying that "What if you die or you are in coma?" a. sadly b. nasty c. humbly d. naughty				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อสอบแบบ
			+1	0	-1	
16	วิเคราะห์โทนเสียง ((Recognizing an author's tone))	ข้อคำถาม				
		What might be the reaction of the readers after reading these comics? a. crying b. laughing c. mumbling d. screaming				
17	วิเคราะห์รูปแบบการจัดวางของเนื้อหา ((Recognizing an author's organizational patterns or writing style))	ข้อคำถาม				
		What is the author's writing style? a. comic strip b. animation c. story-telling d. newspaper column				
18	วิเคราะห์รูปแบบการจัดวางของเนื้อหา ((Recognizing an author's organizational patterns or writing style))	ข้อคำถาม				
		Why does the comic strip use all capital letter? a. It is because the story is formal. b. It is because the characters were shouting. c. It is because the characters said rude words. d. It is because the letters will be in the same height.				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
19	ระบุหลักการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	<p>Why is the word "and" in the comics bold?</p> <p>a. It is because the writer was randomly selected the word to bold.</p> <p>b. It is because the writer highlights the word as it is important in the situation.</p> <p>c. It is because the writer wants the readers to guess the meaning of the word.</p> <p>d. It is because the writer emphasizes that there are two main reasons in this argument.</p>				
20	ระบุหลักการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	<p>How does the story tell in the comic strip?</p> <p>a. formal conversation</p> <p>b. real-life conversation</p> <p>c. conversation with narrative</p> <p>d. conversation using figurative language</p>				

Part 2: short story

As a group of frogs was traveling through the woods, two of them fell into a deep pit. When the other frogs crowded around the pit and saw how deep it was, they told the two frogs that there was no hope left for them.

However, the two frogs decided to ignore what the others were saying and they proceeded to try and jump out of the pit.

Despite their efforts, the groups of frogs at the top of the pit were still saying that they should just give up, that they would never make it out.

Eventually, one of the frogs took heed to what the others were saying and he gave up, falling down to his death. The other frog continued to jump as hard as he could. Again, the crowd of frogs yelled at him to stop the pain and just die.

He jumped even harder and finally made it out. When he got out, the other frogs said, "Did you not hear us?"

The frog explained to them that he was deaf. He thought they were encouraging him the entire time.

ข้อ ร.	จุดประสงค์	ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
21	แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	<p>What is the opinion of the deaf frog?</p> <p>a. The pit was too deep to climb.</p> <p>b. The frogs above the pit tried to cheer him up.</p> <p>c. Finally, the deaf frog can climb up from the pit.</p> <p>d. The deaf frog attempted to climb hard as hard he could</p>				
22	แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	<p>Which is the fact of the frogs in the story?</p> <p>a. The two frogs in the pit will die soon.</p> <p>b. The survived frog cannot hear anything</p> <p>c. There was hopeless for the two frogs in the pit.</p> <p>d. The fallen frog should give up climbing out of the pit</p>				
23	แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	<p>According to the story, which statement can be debatable?</p> <p>a. One of a frog cannot hear anything.</p> <p>b. The group of frogs is traveling through the wood.</p> <p>c. The two frogs fallen into the pit were exactly dead.</p> <p>d. The two frogs fallen into the pit were trying to jump out</p>				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
24	แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	<p>According to the story, which statement is a personal belief?</p> <p>a. The two frogs were fallen into the deep pit</p> <p>b. The frog which can jump out of the pit is deaf</p> <p>c. The frog is dead because he thinks he cannot climb up anymore.</p> <p>d. The group of frogs was saying that the two frogs should give up climbing</p>				
25	ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	<p>What is the purpose of the story?</p> <p>a. To encourage readers to aware of the power of the speech</p> <p>b. To prove that people can die because of the word</p> <p>c. To inspire readers of being a good person</p> <p>d. To convince readers to speak properly</p>				
26	ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	<p>What is the purpose of the writer?</p> <p>a. To prove that words can be wrong.</p> <p>b. To inform readers about the story of the deaf frog.</p> <p>c. To persuade readers to listen carefully like the dead frog.</p> <p>d. To convict readers to make more effort in their life like a deaf frog.</p>				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนองาน
			+1	0	-1	
27	ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author' s purpose)	ข้อคำถาม What is the purpose of a group of frogs above the pit? a. To prove that the pit is too deep to climb up b. To frighten the fallen two frogs that they would exactly be died. c. To discourage the fallen two frogs because the pit is too deep. d. To recommend the fallen two frogs that it is no use continue climbing up.				
28	ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author' s purpose)	ข้อคำถาม What is the purpose of the author using a normal frog and a deaf frog as a main character? a. To create an awareness of human right. b. To equalize between normal people and disable people. c. To illustrate that negative speech and change people's mind. d. To show similarity and difference between normal frog and deaf frog.				
29	อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences)	ข้อคำถาม What can be inferred from the crowd of the frogs? a. They live near the forest. b. They have negative mind. c. They don't believe in themselves. d. They have just finished their lunch.				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
30	อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences)	<p>What can be inferred from the story?</p> <p>a. Worrying don't solve the problem.</p> <p>b. There is a power of life in the tongue.</p> <p>c. A bird in hand is worth than two bushes.</p> <p>d. Take responsibility or you will learn the lesson.</p>				
31	อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences)	<p>What can be implied to the deaf frog?</p> <p>a. He is optimistic.</p> <p>b. He does exercising every day.</p> <p>c. He shows that patience is important.</p> <p>d. He can easily ignore to the problems.</p>				
32	อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences)	<p>Where you possibly see the story?</p> <p>a. journal</p> <p>b. textbook</p> <p>c. religious bible</p> <p>d. children's book</p>				

ข้อ ร.	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
33	ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	<p>What is the tone of the story?</p> <p>a. curious</p> <p>b. mocking</p> <p>c. inspiring</p> <p>d. informative</p>				
34	ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	<p>What is the tone of the group of frogs while shouting?</p> <p>a. ironic</p> <p>b. cynical</p> <p>c. regretful</p> <p>d. depressed</p>				
35	ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	<p>What is the tone of the deaf frog while explaining at the end of the story?</p> <p>a. innocent</p> <p>b. sensitive</p> <p>c. regretful</p> <p>d. thoughtful</p>				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
36	ระบุนอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	<p>If the dead frog says something before he died, what might be the tone of his expression?</p> <p>a. ashamed b. indignant c. disappointed d. discouraging</p>				
37	ระบุนิสัยการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	<p>How is this story organized by the author?</p> <p>a. Narration b. Description c. Chronological d. Cause and Effect</p>				
38	ระบุนิสัยการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	<p>What is the author's writing style?</p> <p>a. Process b. Persuasive c. Story-telling d. Comparison</p>				

ข้อ ท-	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
39	ระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	<p>What kind of the story is telling?</p> <p>a. fable</p> <p>b. horror</p> <p>c. comedy</p> <p>d. tragedy</p>				
40	ระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	<p>Which is <u>NOT</u> true according to the plot of the story?</p> <p>a. the story is writing in paragraph.</p> <p>b. the moral lesson is stated in the story.</p> <p>c. characters are animals with human traits.</p> <p>d. the end of the story provides a rising action and climax.</p>				

Part 3: Poem

Children shiver with fear
As the exams draw near
Eyes filled with tears
For wasting a whole year

Had they worked hard earlier
All would have been happier.
If you wish to secure marks that are rosier.

Children, do not feel the fright.
Face the exams with all your might.
Go and reach the stars.
Victory will be yours.

We are like the food and the education is the ingredient.
We are like the trees and the education is the leaves.
We are the players of the game of education.

By S. R. Girish Kumar – Chennai – India

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอนแนะ
			+1	0	-1	
41	แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	<p>According to the poem, which line refers to the fact?</p> <p>a. Victory will be yours.</p> <p>b. As the exams draw near</p> <p>c. Children, do not feel the fright</p> <p>d. If you wish to secure marks that are rosier</p>				
42	แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	<p>Which is NOT the opinion of the author?</p> <p>a. Facing the exam with your confidence</p> <p>b. Life will be more complete with education</p> <p>c. The exam will be coming soon.</p> <p>d. Don't be panic and try your best in doing exam</p>				
43	แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	<p>Which sentence shows the opinion of the poem?</p> <p>a. The entrance examination is coming soon</p> <p>b. The students are competing in taking examination.</p> <p>c. The students had work hard earlier on their examination.</p> <p>d. Taking entrance examination is a bad idea of university admission system.</p>				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
44	แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	Which line does NOT demonstrate the opinion? a. Had they worked hard earlier b. If you wish to secure marks that are rosier. c. We are the players of the game of education. d. We are like the trees and the education is the leaves.				
45	ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	What is the purpose of the poem? a. To inform the last year senior students to study harder. b. To inspire the last year senior students to think of their future. c. To criticize about the system of university entrance examination. d. To persuade the last year senior students not to worry about the university exam.				
46	ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	What does the author want to convey the meaning of the first stanza (line 1-4)? a. To explain of the last year senior students' life. b. To show the failure of educational testing system. c. To describe how students are torn with reading books. d. To illustrate of how students are facing the difficult of taking entrance exam.				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอนแนะ
			+1	0	-1	
47	ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	<p>What might be the purpose of the student in the poem?</p> <p>a. To study harder for the brighter future.</p> <p>b. To inspire by studying in the university.</p> <p>c. To pass the university exam without anxiety.</p> <p>d. To argue against of university entrance exam system.</p>				
48	ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	<p>What is the purpose of the last stanza (line 12-14)?</p> <p>a. To discuss about life and education are alike.</p> <p>b. To convince students to have a higher education.</p> <p>c. To delight the last year senior high school students.</p> <p>d. To compare life and education are like things in our daily life.</p>				
49	อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences)	<p>What can be inferred from the line "We are like the trees and the education is the leaves"?</p> <p>a. The students are happy with the education</p> <p>b. The students' life will be more fulfil with education</p> <p>c. The students can plant the trees and can go outside.</p> <p>d. The students can save the world by planting the tree.</p>				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสียนอแนะ
			+1	0	-1	
50	อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences)	Which person that the author is desired to write to? a. university students b. kindergarten students c. junior high school students d. senior high school students				
51	อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences)	What can be inferred from the line "We are the players of the game of education."? a. The students had to take time studying for the exam. b. The students are fear of taking the entrance examination. c. The students are allowed to play in a game held by university. d. The students are competing by taking the exam for university admission.				
52	อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences)	What can be implied from word " <u>stars</u> " in line 11? a. planet b. success c. education d. examination				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
53	ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	Which word can mostly describe the tone of the poem? a. sarcastic b. thoughtful c. encouraging d. disappointed				
54	ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	Which word can mostly describe the tone of the first stanza (line 1-4)? a. depressed b. sympathetic c. disappointed d. light-hearted				
55	ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	Which word can mostly describe the tone of the third stanza (line 8-11)? a. curious b. critical c. cheerful d. inspiring				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อคำถาม	ระดับความยากเห็น			ข้อเสนอนแนะ
			+1	0	-1	
56	ระบุอารมณ์ (Recognizing an author' s tone)	What might be the tone of the students in the poem? a. worried b. hopeful c. delightful d. enthusiastic				
57	ระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author' s organizational patterns or writing style)	What is the type of the poem? a. Limerick - a five-line witty poem with a distinctive rhythm. b. Narrative - the story of an event in the form of a poem c. Epic - a lengthy narrative poem in grand language celebrating the adventures d. Free Verse - A Free Verse Poem does not follow any rules and just convey the idea				
58	ระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author' s organizational patterns or writing style)	What is the author's writing style of the first stanza (line 1-4) a. the four-line with distinctive rhythms b. the first words of each line has the same sound. c. the last words of each line has the same sound. d. the first stanza tells the story or the event of the poem				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
59	ระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	<p>What is the author's writing style of the last stanza (line 12-14)?</p> <p>a. narration</p> <p>b. description</p> <p>c. comparison</p> <p>d. exemplification</p>				
60	ระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	<p>What is the author's writing style?</p> <p>a. poem</p> <p>b. essay</p> <p>c. paragraph</p> <p>d. story-telling</p>				

Part 4: Passage

Can tree talk? Yes—but not in words. Scientists have reasons to believe that trees do communicate with each other. Not long ago, researchers learned somethings. First a willow tree attacked in the woods by caterpillars changed the chemistry of its leaves and made them tasted so awful that the caterpillars got disgusted and stopped eating them. Then even more, the tree sent out special vapors—an alarm signal stimulating its neighbors to change the chemistry of their own leaves and makes them less tasty.

Communication, of course, doesn't need to be in words. We can talk to each other by a smile, frown, a shrug of our shoulders, and a gesture with our hand. We know that birds and animals use a whole vocabulary of songs, sounds, and movements. Bees dance their signal, flying in certain patterns that tell other bees where to find nectar for honey. So why shouldn't trees have ways of sending a message?

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
61	แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	ข้อความ According to the passage, what is the opinion? a. scientists believe that tree can communicate b. bees dance their signal in the certain patterns c. the trees send out special vapors which is an alarm signal d. people can talk each other by smile, frown and a shrug of shoulders				
62	แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	ข้อความ According to the passage, which sentence does <u>NOT</u> show the fact of the story? a. Scientists think that trees can communicate to each other. b. People not only communicate by the speech but also by gesture. c. The trees change their willow to protect themselves from caterpillars d. Birds use a whole vocabulary of songs, sounds, and movement to communicate.				
63	แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	ข้อความ According to the story, is it the fact that trees can talk? Why? a. Yes, it is because they were scientific proved. b. No, it is because that is only the reason for the scientist to believe. c. Yes, it is because there is some evidence showing that trees can talk d. No, it is because the scientists only compare the behavior between trees and animals				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อ เสนอแนะ
			+1	0	-1	
64	แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	<p>According to the story, is it the opinion that birds use a whole vocabulary of songs, sounds, and movements? Why?</p> <p>a. Yes, it is because birds are the symbol of singing.</p> <p>b. Yes, it is because most people believe that birds can sing.</p> <p>c. No, it is because the writer uses reporting verb showing facts.</p> <p>d. No, it is because birds can actually sing proved by scientists.</p>				
65	ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	<p>What is the purpose of the passage?</p> <p>a. To define what non-verbal communication is</p> <p>b. To question if trees or animals are able to talk.</p> <p>c. To inform about how trees and animals can talk.</p> <p>d. To analyze of how animals and trees talk to each other.</p>				
66	ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	<p>Why does the writer use the question in the first sentence of the passage?</p> <p>a. To survey the readers' knowledge.</p> <p>b. To involve readers into the passage.</p> <p>c. To ask the readers whether they know the answer.</p> <p>d. To make sure the readers that they understand the passage.</p>				

ข้อ ท.	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอนแนะ
			+1	0	-1	
67	ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	<p>Why does the writer use the question in the last sentence of the passage?</p> <p>a. To test the content knowledge of the readers</p> <p>b. To make sure the readers understand while reading</p> <p>c. To activate the reading strategies use of the readers.</p> <p>d. To leave the reading thinking after the readers is finished reading</p>				
68	ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	<p>What is the purpose of giving example of bee dancing?</p> <p>a. To debate that bees and trees are different.</p> <p>b. To simplify the difficult science content into easy one.</p> <p>c. To illustrate that more animals can use verbal communication.</p> <p>d. To tell the readers that bee is one of important animal in your life.</p>				
69	อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences)	<p>What can be inferred from the caterpillars' feeding?</p> <p>a. Different shape of willows attract different caterpillars</p> <p>b. The caterpillars feed their children by lying on the ground.</p> <p>c. The offensive tastes of willow are not preferred by the caterpillars.</p> <p>d. The willow near the bee hives is more interesting than the others</p>				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเด่นและ แนะ
			+1	0	-1	
70	อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences)	Which part of column that the text is possibly published? a. politics b. editorial c. entertainment d. science and technology				
71	อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences)	Which field of science that the scientists are studying? a. botany b. zoology c. ecology d. physiology				
72	อนุมานและสรุปได้อย่างมีเหตุผล (Drawing inferences)	According to the passage, what is the feeling when the people frown? a. sad b. happy c. angry d. naughty				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
73	ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	<p>What is the tone of the passage?</p> <p>a. critical</p> <p>b. inferential</p> <p>c. informative</p> <p>d. argumentative</p>				
74	ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	<p>Which word can be used to describe the feeling of the wood when eaten by the caterpillars the most?</p> <p>a. angry</p> <p>b. happy</p> <p>c. worried</p> <p>d. excited</p>				
75	ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	<p>According to the passage, which word can be used to describe to the feeling of scientists while experimenting?</p> <p>a. surprised</p> <p>b. worried</p> <p>c. anxious</p> <p>d. happy</p>				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
76	ระบุดารมณ (Recognizing an author's tone)	<p>What might be the feeling of the reader when the author adds more information about a tree giving vapor?</p> <p>a. more reliable b. more informative c. more judgmental d. more astonished</p>				
77	ระบุดลการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	<p>How does the writer add the information in paragraph1?</p> <p>a. Giving more reason b. Providing two examples c. Showing similarities and differences d. Explain more details about the experiment</p>				
78	ระบุดลการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	<p>How does the writer involve the readers in the passage in paragraph 1?</p> <p>a. Giving an example b. Asking a question c. Explaining more details d. Stating the first sentence as a main idea.</p>				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
79	ระบุสไตล์การเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	<p>What is the author's writing style?</p> <p>a. the text is described in process</p> <p>b. the information shows similarities and differences</p> <p>c. the writer uses a lot of figurative language in the passage.</p> <p>d. the passage is written informatively and providing more example</p>				
80	ระบุสไตล์การเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	<p>What is the writing pattern of this passage?</p> <p>a. exposition</p> <p>b. examples</p> <p>c. cause and effect</p> <p>d. comparison and contrast</p>				

ภาคผนวก ช ผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการ
ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
วิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 18 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการ
ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
วิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
(พิจารณาคัดเลือกค่า IOC ≥ 0.50)

จุดประสงค์	ข้อ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ คัดเลือก
		1	2	3	4	5		
Part 1: Comic strips								
แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	2	0	1.00	ใช้ได้
	3	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	4	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	5	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	6	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
	7	1	1	0	0	1	0.60	ใช้ได้
	8	1	1	1	-1	1	0.60	ใช้ได้
อนุมานและสรุปได้อย่างมี เหตุผล (Drawing inferences)	9	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
	10	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	11	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	12	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	13	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	14	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
	15	1	1	0	0	1	0.60	ใช้ได้
	16	1	1	1	0	0	0.60	ใช้ได้
ระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	17	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	18	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	19	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
	20	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 18 (ต่อ)

จุดประสงค์	ข้อ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ คัดเลือก
		1	2	3	4	5		
Part 2: short story								
แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	21	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	22	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
	23	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	24	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	25	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
	26	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	27	1	1	0	0	1	0.60	ใช้ได้
	28	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
อนุมานและสรุปได้อย่างมี เหตุผล (Drawing inferences)	29	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	30	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	31	1	1	1	-1	1	0.60	ใช้ได้
	32	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	33	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	34	1	1	0	0	1	0.60	ใช้ได้
	35	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
	36	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	37	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	38	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	39	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	40	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
Part 3: Poem								
แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	41	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	42	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	43	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	44	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	45	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	46	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
	47	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
	48	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 18 (ต่อ)

จุดประสงค์	ข้อ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ คัดเลือก
		1	2	3	4	5		
อนุมานและสรุปได้อย่างมี เหตุผล (Drawing inferences)	49	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	50	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	51	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	52	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	53	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	54	1	1	0	0	1	0.60	ใช้ได้
	55	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
	56	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	57	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	58	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	59	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	60	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
Part 4: Passage								
แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	61	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	62	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	63	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	64	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	65	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	66	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	67	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	68	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
อนุมานและสรุปได้อย่างมี เหตุผล (Drawing inferences)	69	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	70	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	71	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	72	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	73	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
	74	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
	75	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
	76	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 18 (ต่อ)

จุดประสงค์	ข้อ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ คัดเลือก
		1	2	3	4	5		
ระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน	77	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
(Recognizing an author's	78	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
organizational patterns or	79	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
writing style)	80	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้

ภาคผนวก ข ผลการวิเคราะห์แบบวัดรายข้อเพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบวัด
 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 19 แสดงผลผลการวิเคราะห์แบบวัดรายข้อของแบบวัดความสามารถในการอ่าน
 ภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 (จำนวน 80 ข้อ)

จุดประสงค์	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ผลการพิจารณา
Part 1: Comic strips			
แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	1	0.1005	ทิ้ง
	2	0.2679	ใช้ได้
	3	0.3493*	ใช้ได้
	4	0.5311*	ใช้ได้
ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	5	0.5694*	ใช้ได้
	6	0.0861	ทิ้ง
	7	0.4641*	ใช้ได้
อนุมานและสรุปได้อย่างมี เหตุผล (Drawing inferences)	8	-0.1005	ทิ้ง
	9	0.2584*	ใช้ได้
	10	0.1005	ทิ้ง
	11	0.2249*	ใช้ได้
ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	12	-0.0239	ทิ้ง
	13	0.4115*	ใช้ได้
	14	0.0766	ทิ้ง
	15	0.1770	ทิ้ง
ระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	16	0.2440*	ใช้ได้
	17	-0.0144	ทิ้ง
	18	0.5167*	ใช้ได้
	19	0.5024*	ใช้ได้
	20	0.2010	ใช้ได้

ตาราง 19 (ต่อ)

จุดประสงค์	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ผลการพิจารณา
Part 2: short story			
แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	21	0.5311*	ใช้ได้
	22	0.3493*	ใช้ได้
	23	0.0191	ทิ้ง
	24	0.1770	ทิ้ง
ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	25	0.5550*	ใช้ได้
	26	0.4258	ใช้ได้
	27	-0.0191	ทิ้ง
	28	0.5694*	ใช้ได้
อนุมานและสรุปได้อย่างมี เหตุผล (Drawing inferences)	29	0.0478	ทิ้ง
	30	0.3349	ใช้ได้
	31	0.4115*	ใช้ได้
	32	0.4019*	ใช้ได้
ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	33	0.3110	ใช้ได้
	34	0.5024*	ใช้ได้
	35	0.5167*	ใช้ได้
	36	0.3349	ใช้ได้
ระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	37	0.0957	ทิ้ง
	38	0.2297	ใช้ได้
	39	0.3876*	ใช้ได้
	40	0.4211*	ใช้ได้
Part 3: Poem			
แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	41	0.4258*	ใช้ได้
	42	0.4115	ใช้ได้
	43	0.0813	ทิ้ง
	44	0.4880*	ใช้ได้
ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	45	-0.0239	ทิ้ง
	46	0.5933*	ใช้ได้
	47	0.2775	ใช้ได้
	48	0.2823*	ใช้ได้

ตาราง 19 (ต่อ)

จุดประสงค์	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ผลการพิจารณา
อนุมานและสรุปได้อย่างมี เหตุผล (Drawing inferences)	49	0.3110	ใช้ได้
	50	0.4928*	ใช้ได้
	51	0.4785*	ใช้ได้
	52	0.3110	ใช้ได้
ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	53	0.6077*	ใช้ได้
	54	0.4115	ใช้ได้
	55	0.0574	ทิ้ง
	56	0.6459*	ใช้ได้
ระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน (Recognizing an author's organizational patterns or writing style)	57	0.3445	ใช้ได้
	58	0.4928*	ใช้ได้
	59	0.6746*	ใช้ได้
	60	0.1818	ทิ้ง
Part 4: Passage			
แยกความจริงและความคิดเห็น (distinguishing fact and opinion)	61	0.6842*	ใช้ได้
	62	0.4115*	ใช้ได้
	63	-0.1770	ทิ้ง
	64	0.0574	ทิ้ง
ระบุจุดประสงค์ของผู้เขียน (Identifying an author's purpose)	65	0.3158	ใช้ได้
	66	0.4641*	ใช้ได้
	67	0.4402	ใช้ได้
	68	0.7368*	ใช้ได้
อนุมานและสรุปได้อย่างมี เหตุผล (Drawing inferences)	69	0.5167*	ใช้ได้
	70	0.5455*	ใช้ได้
	71	-0.2201	ทิ้ง
	72	0.5167	ใช้ได้
ระบุอารมณ์ (Recognizing an author's tone)	73	0.2440	ใช้ได้
	74	0.3828*	ใช้ได้
	75	0.7129*	ใช้ได้
	76	-0.0766	ทิ้ง

ตาราง 19 (ต่อ)

จุดประสงค์	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ผลการพิจารณา
ระบุลีลาการเขียนของผู้เขียน	77	0.2919*	ใช้ได้
(Recognizing an author's	78	0.3062*	ใช้ได้
organizational patterns or	79	0.2297	ใช้ได้
writing style)	80	-0.1675	ทิ้ง

หมายเหตุ: * แสดงข้อที่นำไปใช้จริงในการประเมิน

ภาคผนวก ฅ แบบประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทาง
ภาษา

แบบประเมินแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา

ชื่อเรื่องการค้นคว้าอิสระ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม
ภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่าง
มีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทาง
ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
A DEVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITY
THROUGH ENGLISH LITERATURE TO
ENHANCE CRITICAL READING ABILITY AND
CULTURAL LITERACY IN LANGUAGE FOR
MATTHAYOMSUKSA 5 STUDENTS

อาจารย์ที่ปรึกษา
ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อังคณา อ่อนธานี
นางสาวบุษย์ชานันท์ มณฑะเฑียร
นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตร
และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

วัตถุประสงค์ของการประเมิน

เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ผลที่ได้จากการประเมินจะ
นำไปปรับปรุง แก้ไขแบบวัดฯ ให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้ในการทดสอบจริง

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
ผู้วิจัย นางสาวบุษย์ชานันท์ มณฑะเฑียร
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
ติดต่อผู้วิจัย E-mail: budchabudcha@gmail.com
โทรศัพท์ 094-5534177

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้ เป็นการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบวัดความเข้าใจ ในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วยคำถามจำนวน 40 ข้อ เพื่อนำไปใช้จริงจำนวน 20 ข้อ โดยแบบวัดฯ จะประกอบด้วยข้อคำถามวัดความเข้าใจในวัฒนธรรม ทางภาษา จำนวน 5 ด้าน คือ

1. เข้าใจสำนวน (Idiom)
2. เข้าใจภาษิต (Proverb)
3. เข้าใจการใช้คำเปรียบเทียบ (Simile)
4. เข้าใจการใช้การเปรียบเทียบ (Metaphor)
5. เข้าใจการใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ (Situation dialog)

2. ขอให้ท่านพิจารณาเกี่ยวกับความสอดคล้องของแต่ละรายการ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความคิดเห็น” ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็น ประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขต่อไป โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

+1	หมายถึง	ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับการวัดความเข้าใจ ในวัฒนธรรมทางภาษาตามองค์ประกอบ
1	หมายถึง	ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับการวัดความเข้าใจ ในวัฒนธรรมทางภาษาตามองค์ประกอบ
-1	หมายถึง	ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับการวัดความเข้าใจ ในวัฒนธรรมทางภาษาตามองค์ประกอบ

แบบประเมินแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา

ชื่อผู้ประเมิน

ตำแหน่ง

สถานที่ทำงาน

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
1	เข้าใจสำนวน (idiom)	Katerina is new to the job so I'd ask Tom to <u>keep an eye on</u> her for the time being. a. check b. look at c. observe d. contact				
2	เข้าใจสำนวน (idiom)	Jane would advise me to do that well and that way I <u>will kill two birds with one stone</u> . a. I get things done twice. b. I get two things done twice. c. I get something done two times. d. I get two things done at the same time.				
3	เข้าใจสำนวน (idiom)	Natty has a lovely big house but he doesn't live there. So, it's a bit of a <u>white elephant</u> . a. something very big and useful b. something very cheap and useless c. something very beautiful and useful d. something very expensive and useless				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
4	เข้าใจสำนวน (idiom)	The sky suddenly turned grey and it <u>rained cats and dogs</u> for an hour. a. It was raining very heavily. b. It was just started to rain. c. It was raining a little. d. It was going to rain.				
5	เข้าใจสำนวน (idiom)	If you <u>give me a hand</u> , then I will be able to finish my housework more quickly. a. help me b. pick me up c. take my hand d. take my fingers				
6	เข้าใจสำนวน (idiom)	Every student gets high marks in the final test but Kim <u>stands out</u> . a. Kim gets a lot of marks. b. Kim gets very good marks. c. Kim gets the most marks of all. d. Kim gets higher marks than someone.				
7	เข้าใจสำนวน (idiom)	My grandpa's <u>along in years</u> , now he doesn't hear too well so you may need to speak a bit more loudly around him. a. He's deaf. b. He's getting old. c. He's getting tired. d. He's becoming successful.				

ข้อ ร.	จุดประสงค์	ข้อความคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
8	เข้าใจสำนวน (idiom)	<p>Situation: Malee wants to courage her best friend, Sophia who broke up with her boyfriends by saying "Men are too many like monkeys". Nevertheless, Sophia was confused. Malee should say "_____"</p> <p>a. barking dog seldom bites b. a bully is always a coward c. there's plenty of fish in the sea d. this is not the end of the world</p>				
9	เข้าใจภาษิต (Proverb)	<p>I have a young sister. From her childhood she dreamt of becoming a pianist. When she was seven our mother sent her to the music school. At first it was difficult for a little girl to spend hours playing the piano and she could not achieve much progress; but my sister didn't give up. Time passed. From year to year she became more skillful and succeeded in her dream.</p> <p>a. Practice makes perfect. b. As clear as a day c. Everything is good in its season. d. Every dog has its day.</p>				
10	เข้าใจภาษิต (Proverb)	<p>Mr. Benson is very afraid of dentist. Now he has a terrible toothache, and couldn't sleep. The next day, he decided to go to the dentists and have his tooth extracted.</p> <p>a. While there is life there is hope. b. Where there is a will, there's a way. c. An able sailor hails in stormy weather. d. Better face a danger than be always in fear</p>				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอนแนะ
			+1	0	-1	
11	เข้าใจภาษิต (Proverb)	<p>Joy was a very lazy pupil. During the school years she didn't learn her lessons and always played truant. When the examination time came, she was also to take her exams. But she didn't pass and she cried bitterly.</p> <p>a. Living dog is better than a dead man. b. The rotten apple injures its neighbors. c. A good beginning makes a good ending. d. You have made your bed and you must lie on it.</p>				
12	เข้าใจภาษิต (Proverb)	<p>Anna is a very clever girl. She is quick in everything she does. She's active and always does everything in time. She doesn't like lazy people who always try to put off their work and she says ____.</p> <p>a. What is done can't be undone. b. As is the workman so is the work c. A bad wound is cured, not a bad name. d. Never put off till tomorrow what you can do today.</p>				
13	เข้าใจภาษิต (Proverb)	<p>Kate: Hello, Jimmy? I haven't seen you for ages. Where have you been? Jimmy: I've been to Moscow. I was there for a month and came back last week. I'm glad I'm at home.</p> <p>What can be inferred from this passage?</p> <p>a. Jimmy liked Moscow very much. b. East or West, home is best. c. Jimmy met his friends there. d. His family stayed in Moscow.</p>				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
14	เข้าใจภาษิต (Proverb)	<p>My brother has been suffering from a bad toothache for a long time as he is afraid to go to the dentist. How would I urge him to overcome his fear?</p> <p>a. He laughs best who laughs last. b. One swallow doesn't make a summer. c. The devil is not so black as is painted. d. If you want a thing well done, do it yourself.</p>				
15	เข้าใจภาษิต (Proverb)	<p>Alan: It's risky to take an exam without reading the whole book. Bill : But it's my last chance. _____.</p> <p>a. Sink or swim. b. No new is good news c. Once bitten, twice shy. d. New brooms sweep clean.</p>				
16	เข้าใจภาษิต (Proverb)	<p>When Jane complains about the oven for burning the cake on Birthday, her boyfriend jokingly replied, "_____"</p> <p>a. A bad workman lauds his tools. b. A bad workman fights his tools. c. A bad workman praises his tools. d. A bad workman blames his tools.</p>				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอนแนะ
			+1	0	-1	
17	เข้าใจการใช้คำเปรียบเทียบ (Simile)	<p>Katy's always _____, even when she has to get up early, she's always ready for work.</p> <p>a. as fresh as a daisy b. like the early bird c. as happy as a lark d. like a flies to honey</p>				
18	เข้าใจการใช้คำเปรียบเทียบ (Simile)	<p>Ally had a very big supper. When she asked for a piece of pizza and milk at bedtime, her sister said, "I've never seen anybody eat a lot. Why are you always as hungry as _____?"</p> <p>a. a pig b. a wolf c. a horse d. an elephant</p>				
19	เข้าใจการใช้คำเปรียบเทียบ (Simile)	<p>Mrs. Brown went to talk to Benny's teacher after the long school holidays</p> <p>"Benny's glad that school has started", she said.</p> <p>"She is as _____."</p> <p>a. busy as a bee b. happy as a lark c. slow as a tortoise d. clever as an owl</p>				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
20	เข้าใจการใช้คำเปรียบเทียบ (Simile)	<p>The children were all coming to the pool. The pool attracted them like_____.</p> <p>a. flies to honey b. elephants to river c. a balloon to helium d. rain to the desert sands</p>				
21	เข้าใจการใช้คำเปรียบเทียบ (Simile)	<p>Sandy has got a terrible stomachache and her face is as pale as_____.</p> <p>a. a snow b. a ghost c. a paper d. a bucket of sand</p>				
22	เข้าใจการใช้คำเปรียบเทียบ (Simile)	<p>The lady who walks across the street, has a heart as big as all outdoors.</p> <p>What does the simile in the sentence tell you?</p> <p>a. She is very generous and kind. b. She is very selfish and mean. c. She has an enlarged heart. d. She has a lot of boyfriends.</p>				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
23	เข้าใจการใช้คำเปรียบเหมือน (Simile)	<p>The poem, "My calves have given up like marshmallows under fire" shows that?</p> <p>a. the speaker hates running. b. the speaker's legs feel weak. c. the speaker's calves are white. d. the speaker needs to be warm.</p>				
24	เข้าใจการใช้คำเปรียบเหมือน (Simile)	<p>"Elly's skin was like a rose petal." What does this simile tell you?</p> <p>a. Her skin is rough. b. Her skin is sticky. c. Her skin is dry and red. d. Her skin is very soft and delicate.</p>				
25	เข้าใจการใช้การเปรียบเป็น (metaphor)	<p>"You aren't nothing but a hound dog. Crying all the time"</p> <p>What type of person is the subject of the song?</p> <p>a. A whiner b. A hound dog c. A loyal guardian d. Someone with droopy jowls like hound</p>				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
26	เข้าใจการใช้การเปรียบเทียบ (metaphor)	John is the winner in the running competition. He is so fast! He is a_____. a. car b. lion c. rocket d. cheetah				
27	เข้าใจการใช้การเปรียบเทียบ (metaphor)	Mike is so funny! He always makes his friends laugh. Mike is a_____. a. clown b. friend c. cartoon d. monkey				
28	เข้าใจการใช้การเปรียบเทียบ (metaphor)	From the sentence, "Katy is a snail resting inside a paper shell" shows: a. She seems comfortable while reading a book. b. She is nervously hiding behind a pile of books. c. She is reading a book about the habits of snails. d. She seems to be sleeping with a book as a pillow.				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
29	เข้าใจการใช้การเปรียบเทียบ (metaphor)	<p>Voice by A. Gautam There is a wall between you and I: My voice is warped when it reaches the other side. Your words bounce on the bricks, they fall. Why can't we hear each other at all?</p> <p>I hide behind the headphones in my ears. You act so strong and try to mask your fears. "Mother, I think about tomorrow, I do." I say these things, I do, but not to you.</p> <p>Your eyes scan my room and search my heart, the people you don't know in my posters, my art, and the trophies you dust for memories. I understand the things that you don't say.</p> <p>When the iPod is turned off, and you sit on my bean chair, <u>the wall shrinks - it is a football that I can kick away.</u> When you and I are silent, and your fingers stroke my hair. you understand the things that I don't have to say.</p> <p>What is the effect of the metaphor "the wall shrinks, it is a football that I can kick away"? It shows _____</p> <ol style="list-style-type: none"> the speaker regards his or her life as just another game of football. the speaker is able to communicate with his or her mother once again. the speaker usually imagines things that don't really happen in real life. the speaker is able to tell the mother to allow him or her to play football. 				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอนแนะ
			+1	0	-1	
30	เข้าใจการใช้การเปรียบเทียบ (metaphor)	<p>My friend says, "Your room is a junk pile!" what does she mean?</p> <p>a. She thinks my room is small.</p> <p>b. She thinks my room is messy.</p> <p>c. She thinks I have a beautiful room.</p> <p>d. She thinks my room is arranged neatly.</p>				
31	เข้าใจการใช้การเปรียบเทียบ (metaphor)	<p>Which sentence describes what the sentence "that man is an ogre" means?</p> <p>a. He is a kind man.</p> <p>b. He is a funny man.</p> <p>c. He is an ugly giant.</p> <p>d. He is a smart man.</p>				
32	เข้าใจการใช้การเปรียบเทียบ (metaphor)	<p>What does this sentence "This car was an old lion. It's roaring but weak in the core" mean?</p> <p>a. The car was shaped like an old lion.</p> <p>b. The car was probably missing important parts.</p> <p>c. The car was probably dying, but it still made noise.</p> <p>d. The car was making strange sound, animal-like sounds.</p>				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
33	เข้าใจการใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ (situation dialog)	<p>Situation: Mark is talking to Johnson when he sneezes. Mark says " _____ "</p> <p>a. Oh! my god</p> <p>b. Bless you</p> <p>c. What a beautiful day</p> <p>d. How come!</p>				
34	เข้าใจการใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ (situation dialog)	<p>Situation: Andy and you are planning to have a night party. Both of you are available at 13th Friday. What should you say to you friend?</p> <p>a. It is a great idea.</p> <p>b. Let's have fun party</p> <p>c. I have no idea what to do</p> <p>d. I don't think we should go that day</p>				
35	เข้าใจการใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ (situation dialog)	<p>Situation: Marry is walking along the street. Suddenly, the bird's poo was fallen down to her head. You say to your friend "We believe that _____."</p> <p>a. you will win a lottery</p> <p>b. bad luck will happen</p> <p>c. you have a dirty mind</p> <p>d. your friend will betray you</p>				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
			+1	0	-1	
36	เข้าใจการใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ (situation dialog)	<p>Situation: Your friends are going to join the band competition. What should you say to your friend?</p> <p>a. keep fingers crossed</p> <p>b. as you sow, so you reap</p> <p>c. it's not the end of the world</p> <p>d. time and tide wait for no man</p>				
37	เข้าใจการใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ (situation dialog)	<p>Situation: Jack want to open the window behind your seat.</p> <p>Jack: Would you mind if I open the window?</p> <p>You: _____.</p> <p>a. Yes, sure.</p> <p>b. No, not at all.</p> <p>c. Yes, I would love to.</p> <p>d. No, but let me do it for you.</p>				
38	เข้าใจการใช้ภาษาสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ (situation dialog)	<p>Situation: Your classmate won a scholarship to study abroad.</p> <p>You say, "_____"</p> <p>a. Cheer up! Better me than you.</p> <p>b. Good luck! I'm so proud of you.</p> <p>c. Well done! I'm so happy for you.</p> <p>d. So amazing! I never expected so much.</p>				

ข้อ ที่	จุดประสงค์	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอนะ
			+1	0	-1	
39	เข้าใจการใช้ภาษาสื่อสารตาม สถานการณ์ต่าง ๆ (situation dialog)	<p>Situation: You wish your friend who are going to take a test tomorrow to be a good luck. What should you say to your friend?</p> <p>a. Don't come late b. Make yourself at home c. Don't walk under a ladder d. Tell your mother that you are the best.</p>				
40	เข้าใจการใช้ภาษาสื่อสารตาม สถานการณ์ต่าง ๆ (situation dialog)	<p>Situation: Kan told you his grandfather is in hospital. You say, " _____ "</p> <p>a. Calm down. b. Get better soon. c. Don't mention it. d. I'm sorry to hear that.</p>				

ภาคผนวก ญ ผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการ
ตรวจสอบคุณภาพแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 20 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการ
ตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (พิจารณาคัดเลือกค่า IOC ≥ 0.50)

จุดประสงค์	ข้อ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ คัดเลือก
		1	2	3	4	5		
เข้าใจสำนวน (idiom)	1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	2	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	3	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
	4	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	5	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	6	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	7	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	8	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
เข้าใจภาษิต (Proverb)	9	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	10	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	11	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	12	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	13	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	14	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	15	1	1	1	-1	1	0.60	ใช้ได้
	16	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
เข้าใจการใช้คำเปรียบเทียบ (Simile)	17	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	18	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	19	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	20	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	21	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	22	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	23	1	1	1	-1	1	0.60	ใช้ได้
	24	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ตาราง 20 (ต่อ)

จุดประสงค์	ข้อ	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ คัดเลือก
		1	2	3	4	5		
เข้าใจการใช้การเปรียบเทียบ (metaphor)	25	1	1	1	-1	1	0.60	ใช้ได้
	26	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	27	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	28	1	1	1	-1	1	0.60	ใช้ได้
	29	1	1	1	0	0	0.60	ใช้ได้
	30	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	31	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	32	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
เข้าใจการใช้ภาษาสื่อสารตาม สถานการณ์ต่าง ๆ (situation dialog)	33	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	34	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	35	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	36	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	37	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	38	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
	39	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
	40	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ฏ ผลการวิเคราะห์แบบวัดรายชื่อเพื่อหาค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบวัด
ความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 21 แสดงผลผลการวิเคราะห์แบบวัดรายชื่อของแบบวัดความเข้าใจในวัฒนธรรม
ทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
(จำนวน 40 ข้อ)

จุดประสงค์	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ผลการพิจารณา
เข้าใจสำนวน (idiom)	1	0.4800*	ใช้ได้
	2	0.0800	ทิ้ง
	3	0.8000*	ใช้ได้
	4	0.3600	ใช้ได้
	5	0.2000	ใช้ได้
	6	0.4400*	ใช้ได้
	7	0.4400	ใช้ได้
	8	0.8400*	ใช้ได้
เข้าใจภาษิต (Proverb)	9	0.3200	ใช้ได้
	10	0.6400*	ใช้ได้
	11	0.3200	ใช้ได้
	12	0.3200	ใช้ได้
	13	0.4800*	ใช้ได้
	14	0.7600*	ใช้ได้
	15	0.6400*	ใช้ได้
	16	0.4000	ใช้ได้
เข้าใจการใช้คำเปรียบเทียบ (Simile)	17	0.6400*	ใช้ได้
	18	0.1600	ทิ้ง
เข้าใจสำนวน (idiom)	19	0.6800*	ใช้ได้
	20	0.3200	ใช้ได้
	21	0.1600	ทิ้ง
	22	0.6400*	ใช้ได้
	23	0.5200	ใช้ได้
	24	0.9200*	ใช้ได้

ตาราง 21 (ต่อ)

จุดประสงค์	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ผลการพิจารณา
เข้าใจการใช้การเปรียบเทียบ (metaphor)	25	0.2800	ใช้ได้
	26	-0.0800	ทิ้ง
	27	0.5200*	ใช้ได้
	28	-0.4800	ทิ้ง
	29	-0.1600	ทิ้ง
	30	0.5600*	ใช้ได้
	31	0.4800*	ใช้ได้
	32	0.8000*	ใช้ได้
เข้าใจการใช้ภาษาสื่อสารตาม สถานการณ์ต่าง ๆ (situation dialog)	33	0.2000	ใช้ได้
	34	0.5600*	ใช้ได้
	35	0.4400*	ใช้ได้
	36	0.6000*	ใช้ได้
	37	0.4000*	ใช้ได้
	38	0.3200	ใช้ได้
	39	0.3200	ใช้ได้
	40	0.2800	ใช้ได้

หมายเหตุ: * แสดงข้อที่นำไปใช้จริงในการประเมิน

ภาคผนวก ฏ ผลการประเมินความสอดคล้องของประเด็นข้อคำถามจากผู้เชี่ยวชาญ
ในการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ

ตาราง 22 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของประเด็นข้อคำถามจากผู้เชี่ยวชาญ
ในการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ
(พิจารณาคัดเลือกค่า IOC ≥ 0.50)

ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการคัดเลือก
	1	2	3	4	5		
1. What do you think about learning activity through English literature?	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2. Things you like and dislike in the course, Why?	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3. What are the benefits from learning English through reading literature?	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4. How can you apply this course to your everyday life?	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก รุ ผลการหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 23 แสดงผลการหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ และความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 นักเรียนจำนวน 9 คน

นักเรียน คนที่	คะแนนระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา																						คะแนน จากแบบ ทดสอบ หลังเรียน (60)
	กิจกรรมที่ 1 (40)					กิจกรรมที่ 2 (34)					กิจกรรมที่ 3 (42)					กิจกรรมที่ 4 (38)							
	worksheet (10)	Brain storm (10)	แบบบันทึก (10)	test (10)	total (40)	worksheet (10)	group work (4)	แบบบันทึก (10)	test (10)	total (34)	worksheet (12)	กิจกรรม Who wrote it (5)	fact hunting (5)	แบบบันทึก (10)	test (10)	total (42)	Matching (4)	discuss (10)	group work (4)	แบบบันทึก (10)	test (10)	total (38)	
1	8	9	9	7	33	8	4	8	8	28	10	4	4	9	8	35	3	7	4	9	8	31	48
2	7	8	8	6	29	7	4	8	6	25	9	4	3	8	6	30	3	6	4	8	7	28	40
3	8	9	9	7	33	8	4	9	8	29	9	4	4	9	8	34	4	7	4	8	8	31	49
4	9	9	9	8	35	9	4	9	8	30	10	5	4	8	9	36	4	8	4	9	9	34	54
5	7	8	7	6	28	7	3	7	6	23	8	4	4	7	7	30	3	7	3	8	7	28	41
6	7	8	7	5	27	7	3	7	6	23	8	3	4	7	6	28	3	6	3	7	6	25	40

ตาราง 23 (ต่อ)

คะแนนระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ																							
เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา																							
นักเรียน คนที่	กิจกรรมที่ 1 (40)				กิจกรรมที่ 2 (34)				กิจกรรมที่ 3 (42)				กิจกรรมที่ 4 (38)				คะแนน จากแบบ ทดสอบ หลังเรียน (60)						
	worksheet (10)	Brain storm (10)	แบบฝึก (10)	test (10)	total (40)	worksheet (10)	group work (4)	แบบฝึก (10)	test (10)	total (34)	worksheet (12)	กิจกรรม Who wrote it (5)	fact hunting (5)	แบบฝึก (10)	test (10)	total (42)		Matching (4)	discuss (10)	group work (4)	แบบฝึก (10)	test (10)	total (38)
7	7	8	7	5	27	7	3	7	6	23	8	3	4	7	6	28	3	6	3	7	6	25	41
8	8	9	9	8	34	9	4	9	7	29	10	5	4	9	9	37	4	8	4	9	8	33	55
9	7	8	7	6	28	7	3	7	6	23	8	3	3	7	7	28	3	6	3	7	7	26	42
รวม																							261
ค่าเฉลี่ย																							29.00
ค่าร้อยละ																							76.32
													รวมเฉลี่ย E1/E2 = 76.05/75.93										

ภาคผนวก ท ผลคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ
ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่าง
มีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 24 แสดงผลคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ
ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมี
วิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 19 คน

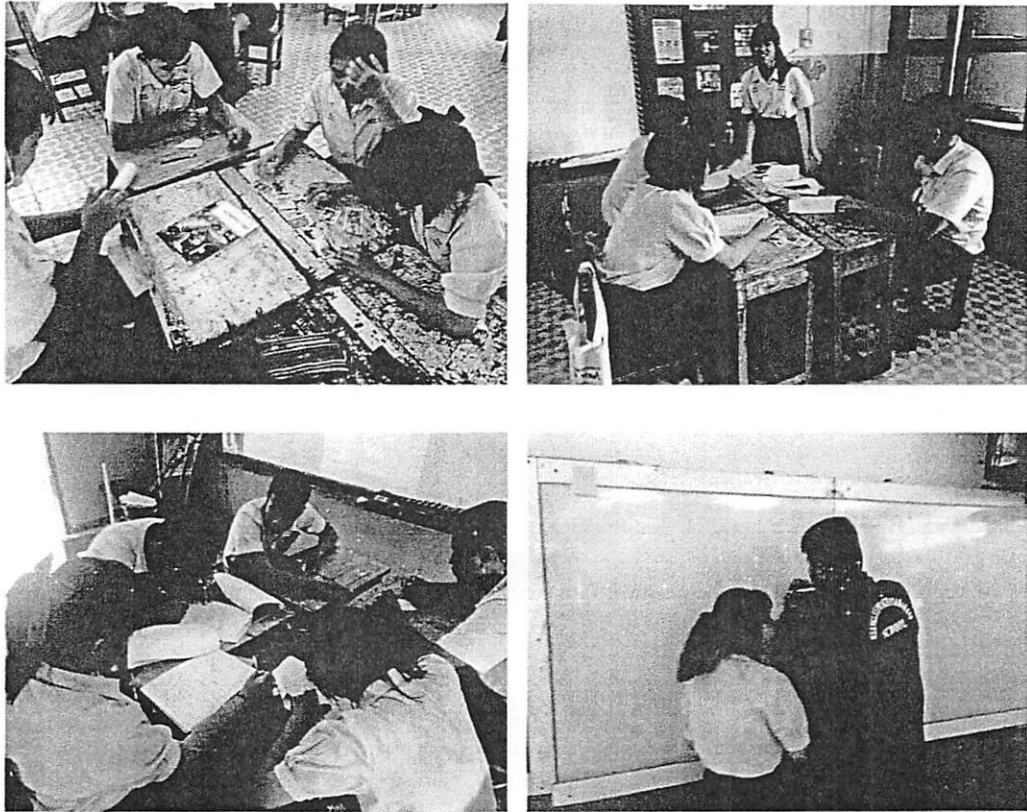
นักเรียน คนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (40 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (40 คะแนน)	คะแนนผลต่าง
1	12	22	10
2	15	26	11
3	11	24	13
4	17	29	12
5	9	15	6
6	19	28	9
7	25	32	7
8	21	30	9
9	8	19	11
10	23	31	8
11	8	19	11
12	22	28	6
13	21	33	12
14	24	35	11
15	7	19	12
16	19	27	8
17	17	23	6
18	21	32	11
19	16	24	8
\bar{x}	16.58	26.11	9.53
S.D.	5.86	5.59	2.27

ภาคผนวก ๓ ผลคะแนนความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 25 แสดงผลคะแนนความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 19 คน

นักเรียน คนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (20 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (20 คะแนน)	คะแนนผลต่าง
1	6	13	7
2	8	16	8
3	7	13	6
4	9	17	8
5	4	11	7
6	9	16	7
7	9	18	9
8	10	17	7
9	6	11	5
10	8	16	8
11	6	11	5
12	9	16	7
13	7	15	8
14	9	16	7
15	6	14	8
16	8	16	8
17	7	12	5
18	8	14	6
19	5	11	6
\bar{x}	7.42	14.37	6.95
S.D.	1.61	2.34	1.18

ภาคผนวก ฅ ภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริม
การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทาง
ภาษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ภาพ 13 แสดงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการ
อ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ภาคผนวก ด ผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการ
ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม
ภาษาอังกฤษ

ตาราง 26 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องของการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ในการ
ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรม
ภาษาอังกฤษ (พิจารณาคัดเลือกค่า IOC ≥ 0.50)

ข้อ	ข้อคำถาม	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					IOC	ผลการ คัดเลือก
		1	2	3	4	5		
1.	What do you think about learning activity through English literature?	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2.	Things you like and dislike in the course, Why?	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3.	What are the benefits from learning English through reading literature?	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4.	How can you apply this course to your everyday life?	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	บุษย์ชานันท์ มณฑะเชียร
วัน เดือน ปี เกิด	13 มีนาคม 2535
ที่อยู่ปัจจุบัน	79 หมู่ 4 ตำบลพระหลวง อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี 47 หมู่ 1 ตำบลปึงหลวง อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ครู คศ.1
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2559	โรงเรียนเมืองลีประชาสามัคคี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2559	ศษ.บ. (การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ) เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์